

Dokument nr. 15:11

(2012–2013)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 1501 – 1620

17. juni – 13. august 2013

Innhold

Spørsmål	Side
1501. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. Skipsregisteret, besvart av nærings- og handelsministeren	11
1502. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. skattelette «til de aller rikeste», besvart av finansministeren	12
1503. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. terrengvarslings-systemer på Forsvarets fly av typen C 130, besvart av forsvarsministeren	13
1504. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. Kongsvinger sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	13
1505. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. sikkerheten for de iranske flyktningene i Camp Liberty i Irak, besvart av utenriksministeren	14
1506. Fra stortingsrepresentant Kjell Arvid Svendsen, vedr. avlings-skader i 2013 i områder med grovførbasert storfehold, besvart av landbruks- og matministeren	15
1507. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. Oslo Domkirke, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren	16
1508. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal, vedr. ulovlig informasjon om norske borgeres gener, besvart av helse- og omsorgsministeren	17
1509. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. tvangslønn i børsnoterte aksjefond, besvart av finansministeren	18
1510. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. øke antall læreplasser innenfor flyfag og avionikkfag, besvart av kunnskapsministeren	19
1511. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. førkrise for melkeprodusenter, besvart av landbruks- og matministeren	20
1512. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. ressursbruk ved skudd mot bjørn, besvart av justis- og beredskapsministeren	20
1513. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. bilkjøring uten gyldig førerkort, besvart av justis- og beredskapsministeren	21
1514. Fra stortingsrepresentant Ingrid Schou, vedr. Ekomloven, besvart av samferdselsministeren	21
1515. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. bjørn i Salten, besvart av miljøvernministeren	23
1516. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. politiover-våkningssaken og Skattedirektoratet, besvart av finansministeren ..	24
1517. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. opplæring av hørselshemmede, besvart av kunnskapsministeren	25
1518. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. sykemelding-systemet for fosterforeldre, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	26
1519. Fra stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos, vedr. retten til utenlandsbehandling, besvart av helse- og omsorgsministeren	27

	Side
1520. Fra stortingsrepresentant Henning Skumsvoll, vedr. oljeprosjekter, besvart av olje- og energiministeren	27
1521. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. rovdyrjakt, besvart av miljøvernministeren	28
1522. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. satsing på EOR - utviklingen for norsk oljenæring, besvart av olje- og energiministeren	29
1523. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. diskriminering av mennesker med nedsatt funksjonsevne, besvart av arbeidsministeren	30
1524. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. tariffene for transport av gass gjennom rørledningen Gassled., besvart av olje- og energiministeren	31
1525. Fra stortingsrepresentant Karin Yrvin, vedr. handlingsplan for mental helse, besvart av utenriksministeren	32
1526. Fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen, vedr. sår på føttene i forbindelse med diabetes, besvart av helse- og omsorgsministeren	33
1527. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. anbudsplikt også for pensjon og eit velfungerande marked, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren	34
1528. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. Norilsk Nickel, besvart av miljøvernministeren	34
1529. Fra stortingsrepresentant Kjell Arvid Svendsen, vedr. kranførerlærlinger, besvart av samferdselsministeren	36
1530. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. ferjeanbod, besvart av samferdselsministeren	37
1531. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. vergemålsloven, besvart av justis- og beredskapsministeren	37
1532. Fra stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen, vedr. selvstendig næringsdrivende, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	38
1533. Fra stortingsrepresentant Per Arne Olsen, vedr. Oslo sykehusenes pensjonskasse, besvart av helse- og omsorgsministeren	39
1534. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. skade på annen manns eiendom forvoldt av politiet, besvart av justis- og beredskapsministeren	40
1535. Fra stortingsrepresentant Per Roar Bredvold, vedr. bier, besvart av landbruks- og matministeren	41
1536. Fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen, vedr. lakseparasitt, besvart av fiskeri- og kystministeren	42
1537. Fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen, vedr. E-105 Hessenggrensen til Russland, besvart av samferdselsministeren	42
1538. Fra stortingsrepresentant Ingjerd Schou, vedr. betydning for fremdriften av bygging av ny vei og jernbane langs Mjøsa etter konkurs, besvart av samferdselsministeren	43
1539. Fra stortingsrepresentant Henning Warloe, vedr. likeverdig tilgang til havnefasiliteter i Sandefjord, besvart av fiskeri- og kystministeren	43
1540. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. rundskriv, forskrifter, lovendringer mv. innen skolesektoren, besvart av kunnskapsministeren	45
1541. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. påstand om skattelettelse til de rikeste, besvart av finansministeren	48
1542. Fra stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen, vedr. endringer i reglene for leveringsplikt, besvart av fiskeri- og kystministeren	48

	Side
1543. Fra stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen, vedr. Meterologisk institutt, besvart av kunnskapsministeren	49
1544. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. mulige sanksjoner når det gjaldt brudd på lovfestede rettigheter, besvart av justis- og beredskapsministeren	50
1545. Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. Røros Lufthavn, besvart av samferdselsministeren	51
1546. Fra stortingsrepresentant Laila Gustavsen, vedr. Joint Strike Missile (JSM) og industriutvikling, besvart av forsvarsministeren	52
1547. Fra stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold, vedr. konvertering, besvart av justis- og beredskapsministeren	53
1548. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. ulovlig reinbeite, besvart av landbruks- og matministeren	54
1549. Fra stortingsrepresentant Torgeir Trældal, vedr. sanksjoner mot bønder som mottar trygd, besvart av landbruks- og matministeren	54
1550. Fra stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen, vedr. skattekutt, besvart av finansministeren	55
1551. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal, vedr. tolke- og ledsagerhjelp for døvblinde mennesker, besvart av arbeidsministeren	56
1552. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. narkotikaaksjoner ved skoler, besvart av justis- og beredskapsministeren	56
1553. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. fiskesperren ved Kjeldal sluse i Telemarkskanalen, besvart av miljøvernministeren	57
1554. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. fiskesperre, besvart av fornyings-, administrasjons- og kirkeministeren	58
1555. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. skattelette til de rikeste, besvart av finansministeren	59
1556. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. bilrelatert skatt/avgift, besvart av finansministeren	59
1557. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. antatt momsinntekt til staten fra Rogfast-prosjektet, besvart av samferdselsministeren	60
1558. Fra stortingsrepresentant Ib Thomsen, vedr. oljepengebruk i statsbudsjettet, besvart av finansministeren	61
1559. Fra stortingsrepresentant Ib Thomsen, vedr. bompenger og eiendomsskatt, besvart av finansministeren	61
1560. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. elektrifiseringsprosjektet på Utsirahøyden, besvart av olje- og energiministeren	62
1561. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. at det skal være forbudt for innsatte å se pornografiske filmer under soning, besvart av justis- og beredskapsministeren	63
1562. Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. gratis prevensjon til kvinner 20-24 år, besvart av helse- og omsorgsministeren	64
1563. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. Bodø og olje, besvart av olje- og energiministeren	65
1564. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. borttauing av bil, besvart av justis- og beredskapsministeren	66

	Side
1565. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen, vedr. grove sedelighetssaker, besvart av justis- og beredskapsministeren	66
1566. Fra stortingsrepresentant Henning Skumsvoll, vedr. aluminiumsproduksjon på Karmøy, besvart av olje- og energiministerens	67
1567. Fra stortingsrepresentant Henning Skumsvoll, vedr. kapital-situasjonen i kraftsektoren, besvart av olje- og energiministerens	68
1568. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. CO ₂ -kompensasjonsordning, besvart av miljøvernministeren	68
1569. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. veiselskap, besvart av finansministeren	69
1570. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. tolkningen av legemiddelregelverket i EU, besvart av helse- og omsorgsministeren	70
1571. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. vedlikehold og bygging av ulike offentlige bygninger, besvart av finansministeren	70
1572. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. videreutdanning av lærere, besvart av kunnskapsministeren	71
1573. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. forslag som Stortinget vedtok da Norsk Klimapolitikk (Meld. St. 21 (2011–2012)), ble behandlet 11. juni 2012, besvart av miljøvernministeren	72
1574. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. rentekompensasjonsordningen, besvart av kunnskapsministeren	75
1575. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. Phoenix Haga, besvart av helse- og omsorgsministeren	76
1576. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. saksbehandlingstid og erstatning ved feilaktig pålegg om avgift, besvart av finansministeren	77
1577. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. avgiftslovgivningen, besvart av finansministeren	78
1578. Fra stortingsrepresentant Ingebjørg Godskesen, vedr. Arendal Lufthavn Gullknapp AS, besvart av samferdselsministeren	79
1579. Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. saken rundt Phoenix House Haga i Østfold, besvart av helse- og omsorgsministeren	80
1580. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. lærere i norsk skole, besvart av kunnskapsministeren	81
1581. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal, vedr. fødetilbud på det nye Østfoldsykehuset, besvart av helse- og omsorgsministeren	82
1582. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. Vormsundbruen, besvart av samferdselsministeren	83
1583. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. regelverket rundt arbeidstakeres rettigheter innen luftfarten, besvart av samferdselsministeren	84
1584. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. henleggelse på grunn av manglende kapasitet, besvart av justis- og beredskapsministeren	85
1585. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. sikring av jernbaneoverganger, besvart av samferdselsministeren	85
1586. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. utbytte bompengeselskaper, besvart av samferdselsministeren	86
1587. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. helsekøer, besvart av helse- og omsorgsministeren	86

	Side
1588. Fra stortingsrepresentant Per Sandberg, vedr. asyl, besvart av justis- og beredskapsministeren	87
1589. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. Statoil sin utflagging av arbeidsplasser, besvart av olje- og energiministeren ..	89
1590. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. svart økonomi, besvart av finansministeren	89
1591. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. utdanning for hørselshemmede, besvart av arbeidsministeren	90
1592. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. norsk kvinne, bosatt i England, som har fått uhelbredelig kreft, besvart av helse- og omsorgsministeren	91
1593. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. kreftbehandling, besvart av helse- og omsorgsministeren	92
1594. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. døve og hørselshemmede, besvart av justis- og beredskapsministeren	93
1595. Fra stortingsrepresentant Laila Dåvøy, vedr. barnebidrag, besvart av arbeidsministeren	93
1596. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. Fjord Line, besvart av nærings- og handelsministeren	95
1597. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. skogvernprosessen, besvart av miljøvernministeren	95
1598. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. SKAP kreative folkehøyskole i Mandal, besvart av kunnskapsministeren	96
1599. Fra stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide, vedr. anskaffelse av nye lastebiler til Forsvaret, besvart av forsvarsministeren	97
1600. Fra stortingsrepresentant Øyvind Halleraker, vedr. Hordfast, besvart av samferdselsministeren	98
1601. Fra stortingsrepresentant Ingjerd Schou, vedr. uvetting kjøring av utenlandsk tungbilsjåfør, besvart av justis- og beredskapsministeren	99
1602. Fra stortingsrepresentant Ingjerd Schou, vedr. strengere reaksjon for utenlandske tungbilsjåførere, besvart av justis- og beredskapsministeren	99
1603. Fra stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen, vedr. provenyeffekten hos kommuner og fylker, besvart av finansministeren	100
1604. Fra stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen, vedr. privatskoler og private skoleplasser i grunn- og i videregående skole, besvart av kunnskapsministeren	101
1605. Fra stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke, vedr. Stiklestad Nasjonale Kultursenter, besvart av kulturministeren	102
1606. Fra stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke, vedr. skoleskyss for privatskoler, besvart av kunnskapsministeren	104
1607. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. Kaldvellfjorden, besvart av samferdselsministeren	105
1608. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. barnehageplass for asylsøkere, besvart av kunnskapsministeren	106
1609. Fra stortingsrepresentant Lise Christoffersen, vedr. kontrollen av tunge utenlandske kjøretøyer, besvart av samferdselsministeren	107
1610. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. statlig ressursbruk knyttet til kostnader ved mottak og andre tjenester til asylsøkere, besvart av justis- og beredskapsministeren	108
1611. Fra stortingsrepresentant Per Arne Olsen, vedr. utlevering av LAR-medikamenter i apotek, besvart av helse- og omsorgsministeren	109

	Side
1612. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. omfanget av uløste dobbeltbeskatningssaker (såkalte MAP-saker) mellom Norge og Danmark, besvart av finansministeren	110
1613. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. Kongsvinger Sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	111
1614. Fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen, vedr. erstatning etter avlaving av feil hest, besvart av landbruks- og matministeren	112
1615. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. utfasing av fastnettet, besvart av samferdselsministeren	112
1616. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. budsjett over samferdselssektorene, besvart av samferdselsministeren	113
1617. Fra stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad, vedr. gjenvinning, besvart av miljøvernministeren	115
1618. Fra stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide, vedr. foreldrepermisjonen, besvart av statsministeren	116
1619. Fra stortingsrepresentant Ib Thomsen, vedr. ansatte i Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	116
1620. Fra stortingsrepresentant Martin Kolberg, vedr. prinsippene bak BPA, besvart av helse- og omsorgsministeren	117

*Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (1501 - 1620) for sesjonen 2012-2013.*

Partibetegnelse:

*A Det norske Arbeiderparti
FrP Fremskrittspartiet
H Høyre
KrF Kristelig Folkeparti*

*Sp Senterpartiet
SV Sosialistisk Venstreparti
V Venstre*

Amundsen, Per-Willy (FrP)	1553, 1554
Aspaker, Elisabeth (H)	1510
Bakke-Jensen, Frank (H)	1542, 1543
Bekkevold, Geir Jørgen (KrF)	1547
Bredvold, Per Roar (FrP)	1534, 1535
Christoffersen, Lise (A)	1609
Dåvøy, Laila (KrF)	1523, 1595
Ellingsen, Jan Arild (FrP)	1512, 1515
Eriksson, Robert (FrP)	1544, 1591, 1592
Flåtten, Svein (H)	1511
Fredriksen, Jan-Henrik (FrP)	1536, 1537, 1614
Godskesen, Ingebjørg (FrP)	1578
Grande, Trine Skei (V)	1540, 1572, 1573, 1598, 1608
Greni, Heidi (Sp)	1545
Grimstad, Oskar J. (FrP)	1521, 1522, 1596, 1617
Gundersen, Gunnar (H)	1504, 1516, 1612, 1613
Gustavsen, Laila (A)	1546
Halleraker, Øyvind (H)	1600
Hjemdal, Line Henriette (KrF)	1508, 1551, 1581
Hoksrud, Bård (FrP)	1513, 1524, 1582, 1583, 1586, 1593, 1615,
Høie, Bent (H)	1587
Håbrekke, Øyvind (KrF)	1605, 1606
Isaksen, Torbjørn Røe (H)	1565
Kjos, Kari Kjønnaas (FrP)	1519
Kolberg, Martin (A)	1620
Kristiansen, Ivar (H)	1503, 1528, 1563
Leirstein, Ulf (FrP)	1564, 1575, 1584, 1585, 1594
Lien, Tord (FrP)	1556, 1557, 1568, 1569
Lysbakken, Audun (SV)	1579
Micaelsen, Torgeir (A)	1550, 1603, 1604
Njåstad, Helge André (FrP)	1527, 1530
Olsen, Per Arne (FrP)	1533, 1611
Reiertsen, Laila Marie (FrP)	1518, 1532
Ropstad, Kjell Ingolf (KrF)	1531, 1560, 1561, 1562
Rytman, Jørund (FrP)	1509, 1555, 1576, 1577
Sandberg, Per (FrP)	1588
Schou, Ingjerd (H)	1514, 1538, 1601, 1602
Skumsvoll, Henning (FrP)	1520, 1566, 1567
Solvik-Olsen, Ketil (FrP)	1501, 1502, 1570, 1571, 1590, 1589
Svendsen, Kenneth (FrP)	1526
Svendsen, Kjell Arvid (KrF)	1506, 1529
Syversen, Hans Olav (KrF)	1507

Søreide, Ine M. Eriksen (H)	1599, 1618
Tenden, Borghild (V)	1552, 1574, 1580, 1597, 1607
Thomsen, Ib (FrP)	1558, 1559, 1619
Trældal, Torgeir (FrP)	1548, 1549
Tybring-Gjedde, Christian (FrP)	1541, 1610
Vaksdal, Øyvind (FrP)	1505, 1517
Warloe, Henning (H)	1539
Yrvin, Karin (A)	1525

Dokument nr. 15:11

(2012-2013)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 1501

Innlevert 17. juni 2013 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 26. juni 2013 av nærings- og handelsminister Trond Giske

Spørsmål:

«Mange småbåteiere opplever å miste eierskap til sin båt som følge av at Skipsregisteret tolkes som et realregister. Dermed skaper det ikke trygghet, slik statsråden hevder. Rutiner for registeret er endret fra 2010, mest sannsynlig som følge av systemet ikke fungerte. Det fremkommer også i begrunnelsen nedenfor.

Sett i lys av disse forholdene, mener statsråden at Skipsregisteret har hatt den integritet som en bør forvente av et realregister for båter med frivillig registrering i årene før 2010?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til statsrådets svar på Dokument nr. 15:1340 (2012-2013). Statsråden viser til at "Fritidsfartøy over 15 meter skal registreres, mens fartøy mellom 7 og 15 meter kan registreres i skipsregisteret. Registrering skaper sikkerhet for eierforhold, rettsvern og pantheftelser."

Mitt spørsmål påviste det motsatte. Ordningen med frivillig registrering av småbåter i Skipsregisteret har vært mangelfull og gitt muligheter for svindel. Forbrukere har i god tro kjøpt og betalt båter, mens som de i dag ikke får eierskap til. Det er riktig at man ikke kan gardere seg mot svindel. Men som politikere har vi et ansvar for å sikre at offentlige systemer ikke står på svindlerens side, slik vi her opplever.

Det er flere mangler i måten det offentlige har kommunisert om registrering i Skipsregisteret. Når en leser nederst på Sjøfartsdirektoratets identitetsbevis står det følgende:

"Ved behov for å dokumentere riktig eier kan fartøyet registreres i Småbåtregisteret eller Skipsregisteret i Bergen."

Her angis det fra myndighetene som valgfritt hvilket register man velger. Mange småbåteiere velger seg da Småbåtregisteret. Erfaring viser dog at en båt kan stå i begge registrene men med ulik eier. Det skaper ikke sikkerhet rundt eierforhold.

Det er flere eksempler på at slike identitetsbevis fra Sjøfartsdirektoratet er usignert eller sågar uten navn på inspektør. Det tyder på at myndighetene har tatt for lett på sin oppgave. Dermed er det ikke noe bevis for at noen inspektør har inspisert båten for å sjekke om den er korrekt ID merket eller har korrekt navn.

Sjøfartsdirektoratets informasjonstekst om CE merking av Fritidsbåter henviser også til Småbåtregisteret for båter under 15 meter:

"CIN-koden registreres i Småbåtregisteret, eller dersom fartøyets lengde er større enn 15 meter, i Skipsregistrene." (side 5 i pdf dokumentet: <http://www.sjofartsdir.no/PageFiles/6982/Informasjon%20om%20CE%20merking%20-%20juli08.pdf>)

En vanlig småbåtkjøper vil jo fra myndighetenes egen informasjon ikke se noen grunn til å forholde seg til Skipsregisteret.

Flere lover må harmoniseres, noe de ikke er i dag. En vanlig forbruker må kunne forholde seg til og på en enkel måte kunne forstå rettsvernsregler som gjelder ved kjøp av en båt ved og forholde seg til «Lov om fritids- og småbåter», hvor § 2 sier at registreringsplikten er opphevet. Loven/paragrafen må har-

moniseres med det som fremgår av sjøloven, dvs. det at en kan registrere båter ned til 7 meter i skipsregisteret og at dette gir rettsvern.

Godtroervervloven gir en vanlig forbruker rettsvern så sant han har handlet i god tro og varen/båten er overlevert. Unntak fremgår av § 4. 1. som sier unntaket er «skip på 15 meters største lengde eller mer, eller annet skip eller innretning som er registrert i skipsregisteret». Denne teksten blir fullstendig villedende da det ikke går klart frem at båter ned til 7 meter kan registreres i skipsregisteret.

Intensjonen med realregistrene er enkle og entydige rettsvernsregler for den allmenne borger. Eksempelen ovenfor viser at skipsregisteret ikke fungerer etter intensjonen for et realregister.

SPØRSMÅL NR. 1502

Innlevert 17. juni 2013 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 20. juni 2013 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«I en debatt 12.06.12 påstod statsminister Jens Stoltenberg at FrP har lovet 100 mrd. i skattelette «til de aller rikeste». Summen er feil, men utfra statsministerens tilnærming vil alle FrPs skattelettelse gå til de aller rikeste. Det er i den forbindelse interessant om regjeringen kan være litt tydeligere på hvilke inntektsgrupper som kommer i kategorien "aller rikeste".

Innebærer statsministerens utsagn at regjeringen anser folk med inntekt over 40 000 kr for å være blant de aller rikeste?»

BEGRUNNELSE:

FrP har ambisjoner om betydelige skattelettelse i kommende stortingsperiode. Statens skatte- og avgiftsinntekter er nær 400 mrd. kr høyere i 2013 enn i 2005, og FrPs politikk ville dermed ikke redusert statens inntekter, bare begrenset veksten. Men skatte og -avgiftslettelse ville også kunne bidratt til at flere personer kunne levd av egen inntekt. Det kunne bidratt til at bedrifter overlevde, at behovet for støtteordninger ble redusert, og at man oppnådde målsetninger innen miljø og folkehelse ved skatte/avgiftskutt fremfor forbud, restriksjoner og subsidier.

Svar:

Sjøfartsdirektoratet opplyser at de selv ikke har opplevd uklarheter knyttet til fritidsfartøy registrert i skipsregisteret før konkursen i Johs Lunde gruppen. Jeg vil gjenta at registrering i Skipsregisteret skaper sikkerhet for eierforhold, rettsvern og panteheftelser. En forutsetning for dette er naturligvis at regelverket etterleves, at myndighetenes informasjon om regelverket er tydelig og korrekt, og at det gis god veiledning.

For å sikre at informasjonen om regelverket for registrering av fritidsbåter er tilstrekkelig klar vil jeg be Sjøfartsdirektoratet foreta en vurdering av hvordan informasjonen kan bli mer oversiktlig og gi bedre veiledning.

Faktum er at brorparten av FrPs foreslåtte skatte- og avgiftslettelse i våre alternative statsbudsjett vil gå til folk flest, blant annet fjerne arbeidsgiveravgift for lærlinger, økt BSU fradrag, øke frikortgrensen, øke minstefradraget, øke pensjonsfradraget og lignende. Det vil derfor være interessant å se hvordan rådgiverne i regjeringen har klart å summere seg frem til at dette vil utgjøre 100 mrd. kr i skattelettelse til de aller rikeste.

Svar:

Jeg viser til svar på spørsmål nr. 1481 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Jørund Rytman for informasjon om anslaget på 100 mrd. kroner i samlet skatte- og avgiftslettelse med FrPs ulike forslag.

Fjerning av formuesskatten og arveavgiften vil i hovedsak komme personer med høye inntekter og formue til gode. I tillegg vil flere av forslagene gi størst lettelse for høyinntektsgrupper, selv om også personer med vanlige inntekter kan få lavere skatt. Dette gjelder blant annet fjerning av eiendomsskatt, dokumentavgiften, engangsavgiften på bil og ROT/RUT-fradrag.

SPØRSMÅL NR. 1503**Innlevert 17. juni 2013 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen****Besvart 24. juni 2013 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«I et dokumentarprogram i TV2 om den tragiske ulykken der et av Forsvarets fly av typen C 130 J sist vinter styrtet i Kebnekaise i nord Sverige, ble det hevdet at disse flyene er utstyrt med terrengvarslingssystem som ikke virker nord for 60. breddegrad. Noe som i så fall betyr at nord for Østlandet virker ikke slike systemer.

Medfører det riktighet at disse flyene er utstyrt med terrengvarslingssystemer som ikke fungerer nord for 60. breddegrad?»

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 17. juni 2013 med spørsmål fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen knyttet til terrengvarslingssystemet til C-130J.

Forsvaret opplyser at det ikke er riktig at C-130J har et terrengvarslingssystem som ikke fungerer nord av 60. breddegrad. Terrengvarslingssystemet TAWS (Terrain Awareness and Warning System) i C-130J kan operere i to forskjellige modi, NORMAL og TACTICAL.

NORMAL modus har en sivil terreng- og hinderdatabase som dekker hele verden. Denne delen av systemet er lik den man finner på moderne sivile passasjerfly, og er designet i henhold til sivile sertifiseringskrav. NORMAL modus brukes på oppdrag som ikke innebærer taktisk lavflygning.

TACTICAL modus har en hinderdatabase som dekker hele verden og en terrengdatabase med dekning opp til 60. breddegrad. Årsaken til begrensningen er at hinderdatabasen, som danner grunnlag for å varsle hindringer i terrenget, ikke leveres av produsenten med en oppløsning som TACTICAL modus krever nord av 60. breddegrad. Flygerne ved 335-skvadronen er klar over denne begrensningen og har egne prosedyrer for taktisk flygning som ikke baserer seg på terrengvarslingssystemet. Databasene i TACTICAL modus er felles for alle nasjonene som opererer C-130J.

For ordens skyld vil jeg om minne om at havari-kommisjonens arbeid i forbindelse med Kebnekaiseulykken ikke er avsluttet. Jeg imøteser en grundig rapport fra kommisjonen.

SPØRSMÅL NR. 1504**Innlevert 17. juni 2013 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 28. juni 2013 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Det er ifølge Glåmdalen 14.6. stor uro ved Kongsvinger sykehus. I regionen har det lenge vært uttrykt et ønske om en tilknytning til SiA i stedet for Sykehus Innlandet. En utredning av en ny tilknytning er også igangsatt i SI, men i Kongsvinger er man redde for at tilbudet ved sykehuset gjennom innsparingsplaner bygges ned før man får utredet og besluttet en ny tilknytning.

Vil statsråden be om fortgang i utredningen og bidra til at Kongsvinger sykehus sin rolle blir klarlagt raskt?»

BEGRUNNELSE:

Kongsvinger Sykehus spiller allerede i dag en rolle i forhold til SiA. 10 000 innbyggere i Nes kommune tilfaller Kongsvinger Sykehus etter avtale med SiA, i tillegg til en avtale der Kongsvinger sykehus avhjelper SiA med generell kirurgi for å få ventelistene ned. Med de utfordringer man har ved Sia, den befolkningsveksten man har i Akershus og øvre Romerike, er det neppe verken gunstig eller riktig å redusere kapasiteten ved et sykehus som i lang tid framover kan være en viktig avlastning og buffer for SiA.

Når ett sykehusforetak er i ferd med å gjøre tilpasninger som kan øke problemene og utfordringene

ved et annet, bør helseministeren som øverste myndighet på banen slik at ikke systemet skader seg selv før man har utredet alternativene som er i ferd med å bli utredet.

Svar:

Det pågår nå flere prosesser knyttet til Kongsvinger sykehus. Som en del av utviklingsplanen for Sykehuset Innlandet HF har foretakstilknytning for Kongsvinger sykehus blitt tatt opp som et tema. En delplan med forslag til alternative langsiktige løsninger for Kongsvinger sykehus har høringsfrist 28. juni d.å. Styret for Sykehuset Innlandet HF vil i styremøte 3. oktober ta endelig stilling til om det skal gjennomføres en utredning av foretakstilknytningen for Kongsvinger sykehus.

I regi av Helse Sør-Øst RHF pågår det også en utredning av sykehustilhørigheten for befolkningen i Nes kommune i Akershus. Dersom det blir aktuelt å endre foretaks-tilknytningen for Kongsvinger sykehus fra Sykehuset Innlandet HF til Akershus univer-

sitetssykehus HF, vil det være naturlig å se disse to prosessene i sammenheng.

Ved Kongsvinger sykehus arbeides det for å tilpasse driften til fremtidige budsjettammer. Dette inngår i et omstillingsarbeid i Sykehuset Innlandet hvor alle divisjoner er tillagt tilsvarende forholdsmessige omstillingskrav. I tillegg blir det sett på eventuelle tiltak som følge av kapasitetstilpasning ved en overføring av befolkningen i Nes kommune til Akershus universitetssykehus HF. Dette arbeidet gjennomføres uavhengig av utredning av fremtidig foretakstilknytning.

Jeg forventer at mulige konsekvenser av alle disse prosessene blir sett i sammenheng, slik at Helse Sør-Øst på en god måte ivaretar sitt totale ansvar for å sikre befolkningens tilgang til de spesialisthelsetjenester de har krav på. Ved eventuelle forslag om vesentlige endringer i opptaksområdet for helseforetak, skal Helse- og omsorgsministeren fatte vedtak i foretaksmøte for det regionale helseforetaket, jf. helseforetaksloven § 30.

SPØRSMÅL NR. 1505

Innlevert 17. juni 2013 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal

Besvart 24. juni 2013 av utenriksminister Espen Barth Eide

Spørsmål:

«Vil man fra norsk side nå ta initiativ internasjonalt for at sikkerheten for de iranske flyktingene i Camp Liberty i Irak blir ivare tatt på en tilfredsstillende måte?»

BEGRUNNELSE:

De humanitære forhold for de iranske flyktingene som midlertidig skulle bo i den tidligere amerikanske militærleiren Camp Liberty i Irak, har lenge vært meget kritikkverdige.

Sikkerheten for flyktingene er heller ikke godt nok ivare tatt. Det grufulle angrepet på leiren 9. februar viste at hverken irakiske myndigheter eller FN har tatt dette på alvor.

Sist lørdag 15. juni ble leiren på nytt angrepet av raketter og foreløpige tall viser at to er drept og flere titalls personer er såret.

Undertegnede har flere ganger henvendt seg til utenriksministeren og påpekt de uverdige humanitære forhold som er i leiren samt påpekt den manglende sikkerhet for liv og helse som de daglig opp-

lever. Faren for nye angrep er overhengende og flyktingene lever i konstant frykt for hva som kan skje.

I sine svar har utenriksministeren hevdet at forholdene i leiren er god og den hygieniske og humanitære standarden er godt over den standarden man ofte finner i flyktingeleirer.

Det ser dessverre ut til at norsk UD kun stoler på opplysninger fra FNs spesialrepresentant for Irak, Martin Kobler i denne saken. Det er åpenbart at Kobler, som nå blir fjernet fra denne jobben, ikke har videreformidlet det han visste eller burde ha visst om den vanskelige situasjonen.

Irakiske myndigheter som sammen med FN skulle ha ansvar for sikkerheten i leiren har på ingen måte tatt dette alvorlig noe de to angrepene viser med all tydelighet.

Jeg håper nå at verdenssamfunnet er sitt ansvar bevisst og sørger for at flyktingene kan leve i sikkerhet og trygghet uten frykt for nye angrep og massaker. Jeg håper også at Norge som en av de aller største bidragsyterne til FN kan bruke sin innflytelse

internasjonalt for å finne en tilfredsstillende løsning for flyktningenes sikkerhet.

Svar:

Hva gjelder sikkerheten for beboerne i Camp Liberty, viser jeg til svarene på dine skriftlige spørsmål nr. 1247 (2012-2013), nr. 996 (2012-2013), nr. 801 (2012-2013), nr. 736 (2012-2013), nr. 621 (2012-2013), nr. 2022 (2011-2012) og til tidligere utenriksminister Jonas Gahr Støres svar på dine skriftlige spørsmål nr. 1393 (2011-2012) og 514 (2011-2012).

Sikkerhetssituasjonen i Irak og spesielt Bagdad er fortsatt dårlig og har blitt klart forverret de siste månedene. Mai var den voldeligste måneden i Irak siden 2008. Bagdad opplever nå jevnlig angrep med flere titalls drepte per dag, og opp mot 100 på de verste dagene.

15. juni ble to mennesker drept i Camp Liberty etter et raketangrep. Norge har fordømt dette angrepet, og Norge har overfor irakiske myndigheter hele tiden understreket deres ansvar for sikkerheten i leiren.

Det er gjort en rekke tiltak de siste månedene for å bedre sikkerheten i Camp Liberty i form av utplasing av flere hundre kraftige betongelementer som kan settes sammen til vegger. Det er imidlertid beklagelig at dette ikke var tilstrekkelig for å forhindre tap av liv etter det siste angrepet.

Som jeg skrev i mine skriftlige svar på spørsmålene nr. 996, nr. 801 og nr. 1247 er det viktig at beboerne i Camp Liberty samarbeider med FNs høykommissær for flyktninger i prosessen for vurdering av mulig gjenbosetting i tredjeland. Det har fremkommet urovekkende informasjon om at beboerne - til tross for en rekke tilbud om gjenbosetting- boikotter denne prosessen. Beboerne kan heller ikke være selektive med hensyn til hvilket land de ønsker å gjenbosettes i, slik det har vært tilfeller av.

Utenriksdepartementet bygger sin forståelse av situasjonen i Camp Liberty på informasjon fra en rekke kilder: Folkets Mujahedin (MKO) sin ledelse i Liberty, MKOs informasjonsapparat i Europa, uavhengig presse, irakiske myndigheter, FNs Irak-kontor (UNAMI), FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR) og utenlandske diplomater i Bagdad.

SPØRSMÅL NR. 1506

Innlevert 17. juni 2013 av stortingsrepresentant Kjell Arvid Svendsen

Besvart 25. juni 2013 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum

Spørsmål:

«Vil regjeringen bevilge ekstra midler for å avbøte tap i landbruket på grunn av ekstraordinært store avlingsskader i 2013 i områder med grovførbasert storfehold?»

BEGRUNNELSE:

2013 ligger an til å bli et år med ekstraordinært store avlingsskader, spesielt når det gjelder gras i områder med grovførbasert storfehold. Det skyldes en usedvanlig vinter med lange kuldeperioder og barfrost, men også flomskader på dyrket mark i forbindelse med vårfloppen flere steder i landet.

I Rogaland er situasjonen spesielt alvorlig. Overslag viser at opp mot halvparten av årets grasavling ser ut til å gå tapt som følge av en kald vinter, uvær og insektsangrep. På forsommeren har det vært prekær førmangel, og mange storføbønder har pådratt seg store ekstra kostnader ved at de har vært nødt til å kjøpe og transportere fôr fra Østlandet. På Jæren ser nå mange ingen annen utvei enn å pløye ned gras og

så på nytt. Det er grunn til å tro at førmangelen dermed vil bli prekær både i sommer og gjennom kommende vintersesong. Dette vil påføre mange bønder som driver grovførbasert storfehold betydelige ekstra kostnader. I en næring der de økonomiske marginene fra fôr er svært små, kan en slik ekstra belastning få dramatiske utslag for mange gårdsbruk.

Svar:

På kapittel 1150 post 71, Jordbruksavtalen ligger bevilgning: Tilskudd til erstatninger med mer. Formålet med denne bevilgningen er å redusere økonomiske tap som oppstår ved produksjonssvikt forårsaket av klimatiske forhold det ikke er mulig å sikre seg mot, og ved katastrofepreget tap av sau på beite.

Innenfor bevilgningen har vi følgende delordninger:

1. Erstatning ved avlingssvikt i planteproduksjon
2. Erstatning ved tap av bifolk, og svikt i honningproduksjon

3. Tilskudd til reparasjon av vinterskadd eng
4. Tilskudd ved rognebærmøllskader i epleproduksjon
5. Erstatning for tap av sau på beite

Det blir ikke gitt erstatning dersom tapet kan dekkes gjennom allment tilgjengelige forsikringsordninger.

Når det gjelder det konkrete spørsmålet, vil særlig ordningene med tilskudd til reparasjon av vinterskadd eng og erstatning ved avlingssvikt i planteproduksjon være aktuelle. Dette er godt innarbeidede ordninger, selv om det er relativt sjelden det er store utbetalinger i Rogaland. I år er det store vinterskader over store deler av landet, og det er betydelige flomskader i noen områder. Det har også vært sein våronn i store deler av Sør-Norge.

Søknadsfristen for erstatning ved klimabetingede skader i planteproduksjon er 31. oktober. Først etter

den tid har vi en god oversikt over hvordan året har blitt. Fra Rogaland rapporteres det om betydelige overvintringsskader, sein våronn og tilsvarende sein 1. slått. Det anslås et avlingsnivå på 1.slåtten på i gjennomsnitt 50-60 prosent av et normalår. Med gode vekstforhold resten av sesongen kan en god del rettes opp.

Post 71 med tilskudd til erstatninger med mer, er en overslagsbevilgning på statsbudsjettet. Uansett vil regjeringen derfor fremme forslag til Stortinget om å bevilge det gjeldende regelverk krever av utbetalinger. I et normalår forventes det et forbruk på 40 mill. kroner, mens regnskapstallene for 2012 viser utbetalinger på 91 mill. kroner. Når det gjelder skadene som oppstår i 2013, vil utbetalingene delvis komme i 2013, og delvis i 2014 som følge av en viss saksbehandlingstid når det blir mange søknader å behandle.

SPØRSMÅL NR. 1507

Innlevert 17. juni 2013 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen

Besvart 24. juni 2013 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«Oslo Domkirke har nasjonal betydning, noe den har vist i mange sammenhenger. Å holde en så vidt gammel kirke vedlike som samtidig er så mye brukt, krever kontinuerlig vedlikehold. Fortsatt trengs penger til arbeider i krypten og opparbeidelse av grunnen utenfor kirken, noe statsråden er gjort oppmerksom på. I tillegg står man overfor betydelige utgifter etter hvert for å redde takmaleriene i selve kirken.

Er statsråden enig i at dette er utgifter også staten bør være med å dekke, gitt Oslo Domkirkes nasjonale betydning?»

Svar:

Det økonomiske ansvaret for drift og vedlikehold av kirkene ligger til lokalsamfunnet, altså til kommunene. Slik har det vært fra gammelt av, og kirkeloven fra 1996 videreførte tidligere bestemmelser om dette. Det kan være utfordrende for kommunene å ha ansvaret for kirker som både er kulturminner og som er i daglig bruk, slik som Oslo domkirke er. Dette er si-

tuasjonen for mange av de nesten 1000 kulturhistorisk viktige kirkene vi har i Norge.

Oslo domkirke er en av våre sentrale og betydningsfulle kirker, som brukes ved viktige nasjonale begivenheter og anledninger. Dette er bakgrunnen for at Oslo domkirke mottar et årlig tilskudd fra staten på 2 mill. kroner til virksomheten. Med unntak for Nidaros domkirke er det ingen andre domkirker som mottar et slikt tilskudd.

Oslo kommune får for øvrig årlig rentekompensasjon fra staten for prosjekter som gjelder istandsettingsarbeider ved Oslo domkirke. For inneværende år vil dette beløpe seg til om lag 4 mill. kroner.

Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet fikk tidligere i år en søknad fra Kirkelig fellesråd i Oslo om tilskudd på 11,5 mill. kroner til prosjekter som representanten henviser til i sitt spørsmål. Departementet kunne ikke imøtekomme søknaden, da det økonomiske ansvaret tilligger Oslo kommune og det ikke er noen bevilgning på statsbudsjettet til denne type formål.

SPØRSMÅL NR. 1508**Innlevert 17. juni 2013 av stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal****Besvart 25. juni 2013 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Det vises til at Bioteknologinemnda ifølge VG 17. juni frykter at forsikringsselskaper samler ulovlig informasjon om norske borgeres gener. Ifølge nemndas leder finnes flere eksempler på at søkere har blitt nektet forsikring eller fått dyrere forsikring enn normalt fordi forsikringsselskapet har fått vite at de har en arvelig sykdom.

Mener statsråden det er behov for oppdatering av lovverket på dette området?»

BEGRUNNELSE:

Bioteknologilovens § 5-8 regulerer forbudet mot bruk av genetiske opplysninger utenfor helse - og omsorgstjenesten. Den slår fast at det er «forbudt å be om, motta, besitte, eller bruke opplysninger om en annen person som er fremkommet ved genetiske undersøkelser som omfattes av § 5-1 annet ledd bokstav b, eller ved systematisk kartlegging av arvelig sykdom i en familie.» Det er også forbudt å spørre om genetiske undersøkelser eller systematisk kartlegging av arvelig sykdom i en familie har vært utført. Selv om forsikringsselskapene ikke har lov til å kartlegge arvelige sykdommer, mener Bioteknologinemnda at det likevel gjøres.

Det brukes stadig mer genetiske prøver og tester i helsevesenet. Det har skjedd svært mye de siste årene når det gjelder genetiske tester, inkludert muligheten til å undersøke det menneskelige genom, den totale genetiske informasjonen hos et menneske. Det kan nå gjøres på få dager og langt rimeligere enn tidligere. Det er en utfordring å etablere sikker håndtering og bruk av de enorme datamengdene som skapes.

Svar:

Bioteknologiloven har strenge regler om forsikringsselskapers tilgang til genetisk informasjon. Selskapene har ikke lov til å be om eller bruke resultater fra prediktive tester (prediktive, presymptomatiske og undersøkelser for bærertilstander). De kan heller ikke be om eller bruke informasjon om risiko for fremtidig sykdom som er resultat av en systematisk kartlegging av arvelig sykdom i en familie, eller

spørre om slike genetiske undersøkelser eller systematiske kartlegginger har vært gjort.

Hva som skal til for at det er foretatt en ”systematisk kartlegging av arvelig sykdom i en familie” vil bero på en helhetsvurdering i hvert enkelt tilfelle, hvor blant annet hvilken sykdom det dreier seg om vil være et sentralt moment.

Helsedirektoratet har fortolkningsansvar for bioteknologiloven. Spørsmålet om hvordan uttrykket ”systematisk kartlegging av arvelig sykdom” i § 5-8 skal forstås har vært reist i forbindelse med informasjon om Huntingtons sykdom. Direktoratet kom da til at det vil være i strid med bestemmelsen å oppgi at forsikringssøker har påvist Huntingtons sykdom i familien. Et spørsmål om foreldre eller søsken har eller har hatt kreft – uten at det er spesifisert hvilken krefttype – vil derimot ikke være i strid med § 5-8.

Direktoratet har også vurdert om informasjon om påvisning av LQTS er omfattet av forbudet i § 5-8. LQTS er betegnelsen på en gruppe arvelige sykdommer som kan føre til livstruende hjerterytmeforstyrrelser med besvimelsesanfall eller plutselig død. Direktoratet kom til at det avgjørende for om denne undersøkelsen må anses som en diagnostisk eller en prediktiv undersøkelse, er om personen har utviklet symptomer. Dersom forsikringssøker har fått påvist LQTS men ikke har hatt symptomer på sykdommen, kan informasjon om påvisningen av LQTS ikke gis til forsikringsselskaper. Dette vil være å anse som en prediktiv undersøkelse som er omfattet av forbudet i § 5-8.

Jeg viser også til at søkere som får avslag på forsikring, kan påklage avgjørelsen til Finansklagenemnda.

Bioteknologinemnda har tatt opp problemstillinger rundt forsikringsselskapers tilgang til genetiske opplysninger i brev 22. mai i år til blant annet Helse- og omsorgsdepartementet. Etter min oppfatning er forbudet i bioteknologiloven § 5-8 tilstrekkelig til å ivareta forsikringssøkernes interesser. Det er derfor ikke behov for lovendringer. Jeg har imidlertid sendt Bioteknologinemndas brev til Helsedirektoratet og bedt direktoratet vurdere om det er behov for informasjonstiltak for å øke kunnskapen om rekkevidden av dagens forbud.

SPØRSMÅL NR. 1509**Innlevert 17. juni 2013 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 20. juni 2013 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«De som investerer i børsnoterte aksjefond kan velge selv når, og om, de vil realisere eventuelle gevinster og tap i fondene. Det samme burde gjelde aktive eierfond (private equity). Undertegnede registrerer av brev til Finansdepartementet at skattemyndighetene vil tvinge Herkules Capital til å tvangstilordne lønn til aktive aksjonærer.

Er finansministeren uenig i at eiere i aktive eierfond står fritt til å velge selv om, og når, de skal ta ut lønn eller utbytte fra selskapet sitt?»

BEGRUNNELSE:

Fremskrittspartiet er positive til aktive eierfond, både for privatpersoner og som potensielle SPU-investeringer. Aktive eierfond er viktige for Norge og for å sikre kapital til norsk næringsliv. Skatteinnkreving må bygge på klare rettsstatsprinsipper, og ikke på misunnelse og antagelser knyttet til hvem som har råd til å betale mer skatt. Jeg viser til brev datert 3. mai 2013 fra Herkules Capital til Finansdepartementet, journalført hos departementet 10. mai 2013 med saksnummer 2013/2258. I brevet ber avsender om en avklaring av departementets syn på nåværende rammebetingelser for aktive eierfond (private equity fond) og skattemessig behandling av eierne i Herkules Capital. Konkret gjelder det hvordan beskatning av aktive eiere i næringsvirksomhet generelt skal tolkes, samt på hvilke krav Finansdepartementet mener man kan stille til departementets saksbehandling.

Svar:

Herkules Capital og de øvrige aktører innenfor private equity-næringen er underlagt de alminnelige skattereglene som gjelder generelt for de fleste virksomhetstyper. Det gjelder således ingen særskilte skatteregler for denne type virksomhet. Etter min mening fungerer de alminnelige reglene tilfredsstillende også for private equity-næringen. Dette gjelder også for adgangen til, og grensene for, å kunne karakterisere opptjente inntekter som kapitalinntekt i stedet for lønn eller næringsinntekt.

Det er et grunnleggende skattemessig prinsipp at inntekter skal tilordnes den skattyter som etter det underliggende forhold er berettiget til det. På tilsvarende måte skal inntekter skattlegges i henhold til hvilken inntektstype det reelt sett er snakk om (klassifisering av inntekten). Avkastning knyttet til investert kapital, som for eksempel passive investeringer i aksjefond, skal skattlegges som kapitalinntekt. Inntekter som reelt sett stammer fra aktivitet i form av arbeidsinnsats eller utøvelse av næringsvirksomhet skal normalt skattlegges som henholdsvis arbeidsinntekt eller næringsinntekt.

Jeg viser til at Skattedirektoratet har avgitt en uttalelse 6. juni 2013. I uttalelsen gir direktoratet nærmere retningslinjer for beskatningen av aktive eiere, herunder tilfeller hvor eierskapet til den operative virksomheten er organisert med mellomliggende holdingselskap. Jeg har ingen innvendinger til det som fremkommer i uttalelsen.

SPØRSMÅL NR. 1510**Innlevert 17. juni 2013 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker****Besvart 21. juni 2013 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Vil kunnskapsministeren ta et initiativ overfor forsvarsministeren med tanke på å øke antall læreplasser innenfor flyfag og avionikkfag?»

BEGRUNNELSE:

De senere år har det blitt registrert en betydelig nedgang i inntak av lærlinger i flyfag og avionikkfag i Luftforsvaret. Dette er svært beklagelig, ikke minst for de elever som nå i tre år har gjennomført en utdanning som skal avsluttes med et to-årig lærlingløp før fagprøve. Mange lærere føler også ubehag ved at så mange dyktige elever ikke får fullført den opplæringen de har valgt å satse på. En nedgang har det også vært i sivil luftfart, men der er man mer konjunkturavhengig. De fire flyfagsskolene er innrettet for et behov på om lag 100 lærlinger. Sivil luftfart tar i år inn ca. 40 lærlinger, mens Luftforsvaret tar inn kun 10 - 12. Dette harmonerer svært lite med Handlingsplan for økt inntak av lærlinger i forsvaret 1997, og Samfunnskontrakt for flere læreplasser.

Forsvaret stiller krav til lærlinger ved ansettelse som innebærer at mange faller fra, blant annet på grunn av fysiske krav. Dette ut fra at alle skal gjennom en befalsopplæring det innledende året før læretiden. Men Forsvaret burde i tillegg tatt inn «sivile» lærlinger som har som mål å gjennomføre en læretid med avsluttende fagprøve, slik det er i private virksomheter, generelt i alle lærefag. For å få dekket sitt behov tar forsvaret inn ungdom som har gått treårig studieforberevende. Enkelte uttrykker at dette er en undergraving av fagopplæringsordningen.

Svar:

Samfunnskontrakten forplikter myndigheter, arbeidsgiverorganisasjoner og arbeidstakerorganisasjoner til sammen å øke antall nye læreplasser med 20 % innen 2015, sammenlignet med utgangen av 2011. Gjennom samfunnskontrakten er alle arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjoner for første gang enige om en konkret målsetting for flere læreplasser. Regjeringen bruker i 2013 30 millioner til tiltak for å følge opp samfunnskontrakten.

For å skaffe flere lærlingplasser i staten og sørge for at lærlingene får god opplæring, vil regjeringen opprettet et eget opplæringskontor. Lederen for dette kontoret er nå ansatt, og er klar til å arbeide for å nå målene i samfunnskontrakten.

Siden 2009 har det vært en økning i antall lærlinger i det statlige tariffområdet. I 2010 var antallet 744, i 2012 var antallet 796, noe som innebærer en økning på 7 prosent. Måltallene for offentlig sektor er de samme som i samfunnskontrakten for øvrig – 20 pst flere godkjente lærekontrakter innen utgangen av 2015. Det betyr at vi må intensivere innsatsen og utfordre offentlig sektor, inkludert forsvaret, til å ta imot flere lærlinger dersom vi skal nå samfunnskontraktens målsetting.

I forsvaret er det Vernepliktsverket som forvalter lærlingordningen. Forsvaret er Norges største lærebedrift med over 500 lærlinger fordelt på 30 fagområder. Det betyr at forsvaret allerede tar sitt samfunnsansvar alvorlig, og vil være viktig i det videre arbeidet for å nå målene i samfunnskontrakten. Inntak av lærlinger til spesifikke lærefag bestemmes av den enkelte virksomhet.

SPØRSMÅL NR. 1511**Innlevert 17. juni 2013 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 25. juni 2013 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum****Spørsmål:**

«Det meldes om førkrise fra mange melkeprodusenter flere steder i landet. Førsteslåttene har resultater under halvparten av normalår enkelte steder.

Ser statsråden for seg at det kan bli nødvendig med tiltak for å opprettholde melkeproduksjon på normalt nivå, og vil han vurdere f.eks. produksjon utover kvotetaket og eventuell stopp av bruk av melk til eksportproduksjon, eller mener han at situasjonen ikke krever noen tiltak eller forberedelse for å sikre melketilgangen for norsk videreføring?»

Svar:

Det er betydelige lokale problemer i grovfôrproduksjonen, spesielt på Jæren. Departementet har vært i kontakt med Tine SA, som er markedsregulator for melk, for å få en vurdering av saken. Tine har vært i kontakt med de ulike landbrukskontorene i Rogaland og et utvalg av egne medlemmer og leverandører i fylket. Disse bekrefter at det er Jæren som er

hardest rammet, med en anslått førsteslått tilsvarende i gjennomsnitt 50–60 % av normalavling. I undersøkelsen registrerte Tine at mange likevel er avventende og vil se an hvordan situasjonen er til høsten, før de bestemmer seg for om de vil kjøpe grovfôr eller tilpasse seg ved å øke kraftfôrandelen. Undersøkelsen viser i tillegg at variasjonen mellom bruk er stor, også innenfor samme område. Departementet har også vært i kontakt med Fylkesmannen i Rogaland som gir en tilsvarende situasjonsbeskrivelse.

Tines vurdering er at man med forventet melkeproduksjon fremover, skal kunne dekke det norske markedets etterspørsel etter melk og melkeprodukter, og at opplegget med målpriser og fastsetting av kvote vil bidra til å nå dette målet.

Per i dag kan jeg ikke se noen grunn til å åpne for produksjon utover kvotetak eller stoppe bruken av melk til eksportproduksjon. Jeg vil imidlertid ha løpende kontakt med fylkesmennene og Tine om dette gjennom sommeren.

SPØRSMÅL NR. 1512**Innlevert 17. juni 2013 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen****Besvart 21. juni 2013 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Det pågår p.t. en straffesak i Bodø mot en mann som angivelig skal ha skutt mot en bjørn. Det som er et faktum er at det er nedlagt store ressurser for å kunne dømme en mann som stilte opp for en nabo, etter godkjenning fra SNO, pga. fare for tap av sau.

Siden proporsjonalitet er interessant, kan jeg få innsyn i hvor store ressurser det offentlige har brukt for å kunne føre denne saken for retten, og om ressursbruken står i forhold til sakens alvorlighet eller om fornuften burde slått inn på et tidligere tidspunkt?»

BEGRUNNELSE:

Jeg vil hevde at denne saken er uten balanse når det gjelder sammenhengen mellom ressursbruk og

påstått lovbrudd. det kan virke som det er gått prestisje i saken og at SNO har noe å bevise for egen del. I så måte er jo både SNOs rolle og etterforskningsgrunnlaget av prinsipiell interesse. Jeg ser derfor frem til statsrådets avklarende svar.

Svar:

Siden dette gjelder en konkret straffesak som står for domstolen, har jeg innhentet uttalelse fra Riksadvokaten, som bl.a. skriver:

«Det føres ikke saksregnskap ved straffesaksbehandlingen i vårt land, og kostnadene knyttet til én konkret sak vil det således være vanskelig å oppgi. Riksadvokaten har innhentet opplysninger om den aktuelle saken fra påtaleansvarlig i Salten politidistrikt via førstestatsadvokaten i Nordland. Den gjelder mulig overtredelse av naturmangfoldsloven § 75 første

ledd jf. § 17 andre jf. fjerde ledd for ikke straks å ha gitt melding til politiet om at det var løsnet skudd mot bjørn i nødverge. Tiltalte ga først beskjed til utmarks-konsulenten i Saltdal kommune påfølgende dag. Hovedforhandling ble avholdt 17. d.m., men dom foreligger ikke på nåværende tidspunkt.

Påstanden fra aktor var betinget fengsel i 18 dager med prøvetid på 2 år, samt ubetinget bot på kr. 10 000 pluss idømmelse av saksomkostninger. Bakgrunnen for denne er tidligere rettspraksis og den illustrerer at saken ikke er av bagatellmessig karakter.»

SPØRSMÅL NR. 1513

Innlevert 17. juni 2013 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 2. juli 2013 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Ny statistikk viser at antallet personer som kjører bil uten å ha gyldig førerkort dessverre ikke går ned. Og det betyr at mange personer som ikke har lov til å kjøre bil, gjør det til tross for at de både kan være bøtelagt og straffet for overtredelsen. I tillegg til å være en fare for seg selv, så utsetter de jo alle andre trafikanter for en stor fare.

Vil statsråden se nærmere på tiltak som kan bidra til å redusere antallet, og har det vært dialog med Jus- tisdepartementet for å se på dette problemet?»

Svar:

Spørsmålet er rettet til samferdselsministeren, som har bedt om at jeg besvarer det.

Antallet anmeldelser for kjøring uten gyldig førerkort har vært relativt stabilt de siste årene, og har de siste fem år ligget på rundt 13 500 - 14 500 årlig. Det er selvfølgelig ønskelig at disse tallene hadde vært lavere.

Utrykningspolitiet (UP) har alle tilgjengelige mannskaper på veien, og UP og politidistriktene gjennomfører store og mindre kontroller gjennom året. Gyldig førerkort blir sjekket for alle som blir stoppet i kontroll, selv om hovedformålet med kontrollen i utgangspunktet kan være et annet. Tall jeg har fått fra UP viser at det de siste tre årene er gjennomført mer enn 1,7 millioner kontroller per år.

Det har de siste årene vært en nedgang i antall drepte og hardt skadde i trafikken. Politiets innsats og kontrollstrategi har betydning for den positive utviklingen. Det enkelte politidistrikt driver med trafikk-sikkerhetsarbeid, og UP har trafikkisikkerhet som sin viktigste oppgave. UP representerer en viktig ressurs ute på veiene.

La meg avslutningsvis understreke at jeg alltid er åpen for å vurdere ytterligere tiltak som kan bidra til økt trafikkisikkerhet. Jeg forutsetter at Politidirekto- ratet og UP løpende vurderer aktuelle tiltak.

SPØRSMÅL NR. 1514

Innlevert 18. juni 2013 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou

Besvart 25. juni 2013 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Er det slik at Ekomloven hjemler tilstrekkelig hjemmel for politiets behov for bruk av jamming som forhåndsplanlagt forebyggende tiltak eller er det slik at dette behov nå er uhjemlet?»

BEGRUNNELSE:

De siste lovendringer i Ekomloven kan fremstå som en uttømmende regulering av adgangen til å jamme i forebyggende øyemed.

Politiet bruker i dag jamming som et polititaktisk tiltak både på et nødrettslig grunnlag, men også, slik jeg tenker, der det er nødvendig for å kunne forebygge vold og ødeleggelser, men hvor nødrett ikke kan ansees å hjemle bruken.

Etter behandlingen i Stortinget har jeg undret meg på om Samferdselsministeren, som ansvarlig for loven, ikke har oppfattet politiets behov for tiltak for å forebygge alvorlig kriminalitet eller terrorhandlinger.

Brutalisering av organiserte kriminelle handlinger gjør at man kan frykte bruk av f eks bomber når en trusselutsatt person kjører forbi / eks statsbesøk, eller politiet er på vei inn i en leilighet der det kan være bevis eller narkotika.

Jamming som forebyggende tiltak kan begrenses både i tid og rom, og vil slik jeg ser det, ikke være mer inngripende enn de allerede vedtatte nye endringer i Ekomlovens bestemmelser om jamming.

Bruk av jamming bør være et forebyggende tiltak mot mulige trusler om f eks å skade eller drepe personer.

Da bør det ikke være et vilkår at det foreligger en spesifisert og konkret trussel, men det må være grunn til å frykte at skade kan skje dersom man ikke jammer.

Hvis Norge ikke vil tillate jamming ut over det som er foreslått i proposisjonen, vil Norge stå i fare for å bli avskåret fra å motta besøk av enkelte trusselutsatte statsledere, undrer jeg. Det aktuelle lands sikkerhetstjeneste vil nødige godkjenne et sikkerhetsopplegg som ikke omfatter jamming.

Det er nødvendig at statsråden svarer på om det i forberedelsen og behandling av Ekomloven ble utelatt / glemt noen presiseringer vedrørende forebyggende jamming.

Svar:

Mobilregulerte soner opprettes ved at den ordinære trafikken i mobilnettet blir jammet. Med dette menes at det blir sendt ut signaler som interfererer med og blokkerer signalene mellom mobiltelefonene og infrastrukturen i mobilnettene, og/eller at det blir etablert falske basestasjoner (oppfangere) som avslører mobiltelefonens identitet og deretter tar over telefonens kontakt med tilbyders basestasjon. Slik bruk og inngripen i frekvenser vil forstyrre annen lovlig kommunikasjon selv om det er politiet som lovlig utfører jammingen. Kravet om at nødsamtaler skal komme frem vil for eksempel hindres av jamming. Slike bør derfor i størst mulig grad sikre samfunnets behov for uavbrutt elektronisk kommunika-

sjon. Det er hovedsakelig kommersiell tilbyder av elektronisk kommunikasjon som tilbyr ekomtjenester til allmennheten, som disponerer de aktuelle frekvensene. Disse har kjøpt tidsbegrenset enerett til bruk av frekvensene av staten, oftest ved auksjon. Inngripen i andres frekvenser må også vurderes opp mot personvernmessige hensyn for de berørte brukere av kommunikasjonen.

Rettstilstanden var tidligere noe uklar, men etter endringen i ekomloven § 6-2 a sikres det nå at politiet har en klar hjemmel til å kunne bruke jamming og eventuelt mobilregulerte soner, innenfor visse rammer. Bestemmelsen fastslår at politiet uten å søke myndigheten på forhånd kan ta i bruk frekvenser som er tildelt andre. Men dette gjelder kun i situasjoner eller til formål som faller inn under politiets hjemler i straffeprosesslovens bestemmelser om kommunikasjonsskontroll, jf. § 216 a tredje ledd annet punktum, § 216 b annet ledd bokstav c eller § 222 d, eller situasjoner eller formål som faller inn under politilovens bestemmelser for bruk av tvangsmidler for Politiets sikkerhetstjeneste (PST) i forebyggende øyemed, jf. § 17 d. Tilsvarende gis Nasjonal sikkerhetsmyndighet (NSM) kompetanse til i særlige tilfeller og i korte tidsrom å ta i bruk mobilregulerte soner for sikring av konferanserom mv. Slik inngripen i andres frekvensressurser skal imidlertid i minst mulig grad gripe inn i og forstyrre annen lovlig kommunikasjon, herunder muligheten til å kunne foreta nødanrop.

Regelen i ekomloven § 6-2 a ble foreslått av regjeringen nettopp for å gi politiet et nytt virkemiddel gjennom bruk av frekvenser som er tildelt andre, slik at politiet kan utføre i oppgaver i henhold til egne, relevante hjemler for bruk av tvangsmidler.

Politiets bruk av tvangsmidler skal ikke hjemles i ekomloven. Ekomlovens formål er å sikre brukerne av elektronisk kommunikasjon stabile, sikre, rimelige og fremtidsrettede elektroniske kommunikasjonstjenester og skal i første rekke sikre den tekniske tilrettelegging i denne sammenheng.

Høringsinnspill som lå utenfor ekomlovens virkeområde ble ikke tatt med i bestemmelsen av mobilregulert sone. Samferdselsdepartementet er kjent med at Justis- og beredskapsdepartementet vurderer om det er behov for en lovendring i politiloven.

Samferdselsdepartementet vil evaluere bruken av den nye hjemlene i § 6-2a etter at bestemmelsen er tatt i bruk. Departementet vil eventuelt fremme forslag om å justere reglene for jamming, dersom det skulle være behov for dette, basert på en balansert vurdering hvor ulike hensyn veies mot hverandre.

SPØRSMÅL NR. 1515**Innlevert 18. juni 2013 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen****Besvart 25. juni 2013 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Det pågår for tiden en rettssak i Salten, om en mulig skyting mot bjørn i fjor sommer. Siden saken har stor interesse vil jeg gjerne vite litt om hvordan SNO håndterte saken. Det er blitt hevdet at helikopteret som ble leid inn, landet uten landingstillatelse. Videre ble det hentet inn jegere og hunder fra Trøndelag, selv om dette også finnes i Saltdal kommune. At bjørnen var merket er også en påstand. Dersom disse forholdene er riktige fremstår saken som klønete behandlet.

Hva er fakta og hva er statsrådets syn?»

BEGRUNNELSE:

Rovdyrproblematikken er en økende utfordring mange steder, ikke minst i min kommune Saltdal. Store tap av husdyr har ført til et sinne og frustrasjon blant mange bønder som viser til at saksbehandlere bak et skrivebord, skal vurdere hva som er best for dem. Noen vil si at dette er direkte respektløst. Rovdyrforvaltningen bør overføres til lokalpolitikere dog med basis i et nasjonalt regelverk. Dagens saksbehandling synes å være klart i favør av rovdyrene hvor bønder produserer dyr som ender som mat for disse. At SV er et parti på rovdyrenes parti er greit nok men den manglende forståelse og respekten for hvordan mange bønder oppfatter det som skjer, er ille. En av de merkelige tingene i denne saken er grunnlaget for at man hentet inn hunder og jegere fra et annet fylke. Hvis det er slik at de hundene som er godkjente for slikt bruk, likevel ikke er gode nok, må dere se gjennom de eksisterende rutiner. Hva som diskvalifiserte lokale jegere er også et mysterium. Jeg ser derfor frem til å få statsrådets svar.

Svar:

Jeg er klar over at Saltdal kommune har hatt store utfordringer når et gjelder rovvilt og vilkårene for beitebruk, og at det er dialog mellom kommunen og Direktoratet for naturforvaltning om situasjonen. I brev fra departementet til Saltdal kommune 16. mai i år, er det blant annet vist til at direktoratet 10. mai ga

tillatelse til felling av en brunbjørn innenfor et avgrenset område i Saltdal kommune. Direktoratet la da betydelig vekt på anmodning fra rovviltnemnda om uttak av bjørn i Saltdal. Samtidig viste direktoratet til at det kun er registrert 1 hannbjørn i dette området i vår.

Den konkrete saken om skyting mot bjørn i fjor sommer, er ikke en sak departementet har hatt til behandling. Det jeg har fått opplyst fra Direktoratet for naturforvaltning, er at det ble iverksatt ettersøk etter en bjørn som var opplyst å være påskutt. Oppdraget ble gitt fra direktoratet til Statens naturoppsyn, under den klare forutsetning at det var politiet som ledet aksjonen fordi man hadde opplysninger som kunne tilsi at bjørn var påskutt uten hjemmel.

Fra Statens naturoppsyn har jeg fått opplyst at deres landing med helikopter er hjemlet i naturoppsynsloven § 3 og i motorferdselsloven § 4a. Oppdraget på ettersøk ble gitt til Statens naturoppsyn ettermiddagen den 29. juni. Det hadde da gått nærmere ett døgn siden påskyting. Verdifull tid for utredning av skuddplass mv var da tapt, og det ble da valgt, for å vinne tid, å sende kompetent fellingspersonell fra Statens naturoppsyn til stedet med helikopter. Det er standard prosedyre at denne type oppdrag blir gitt til Statens naturoppsyn og ikke til lokale jegere eller skadefellingslag. Oppdraget var ikke å felle bjørnen, men å utrede situasjonen med sikte på en ny vurdering, og rapportere til direktoratet. Dette besto i å verifisere om bjørnen var truffet, og i tilfelle den var truffet, hvilken type skade dette kunne dreie seg om. Fellingspersonellet i Statens naturoppsyn har kompetanse og rutine til denne type oppdrag og har spesialtrenete sporhunder til blant annet slike formål.

Til spørsmålet om bjørnen var merket sier Statens naturoppsyn at de i ettertid vet at denne aktuelle bjørnen tidligere har vært radiomerket på svensk side. Dette vet de med grunnlag i DNA-prøver (møkk og hår) som ble samlet under oppdraget og senere analysert. Som en konsekvens av denne kunnskapen ble det senere foretatt peiling både fra bakken og med fly i forsøk på å oppfange signaler fra senderen, uten at dette ble oppnådd.

SPØRSMÅL NR. 1516**Innlevert 18. juni 2013 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 21. juni 2013 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«TV2s oppfølging av politiovervåkningsaken og Skattedirektoratets rolle i saken, stiller statsrådets svar på spørsmål 1453 i et underlig lys. Ifølge TV2 påvirket Skattedirektoratet aktivt slik at politiets henleggelse av saken ikke ble anket. Statsrådets svar bygger på at saken i ettertid ses på som feilaktig henlagt. Noen er her feilinformert og statsråden må rydde opp.

Vil statsråden gå inn i saken på nytt, og mener statsråden at svaret i spørsmål 1453 står seg mht. den nye vendingen saken har tatt?»

BEGRUNNELSE:

I svar på spørsmål 1453 skriver statsråden bl.a. at "I ettertid er det kjent at sakene feilaktig ble henlagt av påtalemyndighetene". TV2s reportasje viser at en saksbehandler i Skatt Sør henvendte seg til Skattedirektoratet med det mål at politiets beslutning skulle ankes. Beskjeden tilbake fra - i følge TV2 "en av Skattedirektørens nære medarbeidere" - var at saken ikke skulle ankes. Direktoratet tok altså en aktiv rolle i at politiets avgjørelse ikke ble anket. Da er det spesielt å se at statsråden skriver at "i ettertid er det blitt kjent at saken er feilaktig henlagt".

Videre begrunnes bruk av kun 30 % tilleggsskatt, den mildeste form for sanksjon fra skattemyndighetene, nettopp i denne henleggelsen. Statsråden skriver at "ved den administrative etterfølgende behandling av sakene i Skatteetaten er det, som Skatteetaten uttaler i pressemeldingen, tatt hensyn til at sakene er henlagt av påtalemyndighetene med begrunnelsen "intet straffbart forhold".

Dette er nær å bli den perfekte sirkelargumentasjon; Skattedirektoratet inntok en aktiv rolle i at saken ikke ble anket og sier så at siden saken ble henlagt, måtte de kun ilegge 30 % tilleggsskatt.

Likebehandling er helt sentralt for troverdigheten til skattesystemet. Påstander om en slik involvering fra Skattedirektoratet som man her har, er egnet til å

skade troverdigheten og legitimiteten til hele systemet, sterkt. Her må statsråden rydde opp.

Svar:

Innledningsvis vil jeg gjøre det klart at det ikke er noen mulighet for å ta opp de konkrete sakene. Jeg viser til siste avsnitt i mitt svar til deg 13. juni 2013, om hvorfor det ikke er anledning til å starte ny forfølging i disse sakene.

TV2 har i en reportasje fremsatt påstander om at en kilde, som skal være ansatt i Skatt sør, mener skattedirektøren feilinformerer. På denne bakgrunn har Skatteetaten 20. juni 2013 lagt ut en redegjørelse for hendelsesforløpet i den såkalte ambassadesaken. I følge redegjørelsen ble Skatt sør ikke instruert av Skattedirektoratet i spørsmålet om henleggelsen skulle påklages eller ikke. Som det fremkommer i redegjørelsen bekrefter Skatt sør dette. Det er således enighet mellom ledelsen i Skatt sør og Skattedirektoratet om at det ikke har skjedd noen instruksjon i tilknytning til spørsmål om henleggelsen skulle påklages. For øvrig vil jeg nevne at alle skatteregionene har selvstendig myndighet til å avgjøre om saker som henlegges av politiet skal påklages.

Uten ytterligere dokumentasjon må jeg legge til grunn at det som fremkommer i redegjørelsen fra Skatteetaten er korrekt.

Når en sak blir henlagt med begrunnelsen "intet straffbart forhold bevist" må Skatteetaten legge til grunn at reell etterforskning har funnet sted. I denne saken har det etter at klagefristen var utløpt kommet frem at slik politietterforskning ikke hadde funnet sted. Jeg mener det er uheldig at sakene ble henlagt av politiet og at Skatteetaten ikke mottok informasjon om den manglende etterforskningen før klagefristen hadde utløpt.

Etter det som fremkommer av Skatteetatens redegjørelse finner jeg ikke grunnlag for å foreta ytterligere undersøkelser knyttet til saken.

SPØRSMÅL NR. 1517**Innlevert 18. juni 2013 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal****Besvart 24. juni 2013 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Mener statsråden at hørselshemmede elever får den opplæringen de har krav på etter opplæringsloven?»

BEGRUNNELSE:

Etter opplæringsloven har elever rett til tilrettelagt og tilpasset opplæring. Dersom de ikke kan få tilfredsstillende utbytte av det ordinære opplæringstilbudet har de rett til spesialundervisning.

Foreldrene til et hørselshemmet barn kjempet i 12 år for at datteren skulle få en tilpasset og likeverdig undervisning som andre barn på skolen. Allerede i første klasse var det kjent at eleven hadde nedsatt hørsel uten at noe ble gjort. Klager til Fylkesmannen i Sør-Trøndelag førte i første omgang ikke frem blant annet fordi de sakkyndige ikke tilrådte spesialundervisning men i stedet tilrettelegging innenfor den ordinære undervisningen. Problemet var at skolebyggene ikke er tilpasset disse elevene og lærerne manglet den nødvendige fagkunnskapen til å undervise denne gruppen. Eleven hadde som følge av dette dårligere læringsutbytte enn andre elever. Først i syvende klasse fikk eleven tilbud om spesialundervisning i enkelte fag. Det var da for sent til å rette opp skadene som var skjedd. På grunn av mangel på tilrettelegging har hun vært kronisk utmattet i flere år og blant annet fått diagnosen ME. Foreldrene har gjennom hele skoletiden opplevd å ikke bli tatt på alvor.

Fordi vedtakene har tidsbegrenset gyldighet vil klager til fylkesmannen og Sivilombudsmannen ha begrenset betydning i saker som gjelder avsluttede forhold. Dette fører til at foreldrene føler seg rettsløse overfor undervisningsmyndighetene.

Svar:

Jeg vil understreke at alle elever har rett til et godt miljø for læring. Skoleeier har et lovpålagt ansvar for at elevenes rettigheter blir oppfylt. Fylkesmannen fører tilsyn med at skoleeier oppfylder de pliktene de er pålagt.

Jeg har ikke grunnlag for å ta stilling til den enkeltsaken representanten viser til, men jeg vil nedenfor kort redegjøre for enkelte bestemmelser i opplæringsloven som har relevans.

Opplæringsloven kapittel 9a om elevenes skolemiljø inneholder regler som har betydning for opp-

læringstilbudet for tunghørte elever. Kravene til det fysiske skolemiljøet reguleres mer i detalj i forskrift om miljørettet helsevern i barnehager og skoler, som er gitt med hjemmel i lov om helsetjenesten i kommunene. Forskriften om miljørettet helsevern og opplæringsloven kapittel 9a utfyller hverandre og må derfor sees i sammenheng. Dersom de faglige normene er fulgt men man likevel finner at miljøet gir en elev plager, er opplæringslovens krav til skolemiljøet ikke oppfylt.

Hvis en elev opplever at det fysiske miljøet i skolen hindrer trivsel og læring, kan eleven eller foreldrene be om tiltak for å bedre forholdene. Skolen plikter å ta stilling til en henvendelse fra en elev eller forelder snarest mulig og fatte enkeltvedtak. Dersom den som ber om tiltak ikke er fornøyd med skolens avgjørelse eller skolen ikke fatter en beslutning innen rimelig tid, har man rett til å klage. Klageinstans er fylkesmannen.

Tilrettelegging av undervisningen for tunghørte elever kan også knyttes til retten til spesialundervisning etter opplæringsloven § 5-1. Spesialundervisning kan bestå av en rekke tiltak og blant annet omfatte særskilt utstyr og nødvendige rammebetingelser for at eleven skal kunne delta i fellesundervisning. Før det fattes vedtak om spesialundervisning skal det foreligge en sakkyndig vurdering fra pedagogisk-psykologisk tjeneste. Denne vurderingen er rådgivende. Foreldre kan også innhente alternative vurderinger som i så fall skal tillegges vekt når skoleeier treffer vedtak om spesialundervisning. Et vedtak om spesialundervisning kan påklages. Dersom man mener at den sakkyndige vurderingen fra pedagogisk-psykologisk tjeneste er mangelfull eller basert på et misvisende faglig grunnlag, kan dette bemerkes i klagen.

Utdanningsdirektoratet utarbeidet i 2009 en veileder som gir råd om hvordan barnehage, skole og hjelpeapparatet kan legge til rette for et tilfredsstillende opplæringstilbud for hørselshemmede. Veilederen er et bidrag til at alle hørselshemmede barn og unge skal få et likeverdig og helhetlig opplæringstilbud. Veilederen skal være et hjelpemiddel som beslutningstakere i kommuner og fylkeskommuner kan bruke i beslutningsprosesser som vedrører opplæringstilbudet til barn og unge med nedsatt hørsel.

SPØRSMÅL NR. 1518**Innlevert 18. juni 2013 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen****Besvart 26. juni 2013 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Inga Marte Thorkildsen****Spørsmål:**

«Kan statsråden utdype grunnen til at fosterforeldre i statlige familie- og beredskapshjem mister sine fridager ved sykmelding, og om det er en praksis som statsråden i så fall vil gjøre noe med?»

BEGRUNNELSE:

I NTL nytt er det en artikkel om fosterforeldre i statlige familie- beredskapshjem som mister sine opparbeidede fridager som de har rett på, dersom de blir sykmeldte. Virksomheten får refundert sykepenge dersom en av fosterforeldrene er sykmeldt, men de mister allikevel en opparbeidet rettighet. Mennesker som stiller opp som fosterforeldre tar på seg en byrde og åpner sitt hjem for barn som har vært utsatt for omsorgssvikt, og viser med det et viktig samfunnsansvar ved å stille opp for barn som har det vanskelig. En slik praksis er uheldig og kan føre til at færre vil påta seg oppgaven som fosterforeldre, noe som er synd for de barna som trenger gode omsorgspersoner rundt seg.

Svar:

Fosterforeldre gir barn under barnevernets omsorg et stabilt og omsorgsfullt hjem. Fosterforeldre er ikke arbeidstakere, men oppdragstakere. En landsomfattende undersøkelse fra 2010 viser at fosterforeldre har et sterkt ønske om å hjelpe barn som trenger det, og at de opplever at den innsatsen de gjør, er verdt det.

Fosterforeldre i statlige fosterhjem inngår en femårig standardkontrakt med oppdragsgiver, som er den statlige regionale barnevernmyndigheten (Bufetat). Standardkontrakten regulerer forholdet mellom Bufetat og oppdragstakerne. I henhold til standardkontrakten har en oppdragstaker plikt til å være tilgjengelig for plassering av et barn til enhver tid. Oppdragsgiver har bl.a. plikt til å sørge for at oppdragstaker får en frihelg i måneden når et barn er plassert, samt en såkalt organisert friperiode på inntil 35 fridager hvert kalenderår. I tillegg gir standardkontrakten rett til en friperiode etter en avsluttet plassering.

Ved sykdom er det bestemmelsene i folketrygdloven som kommer til anvendelse. Standardkontrakten eller veilederen til kontrakten regulerer ikke direkte de spørsmål som kan oppstå om opptjening av friperioder hvis oppdragstaker blir sykemeldt. Departementet har gitt Bufdir ansvaret for tolkning av standardkontraktene som ledd i sin forvaltning av de statlige fosterhjemmene. Direktoratet har lagt til grunn at det opparbeides rett til friperioder kun når oppdragstakeren er tilgjengelig for å utføre oppdrag for Bufetat.

Oppdragstakere som blir sykemeldt vil imidlertid ikke miste allerede opparbeidede fridager. Det følger av direktoratets fortolkning at dersom en oppdragstaker blir sykemeldt, vil opparbeidede fridager (organisert friperiode) som ikke er tatt ut, kunne overføres til neste kalenderår, legges til friperioden etter endt plassering eller kompenseres med arbeidsgodtgjøring.

9700 barn og unge bodde i fosterhjem ved inngangen til 2012. Flesteparten av disse hjemmene er kommunale, mens rundt ti prosent er statlige. Statlige fosterhjem har kompetanse til å ta imot barn og unge i akutsituasjoner (beredskapshjem) og barn og unge som har behov for særlig oppfølging ut over den oppfølging ethvert barn som må flytte ut av sitt opprinnelige hjem vil ha (familiehjem).

Oppdragstakere i statlige fosterhjem gjør en svært viktig samfunnsoppgave og er med på å bedre mange barn og unges liv. Bufdir har nedlagt et viktig arbeid med å presisere forståelsen av kontraktens bestemmelser om fri i forbindelse med sykemeldinger, og direktoratet innhenter erfaringer med hvordan standardkontraktene praktiseres. Videre varslet Regjeringen i Prop. 106 L (2013-2013) Endringer i barnevernloven at de statlige fosterhjemmene skal evalueres. I den forbindelse vil også standardkontraktene bli vurdert. Jeg regner med at dette vil gi oss nyttig kunnskap i vårt videre arbeid med å utvikle gode tilbud for de barna som de statlige fosterhjemmene er ment for.

SPØRSMÅL NR. 1519**Innlevert 18. juni 2013 av stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos****Besvart 25. juni 2013 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Mener statsråden at det er akseptabelt at enkelte pasienter skal være avskåret fra retten til utenlandsbehandling når det ikke finnes adekvat behandling i Norge, men i utlandet?»

BEGRUNNELSE:

Bakgrunnen for spørsmålet er svaret jeg fikk i dok. 15:1423(2012-2013) som jeg mener er ufullstendig.

Jeg er gjort kjent med at Haukeland nylig har avvist pasienter hvor Haukeland og andre innen spesialisthelsetjenesten har avdekket behov for irreversibel behandling innen det aktuelle området, med beskjed om å søke hjelp i egen helseregion. Pasienter opplyser videre om at de i egen region, får beskjed om at de ikke har et tilbud om adekvat behandling i henhold til definert behandlingsbehov (irreversibel behandling).

Pasienter oppgir videre at utenlandskontoret svarer at ingen med behov for irreversibel behandling relatert til kjeveleddsdisfunksjon vil få innvilget sine

søknader før helseministeren eventuelt instruerer helseforetakene. Dette betyr slik jeg ser det at svaret jeg fikk 13. juni i år, ikke tar for seg de som ikke får tilbud ved Haukeland, eller de som vi ikke har kompetanse til å hjelpe i Norge.

Svar:

Når det gjelder rett til behandling i utlandet ved manglende kompetanse i Norge, vil jeg vise til tidligere svar der jeg har beskrevet regelverket for dette.

Jeg vil imidlertid legge til at alle pasienter har krav på faglig forsvarlig behandling.

Når det gjelder behandlingstilbudet til pasienter med alvorlig kjeveleddsdisfunksjon som er vurdert og utredet ved det tverrfaglige tilbudet i Helse Bergen HF, har jeg i oppdragsbrevet til de regionale helseforetakene satt som mål at det er gitt et behandlingstilbud til disse.

Dersom en pasient mener at han eller hun ikke får den helsehjelpen man har krav på, kan pasienten klage til Fylkesmannen. Dette følger av pasient- og brukerrettighetsloven.

SPØRSMÅL NR. 1520**Innlevert 18. juni 2013 av stortingsrepresentant Henning Skumsvoll****Besvart 24. juni 2013 av olje- og energiminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

«Det vises til statsrådets svar på Dokument nr. 15:1446 og 15:1366 (2012-2013). For å være tydelig - det bes om regjeringens vurdering på hvordan endringen i oljeskatten vil påvirke antall prosjekter som realiseres på norsk sokkel. Vi er klar over at regjeringen mener selskapene vil bli flinkere til å holde budsjett.

Men spørsmålet er altså om regjeringen tror at noen prosjekter kan bli skrinlagt/utsatt som følge av skatteendringen, og om avvik fra prognosene i så fall vil få regjeringen til å endre oppfatning?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til at SVs Geir Ketil Hansen i en finansdebatt i Stortinget mandag 17.06.13 bekreftet at de mener skatteendringen vil medføre at oljeprosjekter utsettes. Det hadde vært nyttig om dette er i tråd med forventningene fra regjeringen. Jeg antar at regjeringen har gjort slike vurderinger før vedtaket blir gjort.

Svar:

Justeringen i de investeringsbaserte fradragene for petroleumsprosjekter medfører, isolert sett, en noe lavere lønnsomhet for selskapene ved investeringen i nye prosjekter i petroleumssektoren. Effekten

på lønnsomheten vil være størst for investeringstun-ge prosjekter og for de mest marginale prosjektene.

Skattejusteringens effekt på hvilke prosjekter som gjennomføres, samt på hvordan disse gjennomføres, er det for tidlig å ha en bestemt oppfatning om.

Endringen som regjeringen foreslo i tilknytning til revidert budsjett er nylig vedtatt i Stortinget. Regjeringen har ikke planer om andre endringer i petroleumsskatten enn denne gjennomførte justeringen.

SPØRSMÅL NR. 1521

Innlevert 18. juni 2013 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad

Besvart 26. juni 2013 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Kvifor vel statsråden å avvise alle anbefalingar frå Bondelaget og organisasjonane når det gjelder rovdyrjakt?»

GRUNNGJEVING:

Bondelaget og åtte organisasjonar har på bakgrunn av vanskar med å ta ut rovdyrbestand over bestandsmål anbefalt miljøverndepartementet en rekke tiltak for å effektivisere jakta på rovdyr, ikkje minst jerv. Flom, rovdyr og auka freda areal truer beitenæringa fleira stader og rovdyrtrusselen er alarmerande i bl.a. Gudbrandsdalen. Legitimiteten til rovdyrforliket er truga gjennom manglande evne til uttak av rovdyrbestander langt over avtalte bestandsmål blir det hevda.

Svar:

Rovviltforliket seier at lisensfelling skal være hovudverkemiddelet i reguleringa av bestandsstorleik og utbreiing av bjørn og jerv, og er positiv til initiativ som kan bidra til effektivisering av lisensfellinga. Det har eg òg gjeve uttrykk for overfor dei organisasjonane som kom med anbefalingane om å effektivisere lisensfellinga på jerv og bjørn, og anbefalingane har vore nyttige i arbeidet med å effektivisere lisensfellinga.

Enkelte av punkta frå organisasjonane vart vurdert i arbeidet med rovviltforliket i 2011, slik som utviding av lisensfellingsperioden for bjørn. Eg meiner også at mellom anna etableringa av jaktkurscenteret i Flå i regi av Noregs Jeger- og Fiskerforbund er eit godt tiltak som kan bidra til å auke kompetansen og effektiviteten. Miljøforvaltinga har fylgt opp med økonomisk støtte til jaktkurscenteret.

Grunngjevinga for at fleire av dei andre anbefalte tiltaka ikkje er fylgt opp vidare har i stor grad samanheng med dyreetiske vurderingar, slik det går fram av

svarbrevet organisasjonane fekk. Under fylgjer ei oppsummering av dei sentrale anbefalingane, og mi vurdering av desse.

Ei av anbefalingane var å endre starttidspunktet for lisensfellingsperioden på jerv. I 2005 vart lisensfellingsperioden endra for å auke moglegheitene til å kombinere for eksempel hjorteviltjakt og lisensfelling av jerv. Avgrensinga vart gjort på ein slik måte at ein unngår å sette jervkvalpane si overleving i fare, noko som har samanheng med det tidspunkt då kvalpane kan overleve sjølv om mora skulle bli skoten under lisensfelling. Lisensfellingsperiodens avgrensing er altså gjort med omsyn til kvalpane si overleving, og det har ikkje kome ny kunnskap som tilseier at det vil være dyreetisk forsvarleg å opne for lisensfelling av jerv på eit tidligare tidspunkt på året.

Å endre lisensfellingsperioden for bjørn var òg ei av anbefalingane frå organisasjonane. Lisensfellingsperioden vart sist vurdert og fastsett av Stortinget våren 2011, og eg vurderer det ikkje som aktuelt å utvide perioden ytterlegare utover det Stortinget har bestemt.

Organisasjonane ynskte vidare at det opnast for bruk av laus på drevet halsande hundar ved felling av bjørn. Bruk av slike hundar vil for nokre viltartar være ei jaktform som kan påføre arten uakseptabelt mye stress og fysiologisk skade. Det er ikkje alle artar som er evolusjonsmessig tilpassa å kunne tåle langvarig jaging. Ut frå bjørnens anatomi og fysiologi kan jaging over lengre distansar og tidsrom eksempelvis resultere i overoppheiting og ein dyrevelferdsmessig svært uheldig situasjon for bjørnen. Av omsyn til å greie ut desse tilhøva betre er det sett i verk utgreiing av ulike hundarasar sine moglegeheiter og avgrensingar i samband med jakt. Då vil det også kunne visast kva sort påverknad hundar kan ha på til dømes bjørn.

Når det gjeld bruk av elektronisk varsling for tilsyn av jervebåsar har eg ei klar oppfatning om at til-

synsreglane skal være strenge. Vilt som vert fanga levande blir utsett for stress, og grunna dyrevelferdsmessige forhold vert det praktisert ei streng forståing av regelverket om fangst. Utan krav til fysisk eller visuelt tilsyn vil det også være vanskelig for oppsynspersonell å kontrollere fangsten. Eg meiner at eit kontrollerbart regelmessig tilsyn er avgjerande for å ivareta det dyrevelferdsmessige aspektet, og vurderer det ikkje som aktuelt å liberalisere tilsynskrava no.

Organisasjonane foreslo også at det bør bli gjeve løyve til bruk av snøskuter for å føre tilsyn med jervebås og for å legge ut og sjå etter åte for jervejakt. Eg er kjent med at det i ein del tilfeller er gjeve dispensasjon til bruk av snøskuter for utkøyring av både jervebås og åte. Eg vurderer det ikkje som aktuelt å opne for generell bruk av snøskuter til slike formål, og eventuelle løyver bør som tidlegare bli gjeve gjennom dispensasjonar.

SPØRSMÅL NR. 1522

Innlevert 18. juni 2013 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad

Besvart 1. juli 2013 av olje- og energiminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

«Det har over lengre tid vært generell enighet i Stortinget om å øke utvinningsgraden, deriblant gjennom satsing på EOR og marginale felt. Man har også stimulert til økt mangfold på sokkelen gjennom refusjonsordningen i skatteregimet. Dette har vært suksess og økt både antall aktører og letevirsomheten på sokkelen.

Hva vil regjeringen gjøre for at man stimulerer til å videreføre denne positive utviklingen for norsk oljenæring?»

Svar:

I Meld. St. 28 (2010-2011) En næring for fremtida - om petroleumsvirksomheten, gjorde regjeringen det klart at en bevisst og samtidig satsing i alle faser av petroleumsvirksomheten kan føre til at produksjonen fra norsk sokkel opprettholdes på et høyt nivå i tiår framover. For å nå målet om lønnsom produksjon av olje og gass i et langsiktig perspektiv gikk regjeringen inn for en parallell offensiv satsing på tre områder:

- Øke utvinningen fra eksisterende felt og utbygging av drivverdige funn.
- Fortsette en aktiv utforskning av åpnet areal, både i modne og umodne områder.
- Gjennomføre åpningsprosessene for Jan Mayen og Barentshavet sørøst.

Innholdet i Meld. St. 28 (2010-2011) er bredt forankret i Stortinget og regjeringen leverer kontinuerlig på realisering av målsettingene. Noe av det viktigste departementet gjør er å opprettholde et effektivt

og godt rammeverk. Et regime som gjør at de lønnsomme ressursene blir hentet opp. Departementet har eksempelvis jobbet med tilpasninger som sikrer at verdiene tas ut på feltene og ikke i infrastrukturen. God ressursforvaltning krever at kostnaden ved å utnytte eksisterende infrastruktur ikke er u hensiktsmessig høy.

Regjeringen har gått gjennom anbefalingene til ekspertutvalget for økt utvinning (Åm-utvalget). I Meld. St. 28 (2010-2011) presenterer regjeringen en rekke tiltak for å følge opp utvalgets anbefalinger. Mange av forslagene fra utvalget gjelder forhold mellom aktørene i næringen. Departementet har gitt næringen selv, gjennom Konkraft, i oppgave å vurdere disse anbefalingene. Dette har næringen fulgt opp og det er fremmet konkrete forslag til hvordan næringen selv kan bidra til økt utvinning. Arbeidet med økt utvinning er høyt prioritert både i Oljedirektoratet og Petoro.

Det er godkjent en rekke utbygginger de siste årene. De fleste gjelder mindre funn som knyttes til eksisterende felt. Feltene er gjort lønnsomme som følge av standardisering, raskere prosjektgjennomføring og gode produktpriser. Dette er tidskritiske prosjekter, som må realiseres mens infrastrukturen er på plass og i drift. Det er også godkjent større ombygginger på eksisterende felt. Dette er prosjekter som legger til rette for økt utvinning. I tillegg er det godkjent flere nye, selvstendige utbygginger som Martin Linge, Edvard Grieg, Ivar Aasen og Gina Krog. En rekke ulike operatører står bak utbyggingene. I årene framover vil det derfor bli flere selskaper som er operatør for produserende felt. Jeg vil også trekke frem utbyggingen av Aasta Hansteen og Polarled. Utbyggingen etablerer ny infrastruktur til en ny del nord i

Norskehavet og legger til rette for nye utbygginger som kan bruke tilleggskapasitet i infrastrukturen. Jeg har stor tro på at utbyggingen vil bidra til å utløse mer aktivitet og verdiskaping i Norskehavet. Dette er svært godt nytt for landet. Det er godt nytt for landsdelen.

Regjeringen fører en aktiv tildelingspolitikk gjennom årlige tildelinger i forhåndsdefinerte områder og annet hvert år i nummererte konsesjonsrunder. Dette gir resultater. I 2005 var antallet letebrønner 12. Et antall som var alt for lavt til en god utforskning av sokkelen. De siste årene har vi hatt mellom 40 og 65 letebrønner i året og letingen har gitt gode resultater. Det er gjort mange nye funn de siste årene. De mest omtalte funnene er Castberg-funnene (Skrugard og Havis) og Johan Sverdrup, men det er også gjort flere andre kommersielle funn. Det er stor interesse for nye tildelinger, noe som sist kom til uttrykk i den nylig avsluttede 22. konsesjonsrunde. Vi fikk mange søknader og har tildelt 24 utvinningstillatelser til et mangfold av selskaper, inkludert helt nye aktører på norsk sokkel.

Satsing på økt utvinning, utbygging av lønnsomme funn og leting i åpnete områder gjør at utsiktene for norsk petroleumsvirksomhet er svært positiv. For å opprettholde den positive utviklingen i næring-

en på lengre sikt er det nødvendig å åpne nye områder for petroleumsvirksomhet. Regjeringen har gjennomført en kunnskapsinnhenting om virkninger av petroleumsvirksomhet i det nordøstlige Norskehavet. Vi har nå svært god kunnskap om virkninger av petroleumsvirksomhet i dette området. Regjeringen har gjennomført åpningsprosessen for Barentshavet sørøst. Saken er fremmet for Stortinget og 19. juni 2013 sluttet Stortinget seg til regjeringens anbefaling om åpning av Barentshavet sørøst for petroleumsvirksomhet. Areal i Barentshavet sørøst vil bli inkludert i 23. konsesjonsrunde som vil bli startet opp høsten 2013.

Stortinget har besluttet å igangsette en åpningsprosess for norske havområder ved Jan Mayen. Her er det fortsatt stor usikkerhet knyttet til potensialet for olje og gass. For å legge til rette for et best mulig beslutningsgrunnlag for Stortinget har jeg gitt Oljedirektoratet mer tid til å slutføre den pågående ressurskartleggingen.

En aktiv oppfølging av politikken i Meld. St. 28 (2010-2011) En næring for framtida - om petroleumsvirksomheten, legger til rette for en fortsatt positiv utvikling for norsk petroleumsvirksomhet. Regjeringen leverer. Det vil vi fortsette med.

SPØRSMÅL NR. 1523

Innlevert 19. juni 2013 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy

Besvart 25. juni 2013 av arbeidsminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«Menneskerettighetskonvensjonen for mennesker med nedsatt funksjonsevne er nå ratifisert. Den pålegger norske myndigheter å legge til rette for at mennesker med nedsatt funksjonsevne skal kunne delta i samfunnet på lik linje med andre. Det har kommet frem at det foreligger svært ulik praksis fra kommune til kommune når det gjelder tildeling av trappeheis for personer med nedsatt funksjonsevne.

Hva er årsaken til det og hva vil statsråden gjøre for at mennesker med nedsatt funksjonsevne ikke blir diskriminert på denne måten?»

Svar:

Spørsmålet fra stortingsrepresentant Dāvøy gjelder ulik praksis mellom kommunene vedrørende tildeling av trappeheis til personer med nedsatt funk-

sjonsevne, og hva jeg kan gjøre for å unngå slik forskjellsbehandling.

Folketrygdloven § 10-7 gir personer med varig og vesentlig nedsatt funksjonsevne rett til trappeheis når dette er nødvendig. Trappeheisen finansieres i sin helhet av NAV Hjelpemiddelsentral og er uavhengig av økonomien i den enkelte kommune. Jeg har fått opplyst fra Arbeids- og velferdsdirektoratet at de ikke er kjent med at det skulle være vesentlige forskjeller mellom hvordan de ulike hjelpemiddelsentralene tolker reglene for stønad til trappeheis.

Ved installering av trappeheis i fellesareal i flerbolighus, for eksempel i lavblokker, har kommunen ansvar for å påse at man etter installasjon av trappeheis fremdeles har sikker rømningsvei ved brann. Plan- og bygningsloven ble endret 1. juli 2010. Endringen medførte strengere krav til minimumsbredde for rømningsvei i trapp.

Ved et visst intervall av trappebredder (106–125 cm) foretar kommunen en skjønnsmessig og helhetlig vurdering av om det er plass til trappeheis. Plan- og bygningsetaten i kommunen vurderer om man i hvert enkelt tilfelle skal gjøre unntak fra kravet om bredere trappebredde.

I de tilfeller der trappebredden er smalere enn 106 cm, må kommunen vurdere om det kan gis dispensasjon fra plan- og bygningsloven. Det foretas en konkret og individuell vurdering hvor hensynet til sikker rømningsvei ved brann, samt ferdselen for de

andre beboerne, vurderes opp mot brukerens behov for tilgjengelighet.

For øvrig er jeg gjort oppmerksom på at styret i borettslag/boligsameier må godkjenne installasjon av trappeheis i fellesarealene.

Jeg har forståelse for at de ulike sakene for den enkelte brukeren som har behov for trappeheis kan fremstå som en forskjellsbehandling. Det ligger imidlertid en ivaretagelse av brannsikkerhet og rømningsveier for alle beboerne til grunn for at kommunen ikke i alle tilfeller kan godkjenne søknader om trappeheis i flerbruksboliger.

SPØRSMÅL NR. 1524

Innlevert 19. juni 2013 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 1. juli 2013 av olje- og energiminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

«Stavanger Aftenblad melder at "Olje- og energiminister Ola Borten Moe mener det er forsvarlig å endre tariffene for transport av gass gjennom rørledningen Gassled." Og, "Borten Moe sier i et intervju med nyhetsbyrået Bloomberg at det ville være vanskelig å gå bort fra planen om å kutte tariffene for gasstransport med 90 prosent innen fristen 1. juli." Et slikt kutt i tariffen bedrer lønnsomhet for bruk av gass nasjonalt.

Tror statsråden dette vil øke sjansen for å kunne bygge gassrør for nasjonalt forbruk?»

Svar:

I høringsnotatet er det foreslått å redusere tariffene for nye transportavtaler med om lag 90 pst. Det

foreslås ingen endringer i tariffen for inngåtte transportavtaler.

Formålet med å redusere tariffene i Gassled er å legge til rette for god ressursforvaltning slik at mest mulig av ressursene på norsk sokkel blir utvunnet.

Nesten all gass fra norsk sokkel må transporteres gjennom Gassled for å nå markedene. Reduksjon i transporttariffene er derfor et godt virkemiddel for å øke tilgangen på gass fra norsk sokkel. Store mengder gass er i dag fysisk tilgjengelig på flere landingspunkter langs norskekysten. Lavere tariffen vil bidra til at enda mer gass vil bli tilgjengelig. Hvorvidt dette også fører til økt bruk av gass i Norge er hovedsakelig et kommersielt anliggende mellom selgere og kjøpere av gass.

SPØRSMÅL NR. 1525**Innlevert 19. juni 2013 av stortingsrepresentant Karin Yrvin****Besvart 25. juni 2013 av utenriksminister Espen Barth Eide****Spørsmål:**

«Hvordan følger regjeringen opp arbeidet med en handlingsplan for mental helse?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til Innstilling fra utenriks- og forsvarskomiteen om global helse i utenriks- og utviklingspolitikken (Innst. 300 S (2011–2012)):

"Komiteen har notert seg at Verdens helseorganisasjons styre, der Norge er representert, har lagt fram en uttalelse for helseforsamlingen i 2012 hvor regjeringer og aktører på utviklingsområdet oppfordres til å ta utfordringen når det gjelder menneskers psykiske helse mer på alvor. Det trengs både strategier og programmer for å inkludere mennesker med mentale utfordringer i utdanning, arbeid, helse, sosial beskyttelse og fattigdomsbekjempelse. I resolusjonen «Global burden of mental disorders and the need for a comprehensive, coordinated response from health and social sectors at the country level» ber Verdens helseorganisasjons styre om at medlemslandene samarbeider om å utvikle en handlingsplan for mental helse. Komiteen forutsetter at regjeringen følger opp dette arbeidet og ber om en tilbakemelding om hvordan dette skjer."

Svar:

Jeg er enig med representanten Yrvin at mental helse må stå sentralt i arbeidet med global helse. Norge og de øvrige nordiske landene arbeider for at mental helse bør prioriteres høyere av medlemslandene i

Verdens helseorganisasjon (WHO). I tråd med dette støttet Norge vedtak av resolusjonen om mental helse på Verdens helseforsamling i 2012.

Etter vedtaket har WHO i samarbeid med medlemslandene ferdigstilt en handlingsplan for psykisk helse, «Global Mental Health Action Plan». Planen inneholder en rekke punkter for oppfølging fra både WHO sentralt og i det enkelte medlemsland. Viktige anbefalinger inkluderer å styrke kunnskapen om psykisk helse i primærhelsetjenesten; satsing på lokale tiltak fremfor lukkede, spesialiserte institusjoner; ansvarliggjøring av ledere i helsetjenesten; forebyggende arbeid og tiltak for å motvirke stigmatisering samt styrket innsats på informasjonsinnhenting og forskning.

Norge har bistått i utviklingen av handlingsplanen. Vi har blant annet vært vertskap for et WHO-konsultasjonsmøte i Oslo i september 2012. WHOs Europa-region har i tillegg utviklet sin egen European Mental Health Strategy, som også ble drøftet på Oslo-møtet. Etter innstilling fra WHOs styre i januar i år ble handlingsplanen vedtatt av Verdens helseforsamling i mai.

Oppfølgingen av WHOs handlingsplan i Norge vil knyttes til helsetjenestens arbeid med psykisk helse. Den norske tilnærmingen er i tråd med de sentrale budskapene i handlingsplanen.

SPØRSMÅL NR. 1526**Innlevert 19. juni 2013 av stortingsrepresentant Kenneth Svendsen****Besvart 1. juli 2013 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«En person med sår på føttene i forbindelse med diabetes, har gått inn og ut av Nordlandssykehuset i Bodø i nærmere 5 år. Han har amputert til sammen 6 tær, og har sår som kan føre til amputasjon av foten. Personen har bedt om en vurdering fra et annet sykehus, og han har bedt om overflytting til annet sykehus med bakgrunn i fritt sykehus valg. Ingen av delene har han fått gjennomslag for.

Vil statsråden ta initiativ slik at pasienten får de rettigheter som han etter loven har krav på?»

BEGRUNNELSE:

Pasienten som det vises til har over de siste 5 år hatt komplikasjoner ifm. Sår på begge føttene. Dette har ført til amputasjon av 6 tær. Han har i tillegg sår i begge føttene som ikke vil gro. Dette har sin bakgrunn i hans diabetes. Han har nettopp amputert en tå, og ble i dag sendt ut av sykehuset på nytt. Han sier at det kun er et tidsspørsmål før han må inn på nytt for å ta en tå til, eller i verste fall foten. Han har gang på gang bedt å få et team med spesialister på de forskjellige plagene han har for å gjøre en vurdering, og legge en langsiktig plan over hvordan man skal takle utfordringene med sårene fremover. Dette har han ikke fått. Han har også søkt om en vurdering fra et annet sykehus (rikshospitalet), dette har han fått avslag på. Han har også med bakgrunn i fritt sykehusvalg bedt om å overføres til et annet sykehus, dette er heller ikke tatt til følge. Han sier selv at det virker som om han ikke har noen rettigheter, og at sykehuset bare sitter og venter på at betennelsen i foten skal ta seg opp slik at han må tilbake til Nordlandssykehuset i Bodø. Han har gjentatte ganger, og over flere år bedt om å få fottøy som er tilpasset foten på en slik måte at de vedvarende sårene ikke utsettes for unødvendig belastning.

Først etter betydelig press fra han fikk han tilgang på slikt skotøy for knapt en uke siden. Han sier videre at han har mistet helt tiltroen til dette sykehuset.

Han vurderer nå å reise til et sykehus i USA med høy kompetanse på sår ifm. diabetes slik at han kan få en frittstående vurdering på hvilke muligheter han har for å slippe en amputasjon av foten. Han har forstått det slik at han ikke får dekket dette av staten, men må betale dette selv. Både han og jeg håper Statsråden tar dette på største alvor, og setter inn tiltak.

Svar:

Det følger av pasient- og brukerrettighetsloven at pasient som henvises til sykehus har rett til å få sin helsetilstand vurdert innen 30 virkedager. Etter henvisning fra allmennlege har pasienten rett til fornyet vurdering av sin helsetilstand av spesialisthelsetjenesten, såkalt "second opinion". Dette vil også gjelde for denne pasienten. Videre er det slik at pasienter selv kan velge på hvilket sykehus vurdering eller behandling skal foretas, men pasienten kan ikke velge behandlingsnivå. Dette innebærer at pasienten ikke kan velge mer spesialisert behandling enn det pasienten er henvist for. Pasienter kan benytte seg av retten til fritt sykehusvalg ved de forskjellige trinnene i helsehjelpen, men ikke ved øyeblikkelig hjelp. Pasienten kan utøve valgretten mens behandlingen pågår, men helsepersonell må kunne vurdere om det er medisinsk forsvarlig å avbryte behandlingen. Dersom pasienten mener han ikke får oppfylt de rettighetene han har etter pasient- og brukerrettighetsloven, kan han klage til Fylkesmannen i Nordland.

Pasient- og brukerrettighetsloven inneholder også bestemmelser om rett til behandling i utlandet. En pasient med rett til nødvendig helsehjelp har rett til behandling i utlandet dersom det ikke finnes et adekvat medisinsk tilbud i Norge. Dette er nærmere regulert i prioriteringsforskriften. Det grunnleggende vilkåret for dekning av utgifter ved behandling i utlandet er manglende medisinsk kompetanse i Norge. Dersom behandlingen kan utføres forsvarlig i Norge etter akseptert metode, dekkes ikke utgifter til behandling i utlandet. Hovedregelen er derfor at man skal benytte det behandlingstilbudet som finnes i Norge, selv om det kan være utviklet et mulig mer avansert behandlingstilbud i utlandet. Dette gjelder selv om pasienten ønsker behandling utført ved utenlandsk institusjon etter en metode som ikke er tatt i bruk i Norge. Videre forutsettes det at helsehjelpen kan utføres forsvarlig av tjenesteyter i utlandet etter akseptert metode.

Avslutningsvis vil jeg understreke at jeg er opptatt av utviklingen på diabetesfeltet og er i dialog med Norges Diabetesforbund for å belyse og diskutere dagens utfordringer og hvordan vi vil kunne gi tjenestetilbudet til mennesker med diabetes et løft. Diabetesforbundet er en sentral og viktig aktør i utviklingen av helsetjenestene på dette området.

SPØRSMÅL NR. 1527**Innlevert 19. juni 2013 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 27. juni 2013 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud****Spørsmål:**

«Kva vil statsråden gjera for å sikre at det blir anbudsplikt også for pensjon og eit velfungerande marked?»

GRUNNGJEVING:

DNB Livsforsikring ASA medelte sine kunder i juni at dei skal avvikle foretningsområde for offentlege tjenestepensjonsprodukt. Bakgrunnen for beslutningen mellom anna ein krevande konkurransesituasjon utan anbudsplikt for innkjøp av pensjon. Dette framstår litt spesielt når lov om offentlege anskaffelser pålegger konkurranse på dei fleste innkjøp. Når no både DNB og storebrand trekker seg ut av dette markedet står man i praksis igjen med kun Klp som levrander ved sidan av eigne pensjonskasser.

Svar:

Jeg har merket meg den utviklingen som stortingsrepresentant Helge Andre Njåstad her viser til. Som konkurranseminister skulle jeg gjerne ha sett at det var flere aktører tilstede i markedet. Offentlig tjenestepensjon har som produkt små eller ingen forskjeller på tvers av yrkesgrupper og ansatte innenfor offentlig sektor. Likevel er situasjonen i dag slik at dette markedet i hovedsak omfatter tjenestepensjon for ansatte i kommuner og fylkeskommuner. Statlige pensjoner gjennom Statens Pensjonskasse regnes som egenregi, og er dermed ikke gjenstand for konkurranseutsetting.

Også kommunene kan organisere tjenestepensjon i form av egenregi gjennom en egen pensjons-

kasse. Anskaffelsesregelverket er ikke til hinder for dette. Det er altså ikke slik at kommunene er helt uten andre alternativer, selv om KLP skulle forbli den eneste aktøren i dette markedet. Videre må KLP forholde seg til konkurranseloven som setter grenser for hva en aktør kan gjøre.

I forhold til kommunene regnes KLP som en ekstern pensjonsleverandør, og har en kommune først besluttet at tjenesten skal leveres av en ekstern leverandør, må kommunen følge anskaffelsesregelverket ved inngåelse av kontrakt. Dette har Fornyings-, administrasjons- og kirke departementet slått fast i en tolkningsuttalelse til Konkurransetilsynet fra 2012. Det betyr at kommuner som hovedregel må konkurranseutsette nye kontrakter om tjenestepensjon.

Videre har kommunene i utgangspunktet også plikt til med å jevne mellomrom å konkurranseutsette løpende tidsbegrensede avtaler om tjenestepensjon. Det betyr at kommunene ikke kan la en eksisterende avtale om tjenestepensjon løpe i uforholdsmessig lang tid. De må da etter en passende periode konkurranseutsette avtalen på nytt. Dette gjelder imidlertid ikke for kontrakter som er inngått før EØS-avtalens ikrafttredelse 1. januar 1994. I fortolkningsuttalelsen har departementet imidlertid understreket at selv om en oppdragsgiver ikke er rettslig forpliktet til å konkurranseutsette slike "gamle" avtaler, så kan det likevel være hensiktsmessig. Departementet har derfor oppfordret oppdragsgiverne til uansett med jevne mellomrom å vurdere å konkurranseutsette slike avtaler.

Fortolkningsuttalelsen er tilgjengelig på departementets hjemmeside.

SPØRSMÅL NR. 1528**Innlevert 19. juni 2013 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen****Besvart 28. juni 2013 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Miljøvern departementet mener norsk lovverk ikke kan brukes mot forurensing fra Russland. Finnmark rammes daglig av forurensing fra konsernet

Norilsk Nickel, og Sør-Varanger kommune har Norges høyeste innhold av svoveldioksid i luften. En forurensing som har fått vedvare over mange år.

Hva har statsråden foretatt seg for å stanse denne forurensingen, og hva akter statsråden å foreta seg

konkret for å stille eierne av Norilsk Nikkel og russiske myndigheter til ansvar for forurensingen?»

Svar:

Jeg vil innledningsvis peke på alle norske regjeringer har fulgt en klar og konsistent linje basert på bred politisk enighet i spørsmålet om forurensingene fra bedriften Petsjenganikel. Fremdeles er utslippene av svoveldioksid og tungmetaller fra Nikel uakseptabelt høye. For regjeringen er det en høyt prioritert sak å finne en løsning som tar vare på hensynet til helse og miljø i grenseområdet.

Etter at avtalene med Norilsk Nikel om modernisering av bedriften med norsk støtte utløp i 2010, har man fra norsk side lagt press på russiske myndigheter for å få dem til å pålegge bedriften strengere utslippskrav. Saken har regelmessig vært brakt på bane i bilaterale møter på politisk nivå. I felleserklæringen fra president Medvedjevs besøk i Norge i 2010 ble det fastslått at utslippene fra nikkelproduksjonen er et problem, og at russiske myndigheter skulle medvirke til å iverksette nødvendige tiltak for å redusere utslippene til et nivå som ikke skader helse og miljø i grenseområdet. Videre var det enighet om å styrke miljøovervåkingen i grenseområdet og å forbedre informasjonen til lokalbefolkningen om den faktiske miljøsituasjon.

Som en oppfølging av felleserklæringen har jeg intensivert dialogen med russiske myndigheter, der bedriften også har vært involvert. I juli i fjor arrangerte Miljøverndepartementet et større møte med bred deltakelse fra russiske og norske myndigheter og fra Norilsk Nikel. På møtet ble det klart at begge parter erkjenner at vi står overfor et miljøproblem som det må gjøres noe med, men at det er ulik oppfatning av hvor alvorlig problemet er. På Miljøkommisjonens møte i september fikk vi opplyst at russiske myndigheter anser at bedriften overholder russisk lov fordi utslippene ligger innen en såkalt ”midlertidig forhøyd utslippsgrense”, og at man tidligst kunne forvente at bedriften ville være i stand til å oppfylle den ordinære utslippstillatelsen i løpet av 2015. Dette ville tilsvare ca. 70 000 tonn SO₂ per år, noe som fortsatt med norske øyne er uakseptabelt høyt.

Saken har flere ganger vært tatt opp i den norsk-russiske regjeringskommisjonen for økonomisk samarbeid, som to ganger har vedtatt at det skulle opprettes en arbeidsgruppe som skulle rapportere om fremdrift i arbeidet med å redusere utslippene. Begge forsøkene har strandet, hovedsakelig fordi Norilsk Nikel ikke har villet samarbeide. Et forsøk på kommisjonens møte i Oslo 11. juni i år på å innføre en rutine med årlig rapportering til kommisjonens møter førte ikke frem, fordi utslippstillatelse i følge russisk lov anses

som bedriftshemmeligheter. Man var enig om at miljøovervåkingen bør styrkes, men fra russisk side ønsker man at dette skal henvises til miljøvernkommissjonen.

Jeg tok selv opp saken da jeg møtte naturressurs- og miljøvernminister Donskoj 11. juni. Han gav uttrykk for at han ønsket fremdrift i saken, og informerte om at russiske myndigheter har tatt initiativ til et samarbeid med FNs organisasjon for industriell utvikling, UNIDO, som bl.a. yter assistanse innen utvikling av bærekraftig industriproduksjon. Vi har bedt om en utdypning av hva dette innebærer.

Norske representanter har brakt opp spørsmålet om Russlands ansvar i forhold til naboland for å hindre grenseoverskridende forurensninger i forbindelse med at Russland søker om medlemskap i OECD. OECD har flere rådsbeslutninger på dette området som nye medlemsland vil måtte ta hensyn til, selv om de ikke er juridisk bindende. Medlemskap i OECD ville forplikte Russland til å underkaste seg jevnlige eksaminasjoner også på miljøområdet. Sammen med russisk tilslutning til relevante konvensjoner på miljøområdet vil dette bety at Russland over tid påtar seg de samme forpliktelser som vestlige land på viktige miljøområder.

Når det gjelder miljøtilstanden i grenseområdet har det opp gjennom årene vært foretatt et stort antall undersøkelser. Dessverre har det til dels vært brukt noe ulike målemetoder på norsk og russisk side, slik at resultatene ikke alltid har vært sammenlignbare. Jeg har derfor latt gjennomføre en gjennomgang av eksisterende undersøkelser med sikte på å få et bilde av kunnskapsstatus. Undersøkelsen foreligger i disse dager. Den viser at det har skjedd forbedringer på visse områder (for eksempel når det gjelder vannforsuring og innholdet av nikkel og kobber i bær), men at det fortsatt er grunn til uro når det gjelder tungmetallkonsentrasjonen i nedbør, jordsmonn og sedimenter i innsjøer inntil 20 km fra smelteverket. Undersøkelsen bekrefter at hovedproblemene ikke lenger er knyttet til utslippene av SO₂, men til tungmetaller. Den anbefaler bl.a. innhenting av oppdatert informasjon om sammensetning og omfang av lokalt høstet mat og behov for en ny norsk-russisk helseundersøkelse i lys av fornyet medisinsk kunnskap.

Det har blant annet fra lokalt hold vært reist spørsmål om bedriften kan stilles til ansvar for sine utslipp. Jeg har stor forståelse for den frustrasjon folk i Sør-Varanger føler stilt overfor en forurensende bedrift i Russland som ikke tar hensyn verken til miljø eller helse til dem som jobber og bor i grenseområdet. Men jeg tror det kan være vanskelig å nå frem ved å gå rettens vei. Til tross for de tilbakeslagene vi har hatt i denne saken, mener jeg den bare kan løses gjennom politisk dialog.

SPØRSMÅL NR. 1529**Innlevert 19. juni 2013 av stortingsrepresentant Kjell Arvid Svendsen****Besvart 26. juni 2013 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Vil statsråden legge til rette for at kranførerlærlinger får de samme dispensasjonsregler for aldersgrenser som gjelder for transportfag for å sikre rekrutteringen til kranførerfaget?»

BEGRUNNELSE:

Endring av førerkortforskriften som trådte i kraft 19. januar 2013 innebærer at minstealderen for førerkort heves fra 18 til 21 år for klasse C, og fra 21 til 24 år for buss. Tilsvarende skjer også innenfor motorsykkelklassene.

Det er i yrkessjåførforskriften gitt anledning til å framstille seg til førerprøve innen godstransport (klasse C eller CE) fra fylte 18 år, under forutsetning av at man har fullført en 280 timer yrkessjåførutdanning og bestått prøve. Det legges til grunn at kjøretøykategorien "mobilkran" er registrert som motorredskap. På motorredskap er det normalt ikke tillatt å frakte gods, hvilket innebærer at muligheten for å benytte seg av yrkessjåførutdanningen for å få førerrett før oppnådd minstealder, ikke kan komme til anvendelse, da disse bestemmelsene kun regulerer førerrettigheter for å drive transport mot vederlag.

Førerkortdirektivet regulerer aldersbestemmelser for førerkortene, og etter direktivet er det ikke gitt åpning for å gi dispensasjon for lavere alder. Dette innebærer for kranfagelevne må være fylt 21 år for å erverve førerrett klasse C, for å kunne kjøre mobilkranen på offentlig veg.

Dette er en alvorlig sak for kranbransjen, som ikke vil ta inn lærlinger som ikke vil kunne gjøre en

selvstendig jobb før de er over 21 år. Kranfaget er et forholdsvis nytt fag som er på fremmarsj. Det er viktig å legge til rette for god rekruttering av lærlinger, men konsekvensene av direktivet kan bli at ungdommer mister mulighet for læreplass.

Både mobilkranfirmaer, forsyningsbaser, oljeanlegg, byggeindustrien, mekanisk industri og havnevesen er alle områder hvor mobilkran er viktige brikker. Rekrutteringen vil vanskeliggjøres dersom forskriften blir gjeldende.

For bransjen vil det bli vanskelig å motivere ungdom til å satse på kranfaget. Behovet for fagarbeidere er stort, og kranfagelever bør få dispensasjon på samme måte som elever ved transportlinjen får det.

Svar:

Jeg viser til mitt svar av 6. februar i år på spørsmål nr. 723 til skriftlig besvarelse fra representanten Elisabeth Aspaker som omhandler samme temaet.

Som vist til i dette svaret må norske førerkortregler følge de samme prinsipper og rammer som følger av direktiv 2006/126/EU (førerkortdirektivet) for de internasjonale klassene.

Førerkortdirektivet fastsetter minstealderen for klasse C til 21 år, såfremt det ikke er gjennomført fullstendig yrkessjåfør opplæring etter yrkessjåførdirektivet (direktiv 2003/59/EF). Dersom det skal åpnes for lavere alderskrav også for kranførere, må forutsetningen om gjennomført fullstendig yrkessjåfør opplæring legges inn også i kranfører opplæringen. Utover en slik løsning er det ikke dispensasjonsadgang for den aktuelle klassen.

SPØRSMÅL NR. 1530**Innlevert 19. juni 2013 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 31. juli 2013 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Vil auka kostnader til nye ferjeanbud vera noko statsråden tek med seg når rammene til fylkeskommunen blir fastsett?»

GRUNNGJEVING:

I svar på spørsmål 1484 stadefestar samferdsleminister Marit Arnstad at alderen på ferjene i fylkesvegferjedrifta er vesentleg høgare enn på riksveg-sambanda. Dette uroar dei ferjeavhengige samfunna langs kysten. Svært ofte opplever dei reisande meldingar om avbrote turar, ofte pga tekniske problem som igjen skyldast den høge alderen på materiellet. Samferdsleministeren viser til at etter forvaltningsreforma er det fylkeskommunane som lyt setja krav i anboda. Vi har sett at dei siste anboda gjennomført av fylkeskommunane som er i Møre og Romsdal viser betydeleg høgare kostnadar enn i gjeldande anbod. Skal ambisjonen som samferdsleministeren svarte ho

hadde om å gje eit godt tilbod med driftsstabilitet krev det at fylkeskommunen har økonomi til å gje dette tilbodet.

Svar:

Fylkeskommunane har ansvar for fylkeskommunal ferjedrift. Det er derfor eit fylkeskommunalt ansvar å prioritera ferjedrift opp mot andre fylkeskommunale oppgåver, innan gjevne budsjetterrammer.

Fylkeskommunane er i ferd med å konkurranseutsetja ferjedrifta på nytt, etter at første periode med drift basert på konkurranse går mot slutten.

Kostnader for viktige innsatsfaktorar i ferjedrift, som løn og drivstoff, har auka sterkt dei siste åra. Det vil derfor vera naturleg å følgja utviklinga for nye kontraktar i fylkesvegferjedrifta framover, og i den samanhengen vurderer om ressursrammene til fylkeskommunane totalt sett er tilstrekkelege.

SPØRSMÅL NR. 1531**Innlevert 20. juni 2013 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 27. juni 2013 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Den nye vergemålsloven vil tre i kraft 1. juli då. I den forbindelse tar Fylkesmannen over overfor-mynderiets oppgaver knyttet til vergemål. I brev til verger fra Statens sivilrettsforvaltning ref. 2013/655HDA fremgår det at verger kun kan velge mellom bestemte banker for finansielle eiendeler.

Hva er årsaken til at verger ikke kan få benytte en bank med bedre rentetilbud enn det som gis tilbud om fra Statens sivilrettsforvaltning, og vil statsråden be om en endring av dette?»

BEGRUNNELSE:

Vergen skal som utgangspunkt handle på vegne av den personen man er verger for i økonomiske forhold. Pr. i dag har overformyndieret forvaltningsan-

svar dersom myndlingens midler overstiger et visst beløp.

I brevet fra Statens sivilrettsforvaltning poengteres det at vergen har ansvar for å sørge for en best mulig avkastning på midlene.

Fylkesmannen skal etter den nye loven overta tilsynsansvaret. En person som har verge kan være i en sårbar situasjon, og det er særdeles viktig at denne blir beskyttet fra å bli utnyttet. Vergen skal nettopp bidra til dette.

Det er ganske uforståelig at vergen ikke kan velge en bank med bedre rente enn det som er blitt bestemt av Statens sivilrettsforvaltning. Primært er det ønskelig at dagens forvaltning opprettholdes. Om ikke det er mulig eller ønskelig bør det åpnes opp for at verger gis mulighet til å velge den banken som gir høyest mulig avkastning.

Svar:

Ny vergemålslov ble enstemmig vedtatt av Stortinget våren 2010. Ifølge lovens § 51 skal kontante midler som forvaltes av det offentlige, plasseres på individuelle konti i bank. Videre heter det at «den sentrale vergemålsmyndigheten skal forhandle om innskuddsvilkårene på vegne av fylkesmannen og fastsetter hvilke finansinstitusjoner som skal benyttes til innskuddsformål». Justis- og beredskapsdepartementet har etablert en plasseringsordning i tråd med dette.

Alle finansinstitusjonene i Norge (og hele EØS-området) ble i 2012 invitert til å bli kvalifisert som vergemålsbank. Av 58 kvalifiserte banker, har 46 ønsket å være med i den første plasseringsrunden. De 46 bankene representerer hele spekteret i bankmarkedet; små og store, fordelt over hele landet. Foreløpig er høyeste flytende innplasseringsrente på 3,4 prosent uten bindingstid. Bankene har hatt frist til 20. juni 2013 med å inngi tilbud på flere avtalte spareprodukter. Fra 1. juli 2013 vil vergen kunne velge mellom disse spareproduktene. Det eksakte rentetilbudet vil bli publisert på Vergemålportalen (www.vergemal.no). Der vil det være en løpende konkurranse

mellom bankene om rentetilbud mv. Dette er første gang det skapes en arena for direkte konkurranse om innskuddsmidler i Norge. Ved behov vil den sentrale vergemålsmyndigheten kunne gjennomføre nye plasseringsrunder slik at flere kvalifiserte banker kan delta i ordningen. I dag får personer som har midler til forvaltning, god avkastning i enkelte kommuner og dårlig avkastning i andre kommuner. En slik forskjellsbehandling basert på bosted er uheldig. Formålet med en sentralisert forhandlet bankløsning er dermed å sikre like muligheter for plassering av midlene, innefor en ramme av tilstrekkelig trygghet og kontroll. Det presiseres at forvaltning i den sentraliserte ordningen forutsetter at personen med verge selv har samtykket til forvaltningen. Kravet om samtykke gjelder imidlertid ikke dersom vedkommende ikke kan forstå hva samtykket innebærer eller er fratatt den rettslige handleevnen. Loven regulerer også en ordning med fremtidsfullmakter som innebærer at voksne fullt ut kan fastsette hvordan formuen i fremtiden skal forvaltes og hvem som skal forvalte den. Slike fremtidsfullmakter er et privatrettslig alternativ til vergemål.

SPØRSMÅL NR. 1532

Innlevert 20. juni 2013 av stortingsrepresentant Laila Marie Reiertsen

Besvart 28. juni 2013 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Inga Marte Thorkildsen

Spørsmål:

«Har statsråden forslag til hva som kan gjøres for at kvinner som velger å starte opp for seg selv, skal slippe å måtte stenge driften i tiden de velger å ta ut permisjon, og om dette er med på å rekruttere flere kvinner til å starte som selvstendig næringsdrivende?»

BEGRUNNELSE:

I nettutgaven av BA 20. juni i år kan vi lese om en kvinnelig frisør som er selvstendig næringsdrivende, og som på grunn av graviditet må stenge salongen i permisjonstiden. Dette medfører at hun vil tape økonomisk, fordi de løpende utgiftene må dekkes inn selv om salongen ikke er i drift i permisjonstiden. For mange selvstendig næringsdrivende som ikke har organisert seg i aksjeselskap, og som arbeider alene, vil spesielt kvinner merke disse utfordringene når de velger å få barn og tar ut permisjon.

Svar:

Spørsmålet er oversendt fra arbeidsministeren til meg.

Problematikken stortingsrepresentant Reiertsen tar opp, gjelder både kvinner og menn. Departementet mottar også enkelte henvendelser fra selvstendig næringsdrivende fedre som mener det er vanskelig å få tatt ut fedrekvoten på grunn av næringsvirksomheten. Jeg har forståelse for at både kvinner og menn som driver for seg selv opplever at det kan være vanskelig å være borte fra virksomheten.

Norge har en god og svært sjenerøs foreldrepengeordning som også omfatter selvstendig næringsdrivende. Vi har styrket selvstendig næringsdrivendes rettigheter. Tidligere mottok næringsdrivende svangerskapsenger og foreldrepenger med 65 prosent av beregningsgrunnlaget. Fra 2008 mottar selvstendig næringsdrivende, på lik linje med arbeidstakere,

svangerskaps- og foreldrepenge med 100 prosent av beregningsgrunnlaget.

Foreldrepengeordningen er utformet slik at begge foreldre må ta sin del av permisjonen. Etter at den tredelte foreldrepengeordningen trer i kraft 1. juli i år, må hver av foreldrene ta ut 14 uker etter fødsel. Resten av perioden bestemmer foreldrene selv fordelingen av. Foreldrene har altså stor frihet til å velge hvordan de vil fordele permisjonen mellom seg og gode muligheter til å velge at den næringsdrivende forelder tar ut lite av foreldrepengeperioden og raskt returnerer til virksomheten.

Jeg vil også nevne at foreldrepengeordningen er svært fleksibel og gir god anledning til å kombinere foreldrepengeuttak og arbeid. Foreldrene har mulighet til å gradere og utsette uttaket over en periode på tre år. For eksempel kan permisjonen deles slik at mor mottar 40 prosent foreldrepenge og arbeider 60 prosent og far mottar 60 prosent foreldrepenge og arbeider 40 prosent. Hvis det er perioder i året som er særlig travle for den næringsdrivende, kan vedkommende arbeide fullt disse ukene, mens den andre er hjemme med 100 prosent foreldrepenge. Foreldrene har altså stor frihet til selv å bestemme når foreldrepengene skal tas ut.

SPØRSMÅL NR. 1533

Innlevert 20. juni 2013 av stortingsrepresentant Per Arne Olsen

Besvart 28. juni 2013 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Oslosykehusenes pensjonskasse må, etter mitt syn, tilføres kapital slik at man tar hensyn til kravene i Solvens II og endrede levealdersforutsetninger. Ikke minst for å sikre at pensjonskassen ikke havner i en mer ugunstig premiesituasjon enn andre helseforetak med den konsekvens det måtte ha.

Kan statsråden redegjøre for hvilke totale egenkapitalbehov denne pensjonskassen vil ha, og når og hvordan dette skal iverksettes?»

BEGRUNNELSE:

Viser til vedtak om opprettelse av egen pensjonskasse for helseforetakene i hovedstadsområdet og styrebehandling i Helse Sør-Øst HF 23. mai 2013. Slik jeg ser det, kan kravet til ansvarlig kapital for pensjonskassen, vurderes på ulike måter. Det nye europeiske soliditetsregelverket for forsikringsselskaper, trer denne i kraft tidligst januar 2015, ifølge Finanstilsynet. Solvens II som erstatter Solvens I, er omtalt i Finanstilsynets brev til Finansdepartementet. Her har Finanstilsynet varslet at mange pensjonsinretninger har behov for økt kapital ved innføring av Solvens II, og senere også for pensjonskasser. Det vil være underlig om det ikke må tilføres ytterligere kapital. Selv uten å ta høyde for Solvens II og levealdersforutsetninger er det viktig med en robust egenkapital. Dette for at det skal være like vilkår for alle helseforetak, slik at man ikke havner i en ugunstig premiesituasjon, noe som igjen gjør at mer må dek-

kes over drift med tilsvarende kutt i pasientbehandling.

Svar:

Helse Sør-Øst RHF fikk i foretaksmøte 30. september 2011 i oppdrag å etablere en felles pensjonskasse for helseforetakene i hovedstadsområdet, med sikte på at foretakene skulle ha en pensjonsleverandørordning som er innenfor rammen av regelverket for offentlige anskaffelser. Styret i Helse Sør-Øst RHF har i sin oppfølging av oppdraget vært i kontakt med departementet om bl.a. kapital situasjonen for en ny pensjonskasse. Departementet er således gjort kjent med vedtaket i Helse Sør-Øst RHF's styre 23. mai d.å. der styret forutsetter at de kapitalmessige forutsetningene er på plass før pensjonskassen etableres.

Departementet har forståelse for at styret ikke ønsker at foretaket skal komme i en situasjon der pensjonskassen etableres med en kapitalstruktur som gjør at fremtidige pensjonspremier og -kostnader avviker vesentlig negativt i forhold til andre helseforetaks ordninger.

Det finansielle grunnlaget for en pensjonskasse kan variere betydelig innenfor rammen av en avgrenset tidsperiode. I en oversendelse til Helse- og omsorgsdepartementet 12. juni d. å. skriver Helse Sør-Øst at: "Kjent informasjon og våre beste estimater per 30.04.13 tilsier at det er tilstrekkelig kapitalgrunnlag til at pensjonskassen kan etableres". Det

opplyses videre at utviklingen i mai og hittil i juni er tilnærmet nøytral.

Hvilke konsekvenser bl.a. det nye europeiske soliditetsregelverket og nye levealders-justeringer vil ha for pensjonskassens finansieringsbehov på etableringstidspunktet er usikkert nå. Departementet forutsetter derfor nær dialog med Helse Sør-Øst RHF for

å forsikre seg om at pensjonskassen får et hensiktsmessig finansieringsgrunnlag. Jeg legger derfor til grunn at Helse Sør-Øst RHF retter en ny henvendelse til departementet vedrørende finansieringsgrunnlaget dersom situasjonen ved det planlagte etableringstidspunktet skulle vise seg vesentlig endret i forhold til hva nå-situasjonen tilsier.

SPØRSMÅL NR. 1534

Innlevert 20. juni 2013 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold

Besvart 2. juli 2013 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Enkelte ganger må politiet gjøre skade på annen manns eiendom som f.eks. å sprengte ei dør for å få utført sitt arbeid. Ofte er dette eiendom som eies av en person om ikke har noe med saken å gjøre.

Hvem har det økonomiske ansvaret i slike episoder?»

Svar:

På bakgrunn av de særskilte oppgaver som politiet har med blant annet å opprettholde ro og orden, forebygge og forfølge kriminalitet og bistå innbyggerne i faresituasjoner, har politiet i mange tilfeller rett til å utføre handlinger som er ulovlige for andre. Politiloven § 6 gir alminnelige regler for hvordan polititjenesten skal utføres. Av bestemmelsen fremgår blant annet at politiet ikke skal ta i bruke sterkere midler uten at svakere midler må antas utilstrekkelige eller uhensiktsmessige, og at de midler som anvendes skal være nødvendige og stå i forhold til situasjonens alvor, tjenestehandlingens formål og omstendighetene for øvrig.

Forutsetningen for erstatningsansvar, er at det foreligger et ansvarsgrunnlag. Skadeserstatningsloven § 2-1 fastsetter at arbeidsgiver kan være ansvarlig for skade som arbeidstaker forsettlig eller uaktomt har forvoldt i tjenesten. Ved vurdering av om det er utvist uaktsomhet, kan det blant annet være av

betydning om handlingen er utført i en situasjon der det forelå en handlingsplikt. Videre kan det etter straffeprosessloven § 448 tilkjennes erstatning for skade eller ulempe som andre enn siktede er påført ved gransking, ransaking, beslag, kommunikasjonskontroll eller annen forføyning under saken, når dette fremstår som rimelig. Denne bestemmelsen gjelder skade som er påført som ledd i etterforskning. Skade påført under utførelse av ordenstjeneste eller forvaltningsmessige gjøremål faller således utenfor rekkevidden av bestemmelsen. Endelig nevnes at det følger av skadeerstatningsloven § 1-4 første punktum at en skadeforvolder plikter å erstatte en skade han lovlig har forvoldt for å avverge truende fare. Bestemmelsen tar ikke særlig sikte på skade som oppstår i forbindelse med lovlig myndighetsutøvelse fra politiets side, men vil etter omstendighetene kunne være av betydning. For øvrig kan erstatningsansvar måtte vurderes på grunnlag av ulovfestede erstatningsrettlige regler.

Den som en politioperasjon er rettet mot, kan på grunnlag av sin adferd måtte anses erstatningsansvarlig for skader som er påført tredjemanns eiendom ved operasjonen. Jeg går ikke nærmere inn på dette. Utleier av eiendom vil i noen grad kunne begrense risikoen for tap tilknyttet egen leietaker, for eksempel ved å stille krav om depositum.

SPØRSMÅL NR. 1535**Innlevert 20. juni 2013 av stortingsrepresentant Per Roar Bredvold****Besvart 28. juni 2013 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum****Spørsmål:**

«Enkelte steder forsvinner biene fra store områder med de konsekvenser dette har for fremtidig matvareproduksjon.

Hva vil statsråden bidra med for at vi også i fremtiden vil ha en god og trygg honningproduksjon, men også for det viktige arbeidet biene gjør ellers i naturen?»

Svar:

I tillegg til bienes betydning for honningproduksjonen, er de svært viktige som bestøvere i planteproduksjonen og har en viktig rolle for verdens matforsyning.

De siste årene har det fra utlandet vært rapportert om at store mengder bier har dødd. Hvorfor dette skjer, er det ingen som har sikker kunnskap om. Nye og ukjente årsaker til tap av bier omtales som "kolonikollaps" (Colony Collapse Disorder). Våre naboland har hatt store tap de siste årene. Det er viktig å være føre var mtp. at omfattende biedød også kan ramme Norge. Til nå har ikke kolonikollaps rammet Norge. Norsk institutt for naturforskning bekrefter dette.

De fleste forskere mener omfattende biedød skyldes en kombinasjon av ulike årsaker og at plantevernmidler kan være en av dem. Ved godkjenning av plantevernmidler i Norge gjør Mattilsynet en grundig vurdering av helse- og miljøegenskapene. Effekter på bier er ett av områdene som vurderes.

Et prosjekt finansiert over Landbruks- og matdepartementets "Handlingsplan for redusert risiko ved bruk av plantevernmidler (2010-2014)" har vist at neonikotinoidet imidakloprid brukt til beising av ol-

jevekstfrø kan gi påvisbare konsentrasjoner i pollen og nektar, også i Norge.

Mattilsynet har derfor forbudt plantevernmidlet Chinook FS 200, som inneholder imidakloprid.

Norske forskere deltar i et europeisk forskernettverk for å innhente kunnskap fra andre land som kan brukes her i Norge for å forebygge reduksjon av bier. Arbeidet støttes av Norges forskningsråd.

Tapsårsakene kan være mange. I år opplevde vi at norske bier døde av sult. Det har blitt pekt på at årsaken var en kald og sen vår, og mangel på nektar i naturen.

For å bidra til bedre rammevilkår for norsk birøkt, innførte regjeringen ved jordbruksoppgjøret i 2009 en ny tilskuddsordning. Birøktere med næringsmessig produksjon av honning og minst 25 bikuber, kunne motta 300 kroner per kube. Tilskuddet er senere økt, ved årets jordbruksoppgjør fra 350 til 400 kroner per kube. Videre ble kravet om minst 25 bikuber fjernet for de jordbruksforetak som mottar produksjonstilskudd på annet grunnlag enn birøkt.

Regjeringen har nylig gitt Norges Birøkterlag midler til informasjon om europeisk samarbeid og til europeisk forskning. Birøkterlaget vil blant annet ta opp til diskusjon behandlingsmetoder mot en parasitt som utgjør en stor trussel mot birøkt.

Mattilsynet gjennomfører bekjempelse av tapsbringende og smittsomme sykdommer hos bier. Tiltakene mot sykdommen åpen yngelrâte har vist seg vellykket. En vellykket bekjempelse er avhengig av at birøkterne er årvåkne og melder fra ved mistanke om sykdom.

Jeg kan derfor konkludere at det i sum er iverksatt en rekke tiltak og virkemidler som har som formål å redusere faren for omfattende biedød og å sikre både plante- og honningproduksjon i Norge.

SPØRSMÅL NR. 1536**Innlevert 20. juni 2013 av stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen****Besvart 28. juni 2013 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Viser til besvarelse av Dokument nr. 15:1248 om bekymring for spredning av lakseparasitten Gyrodactylus. Det er uholdbart at Finland hvor lakseparasitten er påvist er innvilget fristatus. Siden lakseparasitten er påvist i nord-Finland og faren for smitte til norske vassdrag er reell.

Er det gjort konkrete tiltak for å styrke informasjon overfor turister, er det desinfeksjonsstasjoner ved alle norske elver, og har ulike forpaktere (offentlige og private) som fremleier til utlendinger desinfeksjonsstasjoner?»

Svar:

La meg begynne med å understreke at Finland er innvilget fristatus av Europakommisjonen etter de samme retningslinjer som gjelder for Norges søknad om fristatus/kontrollområder for G. salaris. De norske delene av Tanavassdraget har fristatus for sykdommen i samsvar med det norske kontrollprogram-

met godkjent av ESA. Dette hadde ikke vært mulig uten at også de øvre deler av vassdraget som ligger i Finland har fristatus.

Jeg viser for øvrig til mitt svar på spørsmål nr. 1248 til skriftlig besvarelse, der jeg kunne opplyse om at Mattilsynet driver et aktivt informasjonsarbeid rettet mot fisketurister på blant annet tollstasjoner og på sine nettsider. Dette skjer i samarbeid med Direktoratet for Naturforvaltning og Veterinærinstituttet. Som jeg også nevnte i mitt svar på spørsmål nr. 1248 til skriftlig besvarelse, faller etablering og drift av desinfeksjonsstasjoner utenfor Mattilsynets ansvarsområde. Det følger av lakse- og innlandsfiskeovens § 25 at smitteforebyggende tiltak er en av de oppgavene som faller på rettighetshaverne, men Mattilsynet bidrar gjerne med veiledning hvis elveeierlag eller andre ønsker hjelp ved etablering og drift. Meg bekjent er det ikke desinfeksjonsstasjoner ved alle norske elver.

SPØRSMÅL NR. 1537**Innlevert 20. juni 2013 av stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen****Besvart 26. juni 2013 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Viser til det pågående arbeidet på E-105 Hesseng-grensen til Russland. Delstrekningen fra Jakobsnesbrua til Russland er under arbeid og det er blitt lovet at denne parsellen skal ferdigstilles høsten 2013. Mange med meg, ser at det gjenstår mye arbeid før traseen er ferdig.

Vil arbeidet bli ferdigstilt innenfor de planlagte tidsrammer - høsten 2013?»

Svar:

Prosjektet E105 Storskog – Hesseng er i St.meld. nr. 16 (2008-2009) Nasjonal transportplan 2010-2019 forutsatt startet opp i første fireårsperiode, med fullføring i siste seksårsperiode. I Prop. 1 S (2010-2011) ble det, på grunn av planstatus på strekningen, lagt opp til en etappevis utbygging. Samtidig ble det bevilget midler til anleggsstart på delstrekningen Storskog – Elvenes i 2011. Anleggsarbeidene startet sommeren 2011, og Statens vegvesen bekrefter til Samferdselsdepartementet at delstrekningen er ventet å åpnes for trafikk i løpet av høsten 2013.

SPØRSMÅL NR. 1538**Innlevert 20. juni 2013 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou****Besvart 26. juni 2013 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Hvilken betydning vil det ha og er fremdriften sikret for bygging av ny vei og jernbane langs Mjøsa etter at entreprenørfirma Alpine Bau har gått konkurs?»

BEGRUNNELSE:

Stortinget vedtok i 2011 fortsatt bygging og ny kostnadsramme på 10,1 milliarder kroner for strekningen Minnesund-Stange, 17 km jernbane og 22 km motorvei.

Strekningen er planlagt åpnet av jernbanen utgangen av 2015. E6- åpning er planlagt åpnet neste høst. Grunnarbeidet på strekningen er delt inn i tre entrepriser, der samtlige inneholder både vei og jernbane. Konkursrammede Alpine Bau fikk kontrakt på den sørlige parsellen i mai 2012, til prisen 1,3 milliarder kroner. De øvrige to parsellene bygges av Veidekke i samarbeid med tyske Hochtief, og den nordligste parsellen bygges av Hæhre entreprenør AS. Totalt 1.500 anleggsarbeidere er for tiden involvert i prosjektet jfr. Romerikes Blad.

Svar:

Fellesprosjektet E6 – Dovrebanen arbeider nå for fullt for å redusere skadevirkningene av Alpine Bau sin konkurs. Kontrakten for den 6 km lange strekningen Minnesund – Brøhaug er hevet og entreprisen legges ut på ny internasjonal konkurranse så snart som mulig. Fellesprosjektet håper å ha ny hovedentreprenør på plass før jul. Samtidig har Fellesprosjektet invitert de andre hovedentreprenørene på E6 – Dovrebanen langs Mjøsa til forhandlinger om nødvendige arbeider for å ta vare på framdrift og sikkerhet på parsellen til Alpine Bau. Dette er et begrenset arbeid som Fellesprosjektet håper kan starte opp igjen allerede i midten av juli.

Konkursen til Alpine Bau kan påvirke både framdriften og kostnaden for parsellen Minnesund – Brøhaug som Alpine Bau hadde ansvaret for. Det er imidlertid ennå ikke mulig å svare på hvilken betydning konkursen til Alpine Bau får. Eventuelle forsinkelser søkes isolert til Alpine Bau sin parsell på 6 km, hvilket betyr at E6 på de øvrige 16 kilometerne kan åpnes som planlagt. Dovrebanen kan også åpne som planlagt. Kostnaden er bl.a. avhengig av markedssituasjonen i anleggsbransjen på det tidspunktet entreprisen legges ut på nytt.

SPØRSMÅL NR. 1539**Innlevert 20. juni 2013 av stortingsrepresentant Henning Warloe****Besvart 28. juni 2013 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Ett rederi har siden begynnelsen av 2012 forsøkt å få akseptabel og likeverdig tilgang til havnefasiliteter i Sandefjord. Etter en klagebehandling på over ett år har Kystverket konkludert med at rederiene skal likebehandles ved tildeling av seilingstider. Sandefjord kommune har imidlertid ikke implementert Kystverkets avgjørelse, men bestemt seg for å utrede saken på nytt.

Hva kan departementet som tilsynsmyndighet gjøre for å påse at Kystverkets vedtak blir respektert og seilingstider for 2014 tildelt?»

BEGRUNNELSE:

Rådmannen i Sandefjord kommune har i innstilling til Formannskapet fortsatt favoriseringen av et etablert rederi på strekningen Sandefjord-Strømstad, slik at konkurrerende rederi vil bli diskriminert. Dette til tross for at Kystverket i en omfattende klagebehandling har konkludert med at dette er rettsstridig. ESA ilareriet Color Line i 2011 en rekordhøy bot (145 mill. kr) fordi rederiet hadde forhindret konkurranse på ruten i mer enn 10 år gjennom å blokkere tilgang til havnen for andre rederier.

Formannskapet i Sandefjord kommune vedtok i møte 18. juni då. ikke rådmannens innstilling, men besluttet å utsette tildeling av seilingstider for 2014 og innhente juridisk ekspertise for å avklare mulighet for å prioritere ett rederi på bakgrunn av en avtale inngått i 2006. Etter omfattende saksbehandling konkluderte imidlertid Kystverket med at kommunen ikke kunne opprettholde en diskriminerende tildelingspraksis og at en slik favorisering ville være i strid med havne- og farvannsloven. Kystverket tok eksplisitt stilling til hvilke føringer avtalen fra 2006 fikk for kommunens tildeling av seilingstider for 2014, og konkluderte med at avtalen ikke ga rett til bestemte seilingstider eller et bestemt antall anløp. Det vises særlig til omtale på s. 15 og 16 i saksutredningen fra Kystverket.

Det er nå viktig med en rask avklaring av denne saken dersom et konkurrerende rederi skal kunne etablere seg på ruten i 2014, ettersom dette krever store investeringer i både skip og infrastruktur. Det aktuelle rederiet har siden 2012 forsøkt å få tildelt seilingstider i tråd med havne- og farvannsloven. Etter Kystverkets vedtak nevnt over skulle alt nå ligge til rette for rask implementering, men dette treneres nå av vedtaket i Sandefjord formannskap. Jeg ønsker derfor å få vite hva statsråden kan gjøre for å sikre at Kystverkets vedtak blir etterlevd.

Svar:

Jeg er kjent med at Sandefjord kommune i mai 2012 avslo Fjord Lines søknad om tilgang til Sandefjord havn til bestemte tider, og at Kystverket, som klageorgan, har stadfestet kommunes vedtak, men med et tillegg om at tildeling av seilingstider gjelder ut 2013. Jeg er også kjent med at Kystverket har sendt saken tilbake til kommunen hva angår tildeling av seilingstider for 2014.

Ovennevnte vedtak er fattet i medhold av havne- og farvannsloven, som ligger under Fiskeri- og kyst-

departementets ansvarsområde. Det er imidlertid Sandefjord kommune som har myndighet til å treffe enkeltvedtak om tildeling av seilingstider i Sandefjord havn. Kystverket er klageinstans i saken. Dette fremkommer av havne- og farvannsloven § 12 og departementets delegeringsbeslutning 18.12.09 nr. 1710, og innebærer at departementet ikke er en del av den ordinære saksbehandlingen.

Representanten Warloe har rett i at Fiskeri- og kystdepartementet har tilsynsansvar når det gjelder den aktuelle bestemmelsen som Sandefjord kommunes vedtak er truffet i medhold av. Departementets tilsynsansvar er begrenset til å føre kontroll med at de rettslige forpliktelser som ligger i bestemmelsen overholdes. Dette innebærer at det er opp til kommunen å foreta de konkrete, skjønsmessige vurderinger som knytter seg til for eksempel tildeling av egnet kaiplass og fordeling av avgangstider innen for den rettslige rammen som følger av havne- og farvannsloven § 39.

Gjennom Kystverkets vedtak i klagesaken er det avklart at Sandefjord kommune ikke kan videreføre dagens praksis. Hvordan Sandefjord kommune skal legge om praksis og konkret fordele seilingstider f.o.m. 2014 for å være i overensstemmelse med havne- og farvannsloven § 39, må kommunen selv vurdere. Forvaltningsloven § 17 pålegger i denne sammenheng kommunen å påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. Et slikt vedtak vil ev. kunne påklages til Kystverket i medhold av forvaltningslovens regler.

Jeg finner det på denne bakgrunn ikke riktig at departementet skal gripe inn i de forberedelser og vurderinger av saken som Sandefjord kommune nå gjør, men jeg forutsetter at kommunen vil treffe vedtak om tildeling av seilingstider til aktuelle brukere for 2014, så snart kommunen mener de har et tilstrekkelig grunnlag for å gjøre dette.

SPØRSMÅL NR. 1540**Innlevert 20. juni 2013 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 1. juli 2013 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Kan statsråden gi en oppdatert oversikt over hvilke rundskriv, forskrifter, lovendringer mv. innen skolesektoren som har blitt innført siden den rødgrønne regjeringen tok over i 2005?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede ønsker en oppdatert oversikt over hvilke statlige "pålegg" innen skolesektoren (grunn- og videregående skole) som har blitt innført av departement og underliggende organer siden den rødgrønne regjeringen tok over i 2005, jf. Dokument nr. 15:471 (2010-2011).

Det er ønskelig med en kvantitativ oversikt, samt en kortfattet beskrivelse av meningsinnholdet i de ulike rundskriv, forskrifter, lovendringer mv.

Svar:

Jeg viser til tilsvarende spørsmål, spørsmål nr. 471, stilt 6. desember 2010. Dette ble besvart av meg 10. desember 2010 og vedlegges her.

Nedenfor følger en oversikt over lovendringer, forskriftsendringer og rundskriv for skolesektoren – grunnskole og videregående opplæring – som er gjort siden 10. desember 2010. Det er i tillegg gjort noen endringer i læreplanverket. Slike endringer er pr. definisjon å betrakte som forskriftsendringer.

Lovendringer:

Prop. 96 L (2010-2011) Gjaldt følgende:

- i opplæringsloven og i privatskoleloven: tilpasning av bestemmelsene om politiattest til ny politiregisterlov og innføring av hjemmel til å kreve politiattest av dem som blir ansatt i skolelignende aktivitetstilbud, for eksempel sommerskole (kapittel 3)
- i opplæringsloven: lovfeste hjemmel om fylkeskommunalt norsk videregående tilbud i utlandet (kapittel 4)
- i privatskoleloven: lovfeste rett til utvidet opplæringstid i private videregående skoler (kapittel 5)
- i opplæringsloven: oppdateringer i tilsynsbestemmelsene som følge av en generell gjennomgang av særlovshjemlene for statlig tilsyn med kommunene (kapittel 6)
- i opplæringsloven: noen tekniske endringer i bestemmelsene om lovens virkeområde (kapittel 7)

Prop. 84 L (2011-2012) Gjaldt følgende:

- i opplæringsloven og i privatskoleloven: innføre krav om relevant kompetanse i undervisningsfag (kapittel 3)
- i opplæringsloven og i privatskoleloven: lovfeste adgang til å ansette på vilkår, for eksempel at påbegynt utdanning blir fullført (kapittel 4)
- i opplæringsloven og i privatskoleloven: lovfeste adgang til å organisere innføringstilbud til nyankomne minoritetsspråklige elever (kapittel 5)
- i opplæringsloven og i privatskoleloven: innføring av egen bestemmelse om opplæring ved behov for alternativ og supplerende kommunikasjon, ASK (kapittel 6)
- i privatskoleloven: innføre adgang til godkjenning av private skoler som tilbyr opplæring i små og verneverdige håndverksfag (kapittel 7)

Prop. 129 L (2012-2013) Gjaldt følgende:

- i opplæringsloven og i privatskoleloven: plikt til å vurdere utbyttet av opplæringen før vedtak om spesialundervisning (kapittel 3)
- i opplæringsloven og i privatskoleloven: erstatte halvårsrapport om spesialundervisning med én årlig rapport (kapittel 4)
- i opplæringsloven og i privatskoleloven: innføring av plikt for skolene til å samarbeide om utarbeidelse og oppfølging av tiltak og mål i individuell plan (kapittel 5)
- i opplæringsloven og i privatskoleloven: bruk av personale i skolen som ikke er ansatt i undervisningsstilling og som skal hjelpe til i opplæringen (kapittel 6)
- i opplæringsloven og i privatskoleloven: innføring av erstatningsbestemmelse med delt bevisbyrde for saker om psykososialt skolemiljø (kapittel 7)
- i opplæringsloven og i privatskoleloven: innføring av utvidet foreldelsesfrist i straffesaker om psykososialt skolemiljø (kapittel 8)
- i opplæringsloven: innføring av hjemmel til å vedta forskrift om felles skolekrets (kapittel 9)
- i opplæringsloven: innføring av hjemmel til å vedta forskrift om et forholdstall mellom tallet på elever og tallet på lærere (kapittel 10)
- i opplæringsloven: oppretting av teknisk feil i lovens bestemmelse om ansvarsomfang (kapittel 12)

Kapittel 11 om montessoripedagogikk i videregående opplæring ble ikke behandlet av Stortinget.

Endringene i sistnevnte lovproposisjon trer i kraft 1. august 2013.

Det er ovenfor mange steder nevnt at endringer er skjedd i både opplæringsloven og i privatskoleloven. Dette er gjort også i en del tilfeller hvor det ikke er skjedd endringer i privatskolelovens lovtekst, men hvor endringene i opplæringsloven gjelder tilsvarende for skoler som faller inn under privatskoleloven.

Forskrifter:

Oversikt over forskrifter fastsatt av Kunnskapsdepartementet i perioden 1. januar 2011 til 30. juni 2011:

Nye forskrifter:

Ingen.

Endringsforskrifter:

- 31. januar 2011 nr. 127, forskrift om endring i forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt bestemmelse om at foreldre til umyndige elever skal få muntlig og skriftlig informasjon om elevens og foreldrenes rettigheter etter privatskolelovgivningen
- 28. juni 2011 nr. 692, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt bestemmelser om full skyssgodtgjørelse og om fremgangsmåte og behandling av politiattester.

Oversikt over forskrifter fastsatt av Kunnskapsdepartementet i perioden 1. juli 2011 til 31. desember 2011:

Nye forskrifter:

- 15. desember 2011 nr. 1513, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt godkjenning i videregående opplæring av tidligere bestått utdanning i Norge eller utlandet.

Endringsforskrifter:

- 27. juli 2011 nr. 805, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven.
Gjaldt grunnlag for vurdering i fag.
- 27. juli 2011 nr. 806, forskrift om endring i forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt grunnlag for vurdering i fag.
- 20. desember 2011 nr. 1522, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven.
Gjaldt hele kapitlet om oppfølgingstjenesten i videregående opplæring.

Oversikt over forskrifter fastsatt av Kunnskapsdepartementet i perioden 1. januar 2012 til 30. juni 2012:

Nye forskrifter:

- 12. april 2012 nr. 357, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt skoleeiers tilbud om arbeidslivsfag til elever på 8. skoletrinn.
- 5. juni 2012 nr. 491, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt dispensasjon fra kravene til å få vitnemål på grunn av streik.
- 23. juni 2012 nr. 732, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt opplæring i valgfag på ungdomstrinnet.
- 30. juni 2012 nr. 735, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt kompetansebevis for grunnskoleopplæring for voksne.
- 30. juni 2012 nr. 816, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt tid til arbeid med elevråd og elevmedvirkning.

Endringsforskrifter:

- 13. juni 2012 nr. 731, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt diverse fritak vedr. kroppsøvingfaget.
- 30. juni 2012 nr. 734, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt karakterfritak for minoritetsspråklige elever.

Oversikt over forskrifter fastsatt av Kunnskapsdepartementet i perioden 1. juli 2012 til 31. desember 2012:

Nye forskrifter:

Ingen.

Endringsforskrifter:

- 18. juli 2012 nr. 751, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven.
Gjaldt grunnskolelæreres kompetanse til å bli ansatt i undervisningsstilling som allmennlærer.

- 19. juli 2012 nr. 753, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt tilbud om fag fra videregående opplæring til elever på ungdomstrinnet.
- 22. august 2012 nr. 822, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven.
Gjaldt teknisk endring ved at en bestemmelse i kap. 1 i loven har byttet paragrafnnummer.
- 30. august 2012 nr. 856, forskrift om endring i forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt hvilke skoler som får tilskudd etter hvilke satser.

Oversikt over forskrifter fastsatt av Kunnskapsdepartementet i perioden 1. januar 2013 til 25. juni 2013:

Nye forskrifter:

Ingen.

Endringsforskrifter:

- 20. februar 2013 nr. 228, forskrift om endring i forskrift til opplæringsloven og forskrift til privatskoleloven.
Gjaldt endret virkeperiode for arbeidslivsfaget.

Rundskriv fra departementet:

2011:

F-03-11: Informasjon om endringer i opplæringsloven og privatskoleloven

2012:

Rundskriv F-02-12: Informasjon om endringer i opplæringsloven og privatskoleloven (undervisningskompetanse m.m.)

2013:

For 2013 skal det også utarbeides rundskriv om de siste endringene i opplæringsloven og privatskoleloven. Rundskrivet er under utarbeidelse.

Rundskriv fra Utdanningsdirektoratet:

2011:

Udir-1-2011 Kunnskapsløftet - fag- og timefordeling og tilbudsstruktur

Udir-2-2011 Krav til læreplaner for private skoler

2012:

Udir-1-2012 Kunnskapsløftet - fag- og timefordeling og tilbudsstruktur

– Vedlegg 1: fag- og timefordelingen

– Vedlegg 2: tilbudsstrukturen i videregående opplæring

Udir-3-2012 Voksnes rett til grunnskoleopplæring etter opplæringsloven kapittel 4A

Udir-5-2012 Krav til spesialkompetanse for undervisningspersonalet i montessoriskoler

Udir-7-2012 Innføring av valgfag på ungdomstrinnet

Udir-8-2012 Endringer i faget kroppsøving

Udir-9-2012 Sterkt svaksynte og blinde elevers rettigheter

2013:

Udir-2-2013 Arbeidslivsfaget

Udir-3-2013 Forsøk etter opplæringsloven § 1-4

Av annet veiledningsmateriale fra Utdanningsdirektoratet nevnes blant annet:

- Veileder om regelverk knyttet til minoritetsspråklige elevers og voksnes opplæringssituasjon, 7. juni 2011
- Veileder om spesialundervisning, 19. mars 2012
- Veileder om minoritetsspråklige barn og unge på skole i foreldrenes opprinnelsesland, 17. juli 2012
- Veiledning til søknad - godkjenning av nye privatskoler, 12. mars 2013
- Førings av vitnemål og kompetansebevis for videregående opplæring i Kunnskapsløftet 2013 (retningslinjer til skoleledere og skoleeiere), sist oppdatert 15. mai 2013
- Veiledning til skoleledere og skoleeiere om nasjonale prøver, 13. juni 2013

Jeg nevner for øvrig at Stortingets kontroll- og konstitusjonskomité halvårlig blir orientert om alle forskriftsendringer.

Vedlegg til svar:

Svar på skriftlig spørsmål nr. 471 (2010-2011) fra kunnskapsministeren.

(<http://www.stortinget.no/no/Saker-og-publikasjoner/Sporsmal/Skriftlige-sporsmal-og-svar/Skriftlig-sporsmal/?qid=48664>)

SPØRSMÅL NR. 1541**Innlevert 20. juni 2013 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde****Besvart 28. juni 2013 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Det vises til statsrådets overfladiske svar på Skriftlig spørsmål nr. 1502 (2012-2013). Regjeringens øverste sjef har hevdet at Stortingets største opposisjonsparti lover 100 mrd. kroner i skattelettelse til de aller rikeste. Undertegnede vet at påstanden er fullstendig feil.

Jeg ber likevel finansministeren begrunne/forklare hvilke beregninger regjeringen har gjort for å komme frem til summen, eventuelt om finansministeren er enig i at statsministeren ikke har grunnlag for sin påstand?»

Svar:

Jeg viser til svar på spørsmål nr. 1502 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen for informasjon om anslag på 100 mrd. kroner i samlet skatte- og avgiftslettelse med Fremskrittspartiet.

Stortingsrepresentant Torgeir Michaelsen har, etter det departementet kjenner til, benyttet en del av departementets beregninger i sin summering. Departementet har gjort beregninger av forslag som Fremskrittspartiet har fremmet i forbindelse med Stortingets budsjettbehandling samt svar på spørsmål i den forbindelse.

SPØRSMÅL NR. 1542**Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen****Besvart 28. juni 2013 av fiskeri- og kystminister Lisbeth Berg-Hansen****Spørsmål:**

«Med referanse i begrunnelsen, kan statsråden redegjøre for tallene og størrelsen i endring av salgspriser og volum for de forskjellige hvitfiskslag i det Europeiske markedet, og tilsvarende kommentere hvilke overraskende endringer i disse tallene man har registrert i tiden fra 6. november 2012 da forskriften ble sendt på høring og frem til beslutningen ble tatt om ikke å gjøre noen endringer?»

BEGRUNNELSE:

Fiskeriministeren skriver i en pressemelding 18. juni 2013 at det likevel ikke vil bli gjennomført endringer i reglene for leveringsplikt nå, slik det var varslet 6. november 2012 da forslag til endring av forskrift av 12. september 2003 nr. 1131, om leveringsplikt for fartøy med torsketrållatelse, ble sendt på høring. Begrunnelsen i pressemeldingen fra statsråden er at situasjonen i hvitfisknæringen har blitt betydelig forverret etter at forslagene om endringer ble sendt på høring, og at årsaken er den økonomiske krisen i våre største eksportmarkeder. For å kunne vurdere statsrådets beslutning og omfanget av den endringen i situasjonen for hvitfisknæringen statsråden

beskriver, vil det være nødvendig med nærmere kunnskap om innholdet i begrunnelsen for ikke å gjennomføre de varslede endringer nå.

Svar:

De historisk høye kvotene for torsk i 2013 har gitt større utfordringer for norsk fiskeindustri enn forventet. Markedssituasjonen har blitt vanskeligere enn det var grunn til å tro høsten 2012.

Prisfallet utover i sesongen har vært dramatisk og effekten av økt tilbud har vært mer langvarig enn forventet. Store deler av Europa er inne i en dyp økonomisk krise. Våre viktigste markeder sliter med lav økonomisk vekst, innstramminger og høy arbeidsledighet. Krisen er forverret utover vinteren og våren, og det er lite trolig at kjøpekraften vil forbedres i særlig grad i tiden fremover. Viktige torskemarkeder som Portugal og Spania er blant landene i EU med høyest arbeidsledighet, på det høyeste nivå som noen gang er registrert i disse landene.

Vi har i år med jevne mellomrom fått rapporter om full stans i ferskfiskmarkedet i Europa. Prisene på saltfisk og klippfisk har vært fallende gjennom vintersesongen og er nå på et betydelig lavere nivå enn i

fjor høst, som ikke gir grunnlag for lønnsom drift - selv med dagens minstepriser til fisker. Prisutviklingen totalt sett har vist en sterkt fallende trend, og den gjennomsnittlige eksportprisen på torsk samlet for alle kategorier har ligget nesten 10 kronen under fjorårets gjennomsnittlige kilopris ved sammenligning av prisene per utgangen av mai i år (23,90 kr per kg) og mai 2012 (33,33 kr per kg). Prisleiløst i prosent er videre langt større enn den prosentvise økningen i eksportert volum.

Mange bedrifter i sjømatindustrien sliter med lav lønnsomhet. Likviditeten hos mange fiskekjøpere ble svekket i løpet av 2012, blant annet fordi flere klippfiskprodusenter ble tvunget til å skrive ned verdiene av varene på lager grunnet prisleiløst som oppsto etter at kvoterådet for 2013 ble kjent. Det er grunn til å tro at likviditeten er ytterligere svekket så langt i 2013.

Det internasjonale råd for havforskning (ICES) anbefaler en høy kvote også for 2014. Videre ser vi at Island øker sin torskekvote. Dette tilsier at det også i 2014 blir mye torsk i markedet.

SPØRSMÅL NR. 1543

Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Frank Bakke-Jensen

Besvart 1. juli 2013 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Mener statsråden at Meteorologisk institutt har tilstrekkelige systemer for å kunne utøve det nødvendige skille mellom sitt statsoppdrag og sin kommersielle virksomhet, og kan statsråden forsikre at utilstrekkelige systemer eller uønsket praksis innad i MI ikke innebærer krysssubsidiering som skaper ulik konkurranse mellom Meteorologisk institutt og konkurrerende virksomheter, både hva angår MIs anbudsvirksomhet og når det gjelder utvikling av nye produkter i markedet for værtjenester?»

BEGRUNNELSE:

Meteorologisk institutt er et forvaltningsorgan som også driver en betydelig markedsrelatert virksomhet. Det betyr at det er nødvendig med et klart og tydelig skille mellom statsoppdraget og den kommersielle virksomheten, slik at det fremtrer som utvilsomt at det ikke forekommer konkurransevridning, og er helt utelukket at MIs kommersielle virksomhet på noen måte kryss-subsidieres fra statsoppdragets økonomi.

Svar:

Meteorologisk institutt har ansvar for den offentlige meteorologiske tjenesten for sivile og militære formål. Meteorologisk institutts viktigste oppgave er å arbeide for at myndigheter, næringsliv og allmenheten skal kunne ivareta sine interesser og sikre liv og verdier. Dette er oppgaver av vesentlig samfunnsmessig betydning og en del av den beredskapen et samfunn må ha.

Det er ikke i seg selv et mål at Meteorologisk institutt skal drive kommersiell virksomhet for å generere økonomisk overskudd. Departementet har derfor satt klare rammer for den kommersielle virksomheten ved instituttet. Fra 2008 har instituttet kun hatt anledning til å påta seg oppdrag som bidrar til å videreutvikle instituttets kompetanse, og derved til å styrke instituttets kjernevirksomhet og evne til å løse sitt samfunnsoppdrag. Hensynet til forutsigbare rammevilkår for de kommersielle aktørene på det meteorologiske markedet var en av årsakene til at departementet innførte denne begrensningen fra 2008. Som konsekvens av dette er omfanget av den kommersielle virksomheten ved Meteorologisk institutt vesentlig lavere i dag enn den var før 2008, da instituttet sto fritt til å påta seg alle typer kommersielle oppdrag, uavhengig av faglig relevans for kjernevirksomheten. Omfanget av den kommersielle virksomheten er redusert med om lag 40 pst. siden 2007. I 2011 utgjorde inntekter fra kommersielle oppdrag i underkant av 4,5 pst. av instituttets samlede inntekter.

For å sikre fri konkurranse er det et forbud mot krysssubsidiering når statlige virksomheter også driver kommersiell virksomhet. For å sikre og dokumentere at det ikke foregår ulovlig krysssubsidiering, har Meteorologisk institutt siden 2008 vært pålagt et regnskapsmessig skille mellom kommersiell virksomhet og den bevilgningsfinansierte virksomheten. I dette ligger også et system for riktig allokering av kostnader mellom bevilgningsfinansiert og kommersiell virksomhet. For å hindre ulovlig krysssubsidiering krever departementet at instituttet skal prise sine oppdrag slik at den kommersielle virksomheten blir

belastet med alle variable kostnader knyttet til oppdraget, og med en forholdsmessig del av de totale faste kostnadene ved instituttet. I tillegg skal prisen inkludere en rimelig fortjeneste. Også eventuelle nye produkter for værtjenester må følge de samme reglene og rutine for regnskapsmessig skille, dersom dette er produkter som må anses som kommersiell virksomhet.

Jeg mener at de systemene og rutine som er etablert for å kalkulere, prise og regnskapsføre kommersielle oppdrag ved Meteorologisk institutt er godt egnet til å sikre at det ikke foregår ulovlig kryssubsidiering. For å sikre at instituttet til enhver tid har rutiner og praktisering som sikrer at regelverket etterleveres, har departementet høy oppmerksomhet rundt disse temaene i den løpende styringsdialogen med Meteorologisk institutt.

SPØRSMÅL NR. 1544

Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Robert Eriksson

Besvart 27. juni 2013 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Det er nå gått to år siden Dokument 8: 36 S (2010-2011) ble behandlet i Stortinget hvor en enstemmig justiskomite ba regjeringen vurdere mulige sanksjoner når det gjaldt brudd på lovfestede rettigheter. To justisministere har lovet å komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

Hvor langt har man kommet i det tverrdepartementale arbeidet, og når kan Stortinget forvente å få seg forelagt regjeringens vurdering av sanksjonsapparatet?»

BEGRUNNELSE:

Alt for mange funksjonshemmede opplever at man ikke får innfridd sine lovfestede rettigheter. I et notat til FFO utarbeidet av advokat Else Leona McClimans fremkommer det at situasjonen vedrørende de funksjonshemmedes rettigheter er stort sett den samme i dag som for 10 år siden.

Våren 2011 behandlet Stortinget et representantforslag fra FrP, H og V, jf. Dokument 8:36 S (2010-2011) om en helhetlig gjennomgang av brudd på lovfestede rettigheter. I forbindelse med behandlingen av nevnte sak åpnet daværende justisminister Knut Storberget sitt innlegg med:

"Aller først har jeg lyst til å si at dette er en svært viktig debatt, og det er grunn til å takke både forslagsstillere og andre aktivister, også media, som har bidratt til å sette den på dagsorden. Utover det konkrete forslaget vil jeg si at dette går rett inn i det som vil bli kjernen i mange av de velferdspolitiske utfordringene og de politiske utfordringene som vi står framfor."

Justisminister Storberget avsluttet innlegget med å si:

"Selvfølgelig lytter vi og leser det som komiteen nå skriver om de ønsker man har, opp mot en vurdering av mulige sanksjoner. Det vil jeg sjøl ta opp med de respektive statsråder på de feltene som er nevnt, og også på andre relevante felter, slik at man får vurdert dette utover de sanksjoner som allerede måtte ligge i lovverket fra før."

Daværende justisminister Knut Storberget uttrykte flere ganger i debatten at regjeringen skulle komme tilbake til Stortinget i en egnet form, før han avslutter sitt siste innlegg i debatten med å si:

"Vi er bedt om av komiteen å gi en vurdering knyttet til sanksjonssiden, og det skal vi gjøre."

Da det fortsatt ikke hadde skjedd noe, nok undertegnede opp dette med sanksjonsmidler knyttet til brudd for lovfestede rettigheter for funksjonshemmede i stortingets spørretime den 2. mai 2012. Mitt enkle spørsmål den gang, er det samme som i dag, når det gjelder hva som er gjort så langt, og når kan Stortinget forvente at man får seg forelagt en sak om dette. Justisministeren uttalte den gang, i svaret til undertegnede at det ble avholdt møte på embetsnivå i november 2011 om spørsmålet om sanksjonsmuligheter for Helsetilsynet og Fylkesmannen. Representanter fra Helse- og omsorgskomiteen, Kommunal- og regionaldepartementet, Kunnskapsdepartementet og Justis- og beredskapsdepartementet deltok på dette møtet. Statsråden fortalte videre at det etter møtet er arbeidet videre med spørsmålet i flere av departementene, men at det fortsatt ikke var trukket noen konklusjoner om realiteten. Statsråden understreket

at saken var viktig, og håpet at hun kunne komme tilbake til Stortinget i egnet form i løpet av 2012.

Det er nå gått et nytt år, og vel så det, siden saken ble tatt opp sist av undertegnede i spørretimen. Hvis dette er en så viktig sak som to justisministere nå har understreket i Stortinget, ja, daværende justisminister Storberget gikk så langt og omtalte det som selve kjernen i mange av de velferdspolitiske utfordringene, synes jeg det er underlig at regjeringen ikke har kommet tilbake til Stortinget om en gjennomgang av sanksjonsmidlene, slik det er lovet.

Svar:

Saken berører flere departementer, og spørsmålet om Helsetilsynet og Fylkesmannen bør kunne gis

mulighet til å pålegge kommunene strengere reaksjoner ved lovbrudd er særlig aktuelt innenfor helse- og omsorgslovgivningen og skolelovgivningen. Regjeringen har nylig nedsatt et utvalg som skal vurdere hvordan alvorlige hendelser og mistanke om lovbrudd i helse- og omsorgstjenesten bør følges opp. En vurdering av sanksjonssystemet inngår i utvalgets mandat. Utvalget ledes av professor dr. juris Aslak Syse, og det skal levere sin utredning innen to år. Spørsmålet om innføring av flere sanksjonsmuligheter i det statlige tilsynet med kommunene, vil Regjeringen komme tilbake til i budsjettproposisjonen for 2014.

SPØRSMÅL NR. 1545

Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Heidi Greni

Besvart 6. august 2013 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Det oppleves lokalt noe usikkerhet rundt Røros Lufthavn. Det gjelder tårntjeneste, beredskap, stenging på dagtid og forholdene for flyskolen.

Kan statsråden gi en vurdering av hva som er status for Røros Lufthavn?»

BEGRUNNELSE:

I lokalmedia har det framkommet at det er mye uro rundt driften av Røros Lufthavn. Det skaper usikkerhet både for passasjerer, ansatte og næringsdrivende som er avhengig av lufthavnen.

Svar:

Spørsmålet har vært lagt fram for Avinor.

Avinor opplyser at selskapet har satt i gang en vurdering av om det skal være flygeledelse eller flygeinformasjonstjeneste i tårnet på Røros lufthavn. Det er en forutsetning for vurderingen at lufthavna skal drives i tråd med konsesjonen, og at flyskolen på Røros (Rørosfly AS) skal kunne fortsette driften på Røros. Avinor har videre vurdert å stenge lufthavna i perioder uten rutetraffikk, men har ikke gått videre med dette av hensyn til flyskolen.

Avinor opplyser videre at det ikke er hjemnevaktordning på Røros lufthavn for å ta imot ambulansfly utenom ordinær åpningstid. En av selskapets

ansatte på Røros lufthavn er ifølge Avinor med i det frivillige brannvesenet, og Avinor og kommunen har en gjensidig avtale om bistand og bruk av lufthavnas utstyr (brannbiler) ved brannslukking. Etter det Avinor opplyser har kommunen selv tilstrekkelig beredskap til å bemanne dette utstyret. I denne forbindelse har det ifølge Avinor blitt stilt spørsmål om brannberedskapen på Røros ble svekket da en del ansatte ved lufthavna ble permittert som følge av streik i Widerøe tidligere i vår. Til dette viser Avinor til at avtalen mellom Avinor og Røros kommune ikke legger begrensninger på bruken av Avinors ansatte eller utstyr når Avinors ansatte er permittert. Avinors ansatte vil i en slik situasjon fungere i brannvesenet på samme måte som når lufthavna er stengt.

Samferdselsdepartementet har fastsatt Avinors samfunnsoppdrag i selskapets vedtekter. I vedtektene heter det at Avinor skal ha ansvaret for et landsomfattende nett av lufthavner for den sivile luftfarten og en samlet flysikkerhetstjeneste for den sivile og militære luftfarten. Etter departementets vurdering må flyskoler som utdanner flygere til den kommersielle luftfarten, slik som flyskolen på Røros, regnes som en del av den sivile luftfarten. Som eier mener Samferdselsdepartementet derfor at det er en del av Avinors samfunnsoppdrag å legge til rette for flyskoler på selskapets lufthavner.

Avinor vil i sin vurdering av tilbudet i tårnet på Røros ha som forutsetning at lufthavna skal drives i tråd med konsesjonen, og at flyskolen skal kunne fortsette driften på Røros. Så lenge Avinor ellers oppfyller sikkerhetskrav og andre pålegg fra myndighetene, har Samferdselsdepartementet ingen merknader til at Avinor gjør en slik vurdering.

Ifølge konsesjonen skal Røros lufthavn holdes åpen på de tider som er nødvendig for å betjene ruter under offentlig kjøp. Av konsesjonen følger det videre at åpningstidene skal fastsettes av Luftfartstilsynet i samråd med blant annet Avinor og Samferdselsdepartementet. Dersom Avinor skulle ønske å redusere

åpningstidene på Røros, følger det av det som er sagt over, at Samferdselsdepartementet vil vurdere hensynet til en mest mulig effektiv drift av Avinor opp mot behovene til flyskolen.

Når det gjelder spørsmålet om ambulanseberedskap, legger Samferdselsdepartementet til grunn at helsevesenets faglige vurdering av behovet må ligge til grunn for om det skal være hjemmевaktordning eller ikke. Samferdselsdepartementet vil ellers vise til at de er kommunen som har ansvaret for brannberedskapen, og departementet legger til grunn at kommunen innretter seg slik at den til enhver tid oppfyller lover og regelverk på dette området.

SPØRSMÅL NR. 1546

Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Laila Gustavsen

Besvart 27. juni 2013 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«I omtalen av Joint Strike Missile (JSM) i Prop. 136 S (2012-2013) står det at utviklingen av JSM trinn to er venta ferdig medio 2013 og at arbeidet med et vedtaksgrunnlag for JSM trinn 3 pågår og vil bli lagt frem for Stortinget så snart vedtaksgrunnlaget er ferdig. Videre står det at Forsvarsdepartementet ser på løsninger for å sikre kompetanse og moment i overgangen mellom JSM trinn 2 og 3. Dette er viktig.

Hvilke tiltak er det Forsvarsministeren vurderer for å ivareta kompetanse og moment i overgangen mellom trinn 2 og 3?»

BEGRUNNELSE:

Stortinget har tidligere i innstilling 288S (2011-2012) og Proposisjon 73 S (2011-2012) understreket den industrielle betydningen av JSM både operativt for Forsvaret og industrielt. Som en del av de nasjonale industrielle satsinger er JSM viktig for å kunne realisere Stortingets mål for industrisamarbeidet og sikre en nasjonal verdiskapning over tid i samme størrelsesorden som anskaffelseskostnaden for flyene.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 21. juni 2013 med spørsmål fra representanten Laila Gustavsen om hvilke tiltak forsvarsministeren vurderer

for å ivareta kompetanse og moment i overgangen mellom JSM trinn 2 og trinn 3.

Utviklingen av JSM trinn 2 pågår i henhold til planen og forventes ferdigstilt medio 2013 som beskrevet i Prop. 136 S (2012-2013). Arbeidet med et beslutningsgrunnlag for avsluttende trinn (trinn 3) av utviklingen av JSM pågår, og saken planlegges lagt frem for Stortinget så snart grunnlaget foreligger. En del av arbeidet innebærer forhandlinger med Kongsberg Defence Systems (KDS). For å sikre kompetanse og moment i overgangen mellom JSM trinn 2 og trinn 3 kan det være aktuelt å inngå en brofasekontrakt med Kongsberggruppen. Nøyaktig beløpsmessig størrelse på en slik brofasekontrakt vil foreligge når forhandlingene med KDS er ferdigstilt, tentativt i august 2013.

Regjeringen meddelte Stortinget i Prop. 110 S (2010-2011) at det var et realistisk mål å få etablert et flernasjonalt samarbeid for den videre utviklingen og integrasjonen av JSM på F-35 etter trinn 2. Samtidig var vurderingen den gangen at det uten et slikt samarbeid ikke ville være grunnlag for å gå videre etter trinn 2.

I ettertid har det vist seg vanskelig å få på plass en deling av integrasjonskostnadene med andre nasjoner, slik det også er opplyst om i Prop. 136 S (2012-2013). Likevel ønsker regjeringen nå å holde muligheten åpen for videre utvikling og integrasjon. Regjeringen vil på egnet måte komme tilbake til Stortinget om dette.

SPØRSMÅL NR. 1547**Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold****Besvart 2. juli 2013 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«26.05.2010 stilte jeg spørsmål til daværende justisminister om miljøet rundt den som søker beskyttelse pga. konvertering i det aktuelle kirkesamfunnet, prester, pastorer, menighetsledere kan bli kontaktet for å verifisere søkeres påstand om konvertering, og om dette kunne legges inn som standard rutine i behandling av slike saker. Daværende justisminister ville ta dette opp med utlendingsforvaltningen.

Er dette fulgt opp, og hva er status?»

BEGRUNNELSE:

Jeg får dessverre mange henvendelser fra bl.a. menighetsledere og lignende som er bekymret for hva slags rutiner og begrunnelser som utlendingsforvaltningen bruker for å ikke imøtekomme søknad om beskyttelse for mennesker som har konvertert til annen tro, og som frykter forfølgelse ved retur til hjemlandet. Mange får avslag rett og slett fordi utlendingsforvaltningen ikke tror at konverteringen er reell. Dette er selvsagt et vanskelig område, men mitt spørsmål til daværende justisminister Knut Storberget var ment å kunne legge inn rutiner der bl.a. UDI kunne forhøre seg med menighetsledere, prester og pastorer, og hva slags attest de evt. kan gi om konvertittens troverdighet.

Svar:

Representanten viser til sitt spørsmål i spørretimen 26. mai 2010. Jeg vil innledningsvis sitere relevante deler av daværende justisminister Knut Storbergets svar:

«Hvorvidt faktum i saken er tilstrekkelig opplyst, eller om det er behov for å innhente ytterligere opplysninger, vil [...] bero på en konkret helhetsvurdering i den enkelte sak. Jeg har tillit til at Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda innhenter opplysninger der det er nødvendig, og foretar sine vurderinger på bakgrunn av korrekt faktum. Jeg ser det på den bakgrunn ikke som hensiktsmessig å gi retningslinjer om informasjonshenting i konvertittsaker og å gå nærmere inn på spørsmålet om mer faste bevismessige regler. Jeg tror faktisk det vil kunne lamme systemet i større grad og bidra til at man ikke fikk innhentet tilstrekkelige bevis. Men så vil jeg understreke at det forhold som spørteren tar opp, ser jeg på som såpass viktig at jeg vil ta det opp i min dialog med UDI og også UNE og referere spørsmålsstillingen og for så vidt også mitt svar i Stortinget i dag.»

Som det fremgår fant ikke daværende statsråd det hensiktsmessig å gi særskilte retningslinjer for innhenting av informasjon i asylsaker der det er anført konvertering. Jeg deler denne vurderingen.

Jeg vil videre vise til mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 532 fra desember 2011 fra representanten Bekkevold, som også gjaldt konvertittsaker, hvor jeg uttalte følgende:

«Jeg har tillit til at UDI og UNE håndterer anførsler om konvertering på en grundig og rettssikker måte og det har ikke vært behov for noen ekstraordinær dialog med UDI og UNE om disse sakene.»

Dette er fortsatt dekkende for mitt syn. Jeg ser ikke behov for noen særskilt oppfølging fra departementets side når det gjelder disse sakene.

SPØRSMÅL NR. 1548**Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal****Besvart 1. juli 2013 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum****Spørsmål:**

«Det vises til spørsmål, Dokument 15:1222 (2010-2011) og svar fra Landbruks- og matministeren.

Kan statsråden redegjøre for om det finnes flere områder, hvor det forekommer ulovlig reinbeite, og hvilke sanksjoner har, eller vil statsråden iverksette mot dette?»

Svar:

Som landbruks- og matminister forutsetter jeg at den samiske reindriften utøves i de områder hvor den lovlig kan være, og jeg har ikke noe grunnlag for å

formidle noen oversikt over eventuelle områder hvor det skulle foregå ulovlig reinbeiting.

I den utstrekning det skulle foregå ulovlig reinbeiting, kan det i henhold til bestemmelsene i reindriftsloven kapittel 11, gis pålegg om opphør av ulovlige forhold, og om nødvendig besluttet sanksjoner og tvangstiltak. Det er områdestyrene og reindriftsstyret som etter loven er gitt myndighet til å fatte slike vedtak. For svensk reindrift i Norge, vil også bestemmelser i lov om svensk reinbeiting i Norge og norsk reinbeiting i Sverige av 9. juni 1972 kunne komme til anvendelse.

SPØRSMÅL NR. 1549**Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Torgeir Trældal****Besvart 1. juli 2013 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum****Spørsmål:**

«Det vises til spørsmål, Dokument 15:1443 (2012-2013) og svar fra arbeidsministeren.

Kan statsråden redegjøre for hvilke sanksjoner som blir iverksatt mot bønder som driver næringsvirksomhet og mottar produksjonstilskudd samtidig som de er trygdet?»

Svar:

I spørsmålet vises det til Dokument nr. 15:1443 (2012-2013) med tilhørende svar fra arbeidsministeren vedrørende bønder som eventuelt mottar uberettiget trygdeytelse i tillegg til produksjonstilskudd i jordbruket.

I svaret fra arbeidsministeren er det redegjort for kontrollen av tildeling av ytelse fra folketrygden. Et viktig element i denne sammenheng er registerkontrollen som gjennomføres mot inntektsopplysninger fra Skattedirektoratet. Jeg vil vise til at mottatt produksjonstilskudd for jordbruksdrift inngår ved bereg-

ningen av næringsinntekt fra jordbruket, og at næringsinntekten innrapporteres til skattemyndighetene.

Selv om det etter forskrift for produksjonstilskudd i jordbruket er bestemmelser om avkorting av tilskuddet ved brudd på annet regelverk, så anses det ikke å være adgang til reduksjon av produksjonstilskuddet ved brudd på regelverket for folketrygdens ytelse. Det er kun ved overtredelse av regelverk som har nær tilknytning til utøvelsen av selve jordbruksdriften at det er grunnlag for å gjennomføre reduksjon av produksjonstilskuddet, eksempelvis ved brudd på forurensningsloven.

I denne sammenheng er det nødvendig å understreke at ytelsene fra folketrygden og produksjonstilskuddet er rettet mot ulike juridiske personer. Produksjonstilskuddet er knyttet til selve jordbruksforetaket som er en egen juridisk enhet, mens folketrygdens ytelse går til enkeltpersoner.

Jeg mener på denne bakgrunn at sanksjoner knyttet til eventuell trygdesvindelse må vurderes ut fra regelverket for folketrygdens ytelse.

SPØRSMÅL NR. 1550**Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen****Besvart 1. juli 2013 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Hva er provenyeffekten, fordelt på fylker og kommuner, av 1) å fjerne formuesskatten, 2) eiendomsskatten, 3) å øke minstefradraget med 20 000 kroner, 4) å øke minstefradraget med 4 000 kroner samt øke satsen til 43 pst., 5) å øke innslagspunktet i trinn 1 i toppskatten til 520 000 kroner, 6) å redusere nedtrappingssatsen i trinn 2 i pensjonistskatten til 3 pst., 7) å øke minstefradraget på pensjon til 82 000 kroner (sats økes fra 26 pst. til 34 pst.)?»

BEGRUNNELSE:

Beregningene ønskes foretatt hver for seg og samlet.

Svar:

Tabell 1 viser påløpte provenyvirkninger for 2013 av punktene (1) til (7) i spørsmålet.

Tabell 1: Anslått provenyvirkning i mrd. kroner påløpt for 2013 fordelt etter skattekreditor. Anslagene er beregnet ut fra gjeldende regler for 2013

Skatteendring	Kommuner/ fylkes- kommuner	Stat	Samlet
(1) Fjerne formuesskatten	-9,1	- 5,2	-14,3
(2) Fjerne eiendomsskatt*	-7,7		-7,7
(3) Øke øvre grense i minstefradraget i lønnsinntekt med 20 000 kroner	-6,3	-6,1	-12,4
(4) Øke øvre grense i minstefradraget i lønnsinntekt med 4 000 kroner, samt endre sats til 43 pst.	-1,5	-1,5	-3,0
(5) Øke innslagspunktet i trinn 1 i toppskatten til 520 000 kroner		-0,8	-0,8
(6) Redusere nedtrappingssatsen i trinn 2 i det særskilte skattefradraget for pensjonister til 3 pst.		-0,9	-0,9
(7) Øke øvre grense i minstefradraget i pensjonsinntekt til 82 000 kroner og øke satsen til 34 pst.	-1,9	-1,6	-3,5

* Beregnes ikke i LOTTE-Skatt. Anslag for 2012.

Provenyvirkningene er fordelt på skattekreditor, dvs. kommune/fylkeskommune og staten. Provenyvirkningene av alle alternativene samlet er ikke summert. Det skyldes dels at enkelte av punktene er gjensidig utelukkende alternativer og dels at det kan oppstå samspillseffekter mellom de ulike punktene.

Beregningene er basert på Statistisk sentralbyrås skattemodell, LOTTE-Skatt. Datagrunnlaget for modellen er et utvalg fra Statistisk sentralbyrås inntektsstatistikk for husholdninger for 2010. Denne statistikken gir informasjon om sammensetningen av inntekt og formue for hele befolkningen. Datagrunnlaget er framskrevet til 2013. Beregningene kan være usikre bl.a. fordi datagrunnlaget ikke omfatter alle skattyterne og er sjablonmessig framskrevet. Modellen tar heller ikke hensyn til mulige endringer i atferden som følge av endringer i skattereglene.

SPØRSMÅL NR. 1551**Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Line Henriette Hjemdal****Besvart 28. juni 2013 av arbeidsminister Anniken Huitfeldt****Spørsmål:**

«I 2012 ble det sendt ut et nytt rundskriv vedrørende tolke- og ledsagerhjelp for døvblinde mennesker. Rundskrivet medførte begrensninger i hvilke hobby- og fritidsaktiviteter brukerne kan påregne å få støtte til. Statsråden sa i Stortinget 18. juni at organisasjonene for døve er opptatt av å få bedre tolketilbud på korte oppdrag og de gir også uttrykk for geografiske utfordringer.

Hva er statsrådets definisjon av "korte oppdrag" og hvordan defineres "sentrale strøk" i forhold til døvblinde?»

Svar:

Begrepene "korte oppdrag" og "sentrale strøk" har kommet frem i dialog med de døves og de døvblindes organisasjoner basert på konkrete erfaringer. Jeg har fått tilbakemelding fra brukerorganisasjonene om at det er noen tolkeoppdrag av kortere varighet som er vanskelig å få dekket, noe jeg også har fått bekreftet fra Arbeids- og velferdsdirektoratet. Dette gjelder særlig oppdrag utenfor vanlig arbeidstid og oppdrag i distriktene. Eksempler på slike oppdrag er foreldremøter og legebesøk. Både de døves og de

døvblindes organisasjoner er opptatt av at slike oppdrag ikke dekkes i tilstrekkelig grad i dag, og at dette bør prioriteres i arbeidet med å styrke tolketjenesten.

Det er ikke slik at retten til tolk eller tolke- og ledsagerhjelp gjennom folketrygden er betinget av oppdragets varighet eller geografiske plassering. Det har imidlertid vist seg i praksis at oppdrag av kortere varighet som finner sted utenfor sentrale strøk, er vanskeligere å få dekket. Dersom tolkeoppdrag finner sted i mindre sentrale strøk, langt unna tolkesentralene eller tolkens bosted, innebærer dette for tolkene at oppdraget tar lengre tid. I tråd med det jeg ga uttrykk for i Stortinget, er det også slik at den satsen frilanstolkene får betalt for dekning av reisetid, er noe lavere enn satsen for selve tolkeoppdraget. Dette er en forklaring på at det er større problemer med å dekke tolkeoppdrag i mindre sentrale strøk med lengre reisetid.

Det er en stadig utfordring å ha nok tolker til å dekke alle oppdragene brukerne har krav på. I dag dekkes 9 av 10 oppdrag. De 8,3 mill. kronene som er bevilget i Revidert nasjonalbudsjett vil benyttes for å styrke tolketjenesten slik at flere av disse oppdragene kan dekkes.

SPØRSMÅL NR. 1552**Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 2. juli 2013 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«På hvilken måte bidrar statsråden til at fylkeskommuner, kommuner og politiet følger opp Stortingets vedtak om at det må innhentes skriftlig samtykke fra elever før det gjennomføres eventuelle personverninngrepene narkotikaaksjoner ved skoler?»

BEGRUNNELSE:

10. mai 2012 vedtok Stortinget at det skal presiseres overfor politiet at det må innhentes skriftlig samtykke fra elever før det gjennomføres eventuelle personverninngrepene narkotikaaksjoner ved skoler.

På bakgrunn av dette vedtaket i Stortinget vedtok fylkestinget i Akershus i mars 2013 at for at politiet skal kunne bruke narkohunder ved aksjoner i de videregående skolene i Akershus, så skal det være innhentet samtykke fra elevene, og elever skal ha anledning til å reservere seg uten at dette skal ha noen form for konsekvenser.

Til tross for vedtaket både i Stortinget og i fylkestinget har praksisen med at politiet aksjonerer med hund på skolen fortsatt, og så sent som i mai 2013 var det en aksjon på Vestby videregående skole som ble gjennomført uten at det ble innhentet samtykke fra elevene. Ingen elever hadde fått anledning til å reservere seg mot å delta eller være til stede.

Venstre er bekymret for elevenes rettssikkerhet, når skolenes og politiets praksis med bruk av hund i forebyggende aksjoner på skolene ser ut til å fortsette. I Bærum kommune diskuteres det også om slike politiaksjoner skal tillates på ungdomsskoler.

Svar:

Jeg vil innledningsvis opplyse at spørsmålet er besluttet overført til meg fra Kunnskapsministeren.

I mitt svar, datert 13. juni 2012, på skriftlig spørsmål nr. 1536 fra stortingsrepresentant Andre Oktay Dahl om samtykkekravet, viste jeg til Stortingets vedtak fra 10. mai 2012, og opplyste at jeg fant det hensiktsmessig at skolemyndighetene og politiet sammen kom fram til prosedyrer for å sikre at skriftlig samtykke fra elevene var innhentet før eventuelle narkotikaaksjoner.

I Prp.1 S for 2012 – 2013 sier regjeringen at man, for å følge opp Stortingets vedtak om at politiet skal sikres adgang til å gjennomføre forebyggende tiltak med bruk av narkotikahund på skoler, har bedt Politidirektoratet i samarbeid med relevante aktører om å utrede hvordan dette kan gjøres på en best mulig måte. Dette oppdraget ble gitt Politidirektoratet i brev fra Justis- og beredskapsdepartementet den 16. august 2012.

Politidirektoratet har i brev til politimestrene den 6. september 2012 om denne saken gitt instruks om at det skal innhentes skriftlig samtykke fra elever før politiet gjennomfører narkotikaaksjoner med hund på skoler. Instruksjonen gir anvisning på form og innhold i samtykkeerklæringen. Direktoratet la ved en veileder fra Oslo politidistrikt i brevet.

Det er uheldig hvis kravet om skriftlig samtykke fra elevene før narkotikaaksjoner ikke er fulgt. Jeg vil ta dette opp med Politidirektoratet.

SPØRSMÅL NR. 1553

Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 2. juli 2013 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Mener statsråden fortsatt at fiskesperren ved Kjeldal sluse i Telemarkskanalen fungerer etter intensjonen, og at sikkerheten er så godt ivaretatt at det er anbefalt å ferdes i fiskesperrens område?»

BEGRUNNELSE:

I sitt svar på spørsmål 1391 skriver statsråden følgende: "det er så langt ikke bekreftede funn av gjedde ovenfor sperren".

14. mai 2013 ble det fisket flere gjedder på oversiden av sperren, dette ble gjort av fylkesmannens prosjektleder. Grunnen skulle være et strømbrudd, men den tekniske innretningen tilsier at det har vært strøm/spenning på sperren fra den ble satt i gang til d.d. I Chicago Canal er det installert en dobbel fiskesperre, her bekrefter DNA-analyser at fisk likevel har passert.

Videre skriver statsråden at fiskedøden varte en periode i vinter og at det skal komme en rapport om tiltak de nærmeste dagene. Det dør foresatt fisk i sperren, sist observert 17.6.2013.

Om sikkerheten skriver statsråden at det ikke har vært ulykker ved sperren. I ta.no kan en lese 4. juni d.å. at politiet sperret av området rundt sperren, da

noen hadde fått strøm i seg ved å ta på sikkerhetsgjerdene og en varselinnretning på land. Dette er nå utbedret, men det er foresatt strøm i andre innretninger det ikke skal være strøm/spenning i. Det er installert kanorennere i området, det er også usikkert om det kan være strøm i disse. Det er foresatt ikke klarlagt hva resultatet vil bli hvis en person går i vannet i spenningsfeltet i sperren. Påstandene om hva utfallet da vil bli varierer fra "lammelser og drukning" til "ufarlig prikking i huden". Dette er viktig å merke seg at fiskesperren er plassert midt i en populær reiselivsdestinasjon.

Svar:

Fiskesperren har vært i drift siden 18. mai 2012 med ett kjent avbrudd sist vinter som skyldtes en feil som vil bli rettet opp.

Det ser ut til at strømpåvirkningen på fisk ikke er slik den skal være. Det ble observert omtrent 50 døde fisk rett nedenfor fiskesperren i april 2013. Den mest sannsynlige årsaken er at fiskesperren har tatt livet av fisken. Det er imidlertid ikke meningen av fiskesperren skal drepe fisk. Det er så langt ikke avklart hva dette skyldes. Leverandøren identifiserer og retter opp feil.

Når jeg i mitt svar av 7. juni 2013 skrev at det så langt ikke er bekreftede funn av gjedde ovenfor sperren, mente jeg at det ikke var bekreftede funn av gjedde ovenfor Kjeldal sluse. To små gjedder ble fanget i mai 2013 mellom fiskesperren og nedre sluseport på Kjeldal sluser. De ble fanget ved elektrofiske med båt. Det er ikke avklart hvordan fisken er kommet dit. En mulig forklaring kan være at fisken har kommet gjennom fiskesperren i forbindelse med strømutfallet som er nevnt over.

Når det gjelder strømsikkerhet, har den elektriske fiskesperren så langt jeg har klart å bringe på det re-

ne, vært installert i tråd med gjeldende regelverk for slike produkter.

Det er tilrettelagt for transport forbi slusene med eget opptak med kanotraller og ny gangveg forbi slusen. Det er også montert kanorenne gjennom fiskesperren for de som velger å ikke ta kanoen over land.

Forsommeren 2013 ble det registrert strøm i anleggsdeler på landsiden av fiskesperren, noe som ikke skal forekomme. Det ble satt opp sperrebånd rundt anlegget. Anlegget på landsiden er nå blitt jor-det og isolert mot kryptstrøm.

SPØRSMÅL NR. 1554

Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 28. juni 2013 av fornyings-, administrasjons- og kirkeminister Rigmor Aasrud

Spørsmål:

«Mener statsråden fortsatt at fylkesmannen har opptrådt korrekt i saken, og vil hun foreta seg noe ovenfor fylkesmannen i Telemark?»

BEGRUNNELSE:

I sitt svar på spørsmål 15:1390 (2012-2013) skriver statsråden at Naturpartner ble valgt til å foreta evalueringen av fiskesperren. Det er gjennom firma Naturpartner at prosjektlederen har agentur for import av den samme fiskesperren til Norge. Videre skriver statsråden at prosjektlederen ble løst fra evalueringsarbeidet i mars når fylkesmannen først ble kjent med forholdet.

I avisen Kanalen 30. mai uttaler den samme fylkesmannen at han ikke kan se noen habilitetskonflikt ved at prosjektlederen som har innførsel av fiskesperren til Norge også sitter å evaluerer den samme sperren. I Varden 31. mai bekrefter prosjektlederen selv at han da sitter i evalueringsgruppen.

Statsråden skriver også at dette ble meddelt Nome kommune. Det er ikke registrert noen skriftlig eller muntlig beskjed i mars om at prosjektlederen en tatt ut av evalueringsgruppen i Nome kommune. Det er derimot en oppfatning av at dette skjedde først i juni, etter at pressen hadde skrevet om forholdet.

Svar:

I mitt forrige svar til stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen ga jeg uttrykk for at det var grunnlag for å stille spørsmål om habilitet i denne saken.

Jeg pekte også på at fylkesmannen ikke var kjent med den næringsmessige forbindelsen mellom sekretæren for evalueringsgruppen og leverandøren av fiskesperren på tidspunktet for inngåelse av avtale om evalueringsoppdraget.

Den næringsmessige forbindelsen mellom det som da var sekretæren for evalueringsgruppen og leverandøren av fiskesperren ble først kjent for fylkesmannen i mars i år. Videre pekte jeg på at når denne forbindelsen ble kjent for Fylkesmannen ble sekretærens habilitet vurdert med den følge at han etter en tid ble løst fra oppgavene.

I bakgrunnen for spørsmålet blir det vist til at jeg skal ha uttrykt at fylkesmannen løste sekretæren fra oppgaven i mars. Det fremgår av mitt svar at fylkesmannen ble kjent med forbindelsen på dette tidspunktet. Med bakgrunn i disse opplysningene og senere bekreftelse av forholdet, foretok fylkesmannen en habilitetsvurdering og nødvendige tiltak ble satt i verk for å rydde opp.

Dette er en framstilling av fylkesmannens håndtering av saken som etter det jeg har fått opplyst, svarer med ordføreren i Nome kommunes orientering til Nome kommunestyre den 20. juni.

Jeg kan ikke se at det har fremkommet nye fakta som tilsier en endret vurdering av saken. Fylkesmannen i Telemark har hatt oppmerksomheten rettet mot mulige habilitetskonflikter for å unngå dobbeltroller som kan så tvil om forvaltningens uavhengighet, og nødvendige tiltak ble satt i verk, selv om dette tok noe tid.

SPØRSMÅL NR. 1555**Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 1. juli 2013 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«I svar på skriftlig spørsmål 15:1481 (2012-2013) ber jeg om at finansministeren dokumenterer påstanden om at FrP vil gi 100 mrd. kr i skattelette til de aller rikeste. Påstanden er fullstendig feil, men regnestykket finansministeren viser til er interessant. Det inkluderer alle kutt i bilavgifter, bompenger, alkoholavgifter, eiendomsskatt, drivstoffavgifter, og sågar minstefradraget.

Mener virkelig finansministeren at alle som får nytte av økt minstefradrag på lønnsinntekt er blant de "aller rikeste"?»

Svar:

Jeg viser til svar på spørsmål nr. 1476 og nr. 1502 til skriftlig besvarelse fra hhv. stortingsrepresentant

Jørund Rytman og stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen for informasjon om anslag på 100 mrd. kroner i samlet lettelse med Fremskrittspartiets endringer skatte- og avgiftsreglene mv.

Departementet har gjort beregninger på enkeltendringer i skatte- og avgiftsreglene som Fremskrittspartiet har fremmet i ulike sammenhenger. Departementet har ikke oversikt over eller beregnet samlede provenyvirksomheter av alle endringer Fremskrittspartiet har fremmet i ulike sammenhenger. I svar på spørsmål nr. 1502 til skriftlig besvarelse viser departementet til at fjerning av formuesskatt og arveavgift i hovedsak vil komme personer med høye inntekter og formue til gode. I tillegg vil flere av de andre forslagene gi størst lettelse for høyinntektsgrupper.

SPØRSMÅL NR. 1556**Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Tord Lien****Besvart 1. juli 2013 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Bilistene avkreves mange ulike skatter og avgifter - drivstoffavgift, veiavgift, bompenger, engangsavgift etc. Dette er en utgift for landets bilister, som mister penger de ellers kunne disponert.

I regjeringens økonomiske modeller, hvordan slår det ut dersom man kutter en bilrelatert skatt/avgift med en milliard kroner - vil pengene spares, forbrukes etc., og hvor mye av pengene kan man anta likevel vil tilfalle statskassen gjennom mva. og andre avgifter på annet forbruk?»

Svar:

Ved beregning av virkninger på statens inntekter av avgiftsendringer tas det som hovedregel kun hensyn til effekten på inntektene fra den aktuelle avgiften. Dette gjelder også bilavgiftene. I beregningene tas det imidlertid hensyn til eventuelle endringer i etterspørselen etter den avgiftsbelagte varen. Eksem-

pelvis tas det hensyn til at en reduksjon av drivstoffavgiftene vil gi økt etterspørsel etter drivstoff.

Det tas sjelden hensyn til eventuelle endringer i merverdiavgiftsinntektene som følge av avgiftsendringer. Dette skyldes at de fleste varer og tjenester er ilagt merverdiavgift, og at inntektene fra merverdiavgiften som regel vil forbli om lag uendret dersom sammensetningen av forbruket endres. Eksempelvis vil en reduksjon av drivstoffavgiftene kunne gi reduserte drivstoffpriser. Dette kan gi lavere utgifter til drivstoff hos forbrukerne og dermed lavere merverdiavgiftsinntekter fra drivstoff. Det vil være rimelig å anta at forbrukerne vil kjøpe mer av andre varer og tjenester når de får lavere drivstoffutgifter. Dette vil øke merverdiavgiftsinntektene fra andre varer og tjenester. Samlet sett kan en dermed anta at merverdiavgiftsinntektene er om lag uendret som følge av endringer i drivstoffavgiftene.

Det kan imidlertid være rimelig å anta at noe av avgiftsbesparelsen benyttes til økt sparing. Det kan

særlig være tilfelle dersom avgiftslettelsen på kort sikt ikke dekkes inn ved å øke andre skatter og avgifter, eller ved å redusere offentlige utgifter. På lengre sikt må imidlertid alle avgiftslettelser dekkes inn. Departementet har ikke gjort anslag på virkningene på sparing, verken på kort eller lang sikt, som følge av reduserte bilavgifter. Det er heller ikke gjort anslag på eventuelle endringer i andre skatte- og avgiftsinntekter. Disse virkningene antas å være relativt små ved moderate avgiftsendringer. Det kan imidlertid være aktuelt å gjennomføre beregninger av slike

virkinger dersom en vurderer store endringer i skatte- og avgiftssystemet.

På Finansdepartementets hjemmeside ligger publikasjonen "Beregningskonvensjoner 2013" som gjør nærmere rede for de metodene som departementet benytter for å beregne virkningene på statens inntekter av endrede skatte- og avgiftsregler: (<http://www.regjeringen.no/nb/dep/fin/tema/skatter/avgifter/metoder-for-provenyberegninger.html?id=717071>)

SPØRSMÅL NR. 1557

Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 7. august 2013 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Det vises til Dokument nr. 15:1485 og 1421 (2012-2013). Statsråden har litt vegring for å offentliggjøre komplette tall.

La oss derfor gjøre dette helt enkelt og til poenget - hva er antatt momsinnpekt til staten fra Rogfast-prosjektet, uavhengig av hva som refunderes?»

Svar:

Jeg viser til tidligere svar på spørsmål nr. 1421 og 1485.

Før opphevingen av vegfritaket 1. januar 2013 ble det lagt til grunn et kostnadsanslag på 9,8 mrd. kr. Av dette utgjorde merverdiavgiften om lag 0,8 mrd. kr, som gir et påslag på 8,7 pst. Den statlige andelen i prosjektet var om lag 1 mrd. kr.

I Meld. St. 26 (2012-2013) Nasjonal transportplan 2014-2023 er det lagt til grunn et kostnadsanslag for prosjektet E39 Rogfast på 12,2 mrd. kr. Av dette er det anslått at merverdiavgiften vil utgjøre om lag 2,38 mrd. kr. Dette gir et samlet påslag for merverdiavgift på 24,2 pst. Den statlige andelen i prosjektet er om lag 2,7 mrd. kr.

Før mva.-omleggingen ble det ikke gjort noe skille mellom inkl. og ekskl. mva. Den statlige andelen var inkl. mva. (etter gammelt regime). Det er økningen i merverdiavgift som nå kompenseres. Samlede bompenger blir ikke påvirket av økningen i merverdiavgift. Økt kostnad som følge av merverdiavgiftsreformen kompenseres gjennom økt statlig bidrag.

SPØRSMÅL NR. 1558**Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Ib Thomsen****Besvart 1. juli 2013 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Det vises til statsrådets svar på Dokument nr. 15:1468 (2012-2013). Den 20.06.13 fremmet SSB nye anslag for investeringene på norsk sokkel for 2013. Anslaget ble økt med ca. 14 mrd. kroner sammenlignet med anslaget for 3 måneder siden.

Kan statsråden kvantifisere hva det, alt annet likt, medfører for ansvarlig oljepongebruk i statsbudsjettet, basert på beregninger i regjeringens økonomiske modeller?»

Svar:

Statistisk sentralbyrå publiserte 18. juni investeringstillingen for olje- og gassvirksomhet for 2. kvartal 2013. Investeringene anslås i tellingen å ta seg opp fra 172 mrd. kroner i 2012 til i overkant av 210 mrd. kroner i 2013. Det meste av økningen er ventet å komme innenfor felt i drift.

Sammenliknet med tellingen for 1. kvartal 2013 økte anslaget for investeringsnivået i år med 12,6 mrd. kroner. Sett over tid har anslaget fra tellingen i 1. kvartal i investeringsåret i gjennomsnitt ligget lavere enn det realiserede investeringsnivået. Dette er hensyntatt i Finansdepartementets anslag for investeringene i petroleumsvirksomheten i inneværende år

gitt i Revidert nasjonalbudsjett 2013. Ved en sammenlikning av disse anslagene med SSBs investeringstillinger må en også ta hensyn til at tellingen for 2. kvartal i gjennomsnitt har ligget noe høyere enn det realiserede investeringsnivået.

Ved utformingen av den økonomiske politikken tar regjeringen utgangspunkt i en helhetlig vurdering av den økonomiske situasjonen. I budsjett dokumentene gjøres det rede for anslagene og usikkerheten for den økonomiske utviklingen, herunder utviklingen i internasjonal økonomi, husholdningenes forbruk, investeringene i fastlandsøkonomien og andre forhold av betydning for produksjon, sysselsetting, arbeidsledighet mv.

Investeringene i petroleumsvirksomheten er en av flere viktige størrelser som påvirker det økonomiske forløpet. Høyere vekst i disse investeringene vil isolert sett trekke i retning av høyere vekst i Norges fastlandsøkonomi. Samtidig har det etter at Revidert nasjonalbudsjett 2013 ble lagt fram også kommet informasjon fra NHOs økonomibarometer og Norges Banks regionale nettverk som kan peke i motsatt retning. Finansdepartementet kommer med oppdaterte anslag for utviklingen i norsk økonomi i Nasjonalbudsjettet 2014 som legges fram 14. oktober.

SPØRSMÅL NR. 1559**Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Ib Thomsen****Besvart 1. juli 2013 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Det vises til svar på spørsmål nr. 1476 (2012-13). Finansministerens noe lettvinde svar lener seg på en blogg fra en AP-politiker. I bloggen anses bompenger og eiendomsskatt som skatt. Dette er skatter som regjeringen ikke selv inkluderer når man beregner hva som er skattenivået i Norge.

Betyr dette svar at regjeringen nå anser eksterne blogger som likestilt med finansdepartementets utregninger, og vil man endre regjeringens interne definisjon av bompenger og eiendomsskatt i tråd med bloggernes tilnærming?»

Svar:

I mitt svar på spørsmål nr. 1476 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Jørund Rytman viste jeg til beregninger av stortingsrepresentant Torgeir Michaelsen fordi det var det som var bakgrunn for diskusjonen. Departementet har for øvrig ikke endret metode for beregning av provenyvirksomheter og skatteinivå.

SPØRSMÅL NR. 1560**Innlevert 21. juni 2013 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 5. juli 2013 av olje- og energiminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

«Petroleumssektoren står for utslipp av 13-14 millioner tonn CO₂. Klimaforliket peker på viktigheten av å elektrifisere flere nye installasjoner, og peker også på at det er fornuftig å se flere felt i sammenheng der dette er mulig. Samtidig er det også muligheter for å elektrifisere eller delelektrifisere flere eksisterende installasjoner.

Vil statsråden ta initiativ til å utrede muligheter for elektrifisering av eksisterende installasjoner?»

BEGRUNNELSE:

Det er avgjørende å lykkes med elektrifiseringsprosjektet på Utsirahøyden. I tillegg må det etterstrebnes at Castberg-feltet også grundig utreder elektrifisering. I tillegg er det flere muligheter for å elektrifisere eller delelektrifisere eksisterende installasjoner.

Troll A blir nå elektrifisert. Da Stortinget behandlet PUD for Troll C stilte Stortinget krav om at denne skulle tilrettelegges for senere elektrifisering. Derfor skal det være mulig også å få elektrifisert Troll C.

Gudrunplattformen har fått avvik knyttet til manglende reservekraftforsyning til plattformen fra Petroleumstilsynet. Her er det mulig å knytte Gudrun til den planlagte områdeelektrifiseringen av Utsirahøyden via Dagny, noe som kun vil kreve en relativt kort kabel og kunne bidra til at både Gudrun og Sleipner kan delelektrifiseres, samtidig som nevnte avvik oppfylles.

Snøhvit ligger i et område med dårlig strømnnett. Men på Snøhvit kan en av de fem turbinene skrus av når det er mye tilgjengelig strøm på strømnettet, og den kan skrus på igjen når det er for lite strøm.

Svar:

Siden 1996 har kraft fra land vært vurdert i forbindelse med utbyggingsplaner. Dette har bidratt til at flere felt har besluttet å dekke sitt energibehov med kraft fra land. I dag får Troll A, Ormen Lange, Snøhvit, Gjøa og Valhall kraft fra land. I tillegg vil Goliat og Martin Linge-feltene få kraft fra land når disse kommer i produksjon.

Det er i de fleste tilfeller meget krevende å bygge om eksisterende innretninger til å få kraft fra land. Ved store ombygginger på eksisterende felt kan kraft fra land i noen tilfeller være en mulighet. Dette er som regel i tilfeller hvor det er snakk om å erstatte gamle innretninger på feltet med nye. Valhall er et eksempel på at det er mulig å føre kraft fra land til eksisterende felt som bygges om. Utbyggingsplanen for videreutvikling av Valhall-feltet ble godkjent i 2007.

Kraft fra land til eksisterende felt på norsk sokkel er blitt analysert og vurdert i flere omganger. I 2002 utarbeidet Oljedirektoratet og Norges vassdrags- og energidirektorat en rapport om kraft fra land til norsk sokkel. Denne rapporten ble oppdatert i 2008. Da deltok også Petroleumstilsynet og Klima- og forurensningsdirektoratet i arbeidet. I forbindelse med Klimakurrapporten som ble lagt frem i 2010, ble også tiltakskostnader for kraft fra land til eksisterende felt estimert. Disse analysene viser at det er svært kostbart å forsyne eksisterende felt med kraft fra land. Det foreligger ikke ny informasjon nå som tilsier at det er hensiktsmessig å gjennomføre en oppdatert utredning av kraft til land til eksisterende innretninger.

SPØRSMÅL NR. 1561**Innlevert 24. juni 2013 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 2. juli 2013 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Ansatte i Bergen fengsel, avdeling Osterøy som er underlagt Region Vest har i et åpent brev bedt om at det skal være forbudt for innsatte å se pornografiske filmer under soning. Regiondirektør i Region Vest har avvist dette.

Hva er årsaken til at man overkjører hva den lokale ledelsen ser som hensiktsmessige tiltak for en god rehabilitering for de innsatte, og foreligger det noe forskning som tilsier at pornografiske filmer ikke er til hinder for overgrepssdømte fanger i deres rehabilitering?»

BEGRUNNELSE:

Spørsmålet har blitt tatt opp av både ledelsen i Bergen fengsel og avdeling Osterøy, uten at de har fått gjennomslag i Region Vest. I tillegg har saken blitt behandlet i Kriminalomsorgens forvaltning (KSF). I saken har det ikke vært en dialog, utenom brev fra ledelsen.

Det foreligger flere betenkeligheter ved å la sedelighetsdømte få se pornografiske filmer. Ved avdeling Osterøy er innsatte som soner dommer for sedelighetsforbrytelser og som går gjennom ulike seksualprogram som skal bidra til å rehabiliter dem. Det kan da stilles spørsmålsteget hvorvidt pornografiske filmer kan få negativ innvirkning på rehabiliteringen. I tillegg kan det være vanskelig for de ansatte å ha oversikt over innholdet i de ulike filmene som kan ses. Ved avdeling Osterøy er det ikke lov til å spille spill med aldersgrense over 15 år. Det er et positivt tiltak for å hjelpe de voldsforbrytere i deres rehabilitering.

De ansatte ved avdeling Osterøy har vist et stort engasjement i saken fordi de ser av ulike årsaker at

dette ikke vil være et positivt bidrag hverken for den innsatte eller de ansatte. Mange kvinner og unge aspiranter gruer seg også til å gå vakter.

Svar:

Ved dom på fengselsstraff består straffen av selve frihetsberøvelsen, og frihetsberøvelsen skal ikke være mer tyngende enn det som er nødvendig. Utgangspunktet er at domfelte og innsatte ikke skal fratras muligheten for aktiviteter de ville ha hatt utenfor fengsel, noe som også er i samsvar med normalitetsprinsippet i kriminalomsorgen.

Fengselet kan i medhold av straffegjennomføringsloven § 26 med tilhørende forskrift og retningslinjer fastsette begrensinger når det gjelder innsattes tilgang til private eiendeler på rommet. Tilgang til filmer kan begrenses eller nektes i medhold av disse bestemmelser dersom det etter en konkret og individuell helhetsvurdering anses å være i strid med hensynet til ro, orden og sikkerhet. Hensynet til den alminnelige rettsoppfatning kan i helt spesielle tilfeller gi grunnlag for begrensinger, jf. forskrift til straffegjennomføringsloven § 1-2.

Det er imidlertid ikke adgang til på generelt grunnlag å nekte innsatte tilgang til film med pornografisk innhold så lenge innholdet er lovlig og filmene distribueres gjennom godkjent forhandler for det norske markedet.

For å unngå distribusjon av ulovlige filmer er det imidlertid viktig at innsattes tilgang til pornografiske filmer skjer på en sikkerhetsmessig forsvarlig måte. Jeg har derfor bedt om at Kriminalomsorgsdirektoratet foretar en nærmere gjennomgang av praksis for dette i landets fengsler.

SPØRSMÅL NR. 1562**Innlevert 24. juni 2013 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad****Besvart 28. juni 2013 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«I Tromsø og Hamar ble det gjennomført et forsøk med gratis prevensjon til kvinner 20-24 år. I 2008 var andelen som hadde tatt abort 27 pr. 1 000 kvinner. Året etter ble det observert en signifikant nedgang i abortraten i forsøkskommunene til 14 pr. 1 000 kvinner. På tross av suksess og halverte aborttall og anbefaling fra Helsedirektoratet er dette likevel ikke blitt fulgt opp av regjeringen.

Er statsråden altså fornøyd med situasjonen eller ser han at gratis prevensjon vil gi stor reduksjon i antall aborter for denne gruppen?»

BEGRUNNELSE:

I budsjettproposisjonen for 2012 vises det til studien som har vist klar nedgang i uønskede svangerskap og aborter etter forsøk med gratis prevensjon, og det opplyses at Helsedirektoratet er bedt om å gi sin vurdering og tilråding.

8. februar 2012 kom den vurdering og tilråding Helsedepartementet hadde bedt om. Den sier tydelig at godkjente prevensjonsmidler bør gis gratis til kvinner opp til 25 år, og at dette vil være et effektivt tiltak.

Noen hovedkonklusjoner i rapporten var:

- det er signifikant nedgang i abortforekomst i forsøkskommunene - antall aborter ble halvert i forsøksperioden - men ikke i kontrollkommunene
- kvinnene i forsøket vurderte at gratis prevensjon var en viktig faktor for bruk og kontinuitet i bruk av hormonell prevensjon

I budsjettproposisjonen for 2013, er verken anbefalingen fra Helsedirektoratet eller en eventuell endring i subsidieordningen for prevensjonsmidler nevnt overhodet - slik man faktisk kunne vente i lys av omtalen året før.

Tvert om kan visse formuleringer innledningsvis i de markerte avsnittene indikere at departementet er tilfreds med utviklingen. Men at man også innser at det er i aldersgruppen 20-24 år at det er størst potensial for å få en reduksjon i aborttallet.

Svar:

I 2013 er det bevilget 31,6 mill. kroner over statsbudsjettet til oppfølging av Handlingsplan for forebygging av uønskede svangerskap og abort – strategier for bedre seksuell helse (2010-2015). Helsedi-

rektoratet har ansvar for oppfølging av handlingsplanen.

Planen har to overordnede mål: å redusere aborttallene og å bidra til at alle skal ha et best mulig utgangspunkt for å kunne planlegge svangerskap og ha et trygt seksualliv.

Et viktig tiltak i handlingsplanen er å videreutvikle og styrke helsestasjons- og skolehelsetjenesten på tilgjengelighet, tilbud og muligheter for helsefremmende virksomhet på seksualitetens områder. Det skal også her nevnes at regjeringen, som en oppfølging av Folkehelsemeldingen, har foreslått å styrke helsestasjons- og skolehelsetjenesten med 180 mill. kroner innenfor veksten av kommunerammen i 2014.

Helsedirektoratet utga i 2012 en statusrapport på handlingsplanen. Den dokumenterer at det har vært gjennomført betydelig aktivitet til nå i planperioden. Sentrale indikatorer på seksuell helse antyder en positiv utvikling siste tre-årsperiode. Forbruket av prevensjon har økt, og abortraten har gått tydelig tilbake. Tall fra Folkehelseinstituttet viser at antallet utførte svangerskapsavbrudd de senere årene har gått ned i aldersgruppen 20-24. I 2008 ble det utført 30,6 aborter per 1000 kvinner i aldersgruppen 20-24 år. I 2012 var tallet 26,6.

Denne regjeringen innførte i mars 2006 en fast bidragssats for hormonelle prevensjonsmidler for kvinner i aldersgruppen 16-19 år. Bidragsordningen erstattet ordningen fra 2002 som omfattet gratis p-piller til jenter i aldersgruppen 16-19 år. Som et ledd i en løpende vurdering av tilbud om lett tilgjengelig prevensjon til unge kvinner, iverksatte Helsedirektoratet i 2007 et forsøk med gratis prevensjon til kvinner i alderen 20-24 år. I to forsøkskommuner - Hamar og Tromsø - fikk kvinner mellom 20-24 år tilbud om gratis prevensjon i ett år. Kvinnene deltok i tillegg i to spørreundersøkelser. Resultatene av prosjektet er oppsummert i en rapport fra Helsedirektoratet og viser blant annet en nedgang i abortforekomst i forsøkskommunene.

Resultatene må likevel tolkes med en viss varsomhet, da det er usikkerhet knyttet til hvor mye av den reduksjonen i antall aborter man så i prosjektkommunene som kan tilskrives selve subsidieringen. Bedre oppfølging og veiledning av kvinnene har trolig også bidratt til riktigere og mer kontinuerlig bruk av hormonelle prevensjonsmidler. Mange uønskede svangerskap oppstår som følge av opphold i bruk av for eksempel p-piller. Slike opphold bidrar både til

økt sannsynlighet for graviditet og til at risikoen for blodpropp øker.

Å innføre gratis prevensjon for kvinner opp til 25 år vil kunne medføre en reduksjon i antall aborter,

men det vil også innebære å bruke om lag 100 mill. kroner på et tiltak rettet mot friske unge kvinner - penger som alternativt kan brukes på andre tiltak med positiv helseeffekt.

SPØRSMÅL NR. 1563

Innlevert 24. juni 2013 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen

Besvart 3. juli 2013 av olje- og energiminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

«Betydelig og økende petroleumsaktivitet utenfor Helgeland og Salten, har foreløpige gitt få ringvirkninger. Miljø sør og nord for Nordland har så langt høstet større ringvirkninger som følge av aktivitet. Også departementet har valgt å tildele myndighetsoppgaver tilknyttet petroleum til miljø utenfor Nordland.

Er det i regjeringen lagt til grunn at Bodø skal holdes utenfor "oljekartet," eller ser statsråden noen mulighet for at Bodø med sin nærhet til aktivitet og god infrastruktur kan få en fremtidig petroleumsrolle?»

Svar:

Det er allerede i dag betydelige ringvirkninger knyttet til petroleumsvirksomhet i Nordland. Dette gjelder særlig Helgeland og Salten. På Helgeland er Brønnøysund helikopterbase og Sandnessjøen forsyningsbase, men også Salten har betydelige leveranser til petroleumssektoren.

Vi erfarer nå at petroleumsvirksomheten beveger seg nordover. Særlig er interessen for Barentshavet stor. Men også utenfor nordlandskysten er det stor aktivitet. Feltet Skarv er nylig satt i produksjon og Stortinget har nettopp behandlet utbyggingen av Aasta Hansteen og Polarled. Utbyggingen etablerer ny infrastruktur til en ny del nord i Norskehavet og legger til rette for ytterligere utbygginger som kan bruke tilleggskapasitet i infrastrukturen. Jeg har stor tro på at utbyggingen vil bidra til å utløse mer aktivitet og verdiskaping i Norskehavet. Dette vil gi særlig Nordland nye muligheter for leveranser og positive ringvirkninger knyttet til petroleumsvirksomhet.

Kunnskapsinnhenting om virkninger av petroleumsvirksomhet i det nordøstlige Norskehavet har

sett på muligheten for ringvirkninger på land som følge av petroleumsvirksomhet i områder utenfor kysten av Nordland. En studie utarbeidet av analyse-selskapet Menon peker på at Helgeland har særlige forutsetninger for å tiltrekke seg ringvirkninger som følge av aktivitet i Nordland IV og V. Tilsvarende har Salten gode forutsetninger for å skape ringvirkninger som følge av aktivitet i Nordland VI. Når det gjelder Bodø trekkes det frem at det her allerede er etablert en variert næringsstruktur. Dette gjør at Bodø har gode forutsetninger for å sikre seg leveranser fra aktivitet i nærliggende regioner. Videre kan næringslivet i Bodø yte en stor del av leveransene til petroleumsrelatert virksomhet som etablerer seg i Bodø.

Jeg vil understreke at ringvirkninger skapes - de kan i liten grad besluttes. Det er svært gledelig at petroleumsvirksomhet gir nye muligheter for Nord-Norge. Virksomheten til havs gir muligheter for lønnsom aktivitet på land. Olje og gass utenfor kysten av Nord-Norge gir landsdelen et ekstra bein å stå på. Hvor store virkningene skal bli er i stor grad avhengig av hvilke beslutninger som fattes regionalt og lokalt.

Med et veletablert og variert næringsliv har Bodø gode forutsetninger for leveranser mot petroleumsnæringen. Studier fra Kunnskapsparken Bodø viser at Bodø allerede i dag er den regionen i Nord-Norge med de nest største leveransene til petroleumssektoren, bare slått av Hammerfest. Leveransene økte betydelig fra 2010 til 2011. Utbyggingen av Aasta Hansteen og utvikling av funn nær ny infrastruktur gir nye muligheter. Jeg mener derfor Bodø har gode muligheter for ytterligere ringvirkninger fra petroleumsvirksomhet og ser ingen grunn til at Bodø skal holdes utenfor petroleumskartet.

SPØRSMÅL NR. 1564**Innlevert 24. juni 2013 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein****Besvart 3. juli 2013 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Kan justisministeren bekrefte at dette er normal praksis i politidistriktene, og vil statsråden sørge for at staten tar kostnadene for borttauing i liknende tilfeller i fremtiden?»

BEGRUNNELSE:

Spørsmålsstiller viser til bekymringsverdig oppslag i Smaalenenes Avis den 18. juni 2013. Her kommer det frem at ideelle organisasjoner selv må betale for borttauing av noe som trolig er en ulovlig smuglerbil fra Litauen. Dette er etter spørsmålsstillers syn meget uheldige signaler å sende, da statsapparatet i praksis straffer lovlydige borgere som er sitt samfunnsansvar bevist.

Svar:

Dersom en bil blir plassert på annen manns eiendom, kan eieren etter vegtrafikkloven § 37 be om politiets hjelp til å få den fjernet. Hvis bilen ikke bare fjernes, men også tas i forvaring, står bilen for eierens regning og risiko, jf. samme bestemmelse. Dersom

eieren krever tilbake et kjøretøy som politiet eller regionvegkontoret er i ferd med å fjerne eller har tatt i forvaring, må han først betale de utgifter som politiet eller regionvegkontoret har hatt i forbindelse med fjerningen og forvaringen. Dette vil si at utgifter med borttauing og forvaring av bil i hovedsak påløper eier av bilen.

Når det gjelder den omtalte saken, har jeg fått opplyst fra Follo politidistrikt at bilen sto parkert på en parkeringsplass ved et turområde. Grunneieren var en privatperson, som etter flere forsøk på å finne ut av eierforholdet, begjærte inntauing av bilen. Begjæringen om fjerning av kjøretøy ble gjort på et skjema, der det også er opplyst at utgiftene må dekkes av den som begjærer kjøretøyet fjernet, dersom ikke eier kan ansvarliggjøres. Grunneieren var dermed kjent med risikoen for at han selv måtte dekke utgiftene. Follo politidistrikt benytter seg av ordningen med utfylling av skjema for fjerning av kjøretøy, men jeg kan ikke bekrefte at dette er en generell praksis i politidistriktene. Follo politidistrikt opplyser for øvrig at man der ikke hadde opplysninger om at bilen var en smuglerbil, og at den ikke sto trafikkfarlig til.

SPØRSMÅL NR. 1565**Innlevert 25. juni 2013 av stortingsrepresentant Torbjørn Røe Isaksen****Besvart 2. juli 2013 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Hvordan vil justisministeren sikre at grove sedelighetssaker spesielt mot mindreårige ikke blir liggende i uakseptabel lang tid før de blir oversendt til retten for pådømmelse?»

BEGRUNNELSE:

I mars 2009 fikk politiet inn en anmeldelse i Ski-en mot en nå 54 år gammel mann. Det ble tatt beslag i 54-åringens PC, hvor det ble funnet nakenbilder av barn. I februar 2010 ble mannen varetektsfengslet og ledere og foreldre ved skolen ble informert. Høsten 2011 var saken ferdig etterforsket. Siden den gang, i over 2 år, har saken ligget uberørt hos politiet. Også

tidligere er det rettet oppmerksomhet om sommel med lignende straffesaker. Det er forstemmende at ikke regjeringen på 8 år har klart å få på plass et robust apparat til å etterforske og behandle slike saker for retten.

Svar:

Knapt noe saksområde har hatt større oppmerksomhet den senere tid enn alvorlige seksualforbrytelser. Voldtekt og seksuelle overgrep mot barn er blant de sentralt prioriterte sakene. Det betyr at disse sakene skal etterforskes med grundighet og hurtighet, og gis forrang ved knapphet på ressurser. Dette direktivet er gjentatt i Riksadvokatens mål- og prioriterings-

rundskriv 2013, og er ellers omtalt og innskjerpet i ulike fagsammenhenger.

De senere årene har det vært satt inn betydelige ressurser for å forbedre kvaliteten på etterforskningen og påtalebehandlingen av seksualovergrep. En rekke tjenestemenn har gjennomført opplæring og etterutdanning innenfor kriminalitetsfeltet, blant annet når det gjelder avhør av barn i straffesaker. Alle politidistrikt skal ha såkalte familieviolenskoordinatorer, hvis ansvarsområde også omfatter seksuallovbrudd. Ved flere politidistrikt er det opprettet kompetanseteam, eller såkalte SO-team, som har et overordnet ansvar for saksområdet. Dette er personell som gjennom erfaring, kurs, studier mv. har opparbeidet seg særlig kompetanse på fagområdet. I tillegg har Kripos enheter med spisskompetanse på seksualisert vold og overgrep, og kan bistå politidistriktene ved etterforskning av alvorlige og kompliserte saker.

Riksadvokaten har gjennom lang tid vært opptatt av framdriften og tidsbruken i den strafferettslige behandlingen av voldtekt og overgrep mot barn. Jeg deler denne bekymringen. Det som særlig bekymrer, er der hvor etterforskningen ikke kommer tidsnok i gang, med risiko for at spor og viktig informasjon går tapt. En annen situasjon som det kan være grunn til å se nærmere på, er der hvor det synes å være en betydelig og uforklarlig «liggetid» mellom hvert etterfor-

skingsskritt, eller fra avsluttet etterforskning til påtalevedtak. Det mest uheldige og uakseptable, er der hvor hele saksprosessen synes å stoppe opp. I den forbindelse har riksadvokaten bebudet retningslinjer for å styrke den påtalemessige ledelsen av etterforskningen, for å effektivisere hele etterforskningsprosessen og hindre slik unødig «liggetid». Et tiltak vil være bruk av skriftlige etterforskningsplaner, med oversikt over hvilke etterforskningsskritt som skal gjennomføres og tidsfrister tilpasset den enkeltes sak. I første omgang vil det gjelde voldtekt, men vurderes også utvidet til å omfatte seksuelle overgrep mot barn, eventuelt også familievold. Disse retningslinjene fra riksadvokaten kan forventes ferdigstilt over sommeren.

Jeg vil også nevne at en arbeidsgruppe nedsatt av Justis- og beredskapsdepartementet har levert forslag til endringer i dommeravhørsforskriften. Arbeidsgruppen foreslår en helt ny forskrift om avhør av særlig sårbare personer i straffesaker. I tillegg foreslås endringer i straffeprosessloven, vergemålsloven og påtaleinstruksen. Flere av forslagene som arbeidsgruppen fremmer vil kunne bidra til å effektivisere etterforskningen i overgrepssaker mot barn. Arbeidsgruppens rapport («Avhør av særlig sårbare personer i straffesaker») har vært på høring og er nå til behandling i departementet.

SPØRSMÅL NR. 1566

Innlevert 25. juni 2013 av stortingsrepresentant Henning Skumsvoll

Besvart 12. juli 2013 av olje- og energiminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

«Hydro vurderer å bygge et pilotanlegg for neste generasjon aluminiumsproduksjon på Karmøy. Regjeringen har tidligere forsøkt å ta æren for at anlegget vil komme. I Teknisk Ukeblad 19/20 2013 fremkommer det betydelig usikkerhet rundt krafttilgangen pga. andre politiske ønsker om elektrifisering av norsk sokkel.

Kan statsråden gi en avklaring på kraftsituasjonen, samt om Enova kan garantere at de gir økonomisk støtte til prosjekt, slik Hydro forutsatte da regjeringen skrøt av sin innsats?»

Svar:

Jeg er positiv til Hydros planer om å utvikle ny energieffektiv- og klimavennlig teknologi og øke aluminiumsproduksjonen i Norge.

I 2009 ble tilknytningsplikten for nytt forbruk lovfestet. Jeg er kjent med at det kan bli begrenset nettkapasitet i området hvor Hydro planlegger å etablere sitt anlegg. Statnett har ansvar for å ha god informasjon om utviklingen i forbruket og å finne løsninger på overføringsoppgavene. Men tilknytning kan ikke skje før det er driftsmessig forsvarlig. I henhold til gjeldende avtale mellom OED og Enova om forvaltningen av midlene fra Fondet for klima, fornybar energi og energiomlegging, skal Enova forvalte en ny satsing på energi- og klimateknologi. Målet er at satsningen skal bidra til reduksjon av klimagassut-

slipp og bygge opp under utviklingen av energiomlegging på lang sikt og å utvikle og ta i bruk teknologier og nye løsninger som kan bidra til dette. Kapitalen i fondet ble styrket med 10 mrd. kroner i 2013, og videre økninger i fondskapitalen ble omtalt i Meld. St. 21 (2011-2012) om norsk klimapolitikk. Det legges til grunn at Enova skal minimum benytte avkastningen fra nye kapitalinnskudd til tiltak som kan gi reduserte klimagassutslipp og varige energibesparel-

ser i industrien på sikt. I avtalen legges det til grunn at satsningen rettes inn mot utvikling av ny teknologi og støtte til teknologier og løsninger nær markedsintroduksjon, blant annet skal Enova kunne gi støtte til investeringer i fullskala produksjonslinjer i industrien. Det er opp til Enova og Enovas styre å vurdere om de enkelte prosjekter tildeles støtte og omfanget av støttebeløpet.

SPØRSMÅL NR. 1567

Innlevert 25. juni 2013 av stortingsrepresentant Henning Skumsvoll

Besvart 1. juli 2013 av olje- og energiminister Ola Borten Moe

Spørsmål:

«Både Statnett, Energi Norge og myndighetene anslår et enormt investeringsbehov for kraftbransjen. Det gjelder både nye kraftverk, oppgradering av eksisterende anlegg samt utbygging/vedlike av kraftnettet. Samtidig forventer markedet relativt lave strømpriser fremover. Det reduserer overskudd, og mange kommuner forventer svært lave utbytter fremover.

Hvordan ser regjeringen på kapitalsituasjonen i kraftsektoren i lys av de store investeringsbehov som skisseres?»

Svar:

Nettselskapene og kraftprodusentene finansierer selv sine investeringer, enten gjennom egenkapital, obligasjoner eller låneopptak.

Det er en viktig oppgave å sikre at bransjen tilføres kapital og kompetent arbeidskraft. Bransjen står foran store investeringer i blant annet kraftverk, opprusting og utvidelse av eksisterende kraftanlegg, vedlikehold av eksisterende nett, nye linjer og AMS.

Kraftbransjen har god soliditet med en forholdsvis høy egenkapitalandel og en solid kontantstrøm, og den får derfor gode kredittvurderinger. Alt i alt er det god grunn til å tro at bransjen skal få finansiert sine investeringer gjennom egenkapital, obligasjoner og ordinære banklån. Det vil nok likevel bli nødvendig for flere eiere å skyte inn egenkapital i selskapene og ta lavere utbytter enn det som har vært gjort de siste årene.

SPØRSMÅL NR. 1568

Innlevert 25. juni 2013 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 3. juli 2013 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Regjeringen skryter av at de skal innføre en ordning med CO₂-kompensasjon for industrien. Det er gledelig, og i tråd med FrPs ønsker. Det er dog stor usikkerhet om hvordan ordningen vil være innrettet. Både grønne sertifikater og industrikraftregimet har

hatt skjevheter som gjør ordningene dårligere enn forventet.

Kan statsråden forsikre om at CO₂-kompensasjonsordningen vil likebehandle alle industribedrifter i samme næring?»

Svar:

Saken er til behandling i Miljøverndepartementet. Forslag til forskrift om CO₂-kompensasjon har vært på offentlig høring, og departementet vurderer høringsinnspillene. CO₂-kompensasjonsordningen skal hindre økning i globale utslipp, som kan skje ved at norsk industri flytter sin virksomhet til land med mindre aktiv klimapolitikk.

EU har vedtatt retningslinjer som åpner for slik kompensasjon. Ordningen vil knyttes tett opp til beregningsmetoden som er angitt i EUs retningslinjer. Ordningen vil også omfatte de 15 sektorene som er

angitt i EUs retningslinjer, blant annet aluminiumsproduksjon, ferrolegeringer, kjemiske produkter og treforedling.

Ordningen er avgrenset slik at langsiktige kraftavtaler inngått før 2005 ikke vil være omfattet. Industriens egen kraftproduksjon skal også trekkes fra i beregningen av kompensasjon.

Ordningen skal notifiseres til EFTAs overvåkningsorgan ESA før den gjøres operativ. Detaljene i ordningen vil ikke være endelig avklart før ESA har godkjent ordningen.

SPØRSMÅL NR. 1569

Innlevert 25. juni 2013 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 1. juli 2013 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Regjeringen anser at statlige selskaper kan tilføres penger som "formueomplussing" utenfor handlingsregelen når man forventer "en avkastning bedre enn alternativet".

Vil regjeringen anse det som en formueomplussing om man oppretter et veiselskap som får dedikerte inntekter fra bompenger, drivstoffavgift eller lignende, og hvis ikke - hvor er den prinsipielle og praktiske forskjellen mellom et selvfinansierende veiprojekt og dagens flyplassorganisering under Avinor?»

Svar:

Handlingsregelen innebærer at det oljekorrigerte budsjettunderskuddet over tid skal være lik forventet realavkastning av Statens pensjonsfond utland, beregnet til 4 pst. av fondskapitalen. Det oljekorrigerte budsjettunderskuddet omfatter alle statsbudsjettets inntekter og utgifter før lånetransaksjoner og utenom petroleumsvirksomhet. Tilførsel av egenkapital til statsselskaper eller kjøp av aksjer er kapitaltransaksjoner som ikke berører Pensjonsfondet. Slike kapitaltransaksjoner innebærer en endring i sammensetningen av statens finansformue utenom Pensjonsfondet, men endrer ikke statens netto formuesposisjon.

Det er ikke aktuell politikk for Regjeringen å opprette egne veiselskap. Generelt viser jeg til Stortingets bevilgningsreglement § 3, som omhandler hvilke utgifter og inntekter statsbudsjettet skal inneholde:

"Budsjettet skal inneholde alle statlige utgifter og inntekter knyttet til virksomheter og tiltak som får sine utgifter og inntekter fastsatt ved Stortingets bevilgningsvedtak."

Jeg vil for øvrig bemerke at bompenger i dag bare går til bygging av vei, ikke til finansiering av drift og vedlikehold. Drift og vedlikehold utgjør over 40 pst. av Samferdselsdepartementets utgifter til vegformål i statsbudsjettet for 2013.

Når det gjelder Avinor, viser jeg til Meld. St. 38 (2012-2013) - Verksemda til Avinor AS. Regjeringen skrev der følgende:

"Det er behov for ei nærmere avklaring av Avinor sine finansielle rammevilkår i samband med etablering av nye lufthamner, og/eller samanslåing eller nedlegging av eksisterande lufthamner i tråd med omtalen i NTP 2014-2023, og dessutan korleis eventuell statleg støtte skal innrettast ved slike moglege endringar i lufthamnstrukturen. Regjeringa vil kome attende med ei vurdering av dette."

SPØRSMÅL NR. 1570**Innlevert 25. juni 2013 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 5. juli 2013 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Det vises til statsrådets svar på Dok 15:1960 (2011-2012). En artikkel på advokatfirmaet Grettes webside omtaler en dom fra EU-domstolen den 11. april 2013 vedrørende tolkningen av legemiddelregelverket i EU. Dommen har prinsipiell betydning vedrørende bruk av legemidler utenfor godkjent indikasjon, hvor domstolen anser at off-label bruk basert på økonomiske betraktninger ikke er akseptabelt.

Hva medfører denne dommen for norske helsevesen og tematikken statsråden besvarte i nevnte spørsmål?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til følgende artikkel:

<http://www.grette.no/no/Medarbeidere/Inga-Kaasen/Prinsipiell-avgjorelse-fra-EU-domstolen-vedrorende-bruk-av-legemidler-utenfor-godkjent-indikasjon/>

Svar:

I mitt svar på Dok 15:1960 (2011-2012) viste jeg til at bruk av legemidler utenfor godkjent bruksområde reguleres av spesialisthelsetjenestelovens krav til forsvarlig helsehjelp. I denne saken har forsvarligheten vært vurdert av både Helsedirektoratet og Helseilsynet. Helseforetakene kan tilby behandling og hjelp innenfor rammen av forsvarlighetskravet. Tilsynsmyndighetene har myndighet til å gi pålegg til helseforetak dersom de finner uforsvarlige forhold.

I dommen kom EU-domstolen til at istandgjøring av bruksklare sprøyter når dette ikke endrer et allerede godkjent legemiddel, og hvor dette skjer på grunnlag av resept fra lege, ikke krever markedsføringstillatelse etter EUs legemiddelregelverk. Domstolen uttalte videre at myndighetene vil kunne gjøre unntak fra legemiddelregelverkets krav om markedsføringstillatelse dersom dette er medisinsk begrunnet. Avastin har imidlertid markedsføringstillatelse i Norge, og et slikt unntak er derfor ikke nødvendig i dette tilfellet. EUs legemiddelregelverk regulerer heller ikke legers bruk av legemidler med markedsføringstillatelse utenfor det godkjente bruksområdet. Dommen har derfor etter departementets syn ikke prinsipiell betydning for spørsmålet bruken av legemidler utenfor godkjent indikasjon.

SPØRSMÅL NR. 1571**Innlevert 25. juni 2013 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 1. juli 2013 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Regjeringen bruker ulike ordninger med subsidierte lån og rentekompensasjon for å stimulere til vedlikehold og bygging av ulike offentlige bygnings, slik som skolebygg, kirkebygg og omsorgsbygg.

Vil regjeringen innføre tilsvarende ordninger med rentekompensasjon for infrastrukturprosjekter?»

Svar:

Det er etablert rentekompensasjonsordninger for skole- og svømmeanlegg og kirkebygg for å stimulere kommuner og fylkeskommuner til å bygge og rehabilitere skoleanlegg og bevare kirkebygg. Ordningene innebærer at det til investeringer innenfor en tildeelt ramme gis kompensasjon for renteutgifter. Renteutgiftene beregnes med utgangspunkt i et serielån med 20 års løpetid i Husbanken. Kommunene står fritt til å velge om finansiering skal skje med eller uten opptak av lån og de velger fritt hvilken låneinstitusjon som skal benyttes.

På Samferdselsdepartementets budsjett har det siden 2010 eksistert en rentekompensasjonsordning for transporttiltak i fylkene. Denne ordningen omfatter det regionale vegnettet. I Meld. St. 26 (2012-2013) Nasjonal transportplan 2014-2023 er det lagt opp til en betydelig økning i tilskuddet til fylkesveger, og i Prop. 146 S (2012-2013) Kommune proposisjonen 2014 er det varslet at 500 mill. kroner av vek-

sten i fylkeskommunenes frie inntekter gjelder innfasing av disse midlene. I Nasjonal transportplan er det samtidig lagt til grunn at rentekompensasjonsordningen for transporttiltak i fylkene skal avvikles. Staten vil oppfylle forpliktelsene knyttet til de investeringsrammene som er lagt til grunn i perioden 2010 – 2013, i alt 8 mrd. kr.

SPØRSMÅL NR. 1572

Innlevert 26. juni 2013 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 10. juli 2013 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Mener statsråden at Aps valgkamplofte om å doble bevilgningen til videreutdanning av lærere er et treffsikkert og godt forslag, som vil gi dobbelt så mange lærere videreutdanning som i dag?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede viser til Aps valgkamplofte om å trappe opp bevilgningene til etter- og videreutdanning av lærere til en milliard kroner de neste fire årene (<http://arbeiderpartiet.no/Aktuelt/OEkonomi/Varsler-betydelige-investeringer-i-skole-og-helse>).

Undertegnede viser til at Venstre ved flere budsjettbehandlinger har foreslått om lag tilsvarende økning i bevilgningene til nevnte formål, men at statsråden da har avvist dette.

I spørretimen 29. mai d.å. utfordret f.eks. undertegnede statsråden på å støtte Venstres forslag i Revidert nasjonalbudsjett om å øke bevilgningene slik at 1500 flere lærere kunne få videreutdanning, men fikk da til svar:

"Jeg aner ikke hva slags beregninger Venstre har som skulle tilsi at det faktisk ville ført til at flere kommuner søkte om midler til videreutdanning."

og

"Alle de som kommunene har søkt for, får videreutdanning i år."

Undertegnede holder fast på at det er behov for en kraftig økning i bevilgningene til videreutdanning av lærere, men ønsker samtidig en avklaring fra statsråden vedrørende Aps ferske valgkamplofte - og om statsråden har en annen vurdering av dette forslaget

enn hun har hatt av nærmest likelydende forslag fra Venstre tidligere.

Svar:

Staten bruker i dag totalt 526 mill. kroner til kompetansegivende tiltak i skolesektoren, hvorav 360 mill. kroner går til videreutdanning for lærere og rektorer. I dag dekker staten 50 pst. av utgiftene for den enkelte deltaker i videreutdanningstilbudet for lærere. Skoleeier dekker 25 pst. av kostnaden og lærerne frigjøres i 37,5 pst. fra sin stilling og investerer i tilleggs egen tid til studiene.

Ved siste studieårs opptak var søkertallet større enn året før. Staten utvidet sin bevilgning, slik at alle de lærerne som kommunene har søkt om midler for i 2013, får videreutdanning i år. Etter utvidet opptak – og etter frafall etter opptak – deltok 1745 lærere i videreutdanningen i inneværende år. Det er imidlertid flere lærere som ønsker slik utdanning enn det kommunene søker om midler til. Det avgjørende for å øke omfanget av videreutdanning for lærere er altså at kommunene øker antall søknader.

Jeg står fast ved mitt svar i spørretimen 29.05.2013. Forskjellen mellom dagens ordning og Venstres forslag er at kommunene skal finansiere 20 % av kostnadene – og ikke 25 %. Jeg har ikke sett noen beregninger som tilsier at en endring av kommunenes finansiering med 5 prosentpoeng doubler kommunenes søknader om videreutdanning til lærere.

Jeg deler Venstre og Arbeiderpartiets ønske om å doble statens innsats for etter- og videreutdanning i skolen på sikt. Å øke de statlige bevilgningene uten andre virkemidler for å sikre at midlene faktisk blir brukt, er ikke tilstrekkelig. Jeg viser til mitt svar i spørretimen og mener det er aktuelt å innføre en kommunal plikt til å sikre lærere videreutdanning.

SPØRSMÅL NR. 1573**Innlevert 26. juni 2013 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 8. juli 2013 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Kan statsråden redegjøre for statusen på hvert enkelt forslag som Stortinget vedtok da Norsk Klimapolitikk (Meld. St. 21 (2011–2012)), ble behandlet 11. juni 2012?»

BEGRUNNELSE:

Klimaforliket i Stortinget var en forsiktig start på arbeidet for å imøtekomme FNs anbefalinger om at rike land må kutte 25-40 prosent av sine klimagassutslipp innen 2020, og regjeringen varslet i stortingsmeldingen at man vil styrke virkemidlene for å redusere klimagassutslippene både internasjonalt og i Norge. Stortinget vedtok 14 forslag til klimatiltak, i tillegg til de tiltak som var foreslått i meldingen. Det haster etter spørsmålsstillers syn å iverksette alle tiltakene i meldingen.

Svar:

Jeg takker for spørsmålet og er enig med spørsmålsstiller om at det haster å iverksette tiltakene.

Oppfølgingen av klimaforliket er et svært viktig arbeid og er høyt prioritert av Regjeringen. Regjeringen er godt i gang med å følge opp klimaforliket.

Da klimameldingen ble behandlet 11. juni 2012 ble det i Innst. 390 S (2011-2012) vedtatt til sammen 14 oppfølgingspunkter. Det første punktet var en formalitet om at klimameldingen skulle vedlegges protokollen. Jeg vil kommentere de øvrige punktene fortløpende:

Vedtak nr. II:

”Stortinget ber regjeringen opprette et nytt fond for klima, fornybar energi og energiomlegging med utgangspunkt i Enovas Grunnfond som i dag er på 25 mrd. kroner. Fondskapitalen skal utgjøre 50 mrd. kroner i 2016, med en økning på 10 mrd. kroner i 2013, 5 mrd. kroner i 2014, 5 mrd. kroner i 2015 og 5 mrd. kroner i 2016.”

I tråd med vedtak nr. II er det bevilget 10 mrd. kroner i budsjettet for 2013. Regjeringen vil komme tilbake til ytterligere bevilgninger i forbindelse med behandlingen av de årlige statsbudsjettene.

Vedtak nr. III:

”Stortinget ber regjeringen legge frem en vurdering av mulighetene for å utvikle en verdikjede for CO₂ i Norge, der fanget CO₂ kan brukes til kommersielle formål.”

Det er gjort rede for oppfølgingen av vedtak nr. III i Prop. 1 S (2012-2013) for Olje- og energidepartementet. Her er det redegjort for hvordan regjeringens arbeid på flere områder medvirker til å utvikle verdikjeder for CO₂. I tillegg vil Gassnova SF i CCS mulighetsstudien utrede mulighetene for å etablere en verdikjede for langtidslagring av CO₂ med utgangspunkt i eksisterende og mulige framtidige store punktutslipp i Norge. Mulighetene for en verdikjede med økt oljeutvinning vil bli vurdert i dette arbeidet der det er aktuelt.

Vedtak nr. IV:

”Stortinget ber regjeringen innføre forbud mot fyring med fossil olje i husholdninger og til grunnlast i øvrige bygg i 2020. Dette forutsetter støtteordninger fra 2013 og øvrige virkemidler i en overgangsperiode. Forbudet og utfasingen må utformes med nødvendige unntak og slik at forsyningssikkerheten ivaretas. Unntakene utredes nærmere før forbudet endelig vedtas.”

Utformingen av et forbud og eventuelt behovet for unntak vil bli utredet nærmere og et forslag vil bli sendt på offentlig høring. NVE og Miljødirektoratet har fått i oppdrag å utarbeide underlag for de videre vurderingene av et forbud. Den delen av vedtak nr. IV som går på støtteordninger er fulgt opp i ny avtale med Enova, som ble inngått 28. juni 2012. I avtalens punkt 9 står det: «Fondsmidlene kan finansiere en særskilt ordning for konvertering av fossile energibærere i husholdninger, og til grunnlast». I lys av avtalen har Enova revidert sine strategier og programmer rettet mot husholdninger.

Vedtak nr. V:

”Stortinget ber regjeringen komme tilbake med et mål for energieffektivisering i bygg i løpet av 2012.”

Vedtak nr. V er fulgt opp gjennom Olje- og energidepartementets tilleggsproposisjon (nysalderingen) av 23. november 2012, se Prop. 33 S (2012-2013).

Vedtak nr. VI:

”Stortinget ber regjeringen legge frem forslag for Stortinget med virkemidler som bidrar til å utløse betydlig energieffektivisering og energiomlegging fra fossile til miljøvennlige kilder i private husholdninger.”

Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget om denne saken.

Vedtak nr. VII:

”Stortinget legger til grunn at drivstoffavgiftene fortsatt skal bidra til å redusere de nasjonale utslippene, blant annet gjennom langsiktige og forutsigbare rammevilkår for miljøvennlig drivstoff, jf. Innst. 3 S (2011–2012). Bilavgiftene skal blant annet brukes til å bidra til en mer miljø- og klimavennlig bilpark, ved at nullutslippsbiler, plug-in-hybridbiler og andre miljøvennlige biler kommer bedre ut enn tilsvarende biler med fossilt drivstoff. Avgiftene skal ytterligere vektlegge klimaegenskaper og lokal forurensning.”

I statsbudsjettet for 2013 ble det lagt mer vekt på både globale og lokale utslipp i engangsavgiften. Samtidig ble det lagt mindre vekt på motoreffekt slik at det samlede nivået på engangsavgiften ikke økte. I Revidert nasjonalbudsjett for 2013 ble engangsavgiften for ladbare hybridbiler ytterligere redusert ved en økning av vektfradraget for slike biler. Regjeringen har dessuten doblet vrakpanten, fra 1 500 til 3 000 kroner, siden 2011. Det er gjort nærmere rede for endringene i Prop. 1 LS (2012-2013) Skatter, avgifter og toll 2013 og Prop. 150 LS (2012-2013) Endringer i skatte-, avgifts- og tollavgivninga fra Finansdepartementet.

Vedtak nr. VIII:

”Dagens avgiftsfordeler for kjøp og bruk av rene nullutslippsbiler videreføres ut neste stortingsperiode (2017), så fremt antall rene nullutslippsbiler ikke overstiger 50 000. Andre virkemidler for å fremme nullutslippsbiler, slik som fritak fra bom- og fergeavgift, tilgang til kollektivfelt og gratis parkering, må sees i sammenheng med trafikktutviklingen i de store byene. I beslutninger om disse virkemidlene må lokale myndigheters synspunkter veie tungt.”

Norge har svært gunstige rammebetingelser for elbiler. Elbilene er fritatt fra merverdiavgift, engangsavgift og veibruksavgift og har lav årsavgift. De har også en rekke bruksfordeler, som adgang til kollektivfeltet, fri passering i bomstasjoner og en rekke gratis ladestasjoner og parkeringsplasser. Fordelene bidrar til at Norge har et svært høyt elbilsalg i internasjonal sammenheng. I første halvår 2013 er det registrert drøyt 2 200 nye personbiler med elmotor, det utgjør omtrent 3 pst. av alle nye personbiler i perioden. I tråd med vedtaket i Stortinget har ikke Regjeringen planer om å endre avgiftsfordelene for elbiler nå, og vil følge opp vedtak nr. VIII videre.

Vedtak nr. IX:

”Belønningsordningen for kollektivtrafikk skal prioritere dokumenterte resultater. Det vil si en påvirket vekst i andelen kollektivtransport på bekostning av personbiltrafikken. Belønningsordninger skal videre prioritere byområder som anvender vegprising, differensierte bompengesatser eller andre trafikkregulerende tiltak for tildeling av statlige midler. Vegprising er et lokalt virkemiddel. Det vil derfor ikke innføres vegprising uten lokal tilslutning. Det er en forutsetning

for tildeling av slike midler at det iverksettes tiltak, eller nylig har blitt iverksatt tiltak som virker begrensende på personbiltrafikken. Det er en lokal beslutning hvilke tiltak som iverksettes. Belønningsordningen skal økes med 500 mill. kroner i 2013 og 2014, hvorav 250 mill. kroner bevilges i 2013 og 250 mill. kroner i 2014. Som del av framforhandlete og forpliktende avtaler med byområdene og fylkeskommunene, der også tiltak for redusert bilbruk inngår, skal staten i større grad bidra til investeringskostnadene ved store kollektivprosjekter i og rundt de store byene, som for eksempel baneprosjekter og høykvalitets busstilbud.”

Økning til belønningsordningen ble fulgt opp i statsbudsjettet 2013, der det ble avsatt 673,1 mill.kr. og vil bli fulgt opp i videre budsjetter. Regjeringen har i Meld. St. 26 (2012-2013) Nasjonal transportplan 2014-2023 lagt til grunn at det avsettes 26,1 mrd kr inkludert kompensasjon for mva. til statlige forhandlingsbidrag om helhetlige bymiljøavtaler og til Belønningsordningen i tiårsperioden. Belønningsordningen styrkes, slik at det settes av 9,2 mrd. kroner til dette formålet. De resterende midlene på 16,9 mrd. kr er ufordelte, og kan også benyttes til investeringsstøtte til fylkeskommunal kollektivinfrastruktur av stor nasjonal interesse, for eksempel skinnegående bytransport og høykvalitets busstilbud.

I Meld. St. 26 (2012-2013) Nasjonal transportplan 2014-2023 går regjeringen inn for at det innføres en ny måte å organisere transportpolitikken i byområdene på gjennom at det innføres helhetlige bymiljøavtaler. Med utgangspunkt i de eksisterende bypakene vil staten ta initiativ overfor storbyområdene til forhandlinger om nye helhetlige bymiljøavtaler innenfor et felles rammeverk. Lokale myndigheter kan også ta slikt initiativ. I tråd med innstillingen til Meld. St. 21 (2011–2012) må bymiljøavtalene inneholde mål og virkemidler for økt kollektivandel, sykkel og gange og tiltak for redusert bilbruk. Det er en forutsetning at miljømål vektlegges og nås i slike forpliktende avtaler. Lokalt vedtatte mål må harmonere med nasjonale mål, og bygge opp under det overordnede målet i klimaforliket om at veksten skal tas av kollektiv, sykkel og gange.

Vedtak nr. X:

”Stortinget viser til klimameldingens omtale av utbygging av InterCity-forbindelsen i det sentrale Østlandsområdet og legger til grunn at regjeringen fremmer et alternativ for Stortinget som sikrer rask fremdrift.”

I Meld. St. 26 (2012-2013) Nasjonal Transportplan 2014-2023 legger regjeringen i planperioden til grunn investeringer på jernbanen som innebærer at det vil være dobbeltspor til Tønsberg, Hamar og Seut/Fredrikstad innen utgangen av 2024. Dette vil gi betydelige forbedringer i togtilbudet. Det er videre lagt opp til nye tilbudsforbedringer på InterCity-

strekningene innen utgangen av 2026. Regjeringen legger i utgangspunktet til grunn at videre planlegging av InterCity-strekningene til Halden, Lillehammer og Skien skal ta sikte på ferdigstilling i 2030.

Samferdselsdepartementet har gitt Jernbaneverket i oppdrag å utarbeide en utbyggingsstrategi for InterCity-strekningene. Utbyggingsstrategien skal ta utgangspunkt i de overordnede prioriteringene som regjeringen la frem i Nasjonal transportplan 2014–2023, og som Stortinget har sluttet seg til. Strategien skal vurdere utbyggingsrekkefølgen på de ulike strekningene, bl.a. i lys av hensynet til effektiv planlegging og muligheten for raskt å kunne gi forbedringer i togtilbudet. Jernbaneverket skal også vurdere i hvilken grad lokale planer for by- og tettstedsutvikling bygger opp under miljøvennlige transportløsninger - slik som fortetting av boliger og arbeidsplasser, og tilrettelegging for annen kollektivtransport, sykling og gange.

Vedtak nr. XI:

”Stortinget ber regjeringen i de kommende statsbudsjett øke bevilgningene til FME-sentrene og at det opprettes et FME-senter for geotermisk energi.”

I 2013-budsjettet er det bevilget 145 mill. kroner til forskningssentre for miljøvennlig energi (FME) på kap. 1830. I 2013 er ti slike sentre støttet med 10-20 mill. kroner hver per år. Regjeringen vil komme tilbake til dette ved behandlingen av de årlige statsbudsjettene.

Vedtak nr. XII:

”Stortinget ber regjeringen evaluere det beregningsrelevante forbruket for elsertifikatordningen.”

Vedtak nr. XII vil bli fulgt opp i forbindelse med den første kontrollstasjonen under elsertifikatordningen, som skal finne sted senest innen utgangen av 2015.

Vedtak nr. XIII:

”Stortinget ber regjeringen vurdere potensialet for å redusere klimagassutslippene i Norge ved bruk av IKT.”

Det vises til Meld. St. 23 (2012–2013) Digital Agenda for Norge som ble lagt fram 22. mars 2013. Her fremgår det at IKT potensielt kan bidra til å redusere utslippene av klimagasser, og at Regjeringen fremover ønsker å legge til rette for:

- Grønn IKT – det vil si arbeid for å redusere energiforbruket og utslippene knyttet til produksjon og bruk av IKT.
- Avmaterialisering – det vil si å erstatte fysiske produkter, og aktiviteter som slipper ut mye klimagasser, med digitale alternativer som har små eller ingen utslipp, eller har andre fordeler.
- Smart IKT – det vil si å bruke IKT som verktøy for å redusere energiforbruk, materialbruk og utslipp i etablerte næringssektorer, for eksempel innen transport, varehandel og tradisjonelle industrisektorer.

Innenfor alle disse tre områdene finnes det tiltak som kan bidra til å spare energi og/eller redusere klimagassutslippene, men også tiltak som kan bidra til næringsutvikling, effektivisering av offentlige tjenester eller ha andre positive effekter.

Vedtak nr. XIV:

”Stortinget ber regjeringen legge flertallets merknader i denne innstillingen til grunn for klimapolitikken.”

Flertallets merknader i innstillingen legges til grunn for klimapolitikken. Regjeringen følger samvittighetsfullt opp innholdet i klimaforliket. I klimameldingen slår Regjeringen fast at målet vårt er en langsiktig omstilling av Norge til et lavutslippssamfunn. I tiden framover vil vi, med høyt trykk, fortsette arbeidet med å forsterke den nasjonale virkemiddelbruken for å nå dette målet.

SPØRSMÅL NR. 1574**Innlevert 26. juni 2013 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 10. juli 2013 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hvor mye av den totale rammen knyttet til den rentefrie utlånsordningen til kommunene til skole- og svømmeanlegg er per 25.6. benyttet, og hva er bevilgningsbehovet over statsbudsjettene i 2014, 2015, 2016 og 2017 over kap. 582 post 60 anslått til å bli ved en økning av rammen på låneordningen med ytterligere 5 mrd. kroner per år fra 1.1.2014?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til Arbeiderpartiets pressekonferanse 25.6. hvor det ble hevdet at partiet ville "bruke" 20 mrd. kroner til å pusse opp 1 000 skoler i neste stortingsperiode. Jeg tolker forslaget slik at partiet mener at de vil låne kommunesektoren samlet inntil 20 mrd. kroner og utvide ordningen med 15 mrd. i løpet av neste stortingsperiode. Jeg ber i den forbindelse om en status for ordningen i dag, og hvilke beløp som faktisk blir "brukt" til å pusse opp skoler over statsbudsjettet gjennom rentekompensasjonsordningen på Kommunal- og regionaldepartementets budsjett.

Jeg ber videre om et anslag på hvor mye av en økning av ordningen med 5 mrd. kroner som ville bli brukt i det første året basert på tidligere erfaring med utvidelse av ordningen, gitt innføring av dette fra 1.1.2014.

Svar:

Den første rentekompensasjonsordningen ble innført i 2002. Opprinnelig hadde ordningen en investeringsramme på 15 mrd. kroner. Hele rammen ble fasett inn i løpet av ordningens seks første år. I statsbudsjettet for 2009 ble ordningen utvidet med sikte på en investeringsramme på nye 15 mrd. kroner, over en periode på 8 år. Til og med budsjettet for 2013 er i alt 10 mrd. kroner av rammen fasett inn i budsjettet.

Bevilgningen på kap. 582 post 60 Rentekompensasjon for skole- og svømmeanlegg og kirkebygg utgjør i saldert budsjett for 2013 totalt 439,7 mill. kroner. Bevilgningen er knyttet opp til å utbetale renteutgifter for den første rentekompensasjonsordningen fra 2002 til 2009 og nåværende ordningen.

Provenyeffekten av nye årlige rammer på 5 mrd. kroner per år fra 2014 til 2017 (i alt 20 mrd. kroner) er følgende jf. tabellen under. I beregningene er det lagt til grunn halvårseffekt det enkelte år rammene økes.

År	Renteforutsetning (effektiv rente)	Bevilgningsbehov
2014	2,0 pst.	50 mill. kroner
2015	2,0 pst.	150 mill. kroner
2016	2,5 pst.	312,5 mill. kroner
2017	3,0 pst.	525 mill. kroner

Videre vil jeg vise til at ordningen ikke er en statlig låneordning, men et statlig tilskudd til kommunesektoren til kompensasjon av renteutgifter på kommunale lån til rehabilitering av skole- og svømmeanlegg. Renteutgiftene beregnes med utgangspunkt i et serielån med 20 års løpetid i Husbanken. Kommunene står fritt til å velge om finansiering skal skje med eller uten opptak av lån og de velger fritt hvilken låneinstitusjon som skal benyttes. Rentekostnadene for hele 20-årsperioden blir dekket med utgangspunkt i et tilsvarende lån med flytende rente i Husbanken.

Husbanken forvalter ordningen med søknadsbehandling og utbetaling av tilskudd. Hvor mye av rammen som årlig blir brukt, avhenger av søknader fra kommunene og størrelsen på rammen som bevilges over statsbudsjettet det enkelte år. Søknadene fra kommunene varierer fra år til år men ligger mellom 2 – 2,5 mrd. kroner per år.

SPØRSMÅL NR. 1575**Innlevert 26. juni 2013 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein****Besvart 1. juli 2013 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Kan statsråden bekrefte at han opprettholder lovnaden om midlertidig avtale for Phoenix Haga, slik at man ikke mister sårt tiltrengt behandlingstilbud i Østfold?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til tidligere korrespondanse rundt å sikre driften ved Phoenix Haga. Stiftelsen Phoenix Haga har hatt kontrakt med Helse Sør- Øst HF, om kjøp av behandlingsplasser i rusomsorgen. Helse- og omsorgsdepartementet har bedt de regionale helseforetakene vurdere kapasiteten på døgn- langtidsbehandling, og spesielt vurdere hvorvidt det bør kjøpes ytterligere tjenester fra de private, ideelle institusjonene. Etter et styremøte 7. februar i år, gikk Statsråden ut dagen etter, for å bekrefte at en midlertidig løsning ville sørge for videre drift av behandlingstilbudet ved Phoenix Haga. Et verdifullt behandlingssopplegg er i ferd med å bli lagt ned. Bare det siste året er 61 langtidsplasser lagt ned i Østfold. Jeg opplever det derfor som svært spesielt at helseministeren lover bot og bedring, for senere å bruke EØS regler som alibi, for å unngå at private skal kunne vinne anbudsrunder.

Svar:

Helse Sør-Øst RHF (HSØ) gjennomførte i 2011/2012 en konkurranse for kjøp av tverrfaglig spesialisert rusbehandling (TSB). Det kom inn 14 tilbud. Stiftelsen Phoenix Haga var én av to institusjoner som ikke fikk tildelt kontrakt. Det ble inngått avviklingsavtaler med disse institusjonene i 2012, hvor formålet var å ivareta hensynet til pasientene.

Avviklingsavtalen med Phoenix Haga gikk frem til 31. mars 2013. I tillegg ble bemanningen for 7 av pasientene finansiert for ytterligere to måneder. Jeg forstår det derfor slik at hensynet til de pasientene som inntil nylig hadde et behandlingstilbud ved Phoenix Haga er ivaretatt gjennom den avviklingsavtalen som ble inngått med HSØ.

Da helseregionen tidligere i år signaliserte at man ville se nærmere på om det var mulig å få til en løsning med forlengelse av avtalen med Phoenix Haga,

stilte jeg meg selvfølgelig positiv til det. Prosessen viste imidlertid at dette ikke lot seg gjøre rettslig.

I brev av 13. mars d.å. til Phoenix Haga redegjorde HSØ for sitt syn på hvorfor det ikke var rettslig grunnlag for å videreføre den da eksisterende avtalen. Det ble samtidig argumentert for at det heller ikke ville være mulig å inngå midlertidig avtale, uten også å vurdere andre tilbydere, i påvente av en eventuell ny anskaffelse av ytterligere behandlingsplasser.

Stiftelsen har anmodet om at departementet "tar en fornyet og selvstendig vurdering" av om det er rettslig mulig for HSØ å inngå en ny avtale med stiftelsen om tjenester innenfor TSB.

I mitt svar til stiftelsen i brev av 14. juni d.å. understreket jeg at helseregionene selv er ansvarlige for å vurdere det rettslige handlingsrommet. Helseregionene er også gitt stor grad av frihet til å velge en hensiktsmessig innretning på sine innkjøp. Jeg fant videre grunn til å minne om at en eventuell tildeling av en midlertidig kontrakt måtte vurderes i lys av det grunnleggende kravet om likebehandling. I den grad helseregionen ønsker å utvide antallet behandlingsplasser, vil jeg anta at andre institusjoner forventer å få delta på lik linje med Phoenix Haga. På denne bakgrunnen har departementet ikke funnet grunnlag for å be Helse Sør-Øst RHF om å revurdere konklusjonen som tidligere er formidlet til Phoenix Haga.

Avslutningsvis vil jeg avvise påstanden om at det har vært et mål å unngå at private skal vinne anbudsrunder. Anbudsrunder omfattet kun private ideelle leverandører av tilbud til rusavhengige. Når Phoenix Haga ikke fikk avtale, var det en konsekvens av at andre private tilbydere gjennom konkurranse fikk tildelt flere plasser. Helse Sør-Øst har tildelt avtaler til 19 private ideelle institusjoner. Tildelingen ga en økning på 20 plasser i forhold til tidligere avtaler og en økning i rammen med om lag 100 mill. kroner.

Vårt mål som ansvarlige helsemyndigheter vil alltid være å sikre best mulig tilbud til flest mulig rusavhengige med de tilgjengelige ressursene. Dette er også et av formålene med regelverket om offentlige anskaffelser - altså sikre en effektiv bruk av fellesskapets ressurser. Helsetilbudene er til for pasientene og ikke omvendt.

SPØRSMÅL NR. 1576**Innlevert 27. juni 2013 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 8. august 2013 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Mener statsråden at det er tilstrekkelig vern av rettssikkerheten at en virksomhet kan bli pålagt å betale både avgift og straffeavgift før en endelig avgjørelse foreligger, eller at behandlingstiden kan aksepteres å være så lang, og mener statsråden at utilbørlig lang saksbehandlingstid, som påfører en bedrift unødvendige tap (som i verste fall kan føre til at en virksomhet må legges ned), bør kunne gi grunnlag for erstatning, og hva vil statsråden gjøre med situasjonen?»

BEGRUNNELSE:

Hvis en importør/produsent mener at de er feilaktig har blitt pålagt avgift på et produkt, og de påklager vedtaket om beregning av avgift, vil de kunne bli pålagt å betale både avgift og straffeavgift, selv om klagen fremdeles ligger til behandling hos klageinstansen.

Dette kan for det første gi en urettmessig og langvarig likviditetsmessig utfordring for bedriften, og det kan for det andre føre til betydelige tap i form av tapt omsetning fordi man ikke kan forhandle produktet inntil avgjørelse om særavgift er mottatt.

Det finnes eksempel på at en importør ennå ikke har fått en avgjørelse på klage på vedtak om fortolling mer enn ett og et halvt år etter at klagen ble sendt til tollmyndighetene.

Svar:

Det følger av skattebetalingsloven § 10-1 første ledd at skatte- og avgiftskrav skal betales ved forfall og med de beløp som opprinnelig er fastsatt, selv om fastsettingen er påklaget eller brakt inn for domstolene. Formålet med den ubetingede betalingsplikten er at det ikke skal være kurant å oppnå betalingsutsettelse ved å klage eller bringe saken inn for domstolen. En regel om at skatte- og avgiftskrav ikke skal inndrives dersom eksempelvis skattyteren sier seg uenig i den utlignede skatten og påklager fastsettelsen eller bringer vedtaket inn for domstolen, vil etter mitt syn føre til at antall urealistiske klager vil øke.

I noen tilfeller er det likevel begrensninger i betalingsplikten. Unntak vil for eksempel gjelde der-

som det er åpenbare feil ved avgiftsfastsettelsen. Tilsvarende gjelder på skatteområdet.

En avgiftspliktig som klager over et avgiftsvedtak vil i noen tilfeller kunne anmode om at virkningene av et vedtak utsettes etter reglene i forvaltningsloven § 42. Hovedregelen er at toll- og avgiftsmyndighetene er restriktive med å akseptere utsatt iverksetting for betaling av toll- og avgiftskrav. I de unntakstilfeller der det innvilges utsatt iverksetting av betaling, skal det i følge interne instruksjoner i utgangspunktet stilles vilkår om sikkerhet og renteberegning.

Hovedregelen er at utestående krav skal inndrives så raskt som mulig, men når kravet er påklaget skal det ikke iverksettes mer omfattende innkreving enn det som er nødvendig. Skyldneren har i alminnelighet mulighet til å stille frivillig sikkerhet / garanti for avgiftskravet slik at det kan unnlates å etablere utleggspant. Når krav som er tilstrekkelig sikret er til behandling som klagesak i forvaltningen eller i rettsapparatet, følger det av retningslinjer fra Toll- og avgiftsdirektoratet at dekning ved tvangsrealisasjon bør avventes til saken er endelig avgjort. Tilsvarende gjelder på skatteområdet.

Det er av stor betydning for den avgiftspliktige og for tilliten til toll- og avgiftsmyndighetene at behandlingen av saker skjer hurtig og innen rimelig tid. Dersom det forekommer at avgiftspliktige påføres tap som følge av lang saksbehandlingstid hos toll- og avgiftsmyndighetene, vil spørsmål om erstatning måtte vurderes etter de alminnelige erstatningsreglene i skadeerstatningsloven. Det skal imidlertid mye til for at slik erstatningsplikt skal foreligge.

Etter min mening sikrer dagens regelverk og praksis en betryggende behandling av de skatte- og avgiftspliktige. Det er likevel alltid behov for å se på regelverket og praktiseringen av dette slik at kvaliteten på saksbehandlingen og rettssikkerheten blir best mulig. Det er en utfordring at regelverket for skatte- og avgiftsforvaltningen er oppdelt og lite samordnet. Departementet går derfor gjennom disse forvaltningsreglene med sikte på samordning og harmonisering. I den forbindelse vil også reglene om ubetinget betalingsplikt bli vurdert. Vurderingene vil først og fremst være knyttet til mulige urimelige utslag av betalingsplikten i tilfeller hvor skyldneren ilegges tilleggsavgift.

SPØRSMÅL NR. 1577**Innlevert 27. juni 2013 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 8. august 2013 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Vil statsråden komme med tiltak som gjør avgiftslovgivningen mer forutsigbar for importører/produsenter, for eksempel ved at tollmyndighetene kan gi bindende forhåndsuttalelser om særavgifter som er gyldige for ett år av gangen?»

BEGRUNNELSE:

Tollmyndighetene gir ikke bindende forhåndsuttalelser innenfor særavgiftslovgivningen, slik at f.eks. sjokolade- og sukkerverer m.m. (SJ-avgift), med begrunnelse i at "vilkårene for å ilegge særavgift er politisk styrt og endres ut i fra de ulike politiske oppfatningene i Stortinget".

I følge tollovens forarbeider skal det vektlegges at reglene er klart utformet og er lett forståelig for den som skal anvende dem. Det er i følge forarbeidene også viktig at det skal være adgang til forhåndsvedtak.

I dag blir det ikke gitt forhåndsvedtak vedr. særavgifter, og lovgivningen er i enkelte tilfeller komplisert og uklar.

Det kan vanskelig forstås at det forventes at en privat virksomhet alltid skal forstå reglene, når man har eksempler på at Toll- og avgiftsdirektoratet har hatt liggende saker i opptil halvannet år uten at de har klart å ta en avgjørelse vedr. tolkning av lovgivningen og forståelsen av egne kommentarer.

Særavgiften vil ofte utgjøre en vesentlig del av kostprisen på et produkt, og forutsigbarhet er dermed en viktig faktor for at importøren/produsenten skal kunne prissette produktet.

En bedrift som i god tro har tolket lovgivningen slik at det ikke skal beregnes særavgift på et bestemt produkt, vil kunne få etterberegnet avgift 10 år tilbake i tid, hvis tollmyndighetene på et kontrolltidspunkt anser at det skulle ha vært beregnet avgift. Det-

te vil naturligvis kunne ha svært alvorlige konsekvenser for den aktuelle virksomheten.

Svar:

Bindende forhåndsuttalelser er innført på flere områder i skatte-, toll- og avgiftsretten. Det er regler om bindende forhåndsuttalelser i ligningsloven, merverdiavgiftsloven, petroleumsskatteloven og tollloven. Ordningen går i korte trekk ut på at de skatte- og avgiftspliktige kan be om myndighetenes vurdering av skatte- og avgiftsmessige konsekvenser av planlagte fremtidige transaksjoner. Svaret som gis vil være bindende for myndighetene dersom transaksjonene gjennomføres i samsvar med de faktiske forutsetninger som ligger til grunn for uttalelsen.

I Prop. 1 LS (2011–2012) varslet departementet flere tiltak for å styrke skattyternes rettssikkerhet. Et av tiltakene som ble varslet, var en gjennomgang av forvaltningsreglene på området til skatteetaten, først og fremst skatt, arbeidsgiveravgift og merverdiavgift. Lovrevisjonen omfatter emner som opplysningsplikt for skatte- og avgiftspliktige, kontrollbestemmelser, partsinnsyn, dekning av sakskostnader m.m. Målet med gjennomgangen er å harmonisere og samordne forvaltningsreglene på skatte- og avgiftsområdet med sikte på å samle forvaltningsreglene i en egen skatteforvaltningslov. Departementet vurderer også om forvaltningsreglene knyttet til andre avgifter, herunder særavgifter, bør omfattes av det nye Skatteforvaltnings-regelverket. Revisjon og eventuell utvidelse av området for ordningen med bindende forhåndsuttalelser til andre avgiftsområder vil derfor bli vurdert i forbindelse med arbeidet med ny skatteforvaltningslov. Departementet tar sikte på å ha klart et høringsnotat om nye skatteforvaltningsregler i løpet av 2014.

SPØRSMÅL NR. 1578**Innlevert 27. juni 2013 av stortingsrepresentant Ingebjørg Godskesen****Besvart 31. juli 2013 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Arendal Lufthavn Gullknapp AS sendte inn konsesjonssøknad 17. juli 2012. Saken ble godkjent av luftfartstilsynet, men de sendte saken videre til departementet, hvor den fortsatt ligger.

Mitt spørsmål blir da, når kan vi vente at søknaden blir behandlet, og hvorfor ble den sendt til departementet?»

BEGRUNNELSE:

Aust-Agder og Oslo har til felles at begge fylker ikke har flyplass. Arendal Lufthavn Gullknapp AS leverte inn konsesjonssøknad 17. juli 2012, for å starte opp som kommersiell flyplass. Søknaden ble godkjent/anbefalt av luftfartstilsynet, men av en eller annen grunn sendte luftfartstilsynet deres forslag til godkjenning innom departementet. Dette er en ny vri på en konsesjonssøknad. Konsesjonssøknadene pleier etter det jeg har erfart, blitt avgjort av luftfartstilsynet.

Det har vært gjennomført høring i saken.

Arendal Lufthavn Gullknapp AS er en privat lufthavn, hvor næringslivet har lagt ned stor arbeidsinnsats og mange penger. Det betyr at investorene har stor tro på Gullknapp. Gullknapp, med sin beliggenhet kan komme til å spille en stor rolle i fremtiden. Den tegner til å kunne bli en av de mest miljøvennlige lufthavner vi har i Norge, dette pga. at flyplassen ligger på fjellgrunn, den har ikke hverken saltvann eller ferskvann i nærheten, og har ingen fjell rundt rullebanen som vil hinder miljøvennlig landing og letting. Lufthavnen kan også utvides omtrent så mye man ønsker, eller til den kapasitet som vil komme i fremtiden.

Svar:

Av luftfartsloven § 7-6 første ledd følger det at tildeling av konsesjon

”bare må gis når det finnes forenlig med allmenne hensyn”.

Vurderingskriteriet ”allmenne hensyn” er nærmere spesifisert i konsesjonsforskriften (BSL E 1-1) § 1 bokstav b, som bestemmer at forskriftens formål bl.a. er:

”Å sikre en samfunnstjenlig luftfart og en siktsmessig disponering av arealer, og at vurderingen av konsesjonssøknader skjer ut fra hensynet til miljø, helse, flysikkerhet, næringsinteresser, reguleringsplan, kulturlandskap, samt hensynet til regional utvikling og bosetting.”

Luftfartsloven § 7-5 legger i utgangspunktet myndigheten til å gi konsesjoner til landingsplasser til Samferdselsdepartementet. (Luftfartstilsynet har fått delegert myndighet til å fatte konsesjonsvedtak i enkelte tilfeller.) I praksis må det foretas en konkret vurdering av om saken skal sluttbehandles av Luftfartstilsynet, Samferdselsdepartementet eller Kongen i statsråd.

Samferdselsdepartementets foreløpige vurdering tilsier at saken berører forholdet til øvrig transportinfrastruktur og nærliggende lufthavner, transportbehov, generell næringspolitikk og administrative og økonomiske konsekvenser for staten. Saken er derfor sendt departementet etter å ha vært forberedt av Luftfartstilsynet, i tråd med den oppgavefordelingen som er nevnt ovenfor.

Etter å ha gjennomført høring sendte Luftfartstilsynet sin innstilling til departementet 19. mars 2013. Departementet er godt i gang med å behandle saken. Samferdselsdepartementet tar sikte på å avgjøre saken i løpet av høsten 2013.

SPØRSMÅL NR. 1579**Innlevert 27. juni 2013 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken****Besvart 5. juli 2013 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Har Helse- og omsorgsministeren gjennom Helse- og omsorgsdepartementet foretatt en selvstendig vurdering av de juridiske sidene ved saken rundt Phoenix House Haga i Østfold, som nå må legges ned fordi institusjonen ikke har fått ny avtale med Helse Sør-Øst eller andre regionale helseforetak?»

BEGRUNNELSE:

Etter den siste anbudsrunderen i Helse Sør-Øst har Phoenix House Haga (PHH) ikke fått tildelt videre avtale. Deres kontrakt løp ut 1. april. Helse- og omsorgsministeren ba Helse Sør-Øst (HSØ) se på kapasiteten innen langtidsplasser for rusbehandling gjennom oppdragsdokumentet for 2013. Helse Sør-Øst forsikret deretter befolkningen om at de skulle finne en løsning slik at behandlingsplassene ved PHH kunne opprettholdes frem til ny anbudsrunder kunne gjennomføres. I mars snudde imidlertid HSØ, og mente på grunnlag av juridiske vurderinger at det var i strid med lovverket for offentlige anskaffelser å inngå en slik avtale med PHH. PHH har fått gjennomført en juridisk betenkning av advokat og KOFA-dommer Siri Teigum som bestrider Helse Sør-Østs konklusjon.

Svar:

Helse Sør-Øst RHF (HSØ) gjennomførte i 2011/2012 en konkurranse for kjøp av tverrfaglig spesialisert rusbehandling (TSB). Stiftelsen Phoenix Haga var én av to institusjoner som ikke fikk tildelt kontrakt. Det ble inngått avviklingsavtaler med disse institusjonene i 2012, hvor formålet var å ivareta hensynet til pasientene.

Avviklingsavtalen med Phoenix Haga gikk frem til 31. mars 2013. I tillegg ble bemanningen for 7 av pasientene finansiert for ytterligere to måneder. Jeg forstår det derfor slik at hensynet til de pasientene som inntil nylig hadde et behandlingstilbud ved Phoenix Haga er ivaretatt gjennom den avviklingsavtalen som ble inngått med HSØ.

Da helseregionen tidligere i år signaliserte at man ville se nærmere på om det var mulig å få til en løsning med forlengelse av avtalen med Phoenix Haga, stilte jeg meg selvfølgelig positiv til det. Det har vært et sterkt engasjement for institusjonen både i den lokale befolkningen og i sentrale politiske kretser. Jeg har derfor fulgt saken nøye, og har også selv enga-

sjert meg i mulighetene for å sikre videre drift av institusjonen.

I brev av 13. mars d.å. til Phoenix Haga redegjorde HSØ for sitt syn på hvorfor det ikke var rettslig grunnlag for å videreføre den da eksisterende avtalen. Det ble samtidig argumentert for at det heller ikke ville være mulig å inngå midlertidig avtale, uten også å vurdere andre tilbydere, i påvente av en eventuell ny anskaffelse av ytterligere behandlingsplasser.

På bakgrunn av HSØs konklusjon ba jeg departementet foreta en selvstendig vurdering av om det var rettslig mulig for HSØ å inngå en midlertidig avtale med Phoenix Haga. Vår konklusjon ble dessverre at det ikke er lovlig adgang til å inngå en slik avtale.

I mitt svar til stiftelsen i brev av 14. juni d.å. understreket jeg at helseregionene selv er ansvarlige for å vurdere det rettslige handlingsrommet. Helseregionene er også gitt stor grad av frihet til å velge en hensiktsmessig innretning på sine innkjøp. Jeg fant videre grunn til å minne om at en eventuell tildeling av en midlertidig kontrakt måtte vurderes i lys av det grunnleggende kravet om likebehandling. I den grad helseregionen ønsker å utvide antallet behandlingsplasser, vil jeg anta at andre institusjoner forventer å få delta på lik linje med Phoenix Haga. På denne bakgrunnen har departementet ikke funnet grunnlag for å be Helse Sør-Øst RHF om å revurdere konklusjonen som tidligere er formidlet til Phoenix Haga.

Den juridiske betenkningen som representanten Lysbakken viser til i begrunnelsen for spørsmålet peker på at "EØS-avtalen artikkel 59(2) (og den tilsvarende bestemmelsen i EØS-loven) gir adgang til å sette til side enhver bestemmelse som følger av EØS-avtalen dersom dette er nødvendig for utførelsen av tjenester av allmenn økonomisk betydning, og anvendelsen av EØS-avtalen rettslig eller faktisk hindrer et foretak som er tillagt slike oppgaver i å utføre disse". Det gjøres imidlertid ingen grundig vurdering av om vilkårene i EØS-avtalen artikkel 59 faktisk er oppfylt. Departementet kan heller ikke se at betenkningen konkluderer med at vilkårene er oppfylt. Det presiseres tvert i mot at det er departementet eller HSØ som må sørge for "at det er dokumentert at det er statens vurdering at en slik overgangsløsning er nødvendig". Betenkningen peker derfor på et rettslig handlingsrom, men kun dersom det er nødvendig av hensyn til pasientene å videreføre behandlingen nettopp på Phoenix Haga.

Jeg nøyer meg her med å peke på et par forhold som dessverre gjør det vanskelig å konkludere med at tilbudet på Phoenix Haga er absolutt nødvendig for å ivareta pasientenes behov.

For det første, har HSØ i forbindelse med anskaffelsesprosessen vurdert situasjonen slik at også andre leverandører enn Phoenix Haga kan gi pasientene en god og forsvarlig behandling. Disse ble dessuten vurdert som bedre tilbud enn Phoenix Haga. Skulle HSØ anskaffe flere behandlingsplasser, er det god grunn til å tro at disse og andre leverandører vil kunne utvide sine tilbud. Alene av den grunn, vil det være vanskelig å hevde at det er nødvendig å inngå en midlertidig avtale med Phoenix Haga. For det andre, har de pasientene som oppholdt seg på Phoenix Haga da avtalen løp ut blitt ivaretatt ved en særskilt avviklingsavtale. Det er med andre ord mulig å ivareta pasientenes behov på andre måter enn ved en midlertidig avtale med Phoenix Haga. Det er da vanskelig å påberope EØS-avtalen artikkel 59 i denne konkrete saken.

Jeg har også tatt initiativ til noen mer generelle tiltak for å sikre gode tjenester innenfor TSB. I årets

oppdragsdokument til de regionale helseforetakene ble det stilt krav om at det i 2013 skal gjøres en gjennomgang av den samlede kapasiteten innen tverrfaglig spesialisert behandling. Helseregionene skal vurdere om det er behov for en ytterligere kapasitetsøkning på feltet, særlig når det gjelder langtidsplasser drevet av ideelle organisasjoner. Dette er for så vidt også et krav som følger opp regjeringens mangeårige engasjement for ideelle organisasjoner.

Vårt mål som ansvarlige helsemyndigheter vil alltid være å sikre best mulig tilbud til flest mulig rusavhengige med de tilgjengelige ressursene. Dette er også et av formålene med regelverket om offentlige anskaffelser – altså sikre en effektiv bruk av fellesskapets ressurser. Når Phoenix Haga ikke fikk avtale, var det en konsekvens av at andre tilbydere gjennom konkurranse fikk tildelt flere plasser. Helse Sør-Øst RHF har gjennom denne anskaffelsen tildelt løpende avtaler til 19 ideelle institusjoner. Tildelingen ga en økning på 20 plasser i forhold til tidligere avtaler og en økning i rammen til TSB med om lag 100 mill. kroner.

SPØRSMÅL NR. 1580

Innlevert 28. juni 2013 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 10. juli 2013 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Kan statsråden gi et estimat over totalt antall lærere i norsk skole (grunn- og videregående), hvor mange nye lærere som begynner i arbeid i skolen i august 2013, samt fremlegge oppdaterte tall for hhv. antall lærere som underviser i skolen uten formell kompetanse, gjennomsnittlig frafall blant lærere, og hvor mange lærerutdannede som per i år beregnes å ikke ha sitt daglige virke i skolen?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede ber med dette om statsrådets kvalifiserte estimat over antall «nye» lærere som har sin første arbeidsdag i skolen i august i år – eventuelt også, hvis mulig, en oversikt over hvor mange lærerutdannede som tidligere har arbeidet i skolen, men som først i år returnerer til en lærerjobb.

Videre ber undertegnede om oppdaterte tall for hhv. lærere som underviser i skolen uten formell kompetanse; frafall blant lærere – dvs. hvor mange

lærere som slutter i skolen etter x år for å fortsette sin yrkeskarriere i andre sektorer; samt et oppdatert estimat over hvor mange lærerutdannede yrkesaktive som per i år beregnes å ikke ha sitt daglige virke i skolen («lærerreserven»).

Svar:

For å få et bilde av ressurs situasjonen i grunnskolen når det gjelder ansatte i undervisningsstillinger, gir antall årsverk et bedre bilde enn antall personer. En del av dem som ikke oppfyller kompetansekravene i opplæringsloven med tilhørende forskrift, arbeider trolig deltid, for eksempel ved siden av studier.

I grunnskolens informasjonssystem (GSI) registreres beregnede årsverk til undervisning med og uten kompetanse for de trinnene tilsatte skal undervise på. Tall fra GSI viser at det totalt er 50 493 årsverk til undervisningspersonale i grunnskolen skoleåret 2012–2013. Av disse er det 1816 årsverk (3,6 prosent) der kompetansekravene for tilsetting ikke er

oppfylt. Disse årsverkene er fordelt på ca. 10 000 lærere. Det betyr at ansatte i undervisningsstillinger uten godkjent lærerutdanning i snitt har under 20 prosent stilling og arbeider i skolen mindre enn én dag i uka. At en person ikke har godkjent lærerutdanning, betyr ikke nødvendigvis at personen ikke har noen form for utdanning. Tallene omfatter også dem som har høyere utdanning, men ikke slik utdanning som gir lærerkompetanse, jf. forskrift til opplæringsloven kap. 14.

Vi har ikke tilsvarende statistikk over årsverk i videregående opplæring, men tall fra SSB (KOSTRA) viser at det i 2012 var 25 803 lærere (antall hoder) i videregående opplæring, hvorav 5 590 mangler enten PPU eller utdanning på universitets- og høyskolenivå. Oversikten for videregående opplæring teller altså ikke antall årsverk, og vi vet derfor ikke hvor mange undervisningstimer lærere uten godkjent pedagogisk utdanning har i videregående skole. Dersom lærerne uten godkjent lærerutdanning i videregående skole har arbeidstid på linje med tilsvarende gruppe i grunnskolen, er det i overkant av 1000 lærerårsverk i videregående skole som utføres av lærere uten godkjent utdanning.

Hvert år uteksamineres om lag 4000 nye lærere (allmenn/grunnskolelærere, faglærere, lærere med integrert master-, PPU- og yrkesfaglærerutdanning).

De nyeste tallene vi har fra SSB viser at av kandidatene som ble uteksaminert fra allmennlærer-, faglærer-, og PPU-utdanning i 2009, var ca. 70 prosent ansatt i skolen ett år etter. Vi kan derfor bare anslå, basert på trender i fullføring og overgang til yrket, at ca. 2800 nye lærere begynner i arbeid i skolen i 2013.

Når det gjelder tall for frafall og overgang fra læreryrket til andre sektorer, er det også her et etterslep på statistikken. I 2009 var det 138 074 personer i Norge med lærerutdanning. 75 369 (54,6 prosent) av disse arbeidet i skolesektoren, mens 38 041 (27,6 prosent) var sysselsatt i andre sektorer. 1,9 prosent var under utdanning, mens 15,9 prosent var blant annet alderspensjonister og arbeidsledige.

Det er likevel lav turnover i læreryrket. Tallene fra SSB viser at 9 av 10 lærere blir i skolen fra ett år til neste. Mellom 2009 og 2010 beveget 2 300 (3,1 prosent) sysselsatte lærerutdannede seg ut av skolen til andre sektorer. Samtidig kom 3 200 (8,8 prosent) av de 38 041 lærerutdannede sysselsatt i andre sektorer tilbake til skolen.

Skolen klarer med andre ord å tiltrekke seg deler av "lærerreserven" som representanten viser til. Antallet kvalifiserte førstevalgssøkere til lærerutdanningene har økt med 57 prosent i perioden 2008–2012, noe som viser at vi er på rett vei til å få flere gode lærere inn i skolen.

SPØRSMÅL NR. 1581

Innlevert 28. juni 2013 av stortingsrepresentant Line Henriette Hemdal

Besvart 5. juli 2013 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«I Moss avis 24. mai 2013 kan vi lese "Jordmødre frykter rasering av fødetilbudet når fødeavdelingen flytter til det nye sykehuset". Deres frykt handler om at fødetilbudet slik det er nå, med et såkalt selektert fødetilbud som er inndelt i en jordmordreved fødestue, en normalenhet og en spesialenhet, kan forsvinne når det nye sykehuset skal tas i bruk.

Kan statsråden bekrefte at det legges opp til et selektert fødetilbud på det nye Østfoldsykehuset?»

Svar:

Jeg har i sakens anledning bedt Helse Sør-Øst RHF redegjøre for planene for fødetilbudet ved det nye Østfoldsykehuset. Helse Sør-Øst RHF opplyser at Styringsgruppen for "Fødselsomsorg på vei mot

Kalnes" har vurdert ulike alternativer for organisering av fødetilbudet i det nye sykehuset.

Ifølge Helse Sør-Øst vil den valgte modellen sikre differensiering i fødetilbudet, det vil si at det tilrettelegges ut fra behov og ønsker som de fødende har. Samtidig økes sikkerheten ved at en minimerer sjansen for at kvinner må flytte fra en enhet til en annen under fødsel. Dette er viktig ut fra et pasientsikkerhetsperspektiv. I den nye fødeavdelingen vil fødestuene være likt utstyrt. Dersom det blir behov for mer hjelp og utstyr under en fødsel enn først antatt, vil dette komme til pasienten og ikke motsatt.

Fødeavdelingen i det nye sykehuset vil være samlet på en flate i motsetning til i dag hvor den er fordelt i tre ulike etasjer i Fredrikstad, inndelt i en normalenhet, en spesialenhet og en fødestue. På Kalnes vil avdelingen ligge i tredje etasje, i umiddelbar

nærhet til operasjonsavdeling, nyfødtintensiv og gynekologi. Dette vil gi en ekstra trygghet for eksempel ved behov for hastekeisersnitt, og dersom den nyfødte trenger spesiell oppfølging.

Helse Sør-Øst RHF presiserer at en legger til grunn at den beskrevne modellen og det videre arbeidet med organisering av fødetilbudet ved det nye sy-

kehuset på Kalnes er i samsvar med Helsedirektoratets veileder IS-1877: Et trygt fødetilbud. Kvalitetskrav til fødselsomsorgen og Regional plan for en helhetlig svangerskaps-, fødsels- og barselomsorg i Helse Sør-Øst 2011-2014.

Jeg legger til grunn at fødende får et kvalitetsmessig og godt fødetilbud i det nye sykehuset.

SPØRSMÅL NR. 1582

Innlevert 28. juni 2013 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 31. juli 2013 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«I forbindelse med et møte i Sør-Odal så kom det frem et spørsmål om Vormsundbruen og bruens tåleevne og levetiden på betongen som er brukt i bruen. Jeg er kjent med at det for en del år siden ble gjort arbeider for å forsterke og bytte ut deler av bruen.

Kan jeg derfor be om at statsråden redegjør for hva som er gjort med bruen, og når man vil gjøre nye tiltak som gjør at man kan være trygg på tunnelen og bæreevnen til tunnelen?»

Svar:

Jeg har gått ut ifra at stortingsrepresentanten spør etter tiltak som gjør at man kan være trygg på brua og bæreevnen til denne, og ikke tunnelen, slik det fremgår av spørsmålet.

Statens vegvesen har opplyst at det har vært gjennomført flere tiltak de senere årene, fra 1999 og frem

til i dag, for å opprettholde bruas bæreevne og funksjon i vegnettet. De viktigste er:

- Nytt rekkverk, nytt vannavløp, ombygging av overbygning og påheng av gangbane.
- Rehabilitering av bjelker.
- Utbedring av søyler.
- Nytt slitelag.

Bruas bæreevne er god. Brua er kontrollregnet i forbindelse med utvidelse av modulvogntognettet. Vormsundbrua er godkjent for Bk10/60, dvs. totalvekt 60 tonn forutsatt maksimal asfalttykkelse på 60 mm. Dette samsvarer med dagens asfalttykkelse.

Brua ble bygd i 1950. Prinsippene for dagens bruforvaltning legger til grunn en levetid på 100 år. Dette innebærer at Statens vegvesen iverksetter tiltak for å ivareta funksjon og bæreevne ut fra dette perspektivet, så langt ikke andre forhold skulle tilsi noe annet.

SPØRSMÅL NR. 1583**Innlevert 28. juni 2013 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 31. juli 2013 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Samferdselsdepartementet skal visstnok jobbe med å se på hvordan man kan bedre og styrke regelverket rundt arbeidstakeres rettigheter innen luftfarten.

Hvilke utredninger er satt i gang og når vil de ferdigstilles, og vil utredningen vurdere domsavsigelsen i Frankrike som konkluderte med at arbeidstakerne i Ryanair var underlagt fransk sosial- og skattelovgivning som resulterte i tillegg til den franske lovgivningen som ble vedtatt i 2006?»

BEGRUNNELSE:

Allerede i 2010 ble arbeidsforholdene til ansatte i Ryanair ved base på Moss lufthavn, Rygge tatt opp, men i følge arbeidstakerorganisasjonen Parat har dessverre svært lite skjedd og det er avdekket mangler og hull i lovverket, samt det noe oppfatter som nye kreative måter å unngå norsk regelverk på. Skatteetaten har nå hatt gjennomgang og kontroll av kontraktspilotene og selskapenes skatteplikt. Et annet tilsyn som også har ansvar for å følge opp at norske lover og regler følges opp er Luftfartstilsynet, noe også er etterlyst jf. Parats ubesvarte brev av 22. februar 2012. Vi er kjent med at Luftfartstilsynet nå har hatt tilsyn, men foreløpig vet man ingen ting etter tilsynet.

Vi er også kjent med at Ryanair har hatt tilsvarende base i Frankrike hvor piloter og kabinansatte hadde arbeidskontrakter som iht. avtalen var underlagt irsk rett med trygd, skatt og sosiale plikter og rettigheter knyttet til Irland og ikke Frankrike. Domstolene

i Frankrike var ikke enig med Ryanair og konkluderte med at arbeidstakerne var underlagt fransk sosial- og skattelovgivning. Resonnementet fra domstolen bygget på tilknytningen til flyplassen i Frankrike, jf. Base, lokaler, crew-rom, datamaskiner, etc. Det er derfor interessant å vite hva statsråden tenker om saken og spesielt hva man mener om dommen i Frankrike.

Svar:

Regjeringen har gitt Samferdselsdepartementet i oppdrag å utrede hvilke konsekvenser økt globalisering og konkurranse har for norsk luftfart. Herunder skal det redegjøres for hvilke regler som i dag gjelder for lønn, skatt og trygd for flygende personell. Dermed skal utredningen identifisere nødvendige tiltak mot negative konsekvenser av den utviklingen som finner sted.

Som ledd i arbeidet med å samle inn informasjon til utredningsarbeidet er vi gjort kjent med at det finnes rettspraksis fra det franske rettsvesenet som omhandler parallelle problemstillinger. Samtidig har det de siste årene blitt vedtatt nye EU/EØS-regler om hvilket lands lovregler som gjelder for ansatte i luftfarten.

Det er åpenbart at den konkrete tilknytningen til et lands territorium som du nevner i din omtale av den franske saken har begrunnet flere av disse reglene og derfor er relevant i utredningsarbeidet.

Målet er at utredningen skal ferdigstilles innen utløpet av 2013.

SPØRSMÅL NR. 1584**Innlevert 1. august 2013 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein****Besvart 9. august 2013 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Nettavisen kunne nylig rapportere om vinningskriminalitet som henlegges i Bergen på bakgrunn av "manglende kapasitet". Spørsmålsstiller vil understreke at dette dessverre bare er en av mange tilfeller der gjerningsmannen går fri på bakgrunn av ressursmangel i politiet.

Synes justisministeren denne type henleggelse styrker folks tiltro til rettssystemet?»

BEGRUNNELSE:

I Bergen ble det nylig stjålet en parkert bil. Biltyven vraket bilen og innkasserte selv vrakpanten for denne. En konsekvens av biltyvens frekke fremgangsmåte, var at han måtte oppgi sitt navn til biloppsluggeren. Politiet hadde således en kjent gjerningsperson å forholde seg til. Allikevel henlegges saken på grunnlag av ressursmangel. Spørsmålsstiller er av

den oppfatning at saker med kjent gjerningsmann aldri skal henlegges uten etterforskning.

Svar:

Jeg har forelagt spørsmålet for riksadvokaten, som opplyser at statsadvokatene gjennom sin inspeksjons- og tilsynsvirksomhet har avdekket at enkelte politidistrikter benytter kapasitets-henleggelse som neppe kan sies å være i tråd med retningslinjene. Dette følges aktivt opp fra statsadvokatens side.

I den aktuelle saken det vises til her, har jeg blitt opplyst at den stedlige statsadvokaten har bedt politidistriktet om å få seg forelagt saken for nærmere vurdering. Politiets henleggelse er påklaget. Jeg konstaterer med det at overordnet påtalemyndighet, i henhold til innarbeidet praksis, har engasjert seg i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 1585**Innlevert 1. august 2013 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein****Besvart 9. august 2013 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Stadig hører vi om saker hvor det skjer dødsulykker på grunn av usikrede eller bare delvis sikrede jernbaneoverganger. For noen dager siden skjedde det dessverre en dødsulykke på Østre linje, ved Tornerud i Askim. Det haster med å sikre planovergangene, slik at det blir færre slike tragiske ulykker.

Vil samferdselsministeren ta initiativ til at det blir stilt økte ressurser til rådighet for å sikre flere jernbaneoverganger?»

Svar:

Det er i dag ca. 3 700 planoverganger på Jernbaneverkets nett. I løpet av de siste ti årene er om lag 1000 planoverganger sikret eller lagt ned. Jernbaneverket som er tillagt ansvaret for sikkerheten knyttet til jernbanenettet, prioriterer gjennomføring av tiltak på grunnlag av risiko og kost/nytte. Som grunnlag for

prioriteringer har Jernbaneverket har utarbeidet en langsiktig strategi for utbedring av planoverganger.

Selv om det i dag er sjelden at vi opplever dødsfall knyttet til jernbanetrafikken, hender det fortsatt at det skjer ulykker og dødsfall ved planovergangene. Regjeringen har senest i Nasjonal transportplan 2014-2023 lagt til grunn en nullvisjon som målfastsattelse for prioritering av sikkerheten på jernbanen. Det langsiktige målet er at jernbanetransport ikke skal føre til drepte eller alvorlig skade på mennesker, miljø eller materiell.

Det er satt av 239 millioner kroner til programområdet sikkerhet og miljø i jernbanebudsjettet for 2013 og Jernbaneverket har planlagt gjennomført om lag 200 sikringstiltak knyttet til planoverganger i 2013. For perioden 2014-2023 er det i Nasjonal transportplan satt av et gjennomsnittlig årlig beløp på 360 millioner kroner på dette programområdet. Det er om lag 50 prosent høyere enn dagens nivå. Forebygging av ulykker ved planoverganger er prioritert.

SPØRSMÅL NR. 1586**Innlevert 1. august 2013 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 9. august 2013 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Det viser seg nå at flere driftsselskaper/bompengeselskaper som tar seg av innkrevningen av bompenger også har tatt ut utbytte til sine eiere. Jeg ber derfor statsråden redegjøre for hva hun syns om dette, og hvordan dette stiller seg i forhold til lovverket. Jeg ber også om en oversikt over hvor mye som er tatt ut i utbytte fra alle bompengeselskapene/driftsselskapene i Norge de siste 10 årene.

Kan jeg også be om at oversikten inneholder en spesifisering på hvert bompengeselskap?»

Svar:

Statens Vegvesen inngår avtaler med bompengeselskapene, basert på utarbeidet standardavtale og Stortingets vedtak ved behandling av aktuelle bompengeproposisjoner. I denne avtalen (bompengeavtalen) fastsettes nærmere rammer for bompengeselskapenes oppgaver og rettigheter.

I følge bompengeavtalen skal det ikke tas ut utbytte fra bompengeselskapene. Statens vegvesen har ikke avdekket brudd på denne bestemmelsen i forbindelse med den årlige rapporteringen fra selskapene. Bompengeselskapene skal overføre midler til Statens vegvesen i tråd med fastsatt rekvisisjonsplan. Utover

dette skal selskapene finansiere renter på lån, dekke kostnader ved egen administrasjon og innkreving av bompenger, inkl. vedlikehold og drift av innkrevningssystem og bomstasjon(er), finansiere eventuelle endringer og utskiftninger av innkrevningssystem samt dekke kostnader ved fjerning av innkrevingsutstyr og istandsetting av vegen ved utløp av innkrevingsperioden.

I bompengeavtalen er det ikke satt bestemmende krav til hvem som skal utføre drift og vedlikehold av innkrevningssystemet, utover at dette skal skje til lavest mulig kostnad. Det er derfor opp til styret for det enkelte bompengeselskap å vurdere lønnsomheten ved å utføre dette i egenregi kontra konkurranseutsetting av hele eller deler av oppgaven.

Bompengeselskapene velger underleverandører til å utføre drifts- og vedlikeholdsoppgaver basert på konkurranser hvor de er pliktet til å følge regelverket for offentlige anskaffelser. Underleverandørene som gjerne omtales som driftsselskaper, er frittstående selskaper som står fritt til å utbetale utbytte til sine eiere i tråd med aksjelovens bestemmelser. Statens vegvesen har ikke pr. i dag myndighet til å føre tilsyn med eller regulere økonomiske forhold hos disse underleverandørene.

SPØRSMÅL NR. 1587**Innlevert 1. august 2013 av stortingsrepresentant Bent Høie****Besvart 15. august 2013 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«I statsrådens tale 30.01 sa statsråden følgende: "En hovedårsak til at vi venter, er at banebrytende medisinsk-teknologisk utvikling og økte forventninger til hva helsetjenesten kan bidra med, fører flere av oss til utredning og behandling i sykehusene." Det må bety at en stor andel av de som venter på helsehjelp i spesialisthelsetjenesten venter på ny banebrytende behandling.

Har statsråden en oversikt over kategorier pasienter som venter som kan dokumentere denne påstanden?»

BEGRUNNELSE:

Når statsråden fremhever i sin tale at dette er en hovedårsak til at vi venter på behandling, så er det grunn til å forvente at dette er vel dokumentert. Denne påstanden er også brukt av statsråden i andre anledninger i forbindelse med diskusjonen om ventetider og ventelister.

Svar:

Det har skjedd en rivende utvikling i det medisinske tilbudet ved sykehusene våre. Dette gjør at vi kan

tilby utredning og behandling til flere pasienter, og at det kan gjøres mer for den enkelte pasient. Mange operasjonsmetoder er blitt mer skånsomme slik at flere pasienter kan tilbys operasjon. For eksempel kan eldre pasienter i større grad enn tidligere tilbys hjerteoperasjoner og operasjoner for slitasjegikt i hofter og knær.

Billeddiagnostiske teknikker som CT og MR har utviklet seg voldsomt. Flere pasienter enn før blir undersøkt med CT og MR og kan dermed få riktig og mer tilpasset behandling. Utviklingen i det medisinske tilbudet ved sykehusene gjør at flere pasienter henvises til utredning og behandling.

Flere forhold bidrar til at etterspørselen etter helsetjenester øker over tid. Vi blir flere innbyggere, andelen eldre øker, og flere pasienter lever lengre med en alvorlig sykdom. I takt med økt velstand og økt kunnskap forventer befolkningen mer fra helsetjenesten.

I tillegg innebærer medisinsk-teknisk utvikling, for eksempel i form av nytt utstyr og nye legemidler, at pasientgrupper som det tidligere ikke fantes et reelt

behandlingstilbud for, vil kunne motta behandling. Selv om dette innebærer en velferdsforbedring for disse pasientene, kan det isolert sett bidra til å øke antall pasienter som venter på behandling. Eksempler på nye behandlingsmetoder er hjerteflimmerbehandling, fedmekirurgi og nye legemidler innen kreftbehandling.

Utviklingen i forholdet mellom antallet utredninger/behandlinger og innbyggere illustrerer utviklingen i etterspørselen etter helsetjenester. I 2012 ble det utført 1,6 millioner flere utredninger og behandlinger sammenlignet med 2005. Dette er en økning på 25 pst. I samme periode økte befolkningen med 9 pst. I 2012 hadde nesten 1,8 mill. innbyggere minst én kontakt med spesialisthelsetjenesten.

Ventelistetallene publisert ved Norsk pasientregister er kategorisert etter sykdomsgruppe; for eksempel ortopedi, lungesykdommer og øre-nese-hals-sykdommer. Det fremgår ikke av ventelistetallene hva slags type utredning eller behandling den enkelte pasient venter på.

SPØRSMÅL NR. 1588

Innlevert 1. august 2013 av stortingsrepresentant Per Sandberg

Besvart 7. august 2013 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo

Spørsmål:

«Kan statsråden kort sammenstille anslåtte utgifter for inneværende budsjettår 2013 som følger av asylordningen, samlet og på kapittel og post, herunder bl.a. mottak av asylsøkere og integrering av de som får opphold på bakgrunn av en asylsøknad (uavhengig av oppholdsgrunn), samt utgifter ved familieinnvandring som følger av dette?»

Svar:

Det anslås at det vil utgiftsføres om lag 11,9 mrd. kroner knyttet til asylsøkere og tidligere asylsøkere over statsbudsjettet i 2013. Jeg presiserer at dette knytter seg både til asylsøkere som kommer til Norge i løpet av 2013, men også til søkere fra foregående år som enten har fått innvilget sin søknad, fått avslag eller som venter på å få sin sak ferdigbehandlet. Fordelingen på kapittel og post fremkommer av tabellen under.

Når det gjelder utgifter til uttransportering og opphold ved politiets utlendingsinternat på Trandum under kap. 440 skiller ikke anslaget mellom utgifter knyttet til asylsaker og utgifter knyttet til andre utlendinger uten lovlig opphold (bort/utviste mv). Utgifterne direkte knyttet til asylsaker i politiet er derfor lavere enn oppgitt, men det lar seg ikke gjøre å skille ut disse særskilt. Samtidig er det enkelte utgifter som ikke er inkludert i anslaget, eksempelvis utgifter som bevilges over poster som også dekker andre typer utgifter der det er vanskelig å skille mellom hva som knytter seg til asylordningen og hva som knytter seg til andre oppholdssaker. Dette gjelder bl.a. brukerservice, arbeid knyttet til ID-arbeid, arbeid knyttet til innhenting av landinformasjon, forskning og utvikling, enkelte administrative utgifter og enkelte tilskudd til frivillig virksomhet. I tillegg er utgifter til IKT-utvikling i IMDI også utelatt.

Kap.	Post	Beskrivelse	Anslått beløp i 2013, i kroner.
225	64	Tilskudd for opplæring av unge asylsøkere og barn av asylsøker i statlige asylmottak, og i omsorgssentre.	125 975 000
440	01	Registrering av asylsøkere og uttransporteringer, opphold ved politiets utlendingsinternat på Trandum.	325 759 000
440	21	Registrering av asylsøkere og uttransporteringer, opphold ved politiets utlendingsinternat på Trandum.	193 682 000
490	01	Anslag knyttet til intervjuer og behandling av asylsaker og søknader om familieinnvandring der referansepersonen har flyktningbakgrunn samt arbeid med retur og asylmottak i Utlendingsdirektoratet, basert på 2012-tall og prognoser for 2013.	406 000 000
490	21	Statens utgifter knyttet til drift av mottak for asylsøkere	1 805 127 000
490	22	Tolk og oversettelse i forbindelse med behandling av asylsøkere og rekruttering av verger for enslige mindreårige asylsøkere	58 444 000
490	60	Tilskudd til vertskommuner for statlige mottak for asylsøkere og flyktninger	258 623 000
490	70	Økonomiske ytelser til beboere i asylmottak	508 800 000
490	71	Tilskudd til aktivitetstilbud for barn i mottak	14 462 000
490	72	Retur av asylsøkere med avslag og tilbakevending for flyktninger	145 419 000
490	75	Reiseutgifter for familiemedlemmer til personer med beskyttelse og for flyktninger som vender tilbake til hjemlandet	8 113 000
491	01/21	Behandling av klager i asylsaker. Anslag basert på regnskapstall fra 2012 og anslag for antall saker behandlet i 2013. Familieinnvandringssaker er holdt utenfor.	205 600 000
820	01	Integrerings- og mangfoldsdirektoratet. Det er lagt til grunn at tilsammen 70 årsverk arbeider med bosetting, opplæring i norsk og samfunnskunnskap og introduksjonsprogram i IMDI.	56 000 000
821	60	Integreringstilskuddsordningen	5 027 921 000
821	61	Særskilt tilskudd ved bosetting av enslige mindreårige flyktninger	358 152 000
822	22	Norskprøver for voksne innvandrere (andel av posten som gjelder personer med opphold på bakgrunn av søknad om asyl og familieinnvandring som utløser integreringstilskudd - tilsvarende avgrensning som kap 822, post 60)	6 296 000
822	60	Tilskudd til opplæring i norsk og samfunnskunnskap for voksne innvandrere (andel av posten som gjelder personer med opphold på bakgrunn av søknad om asyl og familieinnvandring som utløser integreringstilskudd)	1 024 607 000
855	01	Bufetats regionkontorer. Arbeidet med refusjonsordningen for kommunale barneverntiltak for enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger på 2 årsverk	1 600 000
854	65	Refusjonsordningen for kommunale barneverntiltak for enslige mindreårige asylsøkere og flyktninger	1 177 000 000
856	01	Barnevernets omsorgssenter for enslige mindreårige asylsøkere under 15 år, inkludert Bufdirs arbeid med bosetting av enslige mindreårige	197 703 000
Totalt			11 905 283 000

SPØRSMÅL NR. 1589**Innlevert 1. august 2013 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 9. august 2013 av olje- og energiminister Ola Borten Moe****Spørsmål:**

«Statoil vurderer å flagge ut mange hundre arbeidsplasser for å spare penger. Ifølge Ap og SVs talspersoner er dette et åpenbart brudd med regjeringens eierskapspolitikk, ref. Klassekampen 27.06. I samme avis 30.06 mener olje- og energiminister Borten Moe derimot at Statoils planer er i tråd med de rød-grønnes ønsker. Dermed skaper de rød-grønne usikkerhet om hva som er egen politikk.

Kan statsministeren gi et klart signal til Statoil og Stortinget om hvilken linje som gjelder, er det Ap/SV eller Sp som representerer riktig tolkning?»

Svar:

Staten har et forretningsmessig mål med eierskapet i Statoil ASA, med en tilleggsdimensjon om nasjonal forankring av hovedkontorfunksjoner, jf.

Meld. S. 13 (2010-2011). Staten ønsker at forsknings- og utviklingsoppgaver skal forbli i Norge, som et bidrag til innenlands industri- og kompetanseutvikling og sikring av viktige kompetansearbeidsplasser. Funksjoner og beslutningskompetanse som følger av dette, skal ha basis i Norge.

Staten som eier går ikke aktivt inn i den forretningsmessige driften av Statoil. Denne oppgaven ligger hos selskapets ledelse og styre. Ledelsens og styrets mandat er at de skal sikre en best mulig verdiskaping for alle eierne, deriblant også staten. Som eier har staten en forventning om at selskapet til en hver tid driver effektivt. Denne tilnærmingen fra statens side gjelder også for de pågående prosessene knyttet til selskapets organisering av tjenester innen stabs- og støttefunksjoner, som er omtalt i pressen.

SPØRSMÅL NR. 1590**Innlevert 1. august 2013 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen****Besvart 9. august 2013 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Media har fokusert på hvordan den svarte økonomien reduserer statens inntekter. I tillegg vil aktører som unndrar seg beskatning styrke sin konkurranse situasjon i forhold til de som driver hvitt. FrP har foreslått å innføre skattefradrag for håndverkstjenester og serviceoppdrag i husholdninger, såkalt ROS- og ROT-fradrag. Det vil stimulere til at folk ber om kvittering og handler hvite tjenester.

Hva er regjeringens anslag for den sorte økonomiens omfang i Norge generelt og innen håndverksbransjen spesielt?»

Svar:

Skatteunndragelser fører til store inntektstap for staten og medfører at betydelige beløp ikke kommer fellesskapet til gode. Det foreligger ingen pålitelig statistikk eller oversikt over den svarte økonomien i

Norge. Økokrim viser i sin Trusselvurdering for 2013-2014 til beregninger foretatt i Sverige som indikerer at omkring 5 prosent av BNP kan unndras beskatning årlig, noe som for Norges del tilsvarer omkring 136 milliarder kroner. Finansdepartementet har ikke vurdert disse beregningene nærmere.

Skatteetatens siste spørreundersøkelse om svart arbeid ble gjort i 2011. I undersøkelsen oppgir 18 prosent å ha kjøpt svart arbeid.

Regjeringen prioriterer arbeidet mot skatte- og avgiftsunndragelser. Som et ledd i dette arbeidet ble Skatteunndragelsesutvalget opprettet i 2007 som la frem en rekke forslag til tiltak.

Stortingsrepresentant Solvik-Olsen viser i sitt spørsmål til at FrP har foreslått å innføre skattefradrag for håndverkstjenester og serviceoppdrag i husholdninger, såkalt ROS- og ROT-fradrag "fordi dette vil stimulere til at folk ber om kvittering og handler hvite tjenester". Et slikt tiltak ble vurdert av Skatteunndragelsesutvalget. Et flertall i utvalget frarådet å

innføre en slik fradragsordning. Både regjeringen og et bredt stortingsflertall har også flere ganger avvist forslag om å innføre en slik fradragsordning.

Flere av forslagene fra Skatteunndragelsesutvalget er fulgt opp ved lovendringer. Videre har Skatteetaten og Toll- og avgiftsetaten blitt betydelig styrket ressursmessig og således blitt satt i stand til å bedre sin innsats mot skatte-, toll-, og avgiftsunndragelser. Eksempelvis har prosjektet fiktiv fakturering i nettverk i perioden 2009 til 2012 avdekket og etterberegnet svart arbeid for over 300 millioner kroner. I 2012 avdekket kontrollvirksomheten feil i virksomhetenes grunnlag for arbeidsgiveravgift for over 1,8 milliarder. Dette omfatter flere typer feil og kan ikke bare henføres til svart arbeid.

Til tross for relativt omfattende kontrollvirksomhet, særlig i bransjer der det tradisjonelt er mye svart arbeid, avdekkes trolig bare en del av unndragelsene. En undersøkelse av næringslivets holdninger til etterlevelse gjort i 2012 viser at i bransjer som bygg/ anlegg og restaurant mener opp mot 30 prosent at det er ganske enkelt eller enkelt å unndra midler fra beskatning. Ca. 20 prosent av næringslivet opplever sannsynligheten for å bli oppdaget som liten eller svært liten.

Kampen mot skatte- og avgiftsunndragelser må fortsette. Regjeringen vurderer derfor kontinuerlig nye tiltak som kan bidra til å motvirke og redusere omfanget av unndragelser.

SPØRSMÅL NR. 1591

Innlevert 1. august 2013 av stortingsrepresentant Robert Eriksson

Besvart 9. august 2013 av arbeidsminister Anniken Huitfeldt

Spørsmål:

«En ung kvinne under utdanning til jurist er med i et prosjekt for unge under utdanning på Briskeby kompetansesenter. Kvinnen er hørselshemmet og bruker høreapparat på begge ører. Hun er også dyslektiker. Hun må bruke lenger tid på sitt daglige studiearbeid enn normalt. I tillegg kan hun ikke ha jobb ved siden av studiene fordi aktuelle jobboppgaver krever normal hørsel eller skriveevner. Mange av de andre studentene ved prosjektet mottar AAP, men hun har fått avslag.

Hvorfor gjøres det forskjell på studenter i samme situasjon?»

BEGRUNNELSE:

Det er prisverdig at ungdom med relativt store helseproblemer i forhold til en studiesituasjon går inn for å skaffe seg en utdanning, bli selvstendige og skaffe seg en inntekt til å leve av etterhvert. For denne kvinnen koster det en ekstra innsats og mer daglig arbeid med studiene for å holde følge med andre studenter og å klare eksamener. Dagen går med til å studere og det blir ikke tid til å ha en jobb ved siden av slik de fleste studenter nå har for å klare seg økonomisk. De jobbene hun eventuelt kunne ha søkt seg til, f.eks. barnehage eller kontorarbeid, krever gjerne god hørsel og normale lese- og skriveevner. I det prosjektet hun er med i gjennom NHL på Briskeby Kom-

petansesenter har hun registrert at mange får AAP fordi de ikke har muligheter til å være i jobb samtidig med at de utdanner seg. Denne kvinnen har imidlertid fått avslag på sin søknad om AAP. Nav peker i avslaget på at kontorjobb i mange tilfeller vil kunne passe godt for hørselssvekkede. Det er ikke usannsynlig at hun vil kunne få en egnet jobb når studiene er fullført, men for å klare studiene på normert tid er det ikke mulig for henne å skaffe seg en inntekt å leve av ved siden av studielånet. Det virker derfor urimelig at andre ungdommer under utdanning, i samme prosjekt, skal få bedre muligheter enn andre.

Svar:

Ut fra de opplysninger som gis i spørsmålet har jeg ikke grunnlag for å gi noen utdypende forklaring på hva som er årsaken til at den aktuelle brukeren har fått avslag på sin søknad om arbeidsavklaringspenger. På generelt grunnlag kan jeg imidlertid opplyse følgende:

Alle som henvender seg til et NAV-kontor, og som ønsker eller trenger bistand for å komme i arbeid, har en lovfestet rett til å få vurdert sitt behov for bistand. Brukere som har behov for en mer omfattende vurdering av sitt bistandsbehov, har rett til å få en arbeidsevnevurdering. Brukeren skal få en skriftlig vurdering av hva slags arbeid som skal være målet, behovet for bistand for å komme i arbeid, om, og

eventuelt hvor mye, arbeidsevnen er nedsatt og hvilken type bistand som kan være aktuell. Brukere som er uenige i etatens vurdering kan klage på denne. Brukere som har fått fastslått at de har et bistandsbehov, har rett til å delta i utarbeidelsen av en konkret plan for hvordan de skal komme i arbeid (aktivitetsplan). Dette går fram av arbeids- og velferdsforvaltningsloven § 14 a.

Arbeids- og velferdsetaten har et vidt spekter av virkemidler som kan brukes for å få folk i arbeid. Tiltaket skal være nødvendig og hensiktsmessig for at den enkelte brukeren skal kunne komme i arbeid. Arbeidsrettede tiltak tildeles av Arbeids- og velferdsetaten innenfor de rammene som følger av forskrift om arbeidsrettede tiltak, bevilgningene over statsbudsjettet og føringene i de årlige tildelingsbrevene til Arbeids- og velferdsetaten.

Opplæring i form av ordinær utdanning gis som hovedregel bare til personer over 26 år. Dette er begrunnet i at utdanning i utgangspunktet skal tilbys av det ordinære utdanningssystemet og at en selv må finansiere sitt livsopphold under utdanning, ev. ved å ta opp lån i Statens lånekasse for utdanning. Veldig mange er dermed i en ordinær utdanningssituasjon fram til de er 26 år. Slik opplæring kan likevel gis til personer under 26 år som på grunn av sykdom, skade eller lyte er i en utdanningssituasjon som avviker ve-

sentlig fra den som gjelder for annen ungdom. Opplæring i form av ordinær utdanning for personer som har fått sin arbeidsevne nedsatt kan gis i inntil tre år. Varigheten kan forlenges dersom tiltaksdeltaker på grunn av sterke sosiale eller helsemessige problemer ikke kan gjennomføre en nødvendig og hensiktsmessig utdanning i løpet av tre år og er i en utdanningssituasjon som avviker vesentlig fra den som gjelder for andre.

Arbeidsavklaringspenger gis til personer som pga. sykdom, skade eller lyte har fått arbeidsevnen sin nedsatt med minst halvparten mens de får medisinsk behandling, deltar på et arbeidsrettet tiltak eller får annen arbeidsrettet oppfølging fra Arbeids- og velferdsetaten. Disse vilkårene gjelder også for studenter. Det at en person ikke klarer å ha deltidsarbeid eller ikke klarer å skaffe seg et passende deltidsarbeid ved siden av et fulltidsstudium, vil dermed ikke gi personen rett til arbeidsavklaringspenger.

Det er Arbeids- og velferdsetaten som, etter en konkret vurdering i det enkelte tilfellet, tar stilling til om en person skal prioriteres til arbeidsrettede tiltak og om vedkommende i så fall fyller vilkårene for å få arbeidsavklaringspenger. Brukere har mulighet for å klage på avslag på søknad om arbeidsavklaringspenger.

SPØRSMÅL NR. 1592

Innlevert 1. august 2013 av stortingsrepresentant Robert Eriksson

Besvart 16. august 2013 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«En norsk kvinne flyttet med sin familie til England i 2002. Hun hadde jobbet i 15-16 år i Norge. I England har hun hatt fast stilling ved et sykehus. Under OL i London hadde hun full stilling i Den norske sjømannskirken. Hun har fått uhelbredelig kreft. Mannen arbeider nå i Norge og barn og barnebarn bor her. Kvinnen vil hjem til Norge for å tilbringe sin siste tid sammen med familien. Familien har fått vite at hun ikke vil få dekket helseutgifter i Norge.

Hvilke muligheter har hun for å få nødvendig helsehjelp her?»

BEGRUNNELSE:

Det er en tragedie for denne kvinnen at hun ikke kan få tilbringe sine kanskje siste uker eller måneder

i Norge sammen med sin familie, ektemann, barn og barnebarn. Hun er helt avhengig av å kunne få behandling og oppfølging av spesialisthelsetjenesten her for å kunne være i Norge. Kvinnen er selv utdannet hjelpepleier og har arbeidet i Norge i 15-16 år, før hun flyttet til England med sin familie. Hun har mottatt behandling for sin sykdom i England og har rett til fortsatt behandling der, men ønsker - som alle kan forstå - å tilbringe sin siste tid sammen med mann og barn her i Norge. Informasjonen de har mottatt fra Nav går ut på at hun/familien da selv må betale helsehjelpen her i Norge. Hun har ingen rettigheter i folketrygden ettersom hun har bodd 10 år i England. Dersom kvinnen kommer hjem til Norge vil hun muligens kunne ha rett til en uføreytelse basert på de årene hun hadde opptjening til folketrygden her. Ot.prp. nr. 8 (2008-2009) innførte visse endringer i

botidskravet etter mangeårig opphold i utlandet avhengig av når uføretidspunktet inntrådte. Det er et spørsmål om en slik løsning ville endre forholdet til retten til helsehjelp.

Svar:

Først vil jeg få uttrykke forståelse for at den situasjonen denne kvinnen og familien hennes er kommet opp i er svært vanskelig.

Forskrift fastsatt 16. desember 2011 har nærmere regler om rett til helse- og omsorgstjenester til personer uten fast opphold i Norge. Etter denne forskriften gjelder retten til helsehjelp etter pasient- og brukerrettighetsloven kapittel 2 blant annet de som er medlem av folketrygden.

Av folketrygdloven § 2-1 andre ledd fremgår det at en person som flytter til Norge, regnes som bosatt fra innreisdatoen når oppholdet er ment å vare eller har vart minst 12 måneder.

I NAVs rundskriv til bestemmelsen heter det: "Det har ingen betydning for vurderingen av spørsmålet om bosted eller oppholdssted om det er sannsynlig at en person som kommer syk hit, kan leve i 12 måneder etter ankomst. Dersom tilknytningen til ut-

landet er brutt og hensikten er å bosette seg i Norge for godt, anses vedkommende som bosatt i Norge fra ankomsten." Eventuelle spørsmål om hvordan denne bestemmelsen skal tolkes eller andre spørsmål vedrørende reglene i folketrygdloven kapittel 2 om medlemskap i folketrygden, hører inn under arbeidsministeren.

For øvrig viser jeg til Prop. 118 L (2012-2013) om rett til nødvendig helsehjelp og pasientrettighetsdirektivet m.m., jf. Innst. 388 L (2012-2013) og lovvedtak 121. I proposisjonen omtales de EØS-rettslige regler som gjelder for dekning av utgifter til helsehjelp i annet EØS-land, se særlig punkt 11.1 og 11.2. Reglene i trygdeforordningen gjelder i hovedsak behandlingsbehov som oppstår under opphold i et annet EØS-land, men åpner også for at trygdelandet kan samtykke til å dekke utgifter til planlagt behandling. Prinsippet om fri bevegelighet for tjenester innebærer også at behandlingsutgifter i andre EØS-land i noen tilfeller må dekkes av trygdelandet, jf. omtale i kapittel 12. Britiske myndigheter vil kunne gi nærmere opplysninger om hvordan disse ordningene praktiseres for personer som er medlem av trygdeordningen i Storbritannia.

SPØRSMÅL NR. 1593

Innlevert 2. august 2013 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 16. august 2013 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Regjeringen har lovet at personer som får kreft raskt skal starte med behandlingen. Det er veldig positivt. Men undertegnede er kontaktet av flere pasienter som har blitt behandlet, men hvor man ikke har fått fjernet all kreften og trenger ytterligere behandling og opplever at det da tar veldig lang tid før man får fortsette behandlingen, og det skaper mye frustrasjon.

Hvor lenge mener statsråden at det er naturlig at kreftpasienter skal måtte vente før man får fortsette behandlingen?»

Svar:

Spørsmålet er av medisinsk faglig karakter, og svaret vil avhenge bl.a. av type kreft og sykdommens

alvorlighetsgrad. Som for all behandling skal det gjøres en medisinsk faglig vurdering av pasienten, og behandlingen skal være faglig forsvarlig. Det er helsepersonellens oppgave å sørge for at pasienten hele veien får god informasjon om det videre forløpet.

Helsedirektoratet har utarbeidet en rekke nasjonale handlingsprogrammer for kreftbehandling, i nært samarbeid med bl.a. fagmiljøene, de regionale helseforetakene og Nasjonalt kunnskaps-senter for helsetjenesten. De skal bidra til at det offentlige tilbudet blir av god kvalitet og likeverdig over hele landet. Målgrupper for retningslinjene er både fagpersonell og pasienter/ pårørende. Retningslinjene finnes på Helsedirektoratets hjemmeside.

SPØRSMÅL NR. 1594**Innlevert 5. august 2013 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein****Besvart 9. august 2013 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Det finnes fortsatt ikke noen fungerende nødmelderordning for døve og hørselshemmede, på tross av at statsråden i media har lovet at dette skal komme på plass.

Hvorfor er det enda ikke kommet på plass en midlertidig nødmeldeordning for hørselshemmede, og er statsråden komfortabel med at hørselshemmede med dagens prosess vil være uten mulighet for nødvarsling frem til 2015?»

BEGRUNNELSE:

Norges Døveforbund melder om at det i dag finnes tekniske løsninger for nødvarsling som kan igangsettes i løpet av 6 måneder. Spørsmålsstiller mener det er meget alvorlig at en gruppe i samfunnet, hørselshemmede, i dag står uten noen reell mulighet til å varsle nødetatene. Nødetatene utgjør en helt grunnleggende del av statens sikringstiltak ovenfor innbyggerne. Å frata en del av befolkningen muligheten til å varsle politi, helse- eller brannvesen utgjør en helt grunnleggende svikt i beredskapen som burde prioriteres med tanke på en umiddelbar løsning.

Svar:

Jeg opptatt av at alle innbyggere skal ha mulighet til å varsle nødmeldetjenesten om behov for hjelp på en rask, enkel og sikker måte. Døve og hørselshemmede har overfor departementet pekt på viktigheten av å kunne nå nødetatene via SMS, og vi har som en oppfølging av dette igangsatt et arbeid, med sikte på

å finne gode løsninger for nødmeldinger fra denne brukergruppen.

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) ble ved brev av 3. juli 2013 gitt i oppdrag å lede en arbeidsgruppe som skal utrede ulike alternativer, samt innen 1. november 2013 gi sin anbefaling om en ordning som kan implementeres for at døve og hørselshemmede kan komme frem til nødmeldesentralene via SMS. Arbeidsgruppen skal også vurdere om en slik ordning også bør tilrettelegge for ytterligere digital varsling, f.eks. ved MMS, e-post, video og GPS.

DSB vil under arbeidet involvere aktuelle brukergrupper, herunder Hørselshemmedes Landsforbund og Norges Døveforbund.

Ved innføring av nytt Nødnett blir teknisk utstyr fornyet ved nødmeldesentralene hos de tre nødetatene. Dette vil gjøre det lettere å finne frem til gode ordninger for å sende frem skriftlige nødmeldinger fra mobiltelefoner. Nødnett bygges nå i hele landet og skal bli ferdig i løpet av 2015. Det er derfor et viktig mål at den nye ordningen kommer på plass så tidlig som mulig, og senest i løpet av 2015.

Fram til den nye ordningen er på plass kan døve og hørselshemmede nå nødmeldetjenesten over hele landet gjennom den særskilte sentralen i Mosjøen. Herfra formidles nødmeldinger fra døve og hørselshemmede til rett nødsentral av ansatte som er spesielt trent for kommunikasjon med døve og hørselshemmede, og som arbeider med å videreforme henvendelser fra denne gruppen til daglig.

SPØRSMÅL NR. 1595**Innlevert 5. august 2013 av stortingsrepresentant Laila Dævøy****Besvart 19. august 2013 av arbeidsminister Anniken Huitfeldt****Spørsmål:**

«Dersom en som er bidragspliktig etter Lov om innkreving av underholdsbidrag mv. (bidragsinnkrevingen), ikke betaler underholdsbidrag til bidragsmottaker, løper det i dag ikke renter på kravet.

Hva er årsaken til at hjemmelen gitt av Stortinget i bidragsinnkrevingen § 36 ikke er benyttet og vil statsråden innføre renter på underholdsbidragskrav som overstiger de beløp som dekkes av det offentlige?»

BEGRUNNELSE:

Formålet med ordinære renter tar utgangspunkt i at tid er penger. Det er tre sentrale formål med renter. For det første selve vederlaget for avståelsen av pengene - leieelementet. For det andre har renter en funksjon som risikopremie for debtors evne og vilje til å betale. For det tredje skal renter gi kompensasjon for inflasjonstapet.

Hva gjelder forsinket betaling, som er tilfellet ved underholdsbidrag, kommer et viktig tilleggsmoment inn, nemlig betalingspressmomentet. Her skiller forsinkelsesrenter seg fra ordinære renter. Betalingspressmomentet får ekstra styrke når det gjelder ufrivillig kreditt, som i disse tilfellene. Betalingspressmomentet bør også i slike tilfeller settes svært høyt, ettersom det er barnets beste som er formålet med bidraget.

I det aktuelle tilfellet bør regjeringen bruke forskriftshjemmelen til å pålegge renter på morens krav tilsvarende forsinkelsesrentene, og for øvrig la forsinkelsesrenteloven gis anvendelse så langt den passer. Bidragspliktige vil uten rentepress ikke ha oppfordring til å betale ettersom andre krav normalt vil ha tung rentebelastning.

Renter vil skape motivasjon til å betale. Bidragsmottaker vil dermed bli styrket gjennom renter, i tillegg til dagens innkrevingsordninger.

Svar:

Spørsmålet er stilt til barne-, likestillings- og inkluderingsministeren, men er overført til meg som rette vedkommende for besvarelse.

Alle foreldre har plikt til å forsørge sine barn. I barneloven er det slått fast at dersom en eller begge foreldre ikke bor sammen med barnet, skal det betales faste pengetilskudd til forsørging og utdanning av barnet. Hvor mye man skal betale i bidrag skal være avhengig av den enkeltes økonomiske evne, og ikke av vedkommendes vilje til å betale.

Det er viktig med effektive virkemidler som bidrar til at bidragspliktige faktisk betaler sin andel av det det koster å forsørge barn. Jeg mener derfor at det er ønskelig å etablere en ordning med renter ved forsinket innbetaling av bidrag. I praksis har det imidlertid vist seg å være krevende å få på plass en slik ordning.

Det vil som hovedregel være mer enn en kreditor i saker hvor bidrag innkreves gjennom Arbeids- og

velferdsetaten, og hvor bidraget misligholdes. Dels vil bidragsmottakeren være kreditor og dels vil Arbeids- og velferdsetaten være kreditor, gjennom etatens refusjonskrav som følge av utbetalt bidragsforskott. Bidragsmottakeren vil – i en og samme sak – dels kunne være den andre av foreldrene, og dels barnet selv, dersom barnet har fylt 18 år og fortsatt har rett til bidrag. Dette vil både juridisk og praktisk kunne være en kompliserende faktor når innbetalt/inn-drevet rentebeløp skal fordeles.

Innføring av renteplikt vil nødvendiggjøre tekniske tilpasninger i Arbeids- og velferdsetatens datasystemer. Som følge av det pågående moderniseringsarbeidet i etaten er det et kapasitets- og prioriteringsspørsmål når en renteordning kan etableres.

Selv om det i dag ikke påløper renter på bidragsgjeld, har NAV Innkreving (NAVI) andre virkemidler som benyttes fortløpende i misligholdte saker. NAVI er såkalt særnamsmann, hvilket innebærer at de kan tvangsinnkreve gjelden, blant annet ved trekk i lønn eller ytelser.

Nytt fra og med mars 2013 er at trekk i lønn rapporteres til Brønnøysundregistrene, som videreformidler dette til kredittopplysningsbyråer. Det medfører at bidragspliktige får en betalingsanmerkning som vil kunne gjøre det vanskelig blant annet å få lån. NAVI kan videre ta utlegg i fast eiendom, bankkonto og lignende for å dekke bidragsgjelden. Begjæring om utlegg kan også sendes til den lokale namsmannen. Hvert år foretar NAVI såkalt skattemotregning overfor en rekke bidragspliktige som ikke betaler bidragsgjelden eller som har lav nedbetaling på gjelden, men som har penger til gode etter skatteoppgjøret. I 2012 anmeldte NAVI 50 personer for å ha evne, men ikke vilje til å betale bidrag.

Avslutningsvis finner jeg grunn til å nevne at det er gitt en forskrift om gebyr ved mislighold av bidrag, som er hjemlet i den bestemmelsen i bidragsinnkrevingsloven som er nevnt i spørsmålet. Dersom den enkelte innbetalingstermin misligholdes, kan det i henhold til forskriften ilegges et gebyr tilsvarende 1/3 av rettsgebyret. Hvis terminbeløpet etter puring ikke er innbetalt innen ny betalingsfrist, kan det i tillegg ilegges et gebyr tilsvarende 1/2 av rettsgebyret. Gebyrordningen ivaretar i en viss utstrekning noen av de samme hensyn som en renteordning vil ivareta, ved at den gir den bidragspliktige et ekstra insitament til å betale.

SPØRSMÅL NR. 1596**Innlevert 6. august 2013 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad****Besvart 13. august 2013 av nærings- og handelsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Vil statsråden ta initiativ til å endre regelverket, slik at ferjeselskap som Fjord Line kan fylle tankene på passasjerferjene på en trygg måte, også med passasjerer om bord?»

BEGRUNNELSE:

I følge Stavanger Aftenblad må Fjord Line kjøre miljøvennlig naturgass 1558 kilometer fra fergeleiet i Risavika til Hirtshals. Årsaken er at de ikke får fylle tanken på fergene mens passasjerene er om bord i Norge. I Danmark, derimot, er dette fullt lovlig. Dermed må cirka 20 prosent av naturgassen, som produseres i Risavika, fraktes til Hirtshals i tankbiler. Når neste ferge settes inn i trafikken om seks måneder blir liggetiden i havn så kort at Fjord Line kan bli nødt til å frakte alt drivstoffet til Danmark. Det betyr 16–20 fulllastede tankbiler som kjører 1558 kilometer hver eneste uke. Et forsiktig anslag tilsier at tungtransporten ukentlig vil gi 28 tonn ekstra CO₂-utslipp.

Svar:

Det er av stor betydning for det maritime Norge at man legger til rette for utvikling av innovative løsninger som tar miljøet på alvor. Regjeringen er opptatt av at en effektiv infrastruktur for LNG-drevne fartøy kommer på plass i Norge. Dette er viktig som et ledd i arbeidet med å redusere skadelige utslipp fra skipsfarten, og for å legge til rette for naturvennlig drift.

Direktoratet for sikkerhet og beredskap har sammen med Sjøfartsdirektoratet bestilt en risikoa-nalyse fra et konsulentselskap som skal vurdere sikkerhetsaspektene ved bunkring av LNG med passasjerer om bord. Rapporten er forventet overlevert i uke 33. Det er også andre formelle prosesser på gang, som snart vil ferdigstilles, som blant annet vil utrede muligheten for denne type bunkring. Jeg håper disse vurderingene og analysene vil kunne føre til gode løsninger for drift av LNG-drevne ferger.

SPØRSMÅL NR. 1597**Innlevert 6. august 2013 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 15. august 2013 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å få i gang skogvernprosessen slik at det norske skogvernet økes, og vil statsråden sørge for å verne minimum 1 % skog årlig slik at vi når målet om 17 % vernet skog innen 2020?»

BEGRUNNELSE:

Norge har kun vernet 2,7 % av den produktive skogen, mens land som Sverige, Finland og Russland har vernet betydelig mer. Norge er det landet i Norden med minst skogvern, i tillegg ligger vi langt under både europeisk nivå og nivået på verdensbasis. Stortinget har vedtatt å implementere Nagoyaprotokollen under FNs biokonvensjon (CBD) og de 20 Aichi-målene for å bevare det biologiske mangfoldet.

Gjennom dette er Norge forpliktet på å verne 17 % skog innen 2020.

Det norske skogvernet har stått stille siden juni 2012 på grunn av manglende skogvernmidler på statsbudsjettet. Frivillig skogvern, der skogeiere tilbyr skog til staten for vern etter naturmangfoldloven mot erstatning, har gjort at konfliktene rundt vern av skog nærmest er fraværende. Skogeiere over hele landet står klare til å verne sine skogområder frivillig, men må vente i årevis på erstatning, fordi myndighetene mangler penger. Manglende midler på statsbudsjettet er den største flaskehalsen i det norske skogvernet. Midlene over statsbudsjettet til skogvern er lave og har under den rødgrønne regjeringen sunket fra nær 200 millioner pr år til 120 millioner i 2012. Selv om regjeringen økte bevilgningen til skogvern

for 2013 til 236 millioner, er dette langt fra nok. Pengene for 2013 ble brukt opp allerede i januar.

Svar:

Vi har god kunnskap om skogenes store betydning for naturmangfoldet. I følge norsk rødliste for arter 2010 lever halvparten av de truede og nær truede artene i Norge i skog. Norge har også stor variasjon av skogtyper, deriblant skogtyper som vi har et internasjonalt ansvar for. For å sikre naturmangfoldet i skog må vi derfor øke skogvernet, samtidig som det må tas miljøhensyn på de store arealene hvor det drives skogbruk.

Regjeringen har trappet opp satsingen på skogvern. Det er samtidig fortsatt behov for økt skogvern og regjeringen vil derfor videreføre denne satsingen.

Under denne regjeringen er det siden 2005 vernet over 200 skogområder med totalt 567 kvadratkilometer produktiv skog. Bevilgningen til skogvern er økt fra 120 millioner kroner i 2012 til 231 millioner kroner i 2013. Bevilgningen inneværende år er det høyeste skogvernbudsjettet i Norge noen gang.

Interessen blant skogeiere for å tilby skog til frivillig vern har økt sterkt de senere årene, noe som er svært positivt. Den store pågangen har imidlertid gjort det nødvendig å regulere inngåelse av nye avtaler om frivillig vern. I følge foreløpige prognoser fra

Miljødirektoratet kan det inngås nye avtaler om frivillig skogvern fra høsten 2014.

På partsmøtet for konvensjonen om biologisk mangfold i Nagoya i Japan i 2010 vedtok partslandene 20 nye globale mål for bevaring av naturmangfold og økosystemtjenester fram mot 2020. Mål nummer 11 sier at

”Innen 2020 er minst 17 prosent av land- og ferskvannsarealer og 10 prosent av kyst- og havområder, spesielt områder som er særlig viktig for biologisk mangfold og økosystemtjenester, bevart gjennom effektivt og hensiktsmessig forvaltede, økologisk representative og godt sammenhengende systemer av verneområder og andre effektive bevaringstiltak, og er en integrert del av landskapet.”

Det målet som er tallfestet til 17 % innen 2020 omfatter landarealet samlet, i tillegg stilles det krav om økologisk representativitet for ulike naturtyper. Videre avhenger ikke oppfyllelsen når det gjelder skogarealer kun vern etter naturmangfoldloven, men kan også omfatte andre bevaringstiltak i skog.

Regjeringen vil utarbeide en handlingsplan for oppfølging av de internasjonale målene for biologisk mangfold som ble vedtatt på møtet i Nagoya i Japan under konvensjonen om biologisk mangfold. Handlingsplanen er planlagt lagt fram i 2014.

SPØRSMÅL NR. 1598

Innlevert 6. august 2013 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 16. august 2013 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Vil kunnskapsministeren engasjere seg slik initiativtakerne bak SKAP kreative folkehøyskole i Mandal kan få raskest mulig avklaring på sin søknad?»

BEGRUNNELSE:

Venstre mener at folkehøyskolene – som har svært lang tradisjon i Norge – er en viktig del av vårt utdanningssystem, både som en del av en helhet og som et selvstendig utdanningstilbud på videregående nivå. Folkehøyskolene fremmer allmennutdanning, folkeopplysning og egenutvikling hos elevene. Skolene er også en viktig arena for valg av videre utdanning og et pusterom for elever som er skoletrøtte. Her er det svært lav frafallsprosent - under fem prosent

slutter på folkehøgskolen før skoleåret deres er over. De tradisjonelle folkehøyskolene er på denne bakgrunn viktig for mangfoldet i utdannings-Norge, men det er også viktig at dette skoletilbudet utvikles og fornyes. Venstre mener at en nødvendig fornyelse av folkehøyskolesystemet også bør skje ved å premiere initiativ som representerer radikal nytenking og som bryter nytt land.

Mandal i Vest-Agder ligger i en region som sliter med betydelige levekårsutfordringer, men som også er preget av et vitalt og omstillingsdyktig næringsliv. Med utgangspunkt i dette næringslivsmiljøet er det tatt initiativ til et unikt prosjekt for etablering av en ny SKAP folkehøyskole hvor målet er å fremme kreativitet og innovasjon.

Initiativtakerne erkjenner at for å finne de gode løsningene som fremtidens næringsliv og samfunn vil være avhengig av, må det skapes fornyelse gjennom å utvikle mennesker som kan tenke nye tanker, som tør å utfordre seg selv og andre. Kreativitet er en metode som kan læres, og det er "en muskel som kan trenes". Skolen skal utfordre elevene til å tenke selvstendig og nytt, samtidig som de skal lære å bruke kraften som ligger i samspill og samarbeid.

Ideen bak initiativet fra næringsmiljøet i Mandal er å utvikle en folkehøyskole hvor skapende krefter frigjøres, til gagn for den enkelte elev og til gagn for det samfunnet de skal virke i. Initiativtakerne har som mål at skolen skal bli et kraftsenter innen kreativ tenkning og metode, i tett dialog med samfunn og næringsliv. Dermed kan skolen bidra til at ungdom med eller uten fullført videregående utdanning vil få et fundament og motivasjon for videre studier og egenutvikling som vil være tilpasset behovene til morgendagens private og offentlige arbeidsgivere.

Initiativtakerne gjennom Lindesnesregionen Næringshage søkte 1. april i år å få godkjent den nye SKAP kreative folkehøyskole i Utdanningsdirektoratet. Både Fylkesmannen og Folkehøgskoleforbundet har gitt entydig og positiv støtte til initiativet, og man venter nå på tilbakemelding fra Utdanningsdirektoratet og departementet.

Svar:

Det følger av folkehøyskoleloven § 2 at departementet godkjenner en folkehøyskole for tilskudd. Loven gir ikke rett til godkjenning, selv om vilkårene i loven er oppfylt. Det er en forutsetning for godkjenning at det er rom i statsbudsjettet for tilskudd til en ny skole.

Jeg har stor respekt for folkehøgskolens rolle i samfunnet og utdanningssystemet. Folkehøgskolen er en selvstendig, ubundet og eksamensfri skole og for mange unge mennesker gir et år på folkehøyskole gode muligheter til å utvikle seg i en modningsfase i overgangen til voksenlivet. Jeg viser også til at departementet i 2009 godkjente den første nye folkehøgskolen på mange år, Setesdal folkehøgskole.

Fristen for å søke om godkjenning av nye folkehøgskoler er 1. april året før planlagt oppstart. Utdanningsdirektoratet foretar forberedende søknadsbehandling, og oversender sin innstilling til departementet som fatter endelig vedtak. Ved fristen 1. april 2013 har Utdanningsdirektoratet mottatt i alt sju søknader, av disse søker tre (blant andre SKAP folkehøgskole) for første gang. Departementet vil avgjøre søknadene når Stortinget har vedtatt budsjettet for 2014.

SPØRSMÅL NR. 1599

Innlevert 6. august 2013 av stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide

Besvart 13. august 2013 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Jeg er gjort kjent med at FLO er i ferd med å slutføre forhandlinger knyttet til anskaffelse av nye lastebiler til Forsvaret. Jeg legger til grunn at dette er en anskaffelse av betydelig omfang, men kan med utgangspunkt i de siste års budsjettproposisjoner ikke se at Stortinget har mottatt informasjon om materiellprosjektet.

Hva er omfang av og status for anskaffelsen av nye lastebiler, hvordan har man sikret reell konkurranse om anskaffelsen, og hvordan/når er Stortinget tidligere informert om prosjektet?»

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 7. august 2013 med spørsmål fra stortingsrepresentant

Ine M. Eriksen Søreide knyttet til anskaffelse av nye lastevogner til Forsvaret.

Forsvarets nåværende lastevogner av typen Scania ble i hovedsak anskaffet i perioden 1988 – 1996 og nærmer seg slutten på sin tekniske levetid. I tillegg medfører dagens krav til stridseffektivitet et økt behov for beskyttelse og lasteevne.

Nye lastevogner planlegges anskaffet over flere forskjellige prosjekter i perioden frem til om lag 2022. Anskaffelsen av lastevogner er delt opp i ulike prosjekter basert på lastevognenes funksjonelle egenskaper. En slik inndeling legger også til rette for en prioritering av anskaffelsene opp mot øvrige prosjekter i investeringsporteføljen innenfor tilgjengelige investeringsmidler. Det er lagt opp til en anskaffelsesstrategi hvor de ulike lastevognvariantene baseres på chassis levert fra én leverandør slik at man oppnår

størst mulig grad av systemlikhet og mest mulig enhetlige og effektive logistikk-løsninger. På denne bakgrunn planlegges det etablert en rammeavtale med én leverandør, som vil dekke omfanget i alle prosjektene, og det avholdes derfor én konkurranse for alle prosjektene. Rammeavtalen planlegges også utarbeidet slik at den omfatter andre varianter det vil være behov for å anskaffe i relativt nær fremtid. Etableringen av rammeavtalen skjer i samarbeid med svenske myndigheter. Det tas sikte på at rammeavtalen inngås innen utgangen av 2013.

Forsvarsdepartementet har så langt og innenfor egne fullmakter godkjent fire prosjekter, hvor hele eller deler av omfanget i prosjektene omfatter anskaffelse av spesialvarianter av lastevogner for å dekke ulike funksjonelle og høyt prioriterte behov. Videre har departementet godkjent ett prosjekt som omfatter anskaffelse av et mindre antall krokløftkjøretøy og

lastevogner med bakløfter/kran for å dekke høyt prioriterte behov i Hærens hurtigreaksjonsstyrke. Lastevognene og spesialvariantene i disse prosjektene bør anskaffes snarlig, og de planlegges anskaffet gjennom avrop på den nevnte rammeavtalen. De er alle prosjekter som er viktige for å realisere den strukturen Stortinget har vedtatt ved behandlingen av Forsvarets langtidsplaner.

Den resterende flåten av Scania lastevogner planlegges erstattet gjennom prosjektet 2559 Landbaserte transportsystemer. Denne anskaffelsen planlegges gjennomført i perioden 2017 – 2022, og det legges opp til at også denne gjøres over den samme rammeavtalen. Omfanget av dette prosjektet gjør at det vil bli forelagt Stortinget for godkjenning. En nærmere beskrivelse av foreliggende planer for anskaffelse av lastevogner til Forsvaret vil inngå i budsjettproposisjonen for 2014.

SPØRSMÅL NR. 1600

Innlevert 6. august 2013 av stortingsrepresentant Øyvind Halleraker

Besvart 21. august 2013 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Viser til intervju med politisk rådgiver Handegard i NRK Hordaland 30. juli 2013, hvor det vises til at hun og Senterpartiet "er krystallklare på" at det er indre trasé gjennom Fusa som er den riktige løsningen for Hordfast. Dette er i så fall på tvers av konklusjonen til bl.a. Statens vegvesen, KVVU, KS1, Hordaland og Rogaland fylkeskommuner.

Vil departementet stå fast på indre trasé på tross av faglige anbefalinger og lokale vedtak, og er dette grunnen til at løsning for Hordfast ikke ble vedtatt som en del av NTP og er utsatt?»

Svar:

Konseptvalgutredning (KVVU) for E39 Aksdal – Bergen ble ferdigstilt i juni 2011. I KVVUen ble det ikke konkludert endelig. Statens vegvesen avviste i KVVUen en ytre trasé, men holdt valget mellom midtre og indre trasé åpent. Statens vegvesen varslet i KVVUen at etaten ville foreta en tilleggsutredning når

det forelå mer kunnskap fra utredningen om ferjefri E39 (Ferjefriprosjektet).

Det er gjennomført en kvalitetssikring av KVVUen. I denne rapporten, ferdigstilt i mai 2012, tilrås valg av midtre trasé.

Statens vegvesen ferdigstilte en tilleggsutredning til KVVUen i desember 2012. I tilleggsutredningen konkluderer Statens vegvesen med midtre trasé.

Det er ikke gjennomført noen kvalitetssikring av tilleggsutredningen til KVVU.

En konseptvalgutredning vil normalt ha endelig tilråding om videre planlegging. I denne saken må således KVVUen og tilleggsutredningen ses i sammenheng for at utredningen skal kunne betraktes som fullstendig.

Samferdselsdepartementet finner det på denne bakgrunn riktig at enkelte problemstillinger forelegges for eksternt vurdering før det konkluderes. Rammene for et slikt oppdrag er i ferd med å bli utformet og et oppdrag vil bli igangsatt om kort tid.

SPØRSMÅL NR. 1601**Innlevert 6. august 2013 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou****Besvart 19. august 2013 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Bergens tidende avslørte nylig at en utenlandsk tungbilsjåfør som ble stanset av politiet i Hardanger etter videodokumentert livsfarlig kjøring både fikk beholde førerkortet og selv kjøre vogntoget ut av Norge.

Er ikke norsk lovverk tilstrekkelig for å beskytte uskyldige trafikanter mot slik uvetting kjøring, eller finnes det hjemmel for strengere reaksjon, og vil i så fall politiet ta dette i bruk i fremtiden?»

Svar:

Spørsmålet er rettet til samferdselsministeren, som har bedt om at jeg besvarer det.

Behandling av enkeltsaker på straffesaksområdet hører som kjent inn under påtalemyndigheten. Jeg ønsker derfor ikke å kommentere den konkrete saken.

Riksadvokaten har i rundskriv nr. 3/2009 datert 25. mai 2009 fastsatt standardiserte bøtesatser for en del av de mest vanlige overtredelser, og det er gitt retningslinjer for når førerkort skal beslaglegges mv. Det er selvsagt slik at politiet ikke skal forskjellsbe-

handle med den begrunnelse at sjåføren er bosatt i utlandet, eller unnlate å beslaglegge førerkort ved overtredelser som kvalifiserer for det.

Riksadvokaten har også i brev 15. februar 2013 til politimestrene og Utrykningspolitiet gitt nærmere føringer for reaksjoner overfor motorvognførere bosatt i utlandet. Av brevet fremgår blant annet at overtredelser av vegtrafikkloven og yrkestransportlova, begått av sjåfører bosatt i utlandet, bør forsøkes avgjort av norske myndigheter før kjøretøyet får kjøre videre. Videre fremgår at beslag av førerkort skal foretas når det er grunnlag for det. Vegtrafikkloven § 36b åpner for at motorvognen kan holdes tilbake av politiet til bøter er betalt eller sikkerhet er stilt.

Likevel er det slik at trafikkovertrедelser begått av utenlandske sjåfører medfører noen særskilte utfordringer som jeg ønsker å se nærmere på. Dette gjelder bl.a. problemstillinger knyttet til om tilbakeholdsretten i kjøretøy er sterk nok i dagens lovverk og hvordan en kan få utviklet et bedre internasjonalt samarbeid knyttet til førerkortbeslag og inndrivning av bøter.

SPØRSMÅL NR. 1602**Innlevert 6. august 2013 av stortingsrepresentant Ingjerd Schou****Besvart 19. august 2013 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«Bergens tidende avslørte nylig at en utenlandsk tungbilsjåfør som ble stanset av politiet i Hardanger etter videodokumentert livsfarlig kjøring både fikk beholde førerkortet og selv kjøre vogntoget ut av Norge.

Er ikke norsk lovverk tilstrekkelig for å beskytte uskyldige trafikanter mot slik uvetting kjøring, eller finnes det hjemmel for strengere reaksjon, og vil i så fall politiet ta dette i bruk i fremtiden?»

Svar:

Vegtrafikkloven § 31 åpner for et bredt spekter av reaksjoner overfor overtredelser av loven. For de mest vanlige overtredelsene er reaksjonsfastsettelsen standardisert.

Behandling av enkeltsaker på straffesaksområdet hører inn under påtalemyndighetens ansvarsområde. Reaksjonsfastsettelsen i det konkrete tilfellet kan jeg ikke gå inn i

For øvrig viser jeg til mitt svar på spørsmål nr. 1601.

SPØRSMÅL NR. 1603**Innlevert 6. august 2013 av stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen****Besvart 15. august 2013 av finansminister Sigbjørn Johnsen****Spørsmål:**

«Hva er provenyeffekten, brutt ned på de 19 enkeltfylkene og de 20 største kommunene, av å 1) fjerne formuesskatten, 2) fjerne eiendomsskatten, 3) øke minstefradraget med 20 000 kroner, 4) øke minstefradraget med 4 000 kroner samt øke satsen til 43 pst., 5) øke innslagspunktet i trinn 1 i toppskatten til 520 000 kroner, 6) redusere nedtrappingssatsen i trinn 2 i pensjonistskatten til 3 pst., og 7) øke minstefradraget på pensjon til 82 000 kroner (sats økes fra 26 pst. til 34 pst.)?»

BEGRUNNELSE:

Viser til svar på spørsmål 1550. Spørsmålets intensjon var å belyse virkninger på landsdelsnivå for ulike skatteendringer.

Svar:

I svar på spørsmål 1550 er det oppgitt provenyanslag for 2013 som er beregnet ved hjelp av SSBs skattemodell, LOTTE-Skatt. Modellen er imidlertid ikke egnet til å fordele provenyvirkningene på ulike fylker/kommuner fordi det ikke er noen geografisk dimensjon i framføringene av modellen fra grunnlagsåret til beregningsåret tre år senere. Det kan skje forholdsvis store endringer på tre år når det gjelder antall personer som flytter til/fra et fylke eller en kommune. Gruppene som flytter på seg, vil dessuten ofte skille seg fra gjennomsnittet i området de flytter til/fra mht. alder, utdanning, kjønn, landbakgrunn, inntektsnivå osv. Når en fordele virkninger på ulike fylker eller kommuner i beregningsåret ved hjelp av den geografiske fordelingen i grunnlagsåret, vil det derfor kunne oppstå forholdsvis store feil ved kommune- og fylkesfordelte beregninger med LOTTE-Skatt.

Tabell 1 nedenfor gir en oversikt over eiendomsskatten i 2012 og formuesskatten i 2011 fordelt på fylker, mens tabell 2 gir en tilsvarende oversikt for de 20 største kommunene (målt etter innbyggertall per

1. januar 2013). Fylkes- og kommunefordelingen av formuesskatten er anslått ut fra tall fra Statistisk sentralbyrå for gjennomsnittlig formuesskatt per person i de ulike fylkene og kommunene. Det er kun kommunenes andel (i de ulike fylkene) som er tatt med i tallene for formuesskatt. Den statlige delen er ikke tatt med. Tallene for formuesskatt er rundet av til nærmeste 10 mill. kroner.

Tabell 1 Formuesskatt og eiendomsskatt fordelt på fylker. Mill. kroner

Fylke	Formuesskatt ¹	Eiendomsskatt ²
Østfold	270	640
Akershus	1 200	138
Oslo	2 100	0
Hedmark	170	427
Oppland	180	379
Buskerud	430	310
Vestfold	310	17
Telemark	170	565
Aust-Agder	150	280
Vest-Agder	250	544
Rogaland	780	727
Hordaland	790	907
Sogn og Fjordane	140	450
Møre og Romsdal	370	567
Sør-Trøndelag	350	602
Nord-Trøndelag	100	213
Nordland	180	700
Troms	140	345
Finnmark	40	276

1 2011-tall som er anslått ut fra gjennomsnittstall og avrundet til nærmeste 10 mill. kroner. Kun kommunenes andel av formuesskatten er tatt med.

2 2012-tall som er avrundet til nærmeste mill. kroner.

Kilder: Statistisk sentralbyrå og Finansdepartementet.

Tabell 2 Formuesskatt og eiendomsskatt fordelt på de 20 største kommunene (målt etter innbyggertall per 1. januar 2013). Mill. kroner

Kommune	Formuesskatt ¹	Eiendomsskatt ²
Oslo	2 100	0
Bergen	530	126
Trondheim	230	445
Stavanger	340	157
Bærum	460	0
Kristiansand	160	258
Fredrikstad	70	196
Tromsø	70	135
Sandnes	100	0
Drammen	90	0
Asker	290	0

Kommune	Formuesskatt ¹	Eiendomsskatt ²
Sarpsborg	50	134
Skien	50	107
Skedsmo	50	36
Bodø	40	94
Ålesund	90	23
Sandefjord	70	0
Arendal	40	85
Larvik	60	0
Tønsberg	60	0

¹ 2011-tall som er anslått ut fra gjennomsnittstall og avrundet til nærmeste 10 mill. kroner. Kun kommunenes andel av formuesskatten er tatt med.

² 2012-tall som er avrundet til nærmeste mill. kroner.

Kilder: Statistisk sentralbyrå og Finansdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1604

Innlevert 6. august 2013 av stortingsrepresentant Torgeir Micaelsen

Besvart 16. august 2013 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Brutt ned på fylkesnivå og de største byene; hvor mange privatskoler og private skoleplasser i grunn- og i videregående skole fikk godkjenning totalt etter friskoleloven, hvor mange av disse fikk godkjenning etter friskoleloven i ukene etter valget og fram til regjeringsskiftet i 2005, og hvor mange av godkjennelsene ble trukket tilbake etter regjeringsskiftet samme høst?»

Svar:

Lov om frittstående skolar (friskoleloven) ble vedtatt under Bondevik II-regjeringen, og trådte i kraft 1. oktober 2003.

Jeg vil vise til at regjeringsskiftet høsten 2005 innebar en politisk kursendring på privatskolefeltet, og at Stoltenberg II-regjeringen satte i gang arbeidet med omfattende endringer i friskoleloven for å stramme inn utbredelsen av private skoler som ikke utgjorde et religiøst eller pedagogisk alternativ til den offentlige skolen. For å stoppe veksten i friskoler inntil ny privatskolelov var på plass, sendte departementet i desember 2005 på høring forslag til midlertidige lovendringer ("frysløven"). Forslaget innebar at ad-

gangen til å godkjenne nye friskoler midlertidig ble opphevet, og at godkjente skoler som ikke var i drift 13. desember 2005 ikke fikk drive virksomhet etter friskoleloven. Samtidig instruerte departementet Utdanningsdirektoratet om å stille behandlingen av søknader om etablering av nye friskoler i bero. "Frysløven" ble vedtatt av Stortinget i vårsesjonen 2006, mens den nye privatskoleloven trådte i kraft 1. juli 2007.

Grunnskoler

Totalt ble det godkjent 51 grunnskoler med totalt 6 274 elevplasser etter friskoleloven. Disse hadde slik fylkesvis fordeling: Hordaland 5 skoler med totalt 730 elevplasser (3 skoler/480 elevplasser i Bergen); Møre og Romsdal 5 skoler med totalt 388 elevplasser; Nord-Trøndelag 5 skoler med totalt 296 elevplasser; Rogaland 5 skoler med totalt 1263 elevplasser; Sør-Trøndelag 5 skoler med totalt 785 elevplasser (4 skoler/755 elevplasser i Trondheim); Buskerud 4 skoler med totalt 729 elevplasser (én skole/250 elevplasser i Drammen); Nordland 4 skoler med totalt 212 elevplasser; Troms 4 skoler med totalt 262 elevplasser; Akershus 3 skoler med totalt 554 elev-

plasser; Hedmark 2 skoler med totalt 120 elevplasser; Sogn og Fjordane 2 skoler med totalt 230 elevplasser; Telemark 2 skoler med totalt 245 elevplasser; Aust-Agder 1 skole med 230 elevplasser; Oslo 1 skole med 100 elevplasser; Vestfold 1 skole med 35 elevplasser og Østfold 1 skole med 35 elevplasser. I tillegg ble det godkjent én grunnskole i utlandet med 60 elevplasser etter friskoleloven.

Tallene ovenfor omfatter både godkjenninger foretatt av Utdanningsdirektoratet, og av departementet før direktoratet ble opprettet sommeren 2004, og resultatet av klagebehandlinger i departementet. Ved departementets vedtak i en klagesak etter valget og frem til regjeringsskiftet høsten 2005, ble det godkjent 15 flere elevplasser ved en grunnskole godkjent etter friskoleloven (Drøbak montessoriskole) enn hva som hadde vært tilfelle dersom departementet hadde stadfestet direktoratets vedtak.

Videregående skoler

Totalt ble det godkjent 44 videregående skoler med totalt 14 025 elevplasser etter friskoleloven. Disse hadde slik fylkesvis fordeling: Rogaland 6 skoler med totalt 1 740 elevplasser (4 skoler/915 elevplasser i Stavanger); Oslo 5 skoler med totalt 1 975 elevplasser; Sør-Trøndelag 4 skoler med totalt 680 elevplasser (3 skoler/665 elevplasser i Trondheim); Vest-Agder 4 skoler med totalt 810 elevplasser (3 skoler/720 elevplasser i Kristiansand); Akershus 3 skoler med totalt 1 075 elevplasser; Buskerud 3 skoler med totalt 1 055 elevplasser (alle i Drammen); Hordaland 3 skoler med totalt 1 275 elevplasser (alle i Bergen); Møre og Romsdal 3 skoler med totalt 1 125 elevplasser; Oppland 3 skoler med totalt 630 elevplasser; Telemark 3 skoler med totalt 885

elevplasser; Troms 3 skoler med totalt 1 140 elevplasser (alle i Tromsø); Østfold 2 skoler med totalt 615 elevplasser; Aust-Agder 1 skole med 495 elevplasser og Vestfold 1 skole med 525 elevplasser.

Tallene ovenfor omfatter både godkjenninger foretatt av Utdanningsdirektoratet, og av departementet før direktoratet ble opprettet sommeren 2004, og resultatet av klagebehandlinger i departementet. Ved departementets vedtak i klagesaker i ukene etter valget og frem til regjeringsskiftet høsten 2005, ble det godkjent 4 350 flere elevplasser i videregående friskoler enn hva som hadde vært tilfelle dersom departementet hadde stadfestet direktoratets vedtak.

Konsekvenser dersom "frysloven" ikke hadde kommet

Dersom alle godkjente og omsøkte elevplasser i friskoler for høsten 2005 og høsten 2006 hadde blitt tatt i bruk, ville det ha blitt en økning på ca. 40 private grunnskoler (ca. 6 800 elevplasser) og ca. 75 private videregående skoler (ca. 15 000 elevplasser). I alt falt dermed ca. 115 godkjente friskoler som ikke var i drift og omsøkte friskoler som ikke var behandlet, bort etter vedtagelsen av "frysloven".

Uten "frysloven" ville økningen i antall elevplasser i friskoler ha vært på rundt 50 prosent i grunnskolen og rundt 150 prosent i videregående skole dersom alle disse plassene hadde blitt fylt.

Gitt den tiden jeg har hatt til rådighet for å besvare spørsmålet, har det ikke vært mulig å bryte ned på fylkesnivå og de største byene det antall skoler som ble rammet av "frysloven" eller det økte antall elevplasser i videregående friskoler som ble resultatet av departementets klagebehandling i ukene etter valget i 2005 og frem til regjeringsskiftet samme år.

SPØRSMÅL NR. 1605

Innlevert 7. august 2013 av stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke

Besvart 12. august 2013 av kulturminister Hadia Tajik

Spørsmål:

«Foreligger det statlige føringer til Stiklestad Nasjonale Kultursenter om å være religiøst uavhengige, eller andre føringer som legger begrensninger på samarbeid med Stiklestad Kirke?»

BEGRUNNELSE:

I Adresseavisen 25. juli omtales enkelte forhold ved samarbeidet mellom Stiklestad Nasjonale Kultursenter (SNK) og Stiklestad Kirke. Her vises det til at SNK har en forpliktelse som nasjonalt kultursenter med bevilgninger over statsbudsjettet til å være «religiøst uavhengige.»

Stiklestad Nasjonale Kultursenter AS (SNK) ble opprettet som nasjonal knutepunktinstitusjon fra 1996, og har spesielt ansvar for formidling av kunnskap om Olav Haraldsson, om slaget på Stiklestad i 1030 og omkring den delen av norsk historie og samfunnsutvikling som kan knyttes til Stiklestad og Olav den hellige. SNK er også konsolidert museum for søndre del av Nord-Trøndelag.

Stiklestad Kirke er bygd bare vel 100 år etter slaget på Stiklestad og etter tradisjonen er den bygd på stedet der Olav Haraldsson falt.

Flere institusjoner og festivaler innen norsk kulturliv har som formål å formidle kultur og historie som omhandler vår kirkelige og åndelige arv. Dette kan være frittstående stiftelser eller virksomheter, og er ikke nødvendigvis kirkelige organisasjoner. Deres formål og bærende idè gjør at de likevel ikke under noen omstendighet kan forventes å være «religiøst uavhengige». Kirkemusikkfestivalene er blant andre eksempler på dette.

Stiklestad Nasjonale Kultursenters ansvar for å forvalte og formidle arven fra Stiklestad, slik det er gjengitt over, står i en særstilling i kraft av den politiske kulturelle og åndelige betydning denne arven har betydd for vår nasjon. Den åndelige og kirkelige dimensjonen i dette er således en av flere dimensjoner i denne arven, men denne er likevel så stor og gjennomgripende for vår nasjons historie og kultur i dag at den må være et hovedelement i arven fra Stiklestad. Det vises i denne sammenheng også til statsministerens åpningstale ved årets premiere på «Spillet om Heilag Olav.»

Stiklestad er på denne bakgrunn en interessant og viktig arena for samtale om samfunn, verdier, kultur og åndelige spørsmål, som også bør være åpen for ulike stemmer og ulike ståsteder. Dens helt spesielle historie og utgangspunkt er nettopp det som gjør arenaen velegnet for viktige samtaler i vår tid.

Svar:

Stiklestad Nasjonale Kultursenter inngår i Det nasjonale museumsnettverket og mottar årlig driftstilskudd fra statsbudsjettets kap. 328, post 70. I tilskuddsbrevene til de institusjonene som mottar statlig tilskudd fra denne budsjettposten, redegjør departementet for de mål for museumssektoren som framgår av den årlige budsjettproposisjonen – om fornying, forvaltning, forskning og formidling, jf. Prop. 1 S (2012-2013), side 124. Generelt om samfunnsoppdraget skriver departementet dette i tilskuddsbrevene:

"Museenes samfunnsrolle eller samfunnsoppdrag ligger i å utvikle og formidle kunnskap om menneskers forståelse av og samhandling med sine omgivelser. I dette ligger stor faglig frihet og samtidig utfordringer for museene i å definere hva som er relevant og viktig i et samfunnsperspektiv. Dette er et faglig

kjernespørsmål for museene, som krever kontinuerlig analyse og refleksjon.

Museene skal ha en faglig fri stilling som gir handlingsrom for å stille kritiske spørsmål vedrørende både fortid og nåtid. Dette forutsetter armlengdes avstand til offentlige myndigheter."

Departementets tilskuddsbrev til Stiklestad Nasjonale Kultursenter inneholder ingen faglige føring-er utover dette.

For øvrig vil departementets tilskuddsbrev alltid være basert på en budsjettøknad fra vedkommende kulturinstitusjon. I søknaden som ligger til grunn for det statlige driftstilskuddet i inneværende år, formulerer Stiklestad Nasjonale Kultursenter ett av institusjonens overordnede mål slik:

"... å forvalte ansvaret for formidling av den Olavsrelaterte historien knyttet til nasjonsbygging, kristningsprosess og kulturell utvikling både i middelalder og nyere tid. SNK forvalter immateriell kulturarv med sterk symbolfunksjon, og kultursenterets ambisjon er at forvaltning, forskning og formidling omkring denne kulturarven skal utøves på høyt nivå.

I tiden fram mot 2030 til SNK ha sterkt fokus på Stiklestadhistoriens betydning for politisk, kulturell og åndelig utvikling i Norge, og som del av SNKs samfunnsmandat vil det være nødvendig å reise spørsmål om og drøfte problemstillinger knyttet bl.a. til hvilke verdier som vil prege det norske samfunn omkring tusenårsjubileet gjennom etablering av et flerårig nasjonalt forskningsprogram fram mot 2030."

I Samarbeidsavtale mellom Stiklestad sokneråd og Nidaros biskop og Stiklestad Nasjonale Kultursenter om formidling og forvaltning av Olavsarven datert 8. juli 2011 uttales følgende om grunnlaget for samarbeidet:

"Begrepet Olavsarven har et innhold som rommer både en religiøs, historisk, kulturell og politisk funksjon. Dette er så tett sammenvevd at det verken er mulig eller ønskelig å skille det ad.

Stiklestad sokneråd og Nidaros biskop har, sammen med andre kirkelige instanser, et særlig ansvar som forvalter og formidler av Olavsarvens kristne dimensjon og dens betydning innenfor kirkens liv, utvikling og historie.

Stiklestad Nasjonale Kultursenter (SNK) har som knutepunktinstitusjon et nasjonalt ansvar for forvaltning og formidling av kunnskap om og tema knyttet til Olav og slaget på Stiklestad.

Kirken og SNK har dermed en felles oppgave med å forvalte Olavsarven. Dette handler både om å utvikle forståelse og skape formidling. Ut fra dette er det ønskelig å gå inn i et samarbeid for gjensidig å styrke hverandre og gi økt fokus til den felles oppgave man har."

Videre foreligger det Avtale mellom Stiklestad sokneråd (SSR), Sør-Innherrad prostistyre (SIP) og Stiklestad Nasjonale Kultursenter (SNK) datert 16. januar 2013 som regulerer praktiske spørsmål vedrørende bruken av Stiklestad kirke ved omvisninger, konserter og stemningsstunder, samt markedsføring i forbindelse med Olsokdagene.

SPØRSMÅL NR. 1606**Innlevert 7. august 2013 av stortingsrepresentant Øyvind Håbrekke****Besvart 16. august 2013 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hvordan ser statsråden på ansvaret for hhv. hjemkommune, vertskommune og fylkeskommune for å tilrettelegge for skoleskyss for privatskoler hvor elever krysser kommunegrensa, og ser statsråden behovet for presiseringer av dette?»

BEGRUNNELSE:

Privatskoleloven gir ikke fullt ut presise føringer for hvem som har ansvar for å tilrettelegge skyss for elever i private skoler dersom elevens hjemkommune ikke er den samme som kommunen privatskolen ligger i. Dette er nå en aktuell problemstilling i Oppdal og Rennebu i forbindelse med Oppdal Kristne Grunnskole. Enkelte steder i landet kan det være en utfordring at elevgrunnet er for lite til at privatskoler kan anlegges i hver kommune, samtidig som det kan være fullt akseptabelt hva reisetid angår at elever krysser kommunegrensa for å kunne velge privatskolegang (jf. privatskoleloven § 3-1 som sier at privatskolene skal ha hele landet som inntaksområde). Forutsetningen er at skystilbud tilrettelegges, selv om skoleskyssen ikke er gratis annet enn innenfor kommunegrensene i hjemkommunen. Disse sakene reiser blant annet følgende problemstillinger:

- Hvilket ansvar har elevenes hjemkommune for å tilrettelegge egen skyss for elever i private grunnskoler med rett til statstilskudd og hvor elevene bor i ulike deler av kommuner med store skyssavstander? (oppstarts- og avslutningstidspunkt av skoledagen må tilpasses skyssordningen til offentlig grunnskole og fører til en komprimert skoledag jf. privatskoleloven § 3-7 om elever i private grunnskoler rett til skyss på lik linje med elever i offentlige grunnskoler)
- Hvilket ansvar har fylkeskommunen for å tilrettelegge skyss for elever i private grunnskoler med rett til statstilskudd der elevene må krysse kommunegrensa mellom egen hjemkommune og kommunen der skolen er lokalisert?
- På hvilken måte skal kommunen og fylkeskommunen ta hensyn til private grunnskoler med rett til statstilskudd når kommunale og interkommunale skystilbud planlegges?

Svar:

Ansvaret for skoleskyss for elever i private skoler med rett til statstilskudd følger av privatskoleloven § 3-7. Bestemmelsen regulerer også elevenes rett til skyss.

Ifølge privatskoleloven § 3-7 har elever i private skoler rett til skoleskyss etter de samme reglene som gjelder for elever i offentlige skoler. For elever i grunnskolen gjelder rettighetene til skyss imidlertid bare innenfor elevens hjemkommune. For elever i videregående skoler gjelder skyssrettighetene innenfor elevens hjemfylke. Dette innebærer at elever i private skoler har rett til skyss kun for den del av reisen som skjer innenfor bostedskommunen eller bostedsfylket. Elevene/foreldrene må følgelig selv dekke merkostnadene for skyss når eleven/foreldrene har valgt privatskole utenfor hjemkommunen og hjemfylket.

Det er fylkeskommunen som har ansvaret for å oppfylle retten til skyss med mindre skyssen faller inn under det som i loven er særskilt angitt som kommunens ansvar. Dette følger av privatskoleloven § 3-7 andre ledd første punktum som viser til opplæringsloven § 13-4. Når fylkeskommunen har ansvar for skyssen for grunnskoleelever, må kommunen dekke de delene av fylkeskommunens utgifter som svarer til vanlig persontakst.

Når eleven går på privat skole i sin hjemkommune må fylkeskommunen/kommunen oppfylle rettighetene til skoleskyss etter reglene som gjelder for elever i offentlige skoler. Dette innebærer blant annet at skyssen til og fra skolen må organiseres slik at eleven får en akseptabel reisetid. Skyssen kan bli organisert på ulike måter: blant annet som egne skoleruter, spesialtransport eller ved at eleven må benytte det ordinære kollektivtilbudet. Skoleskyssen skal organiseres slik at eleven får et forsvarlig skystilbud til og fra skolen.

Jeg mener at privatskoleloven gir klare regler for elevens rett til skyss og hjemfylkeskommunens og kommunens ansvar for å oppfylle disse rettighetene. Jeg ser derfor ingen grunn til å endre privatskolelovens regler om skyss.

SPØRSMÅL NR. 1607**Innlevert 7. august 2013 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 15. august 2013 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Kan statsråden forsikre Lillesands innbyggere om at Statens vegvesen tar sitt fulle og hele ansvar for å rydde opp i Kaldvellfjorden umiddelbart?»

BEGRUNNELSE:

Etter byggingen av ny E18-trasé mellom Grimstad og Kristiansand ble det anlagt flere deponier for sulfidstein i Lillesand kommune, hvorav ett stort på Gaupemyr som har avrenning ned til Kaldvellfjorden. Når sulfid kommer i kontakt med luft og vann dannes det svovelsyre, og syren drar med seg tungmetaller ut i fjorden ved nedbør. NIVA mener at så mye som 50-80 tonn tungmetallholdig slam har avrent til fjorden hvert år siden 2009. Den første rapporten om dette fikk Statens vegvesen allerede sommeren 2011, og våren 2012 var det tydelig at fjorden var sterkt preget av tungmetallslammet. I mars 2013 kom en ny rapport som viser at det fortsatt er sterk forurensning i fjorden.

Fylkesmannen i Aust-Agder har gitt Statens vegvesen frist til 1. oktober med å innfri kravene til ny utslippstillatelse. Etter mer enn to år siden den første rapporten om forurensingen kom, har veivesenet ennå ikke kontroll over situasjonen, og de ba i juli om å få utsatt frist og mindre bøter. Forskere frykter fjorden kan være ødelagt i lang tid fremover.

Svar:

Spørsmålet er stilt til miljøvernministeren, som har bedt om at samferdselsministeren svarer.

Forekomsten av grunn med sulfidholdig stein i Lillesand er et spesielt naturfenomen som berører alle som skal bygge og må sprengne på slik grunn i kommunen. Dette problemet har både Fylkesmannen i Aust-Agder og Statens vegvesen vært oppmerksomme på helt fra ny E18 ble planlagt. Statens vegvesen har derfor søkt om og fått utslippstillatelse fra Fylkesmannen for deponering av sur stein både i anleggsfasen og driftsfasen. Det har hele tiden vært tett kontakt mellom Fylkesmannens miljøvernavdeling, Statens vegvesen og selskapet som har bygget og driver vegen. Det har vært gjennomført et omfattende overvåkingsprogram for den sure avrenningen både i anleggsperioden og etter at anlegget ble åpnet for trafikk i 2009. Den sure avrenningen skal kontrolleres ved å legge sur stein i deponier der vannet går gjennom rensbasseng.

Opprinnelig ble det bare satt krav til vannets surhet, men det viste seg etter en tid at avrenningsvannet inneholdt mer aluminium og tungmetaller enn forventet. I april 2012 satte derfor Fylkesmannen nye krav til maksimalt utslipp av aluminium med 1. juli 2013 som frist for oppfølging. Det er ikke satt egne krav til utslipp av tungmetaller, men disse overvåkes. Tilfredsstillende resultat på rensingen er nå oppnådd for to av deponiene, mens deponiet på Gaupemyr foreløpig ikke tilfredsstiller kravene i utslippstillatelsen. Noen av tiltakene som skulle gjennomføres her er blitt forsinket av ulike årsaker. Det arbeides med tiltak for at rensingen også her skal være i orden innen den nye fristen 1. oktober 2013.

Virkninger av avrenning på Kaldvellfjorden ble kartlagt sommeren 2012, og rapporten forelå våren 2013. Kartleggingen ble gjennomført etter krav fra Fylkesmannens miljøvernnavdeling som også godkjente opplegget.

Det framkommer av rapporten at avrenningen fra deponiet forurenses lokalt i Kaldvellfjorden. Et nærområde som strekker seg 100 m ut på hver side av bekken der vannet renner ut, har en miljøtilstand karakterisert som dårlig/meget dårlig i henhold til Vanndirektivet. Tilsvarende har en overgangssone på 500 m en miljøtilstand som er karakterisert som moderat forurenset, mens resten av Kaldvellfjorden har en miljøtilstand som karakteriseres som god eller meget god. Andre kilder kan imidlertid forurense fjorden lokalt. Slike forurensningskilder kan både være naturgitte og menneskeskapte.

Det er verdt å merke seg at det ikke er tungmetaller, men aluminium, som er den viktigste forurensningskilden fra deponiet på Gaupemyr. Undersøkelsen tyder likevel på at det ikke er noen giftvirkning av dette aluminiumet i fjorden, antagelig fordi dette reagerer med sjøvannet på en slik måte at giftvirkningen forsvinner. Først og fremst er forurensingen en utfelling av aluminium som slam som legger seg over bunnen. Når rensprosessen om kort tid skal være i orden, vil dette etter hvert vaskes bort naturlig. Eventuelt kan det være aktuelt å fjerne slam i strandsonen.

Staten vegvesen har hele tiden samarbeidet tett med Fylkesmannen og fulgt opp de krav som er satt i utslippstillatelsen. Tiltakene for å følge opp de nye kravene fra 2012 iverksettes innen fristen 1. oktober. Videre vil Statens vegvesen følge opp sitt ansvar for å overvåke avrenningen fra deponiene.

SPØRSMÅL NR. 1608**Innlevert 7. august 2013 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 16. august 2013 av kunnskapsminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Er statsråden fornøyd med at barn av asylsøkere ikke har samme mulighet til barnehageplass som barn med permanent oppholdstillatelse, eller vil statsråden at flere eller alle barn av asylsøkere får barnehageplass?»

BEGRUNNELSE:

I Norge bor det mer enn 1400 barn alderen 1-5 år i asylmottak. Ingen av disse barna har en lovfestet rett til barnehageplass. Riktignok finnes det en tilskuddsordning fra UDI for barn som er fire eller fem år og bor i mottak, men med ett barnehageopptak og manglende lovfestet rett er det flere som må vente lenge på barnehageplass. For barn som er mellom ett og tre år er tilbudet som gis, prisgitt kommunens og mottakets velvilje og fleksibilitet. Flere barn har bare tilbud om barnebase, en ordning som ikke er tilfredsstillende hverken for barna eller deres foreldre. Ordningen innebærer at det er foreldrene i asylmottaket som selv som har tilsyn med hverandres barn.

Asylbarn er først og fremst barn. I Barnehageloven § 12A går det klart frem at barn har rett til plass i barnehage i den kommunen de er bosatt. Kunnskapsdepartementet har selv uttalt at, "Et barnehage tilbud til barn av asylsøkere kan være positivt for barnas utvikling på både kort og lang sikt. Disse barna kan få et godt grunnlag for utvikling av blant annet språk og sosial kompetanse» og «Et barnehage tilbud for barn av asylsøkere vil kunne ha en positiv effekt både med tanke på bosetting/integrering og retur».

Likevel er ikke asylbarn regnet som «bosatt» i juridisk forstand og gis dermed ikke rettigheter jmf. barnehageloven § 12a.

En allmenn oppfattelse av å være bosatt vil være der barnet har sitt opphold uavhengig av om det har fått permanent opphold eller ikke.

Svar:

Jeg er opptatt av at vi har en inkluderende barnehagesektor som legger til rette for at barn i asylmottak får en god barnehagefaglig oppfølging. Tilskudd for barn av asylsøkere i alderen 4-5 år er del av Justis- og beredskapsdepartementets vertskommunetilskudd til kommuner med asylmottak. Kommunene får med dette dekket driftskostnader og foreldrebetaling der de gir tilbud om barnehageplass. Gjennom tilskuddsordningen legges det til rette for lokale løsninger i de ulike kommunene. Det er viktig å understreke at formålet

med dagens tilskuddsordning nettopp er å tilrettelegge for at barn av asylsøkere tildeles barnehageplass på samme vilkår som barn som er bosatt i en kommune.

I henhold til UDIs rundskriv Krav til arbeid med barn og unge i statlige mottak skal alle barn mellom 2 år og grunnskolealder ha et tilrettelagt tilbud på minimum 3 timer per dag, mandag til fredag, i regi av mottaket. Fra det året et barn fyller 4 år, mottar vertskommunen tilskudd til heldags barnehageplass for denne gruppen. Mottaket har ansvaret for å søke om plass. For barn mellom 2 og 4 år kan det tilrettelagte tilbudet gis i mottakets barnebase eller ved kjøp av barnehageplass. For barn i alderen 0-2 år skal mottaket sørge for et aktivitetstilbud som sikrer foreldrene mulighet til å delta i obligatoriske tiltak.

Barnehageloven § 12 a gir rett til plass i barnehage for barn som fyller ett år innen utgangen av august det året det søkes om barnehageplass. Det er kommunen som lokal barnehagemyndighet som har plikt til å oppfylle retten til plass i barnehage. Retten er derfor knyttet til barn som er bosatt i kommunen. Barn av asylsøkere er ikke bosatt så lenge det ikke er fattet vedtak om oppholdstillatelse, og har derfor ikke slik rett. Barnehageloven oppstiller en minimumsplikt til ett opptak for kommunene, og de står fritt til å ha flere opptak. Kommuner som har kapasitet kan tilby barnehageplass til barn uten lovfestet rett, eksempelvis til barn som ikke har fylt ett år. Det er kommuner som legger til rette for tildeling av barnehageplass underveis i barnehageåret, i tillegg til hovedopptaket.

Det har vært høyt prioritert fra min side å øke tilgjengeligheten, deltakelsen og kvaliteten i barnehage tilbudet, nettopp fordi vi vet at en god barnehage er et viktig bidrag til barns sosiale og kognitive utvikling. Dette arbeidet vil jeg følge opp videre i tråd med tiltakene som er behandlet i Meld. St. 24 (2012-2013) Framtidens barnehage. Å utvide retten til barnehageplass for barn av asylsøkere, mener jeg er ett viktig tiltak som jeg vil ta med meg i det videre arbeidet for å sikre et godt barnehage tilbud for alle barn som ønsker og trenger det.

Regjeringens mål for framtidens barnehage er å sikre likeverdig og høy kvalitet i alle barnehager, styrke barnehagen som læringarena og sikre at alle barn skal få delta aktivt i et inkluderende fellesskap. Gjennom Meld. St. 24 (2012-2013) om framtidens barnehage gir regjeringen en tydelig retning for framtidens barnehagepolitikk. Regjeringen vil blant annet på sikt innføre krav om to barnehageopptak i året. Jeg har i stortingsmeldingen også varslet at regjeringen vil sette i gang en helhetlig gjennomgang av barnehageloven med forskrifter for å sikre et best mulig styringsverktøy i framtidens barnehagesektor.

SPØRSMÅL NR. 1609**Innlevert 7. august 2013 av stortingsrepresentant Lise Christoffersen****Besvart 14. august 2013 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Hva kan samferdselsministeren gjøre for å intensivere kontrollen av tunge utenlandske kjøretøyer som passerer grenseovergangene inn til Norge, når det gjelder kjøretøyenes tekniske tilstand og sjåførenes kjøreferdigheter?»

BEGRUNNELSE:

Brannen i Gudvangatunnelen har aktualisert spørsmålet om bedre kontroll med utenlandske vogn- tog på oppdrag i Norge. Mye er gjort fra den rød-grønne regjeringens side for å få kontroll med forholdene innen transportnæringa, både når det gjelder tiltak mot sosial dumping (jf. den nye handlingsplanen mot sosial dumping, der det i samarbeid med bransjen og de ansattes organisasjoner nå skal utarbeides et eget program for transportsektoren), nye regler som begrenser såkalt kabotasje, nye regler for periodisk kjøretøykontroll, bremsekontroller mv. Det er iverksatt tiltak for kontroll med kjettinger og vinterdekk. I siste NTP er det også kommet et eget kapittel med 10 mrd. kr til vedlikehold og fornyelse av tunneler og broer, og Statens vegvesen legger nå siste hånd på verket med å legge en plan for bruken av disse pengene. Ulykker skjer ofte som en kombinasjon av flere faktorer, som menneskelig svikt, dårlig veistandard og teknisk tilstand ved kjøretøyene. Alle de nevnte tiltakene vil derfor bidra til å forebygge at ulykker skjer. Selv om dokumentasjonen, ifølge TØI, mangler, er det likevel skapt et inntrykk av at tunge utenlandske kjøretøyer er overrepresentert når det gjelder farlige situasjoner langs veiene. En hyppigere kontroll ved grenseovergangene kan være ett av flere tiltak, slik blant annet Geir A. Mo i Norges Lastebil-eierforbund etterlyser i dagens utgave av Drammens Tidende.

Svar:

Jeg viser til at Statens vegvesen kontinuerlig arbeider med målretting av kontrollvirksomheten, gjennom bl.a. opplæring av kontrollpersonell og utvikling av nye kontrollverktøy. Et ledd i målrettingen er at Statens vegvesen intensiverer kontroll av dekk og kjetting på tunge kjøretøy i vinterperioden, blant annet ved grenseovergangene.

Når det gjelder kontroll av teknisk tilstand på tunge kjøretøy, vil jeg vise til det legges ned en betydelig innsats i dette arbeidet, og at antallet kjøretøy som ble kontrollert i forhold til tekniske krav, økte med 120 % fra 2008 til 2012.

Hva gjelder de tekniske kravene til kjøretøyene, følger disse av EØS-regelverket. Dette innebærer at utenlandskregistrerte tunge kjøretøy har samme krav til teknisk tilstand som norske. De kontrolltallene Statens vegvesen har innhentet, tilsier ikke at det hefter flere feil og mangler ved utenlandskregistrerte kjøretøy enn ved norske. Det er derfor ikke per i dag grunnlag for å rette teknisk kontroll spesielt mot utenlandske kjøretøy. Jeg vil for øvrig vise til at EØS-avtalen bygger på et prinsipp om ikke-diskriminering mellom medlemsstatene, noe som gjør kontroll spesielt rettet mot utenlandske kjøretøy, problematisk.

Når det gjelder kontroll av kjøreferdigheter til sjåførene, viser jeg til at kravene til førerkort og yrkessjåførkompetanse, er harmonisert gjennom førerkortdirektivet og yrkessjåførdirektivet. I likhet med det som gjelder for tekniske krav til kjøretøy, er det i utgangspunktet ikke anledning for norske myndigheter til å etablere tilleggskrav til sjåførkompetanse for utenlandske førere i større grad enn norske.

Dersom særlige forhold skulle tilsa at tiltak overfor enkelte grupper av førere eller kjøretøy er påkrevet, vil jeg se nærmere på dette.

SPØRSMÅL NR. 1610**Innlevert 7. august 2013 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde****Besvart 19. august 2013 av justis- og beredskapsminister Grete Faremo****Spørsmål:**

«I perioden 2006-2011 mottok Danmark 19 391 asylsøknader. Regjeringen anslår at et tilsvarende antall brutto asylankomster til Norge ville kunne ha ført til en anslått kostnadsbesparelse på om lag 2,2 mrd. kroner (2013).

Kan statsråden fremlegge tall som viser hvor mye mindre statlig ressursbruk knyttet til kostnader ved mottak og andre tjenester til asylsøkere, utover saksbehandlingskostnader, gitt at Norge i angitte tidsperiode hadde mottatt like mange asylsøkere som Danmark?»

BEGRUNNELSE:

Spørderen viser til besvarelse på skriftlig spørsmål Dok. 15:1459 (2012-2013) fra stortingsrepresentant Morten Ørsal Johansen, og til besvarelsen fra statsråden.

Svar:

Tabellen nedenfor viser differansen mellom Norge og Danmark i antall asylsøkere per år for perioden 2006 til 2011.

	Antall Norge	Antall Danmark	Differanse antall søkere
2006	5 320	1 960	3 360
2007	6 528	2 246	4 282
2008	14 431	2 409	12 022
2009	17 226	3 855	13 371
2010	10 064	5 115	4 949
2011	9 053	3 806	5 247
Totalt	62 622	19 391	43 231

Det er krevende å skulle beregne hvor mye mindre statlig ressursbruk en slik differanse i antall asylsøkere i den angitte perioden ville medført. Dette skyldes særlig at det er uvisst hvordan en slik endring ville fordelt seg på aldersgrupper, familiesammensetning, andel innvilgelser og avslag, hvor mange som benytter seg av mottakstilbudet, botid i mottak, kommunenes tiltak overfor enslige mindreårige etc. Dette er forhold som vil ha stor innvirkning på budsjettbehovet det enkelte år.

Jeg vil likevel søke å svare på representantens spørsmål gjennom å oppgi kostnader som kan legges til grunn per person som bor i mottak og per person som får innvilget sin søknad om asyl og skal bosettes. De ulike satsene som oppgis her gjelder ikke for alle, da det er ulike tilskuddsordninger som utløses for uli-

Statsråden sannsynliggjør i sitt svar at den anslåtte kostnadsreduksjonen til saksbehandling (inkludert klagebehandling) gitt antall brutto asylankomster på nivå med Danmark, kunne ha medført om lag 2,2 mrd. kroner i besparelser.

Spørderen merker seg at statsråden antyder kostnadsbesparelser knyttet til innkvartering mv, i den samme besparelsen.

Spørderen søker å få klarhet i om hvor store besparelser man kunne ha gjort i årene 2006-2011 gitt at man hadde samme antall brutto asylankomster som Danmark. Spørderen ber om en tabell som viser minsket ressursbruk for hver av årene i perioden 2006-2011 omregnet i 2013-kroner, for kostnader knyttet til både Justis- og beredskapsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og andre departementer (herunder også det tidligere Arbeids- og inkluderingsdepartementet).

ke grupper av asylsøkere og flyktninger. Det understrekes at beregningene er foretatt med en stor grad av usikkerhet. Dersom ikke annet er oppgitt er alle tall i 2013-kroner.

Sjablongmessig kan det legges til grunn en gjennomsnittlig kostnad på om lag 145 000 000 kroner per person per år i ordinære asylmottak. Denne summen inkluderer utgifter til mottaksdrift, pengeytelser til beboere og tilskudd til vertskommunen for asylmottak. Siden 2007 er det gitt et tilskudd på om lag 18 000 kroner per person for norskopplæring av asylsøkere og flyktninger over 16 år i mottak. Dette gis som et engangstilskudd til kommunen når en person kommer inn i mottak. Det gis i tillegg tilskudd til grunnskoleopplæring for tilskuddsberettigede barn og unge i mottak, der satsen er 75 000 kroner per per-

son. Videre gis det tilbud om vertskommunetilskudd til barnehageplass for barn i asylmottak fra 4-5 år, og det kan legges til grunn en tilskuddssats på 115 000 kroner per plass fra 2011. Utgiftene til barnehagetilskudd var før 2011 en del av den generelle statlige tilskuddsordningen til barnehager, og ikke særskilt skilt ut. Det er derfor ikke oppgitt hva satsen utgjorde per barn i asylmottak før 2011.

Enslige mindreårige asylsøkere mellom 15 og 18 år får tilbud om å bo i egne mottak eller avdelinger. I forbindelse med revidert nasjonalbudsjett 2008 ble det foretatt en standardheving i mottakstilbudet som tilbys til denne gruppen. Det kan derfor i årene 2006 til 2011 legges til grunn en årlig kostnad i intervallet 380 000 til 480 000 kroner per person i mottak for enslige mindreårige asylsøkere. Grunntilskudd til vertskommuner for enslige mindreårige asylsøkere er her holdt utenfor, da de fleste av disse kommunene også er vertskommuner for et ordinært mottak. Vergeordningen for enslige mindreårige asylsøkere er heller ikke inkludert i dette beløpet. I 2007 ble det opprettet egne omsorgssentre for enslige mindreårige asylsøkere under 15 år. Årlig gjennomsnittlig utgift per barn i omsorgssenter anslås til om lag 2 mill. I tillegg gis det tilskudd til grunnskoleopplæring for barn i omsorgssentre, der tilskuddssatsen er 164 000 kroner per plass.

Det har også i den angitte perioden blitt foretatt andre standardendringer i mottakstilbudet som for eksempel bedret aktivitetstilbud for barn i mottak. Det er ikke tatt stilling til om en reduksjon i ankomstnivået ville endret slike prioriteringer.

I perioden 2006 til 2011 har det vært en betydelig styrking av returarbeidet, med om lag 180 mill. kroner i nominell verdi over kap. 690.72/490.72 og kap. 440.21¹. Dette knytter seg både til assistert frivillig

retur og uttransporteringer i regi av politiet. Det antas at et lavere ankomstnivå i perioden trolig ville redusert behovet for denne styrkingen noe, uten at det er tatt nærmere stilling til dette.

Når en flyktning bosettes i en kommune utbetales et integreringstilskudd over fem år og et tilskudd til opplæring i norsk og samfunnskunnskap over tre år til kommunen. I 2013 utgjør tilskuddene i gjennomsnitt til sammen om lag 750 000 for hele tilskuddsperioden. I tillegg utbetales det et tilskudd ved bosetting av personer med særlige behov, i hovedsak for personer med nedsatt funksjonsevne eller alvorlige adferdsproblemer, men også for eksempel for barn i barnehage og skole.

Enslige mindreårige flyktninger utløser i tillegg et særskilt tilskudd ved bosetting. I 2013 utbetales 130 900 kroner årlig ved bosetting av enslige mindreårige fram til året de fyller 20 år.

Ved bosetting av enslige mindreårige flyktninger under 18 år, er det også noen barn som får bo- og omsorgstilbud fra barneverntjenesten i kommunen. Utgifter forbundet med slike tiltak kan bli dekket av staten, utover en egenandel, dersom kommunene søker om dette. I 2011 var årlig gjennomsnittlig utgift per barn om lag 810 000 kroner.

Det kan også legges til grunn at en reduksjon i tallet på asylsøkere vil påvirke andre utgifter så som bostøtte fra Husbanken og flyktningstipend fra Långekassen, samt utgifter knyttet til familieinnvandring der referansepersonen er tidligere asylsøkere.

¹ Post 21 dekker bare utgifter til uttransportering, men også andre utlendingssaker. Det brukes også av kap. 440, post 01 til å dekke mer faste kostnader ved uttransportering (lønn etc.). Posten dekker også uttransportering av personer uten lovlig opphold i Norge som ikke er tidligere asylsøkere.

SPØRSMÅL NR. 1611

Innlevert 8. august 2013 av stortingsrepresentant Per Arne Olsen

Besvart 16. august 2013 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Vil statsråden få fortgang i innføringen av en nasjonal takst for utlevering av LAR-medikamenter i apotek?»

BEGRUNNELSE:

I Dokument nr. 15:1489 (2012-2013) ble statsråden forespurt hva han vil gjøre få fortgang i innføringen av en nasjonal takst for utlevering av LAR-medikamenter ved private apotek. Svaret fra statsråden oppfattes mer å være en kommentar til spørsmålet begrunnelse, enn svar på spørsmålet som ble stilt.

Siden spørsmålet ikke ble besvart, kan leser tolke svaret som at statsråden ikke vil gjøre noe som helst for å få fortlgang i etablering i nasjonal takst for utlevering av LAR-medikamenter. Derfor er spørsmålet reformulert slik at det bør være enklere å gi et klart svar.

Svar:

Som representanten Olsen viser til i sitt spørsmål har stortingsrepresentant Morten Stordalen i Dokument nr. 15:1489 (2012-2013) også stilt spørsmål om hva jeg vil gjøre for å få fortlgang i innføringen av en nasjonal takst for utlevering av LAR-medikamenter på private apotek. I mitt svar på ovennevnte spørsmål fra representanten Stordalen viste jeg til følgende:

”Spesialisthelsetjenesten har i dag finansieringsansvaret for legemiddelkostnadene for alle LAR-pasienter så lenge de er i LAR. Det er ikke fastsatt hvem som har ansvaret for utleveringskostnadene.”

I mitt svar fremgikk det videre:

”Det er riktig at Helsedirektoratet i brev av 30. november 2011 anbefalte at de regionale helseforetakene skulle overta det totale finansieringsansvaret for substitusjonsbehandlingen (legemiddelkostnadene og utleveringskostnadene). I Helsedirektoratets brev av 14. september 2012 fremkommer det at spesialisthelsetjenesten i dag dekker om lag 2/3 av utleveringskostnadene i landet sett under ett. Det er imidlertid store regionale og lokale variasjoner. Regjeringen vil komme tilbake til spørsmålet om ansvaret for utleveringskostnadene.”

Som det fremgår av mitt svar ovenfor, har Regjeringen ikke konkludert i denne saken men vil i forbindelse med fremleggelse av statsbudsjettet for 2014 avklare det finansielle ansvaret for utleveringskostnadene for LAR-medikamenter.

SPØRSMÅL NR. 1612

Innlevert 8. august 2013 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 15. august 2013 av finansminister Sigbjørn Johnsen

Spørsmål:

«Det vises til finansministerens svar av 28. mai 2013 (Dokument nr. 15:1337, 2012-2013) på spørsmål av 16. mai 2013 vedrørende omfanget av uløste dobbeltbeskatningssaker (såkalte MAP-saker) mellom Norge og Danmark.

Hva er det totale antall slike uløste skattetvister Norge har med andre land, fordelt pr. land ved utgangen av 2012?»

BEGRUNNELSE:

Finansministeren opplyser at antallet saker øker. Dette er et problem både for norske selskaper med internasjonal virksomhet og for utenlandske investeringer i Norge, et problem som ikke får særlig omtale. Norge rapporterer det totale antallet slike saker til OECD. Ifølge Mutual Agreement Procedure Statistics 2006-2011¹ hadde Norge 44 saker pr utgangen av 2011, hvorav 40 tvister er med andre OECD-land og

4 tvister med andre land. Det fremgår ikke av denne statistikken hvilke land dette gjelder.

Svar:

Pr. utgangen av 2012 hadde Norge totalt 36 enkelt saker under behandling etter skatteavtalenes gjensidig avtaleprosedyre (Mutual Agreement Procedure). Tallet omfatter både selskaper og fysiske personer. Tallet angir antallet saker der skattyter har påberopt seg skatteavtalens gjensidig avtaleprosedyre med anmodning om kompetente myndigheters bistand til å avverge internasjonal dobbeltbeskatning, som et supplement og alternativ til nasjonal administrativ behandling og domstolsbehandling.

De 36 sakene pr. utgangen av 2012 fordeler seg på land slik: Sverige (6), Danmark (4), Tyskland (3), Kina (3), Finland (2), Storbritannia (2), Spania (2), Belgia (2), Nederland (2), USA (2), Sveits (2), Frankrike (2), Irland (1), Polen (1), Luxemburg (1) og Tanzania (1).

¹ <http://www.oecd.org/ctp/dispute/mapstatistics20062011.htm>

SPØRSMÅL NR. 1613**Innlevert 9. august 2013 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 16. august 2013 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Under et orienteringsmøte med ledelse og ansatte ved Kongsvinger Sykehus tidlig i juli, ble jeg presentert for et sykehus som presterer svært godt, men som er underfinansiert. En årsak er at sykehusets basisfinansiering ikke ble endret den gang forholdet mellom basis- og innsatsfinansieringen ble endret fra 50/50 til 60/40. Sykehuset har levd med denne underfinansieringen i mange år, men nå truer kutt hele sykehusets eksistens.

Vil statsråden ta initiativ overfor Helse Øst/SI slik at skjevhetene rettes opp?»

BEGRUNNELSE:

Kongsvinger Sykehus er lokalsykehus for anslagsvis 60.000 mennesker i Sør-Hedmark og deler av Nes kommune i Akershus. De er i tett samarbeid med kommunene i regionen som - innenfor sykehusets vegger - er i gang med felles legevakt og et tilbud til utskrivningsklare pasienter i tråd med Samhandlingsreformens intensjoner. Dette samarbeidet framsto som svært spennende, framtidsrettet og godt tilpasset nasjonale politiske føringer for arbeidsdeling mellom kommunesektoren og sykehusene. Kongsvinger Sykehus avlaster også Sykehuset i Akershus på endel operasjoner. Det er lite som tyder på at behovet for slik avlastning vil avta framover. Det skal nå utredes om Kongsvinger Sykehus skal knyttes til Sykehuset i Akershus i stedet for Sykehus Innlandet.

Det må imidlertid skapes ro rundt Kongsvinger Sykehus. Både avlastningsfunksjonen for Sykehuset i Akershus og tidsperspektivet på utredningene rundt nytt storsykehus i Innlandet, betyr at Kongsvinger Sykehus må være i funksjon i veldig mange år. Under møtet kom det meget klare signaler om at kuttene sy-

kehuset står overfor er så tøffe at det ikke ville være sykehus på Kongsvinger om 5 år om de måtte iverksettes. Usikkerheten som råder påvirker også rekrutteringen sterkt.

Sykehuset presterer godt til tross for underfinansieringen. Det må dermed ha vært gjort mye godt effektiviseringsarbeid på Kongsvinger Sykehus. Det er imidlertid betenkelig at underfinansieringen har kunnet pågå i årevis uten å finne sin løsning. Dette blir spesielt betenkelig når man samtidig utreder ny struktur på sykehustilbudet i Innlandet.

Svar:

God finansiering er avgjørende for å videreutvikle sykehusene. Derfor kan ikke denne regjeringen love store skattecutt. Da regjeringen overtok i 2005 var det milliardunderskudd i sykehusene etter år med nullvekstbudsjetter. Vi har siden den gang økt bevilgningene med 12 mrd. kroner og vil i statsbudsjettet for 2014 foreslå sykehusopplegget for neste år.

Sykehuset Innlandet HF opplyser at Divisjon Kongsvinger ble behandlet på lik linje med de andre divisjonene i helseforetaket i budsjettet for 2006.

Regjeringen varslet tidlig i sommer å øke sykehusenes mulighet for investeringslån fra 50 prosent til 70 prosent av prosjektkostnadene, og å utvide avdragstiden fra 20 til 25 år.

Helse Sør-Øst vedtok allerede i 2008 at nytt sykehus i Innlandet skulle prioriteres etter nytt sykehus i Buskerud. Helseregionene legger flerårige investeringsplaner, og disse må nå oppdateres basert på nye rammebetingelser. Dette kan få betydning for framdriften av nybygg. Lavere egenkapitalandel kan bidra til en framskynding av små og store investeringsprosjekter.

SPØRSMÅL NR. 1614**Innlevert 9. august 2013 av stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen****Besvart 16. august 2013 av landbruks- og matminister Trygve Slagsvold Vedum****Spørsmål:**

«Mener statsråden at Mattilsynets vedtak om avslag på søknad om erstatning etter avlaving av feil hest ivaretar rettssikkerheten i vårt samfunn?»

BEGRUNNELSE:

Viser til oppslag både nasjonalt og lokalt vedrørende Mattilsynets besøk på Skjånes (Ivarsfjord) i Finnmark medio november 2012. NN hadde en hest på fot (pensjon) der. Hesten, en travet som var registrert med alle data hos DNT (Det norske travselskap) med chipping/scanning og som var vallak, ble feilaktig avlivet. Da eier skulle hente sin hest to-tre dager senere, sto det en hoppe og ventet på NN. NN har søkt om erstatning for hesten samt tort og svie på til sammen 30 000 kr av Mattilsynet. Men har nylig fått avslag på sin søknad.

Mattilsynet gjennomførte ikke chipping/scanning av travhesten, til tross for at både politi og veterinærer var til stede. Man skulle tro at veterinærer og Mattilsynet er i stand til å sjekke ut forskjellen på en vallak og en hoppe, noe de ikke var i stand til under dette besøket. Jeg ser i begrunnelsen for avslaget at Mattilsynet viser til telefonsamtale med eier hvor Mattilsynet hevder at det ble oppgitt noe feil beskrivelse av hesten. Faktum er at vallaken var en travet hvor chipping/scanning og alle data ligger inne hos DNT. Slik jeg forstår Mattilsynets retningslinjer tilsi-er disse at chipping og innhenting av data hos DNT

skal sjekkes og kontrolleres - før avlaving blir gjennomført. Dette kan i denne sak ikke ha blitt gjort, for jeg må anta at veterinærer og Mattilsynet er i stand til å se forskjell på en vallak og en hoppe. Imidlertid så fraskriver Mattilsynet seg alt ansvar, og viser til den nevnte telefonsamtalen og opplysninger om et merke i pannen til hesten. Det kan også vises til at hunder som sto i korttidskennel ble skutt under besøket til tross for at eierne var kommet til åstedet for å hente hunder. De ble stoppet av politiet.

Det ble avlivet nærmere 70 dyr. Det ble ikke gjort forsøk på omplassering for noen. Senere obduksjonsrapport av dyrene som er blitt obdusert i Alta viser at det ikke er avdekket hverken underernæring eller feilbehandling. Ingen ønsker at dyr skal lide, men det er faktisk normalt at dyreeiere har hester på før og hunder på kennel. Men det er vel ikke dermed sagt at rettssikkerheten og eierskap til dyrene fullstendig opphører hvis Mattilsynet kommer på besøk.

Svar:

Jeg konstaterer at det i denne saken har skjedd avlaving av feil hest og at det fremstår noe uklart hvorfor dette skjedde. Det har bl.a. vært uklarheter i kommunikasjonen mellom dyreeier og Mattilsynet.

Ut i fra den informasjonen jeg har fått, er det ikke klart om Mattilsynet kan lastes for at feil hest ble avlivet, men jeg vil likevel be Mattilsynet om å gjennomgå erstatningsspørsmålet på nytt.

SPØRSMÅL NR. 1615**Innlevert 9. august 2013 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 15. august 2013 av samferdselsminister Marit Arnstad****Spørsmål:**

«Regjeringen har gitt Telenor anledning til å fase ut fasttelefonnettet i Norge i løpet av 2015. Den 1. september 2013 vil man legge ned nettet i den første kommunen i Norge som er Modalen kommune. Utfordringen for mange av kommunens innbyggere er at mobildekningen mange steder er svært dårlig og vil skape store problemer.

Hvordan vil statsråden forsikre seg om at den vedtatte utfasingen ikke rammer de som mister fasttelefonen?»

Svar:

I denne saken har det vært mange dramatiske overskrifter og nyhetsmeldinger. Før jeg besvarer representant Hoksruks spørsmål om hva jeg gjør for å sikre folk en trygg og god telefontjeneste er det derfor behov for å oppklare noen misforståelser.

Telenor har varslet kunder og ekommyndighetene om at de vil avvikle den analoge teknologien i sitt nett. Det betyr at selskapet vil gjøre tekniske endringer i eget nett som påvirker måten de leverer telefoni på til husstander, bedrifter og institusjoner over hele landet. Det er bare de som har analog telefoni som vil berøres av endringene. Mobiltelefoni og fasttelefoni over andre teknologier vil ikke berøres av endringene. Post- og teletilsynet har mer informasjon om endringene på sin side www.npt.no. Informasjonen oppdateres fortløpende etter hvert som vi informeres om utviklingen i prosessen.

Telenor er i dag et kommersielt selskap som tar sine egne avgjørelser om teknologivalg og strategier. Selskapet er forpliktet til å levere telefoni til alle husstander med fast helårlig bosetting gjennom en egen avtale om leveringspliktige tjenester som selskapet inngikk med Staten ved Samferdselsdepartementet i 2004. På tidspunktet for avtaleinngåelsen hadde flertallet i befolkningen fasttelefon som ble levert over kobberkabler frem til hver enkelt husstand. Representant Hoksrud tar feil når han hevder at nettet skal fases ut i 2015. Verken Regjeringen eller Samferdselsdepartementet har gitt Telenor tillatelse til å legge ned fastnettet i Norge eller til å fravike avtalen om leveringsplikt. Det er heller ikke bestemt at nettet skal fases ut i løpet av 2015. Telenor har imidlertid varslet ekommyndighetene om at selskapet vil kunne få betydelige problemer med reservedeler og kompetanse til å vedlikeholde den analoge teknologien i nettet fra 2017.

Omleggingen i Modalen kommune er et av flere pilotprosjekter som Telenor gjennomfører for å få er-

faringer med kundedialog og teknologi som de trenger for å gjennomføre nødvendige endringer i resten av ekomnettet. Modalen er en liten kommune der de fleste innbyggerne og bedriftene har tilbud om telefoni over annen teknologi allerede. Telenor har i tillegg oppgradert mobildekningen lokalt for å gi husstandene bedre dekning. Selskapet arbeider også for å etablere en ny linje inn i kommunen som vil gjøre nettet mer robust.

Telenor har så langt ikke presentert en plan for endringer ellers i landet. De har heller ikke bestemt seg for hvilken teknisk løsning de vil tilby husstandene til erstatning for analog telefoni. Det er likevel klart at vi må innstille oss på at den analoge fasttelefonen vil bli borte og at vi vil få levert telefontjenesten over annen teknologi.

Telenor har forsikret departementet om at ingen tjenester vil forsvinne før Telenor kan tilby alternativer som er vel så gode og sikre som den analoge fasttelefonen. Digital teknologi basert på bredbånd eller mobil gir på sikt flere muligheter for gode tjenester enn dagens teknologi som er gammel og har begrensninger. Blant annet vil det være bedre muligheter for nye tjenester for eldre og andre brukere med særlige behov.

Det er fremdeles tidlig i prosessen. Telenor har som nevnt startet pilotprosjekter og er i aktiv dialog med departementet, Post- og teletilsynet og offentlige virksomheter som benytter dagens tekniske løsninger. Jeg følger prosessen tett for å sikre at den nye telefonitjenesten vil være minst like sikker og god som den gamle, analoge telefonitjenesten.

SPØRSMÅL NR. 1616

Innlevert 9. august 2013 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 21. august 2013 av samferdselsminister Marit Arnstad

Spørsmål:

«Kan jeg be om å få en oversikt over samferdsel i de årlige statsbudsjettene fra og med 1980 til og med 2013, og kan jeg også be om at oversikten inneholder statsbudsjettet totalt i kroner, hvor mye som er satt av til samferdsel totalt hvert år brutt ned på vei, jernbane, kollektiv og sjøtransport?»

BEGRUNNELSE:

I tillegg til kronebeløp ønskes også prosentandel av det totale statsbudsjettet årlig. Dersom det er vanskelig å finne tilbake helt til 1980, ber jeg om at oversikten går så langt tilbake som mulig.

Svar:

Representanten Bård Hoksrud stiller spørsmål om budsjettutviklingen for statsbudsjettet totalt og samferdsel over en periode på over 30 år. I løpet av en så lang tidsepoke har det skjedd en rekke omfattende endringer i ansvarsforhold mellom forvaltningsnivåer, i og mellom etater, tidligere forvaltningsorganer har blitt skilt ut i selskaper og det har skjedd omlegginger av avgiftssystemet, bare for å nevne noen eksempler. Selv om det er mulig å fremkaffe bevilgningstall ("rådata") over en så lang tidsepoke, vil det å sammenligne utviklingen i f.eks. samferdselsbudsjettets andel (de kapitler Samferdselsdepartementet (SD) har ansvaret for) av det totale

statsbudsjettet ha svært begrenset informasjonsverdi uten inngående kjennskap til omfang og innhold i SDs ansvarsområde på de ulike tidspunkter. Det lar

seg i praksis ikke gjøre å korrigere for alle de forannevnte endringene for å få direkte sammenlignbare tall over en så lang periode.

Oversikt over bevilgninger							(i mill. kr løpende priser)	
År	A Totalt statsbudsjett	B SDs budsjett-kapitler	C B Pr. kat 21.30 i pst. av A	D Vegformål	E D i pst. av A	F Pr. kat 21.50 Jernbaneformål	G F i pst. av A	
1989	271 029 000	20 699 925	7,6	7 827 820	2,9	3 590 886	1,3	
1990	295 093 000	20 122 915	6,8	8 233 303	2,8	3 096 064	1,0	
1991	329 231 000	22 738 642	6,9	9 684 805	2,9	3 471 191	1,1	
1992	340 603 000	25 515 017	7,5	9 974 416	2,9	4 707 636	1,4	
1993	348 989 000	23 379 757	6,7	10 194 280	2,9	5 076 504	1,5	
1994	355 002 000	20 581 479	5,8	9 666 433	2,7	4 725 935	1,3	
1995	356 609 000	17 058 607	4,8	9 797 576	2,7	5 888 463	1,7	
1996	367 767 000	18 723 023	5,1	9 615 761	2,6	4 725 935	1,3	
1997	390 432 000	17 504 625	4,5	9 615 844	2,5	4 997 953	1,3	
1998	416 131 000	19 154 579	4,6	9 460 675	2,3	7 158 249	1,7	
1999	436 047 000	17 353 159	4,0	9 529 242	2,2	5 071 556	1,2	
2000	466 969 000	24 575 320	5,3	10 180 210	2,2	11 723 326	2,5	
2001	491 178 000	18 714 456	3,8	10 578 852	2,2	5 780 817	1,2	
2002	568 158 000	19 953 927	3,5	11 949 951	2,1	5 729 369	1,0	
2003	575 117 000	19 362 232	3,4	11 343 407	2,0	6 164 525	1,1	
2004	603 587 000	21 193 228	3,5	12 811 813	2,1	6 317 471	1,0	
2005	628 608 000	22 179 002	3,5	14 053 701	2,2	6 139 743	1,0	
2006	662 346 000	22 307 713	3,4	14 259 814	2,2	6 374 345	1,0	
2007	694 021 000	24 576 131	3,5	15 569 109	2,2	7 301 994	1,1	
2008	756 724 000	25 983 654	3,4	16 358 594	2,2	7 711 071	1,0	
2009	843 900 000	32 795 102	3,9	19 704 700	2,3	10 208 361	1,2	
2010	875 400 000	27 771 797	3,2	14 439 780	1,6	10 449 710	1,2	
2011	929 363 000	29 970 779	3,2	15 522 100	1,7	11 702 520	1,3	
2012	970 534 000	32 510 758	3,3	16 431 100	1,7	12 957 900	1,3	
2013	1 033 434 000	39 361 700	3,8	21 166 300	2,0	14 700 400	1,4	
2010*	875 400 000	34 871 797	4,0	21 539 780	2,5	10 449 710	1,2	
2011*	929 363 000	37 283 779	4,0	22 835 100	2,5	11 702 520	1,3	
2012*	970 534 000	40 043 148	4,1	23 963 490	2,5	12 957 900	1,3	
2013**	1 033 434 000	43 920 062	4,2	25 724 662	2,5	14 700 400	1,4	
*Korrigert for/tillagt bevilgninger tilført KRD ifm. forvaltningsreformen og øvrige riksveger mv.								
**Trukket ut den tekniske kompensasjonen ifm. opphevelse av vegfritaket i mva-loven i 2013.								

Det er allikevel utarbeidet en ukorrigert oversikt over utviklingen i statsbudsjettets totale utgifter (ekskl. petroleum og 90-poster), ditto for hele samferdselsbudsjettet, samt for henholdsvis vegformål og jernbaneformål over en periode på 25 år, dvs. for perioden 1989-2013. Oversikten er i løpende priser, og det er som etterspurt beregnet prosentandeler av hele statsbudsjettet for samferdselsbudsjettet totalt samt for vegformål og jernbaneformål. Det er tatt utgangspunkt i hele programkategoriene vegformål og jernbaneformål. Sistnevnte omfatter i tillegg til Jernbaneverket (JBV), bl.a. også kjøp av persontrafikk-tjenester med tog (jf. at i 1989 var både kjørevegen og togtrafikken en del av NSB).

Det gis i det følgende noen eksempler på problemer med å sammenligne tall over en så lang periode. I 1989 var de såkalte samferdselsbedriftene (Televerket, Postverket, Luftfartsverket og NSB) en del av forvaltningen. Rammetilskudd til fylkeskommunale samferdselsformål var også en del av SDs budsjett/ansvarsområde, som var adskillig mer omfattende enn i dag. I 1998 overtok JBV banestrekningen Gardermoen – Eidsvoll fra NSB Gardermobanen AS. Transaksjonen på om lag 1,7 mrd. kr forklarer hoppet i jernbanebudsjettets andel av det totale statsbudsjettet i dette året. I 2000 ble lån til NSB Gardermobanen AS for om lag 6,7 mrd. kr avskrevet (”over streken”), hvilket forklarer hoppet i samferdselsbudsjettets andel av det totale statsbudsjettet i dette året.

Den desidert største endringen som påvirker omfanget/størrelsen av samferdselsbudsjettet/vegbudsjettet i senere tiår er knyttet til forvaltningsreformen i 2010. Reformen innebar at om lag 7,1 mrd. kr som

tidligere var knyttet til øvrige riksveger, ble overført til Kommunal- og regionaldepartementets (KRDs) rammetilskudd til fylkene. Samferdselsbudsjettets og vegbudsjettets andel av det totale statsbudsjettet kan således ikke sammenlignes direkte før og etter 2010. I tabellen foran er det derfor også nederst laget en korrigert versjon for årene 2010-2013 der de ”gamle” ansvarsforholdet er opprettholdt. For 2013 er det i tillegg trukket ut om lag 3,2 mrd. kr knyttet til en teknisk kompensasjon på vegbudsjettet etter at veifritaket i mva-loven ble opphevet fra 01.01.2013. De korrigererte tallene for 2010-2013 vil gi det mest korrekte bildet.

Utenom jernbanebudsjettet, er kollektivtransport (buss, båt trikk, t-bane mv.) i all hovedsak et fylkeskommunalt ansvar der statens bidrag skjer via rammetilskudd. Staten bidrar i dag i tillegg direkte via belønningsordningen (kap. 1330, post 60) samt via midler til kollektivtiltak på infrastrukturen over vegbudsjettet (kap. 1320, post 30). Innenfor sjøtransport regnes riksvegferjene som en del av vegbudsjettet (kap. 1320, post 72), mens staten yter tilskudd til Hurtigruten (kap. 1330, post 70). I prosent av det totale statsbudsjettet er bevilgningene til kollektiv (utenom jernbanebudsjettet) og sjøtransport over SDs budsjett så begrensede at det gir liten mening å regne prosentandeler, jf. at 1 pst. av statsbudsjettets utgifter for 2013 utgjør over 10 mrd. kr.

Det er på denne bakgrunn ikke laget bevilgningsoversikter over perioden på 25 år for kollektiv og sjøtransport. Når det gjelder infrastruktur for sjøtransport og Kystverket, er dette som kjent et ansvarsområde som tilligger Fiskeri- og kystdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 1617

Innlevert 9. august 2013 av stortingsrepresentant Oskar J. Grimstad

Besvart 22. august 2013 av miljøvernminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Kan statsråden orientere om hvordan Miljøverndepartementet konkret vil følge opp målet om et nærmere samarbeid med aktører innenfor gjenvinning av tekstilavfall, som lovet i Avfallsstrategien som ble lagt frem 05.08.13, samt om det er bevilget penger til arbeidet?»

Svar:

Miljøverndepartementet la den 5. august 2013 fram en avfallsstrategi for arbeidet de neste årene. I strategien blir tekstilavfall definert som et av flere prioriterte områder.

Beregninger tyder på at det et potensial for å øke innsamling av tekstiler fra husholdningene i Norge. Jeg er opptatt av å forsterke den positive utviklingen når det gjelder innsamling, ombruk og materialgjenn-

vinning av tekstiler. Miljøvernmyndighetene vil derfor gå i dialog med blant annet produsenter og importører av tekstiler, frivillige innsamlere og kommuner for å vurdere hvordan en forsterket innsats kan gjen-

nomføres. Aktuelle tiltak kan blant annet være informasjon og innsamlings- og leveringsordninger. I arbeidet med å etablere en slik dialog vil Miljødirektoratet spille en sentral rolle.

SPØRSMÅL NR. 1618

Innlevert 12. august 2013 av stortingsrepresentant Ine M. Eriksen Søreide

Besvart 20. august 2013 av statsminister Jens Stoltenberg

Spørsmål:

«Hva er grunnlaget for statsministerens uttalelser om at foreldrepermisjonen er 38 uker uten fedrekvoten, og at fedrekvoten er en bonus med ekstra uker som gis?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til statsministerens uttalelser i TV2-debatten mot Erna Solberg 7. august 2013, hvor han uttalte at foreldrepermisjonsordningen har 38 uker "i bønn", og at regjeringen gir en premie, en ekstra permisjon til de som velger å dele litt mellom far og mor.

Svar:

Foreldrepengeperioden er siden 2005 utvidet med 6 uker. Den er nå på 49 uker med 100 foreldre-

penger. Fedrekvoten har økt fra 5 til 14 uker, og det er innført en tredeling av foreldrepengeperioden. Hvis mor benytter seg av det som er forbeholdt henne (tre uker før fødsel og 14 uker etter) og hele permisjonstiden som foreldrene fritt kan fordele seg imellom (18 uker), vil hun kunne ha permisjon i 35 uker. Hvis far benytter sin permisjon (14 uker) og tar ut hele den permisjonen foreldrene fritt kan fordele mellom seg (18 uker), kan han ha permisjon i 32 uker. Dersom familien ønsker at mor tar ut alle de 18 ukene som de kan fordele fritt seg imellom, kan hun altså ta permisjon i 35 uker. Jeg kom i TV2 i skade for å si 38 uker. Hvis foreldrene også ønsker å benytte seg av den permisjonstiden som far har rett til, kan familien få 14 ukers permisjon i tillegg. Det er dette jeg har referert til som en ekstra permisjon for dem som velger å dele mellom mor og far.

SPØRSMÅL NR. 1619

Innlevert 12. august 2013 av stortingsrepresentant Ib Thomsen

Besvart 19. august 2013 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Inga Marte Thorkildsen

Spørsmål:

«Hvor mange ansatte har Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, fordelt på både faste/midlertidige stillinger og fulltids-/deltidsstillinger?»

Svar:

Antall ansatte i BLD pr 1. august 2013 er totalt 212 inkludert medarbeidere i lønnet og ulønnet permisjon. Av disse er 192 faste stillinger, og 20 ansatte er midlertidig ansatt enten i vikariater eller i prosjekt-/engasjementstillinger. Per 1. august er det 17 som arbeider deltid.

SPØRSMÅL NR. 1620**Innlevert 13. august 2013 av stortingsrepresentant Martin Kolberg****Besvart 15. august 2013 av helse- og omsorgsminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«I kjølvannet av regjeringen forslag om å rettighetsfeste BPA til brukere med stort behov, hevdes det fra flere hold at ordningen betyr en innstramming av prinsippene bak BPA. Det hevdes blant annet at brukere ikke kan benytte seg av BPA når de f.eks. skal på ferie, til en annen kommune eller trenger hjelp til å ta medisiner som f.eks. p-piller.

Kan statsråden avkrefte at lovforslaget er slik å forstå?»

Svar:

Ja, det kan jeg. Regjeringens forslag om å rettighetsfeste brukerstyrt personlig assistanse (BPA) til brukere med stort behov, endrer ingen av forutsetningene som ligger bak prinsippet om BPA.

La meg understreke at forslaget om å rettighetsfeste BPA til brukere med stort behov kommer i til-

legg til dagens pliktbestemmelse i lov om kommunale helse- og omsorgstjenester. Det er derfor ingenting i forslaget som skulle tilsi at de som i dag får tildelt BPA av kommunen, men som ikke vil omfattes av forslaget til rettighetsfesting, vil miste sitt tilbud.

Selve prinsippet bak BPA er at brukeren selv skal kunne avgjøre hva assistentenes oppgaver skal være, og til hvilke tider assistansen skal ytes. Det innebærer at BPA kan benyttes ved besøk over kommunegrensen, til å ta enkelte medisiner og til feriereiser. Forutsetningen er at du følger arbeidsmiljøloven og at du holder deg innenfor den tildelte rammen fra kommunen, det vil si det som ligger innenfor kommunens vedtak.

For øvrig vil jeg vise til mitt svar 5. juni 2013 på spørsmål nr. 1376 til skriftlig besvarelse.

